

دهزگای چاپ و بلاوکردنهوهی

زنجیره‌ی روشنیبری

*

خاوه‌نی نیمی‌تیا: شهوکه‌ت شیخ یه‌زدین

سه‌رنووسه‌ن: به‌دران شه‌همه‌د هه‌جیب

ناوونیشان: ده‌زگای چاپ و بلاوکردنهوهی ئاراس، گه‌ره‌کی راپه‌رین، هه‌ولتیر

ژماره‌ی ته‌له‌فۆن: ۲۲۳۲۰۲۱

سندووقی پۆسته ژماره: ۱

PDF4Kurd

ره‌شید نه‌جیب

۱۹۶۸-۱۹۰۶

ژیانی و به‌ره‌مه‌کانی

ره‌شید نه‌جیب

۱۹۶۸-۱۹۰۶

ژیانی و بهره‌مه‌کانی

ناماده‌کردنی: ئومید ئاشنا

ناوی کتیب: ره‌شید نه‌جیب - ژیانی و بهره‌مه‌کانی
ناماده‌کردنی: ئومید ئاشنا
بلاوکراره‌ی ئاراس - ژماره: ۷۸
ده‌ره‌پنانی هونه‌ری: به‌دران ئه‌حمه‌د حه‌یب
به‌رگ: شکار عه‌فان نه‌قشبه‌ندی
نووسینی سه‌ر به‌رگ: خو‌شنووس محه‌مه‌د زاده
پیت لیدان: نادیه عه‌زیز
سه‌ره‌رشتی چاپ: ئاوره‌حمان مه‌حمود
چاپی به‌که‌م - چاپخانه‌ی وه‌زاره‌تی په‌روه‌رده، هه‌ولیتیر - ۲۰۰۱
له‌کتیب‌خانه‌ی به‌رتیوه‌به‌رایه‌تی گشتی رۆشنییری و هونه‌ر له‌هه‌ولیتیر
ژماره (۳۱۳) ی سالی ۲۰۰۱ ی دراوه‌تی

رهشید نه جیب و نوێ کردنهوهی شاعر و نووسینی کوردی

ههتا ئیستاش له زۆر بۆنه و نووسین و نمونه هینانهوهدا ناوی (رهشید نه جیب) دهبیستین، رهشید نه جیب کێ بووه؟ کهی دهستی داوه ته شاعر و نووسینی کوردی؟

جێ دهست و کاری نووسینهکانی له ئهدهبیاتی کوردیدا کامهیه و چۆنه؟

پێوهندی شاعری له گهڵ گۆران و شیخ نووری و پیره میتر و سهلام چۆن بووه؟
ئه مانه کۆمهڵی پرسیارن ماوه بێتکه دهیان بیستین و تا ئیستا هههراگوزاری و سهریبێتی نه بێ، هیچ شتی له باره ی ئهم ئهدهبیه شاعیرهوه نه نووسراوه!

له م داوییه دا بهوردی به شوێن شاعر و نووسینهکانیدا گه رام. له ئه نجامی ههولدانێکی بهردهوامدا توانیم به رهه مه کانی کۆیکه مه وه و لییان بکۆلمه وه.

له سه ره تا دا ده مه و ئی نووسین و بیرو پرای چهند ئه دیب و شاعیرێکی ناسراوی خۆمان بنووسمه وه که سه باره ت به رهشید نه جیب نووسیویانه و له وێوه بچینه باسه که مانه وه.

۱- عه لی با پیر ئاغا، له سا لی ۱۹۳۹ دا له کتیبی (گولدهسته ی شوعه رای هاوعه سرم) دا نووسیویه: «له ئوده با و شوعه رای- متفکرینی- ئه مرۆی سلیمانییه، ئاساری زۆره، ته نها به زه کاوه تی خۆی- میز- ی وه زا ره تی ئیشغاله.

نه و جوانی کی پیر بیره! له (ژیان) دا زنجیره ی مه قالاتی (۱) دائیر به ئه ده بیاتی کوردی و ئه شعاری به ناوی (فرامرز) وه جوان و په وان، به شیوه ی (سۆنه ی) ئه شعاری فرانسزی زۆره. به لام ئیمه دوو مه نزومه ی ده نووسین، یه کێ به ناوی (عه شقی بێ سوود) دووهم (فریادی دووری) (۲)».

۲- دووهم سه رچاوه به رگی دووهمی (شاعر و ئه ده بیاتی کوردی) ره فیک

حیلمیه، له باسی شاعیره تی (گۆران) دا سه باره ت به رهشید نه جیب، ده لیت: «شاعر دانانی راسته قینه و به دلی گۆران له سا له کانی ۱۹۲۹- ۱۹۳۰ یه وه ده ست پێ نه کا. له هاوینی ۱۹۳۰ دا رهشید نه جیب چهند هه لبه ستیکی له غه زه ته ی (ژیان) دا بۆ بلاو کردۆته وه. (تخلص) ی گۆران- یش هه ره ئه وه حه له رهشید نه جیب بۆی دا ناوه (۳)».

به پیتی ئه وه بریاره ده بی له وه سه رده مه دا جیگا و په له ی شاعیری و ئه ده بی رهشید نه جیب له گۆران پیتشتر بووی و گۆران ئه وی وه ک ما مۆستا و هاو پتیه کی خۆشه و یستی خۆی ته ماشا کرد بێ. بۆیه ناز ناوه که ی ئه وی وه رگرتوه و به پیتی داوای رهشید نه جیب (عه بدوللا به گی سلیمان به گ) له شاعر ده بیته گۆران.

۳- دوای بلاو بوونه وه ی شاعری (فریادی دووری) ی رهشید نه جیب له سا لی ۱۹۳۳ دا پیره میتر له رۆژنامه که یدا نووسیویه: «فه رامه رز، فه رامۆشم نه کردووی. هه ر چیشته نووسیوه جیبه جی (ژیان) ی به سه ته زمان گرتوویه به سنگه وه.

به لام گولشه نم چونکوو په شییوه
که لکی بولبولیم نه ماوه پتیه
ئه و ئاته شه که ده ی زی ده وانی بووی
دیم رو خابوو، تۆیش، پاسه وانی بووی (۴)

۴- پیره میتر جارێکی تریش له سا لی ۱۹۳۹ دا له باره یه وه نووسیویه: «به راستی دانا و هونه رمه نده، خوا یار بێ زۆری تری له پیتشه» (۵). هه روه ها دوا به دوای ئه وه ی رهشید نه جیب یاخود (فه رامه رز) سا لی ۱۹۳۲ شاعری (شاری به ده بخت) بلاو ده کا ته وه که بۆ شاری سلیمانی نووسیوو له کاره ساتی لافاوێکی ناوه ختا، پیره میتر له جوانی و کاربگه ربی ئهم شاعره دا نووسیویه:

- (۳) شاعر و ئه ده بیاتی کوردی- ره فیک حیلمی- به رگی دووهم سا لی ۱۹۵۶ لا په ره ۱۵۲ .
- (۴) رۆژنامه ی (ژیان)، ژماره ۳۵۲- سا لی ۱۹۳۳ .
- (۵) رۆژنامه ی (ژین)، ژماره ۵۵۶، سا لی ۱۹۳۹ .

- (۱) مه به ست له و زنجیره لی کۆلینه وه یه که رهشید نه جیب سا لی ۱۹۳۰ له رۆژنامه ی ژیا ندا به ناوی (ئه ده بی کوردی) یه وه بلاوی کرده ته وه.
- (۲) گولدهسته ی شوعه را- علی با پیر ئاغا- ۱۹۳۹ .

«دوورکەوتەى و لات، فیداکارى ئیل
 دل شکستەى دەرد، ئەو سەیل و ئەم سەیل
 لاواندەو دەى بەدەنگى وا خـوش
 دللى دلسـوۆزان ئەهینىتـه جـوش
 من نائومـیـدم بۆ (ژیان) ئەژیم
 بەسەر کاولە کەى وەتەنا ئەگرم» (٦)

٥- مامۆستا گۆران لەم ڕۆه دەلیت: «نووسەر و شاعیرانى ئەوسا، بەتایبەتى
 شیخ نوورى و رەشىد نەجیب و من، پیکەو بە ئەدەبى تورکییەو
 مۆتەئەسسىر بووین و پیکەو ئەمان نووسى» (٧).

٦- شیخ سەلامى شاعیر شیخى زۆر جوانى هەیه کە بەپەرۆشەو لە دوورى
 و یادکردنەو دەى (رەشىد نەجیب) دا نووسیویەتى پیکەوتى دەگەریتەو بۆ
 سالى ١٩٣٤ . لەویدا بەم پيشه کيسه شيعره کەى پيشکەش فەرامەرز
 کردو:

«بەهارىكى زۆر رەنگین و دلپىكى زۆر غەمگین، تەماشای چوار دەورى خۆم
 ئەکرد، ئەم هەلبەستەم نووسى و بەهۆى رۆژنامەى (ژیان) هەو ناردم بۆ
 فەرامەرز لە بەغدا». شاعیر ڕوو دەکاتە ئاوى سىروان و دەلیت:

بکەرە دیجلە، بەخـوـر لەسـەر دا
 مەئواى فەرامەرز لە شارى بەغدا
 ئەپرسى تازىز لە جەستەى خەستە
 بلنى پىچ ئەخوا وەک ماران گەستە
 هەرکاتى زانیت ریزەى ئیسقانى
 تۆز و گەردەلوول بۆ لای تۆى هانى (٨)

٧- مامۆستا عەلەددین سەجادی نووسیویە: «رەشىد نەجیب ١٩٠٦-
 ١٩٦٨) لە سولەیمانى هاتۆتە دنباو و لە بەغدا کۆچى دواى کردو و لە

(٦) (ژیان) ژمارە ٣٤٧، سالى ١٩٣٢ .

(٧) گۆڤارى (بەیان)، ژمارە ٢، شواتى ١٩٧٠ .

(٨) دیوانى سەلام.

گۆرستانى (اعظمیه) نىژاوه.

رەشىد نەجیب سەربارى شاعیرىیە کەى نووسەرێكى بەرزىش بوو، لە
 کاروبارى مېرىدا بەهۆى زانایى لە سیاسەتەو گەلێ مەناصبى دیو (٩).

٨- کاکەى فەللاح دەربارى سەرئەنجامى شاعیرىەتى رەشىد نەجیب دەلیت:
 «بەرە بەرە شاعیرەکانى وەک شیخ نوورى و رەشىد نەجیب و رەفىق حیلیمى
 و ئەو پەرمان بەگى نفوس بەرنگای گۆرین و داھینانە کەدا بەرەو دوا
 سستە ڕۆ بوون و وەستان و بلتیسەى سەرگەرمى و خولیاکە وردە وردە ڕووی
 کردە کزى و کۆژایەو» (١٠).

٩- د. عزالدین مستەفا رەسوول دەلیت: «لەم بارە یەو و اتە لە بارەى زمانى
 کوردیەو هەر یەک لە پیرەمىرد و رەشىد نەجیب نووسیویانە. هەرودەها
 هەموو نووسینە زمانەوانییه کانى توفیق وەهبى لەم بارە یەو ئەمە
 دەردەخەن» (١١).

١٠- عومەر مازف بەرزنجى، دەلیت: «دواى گەران و بژارکردنیکى تىکراپى
 سەرجم بەرھەمەکانى لەسەر ئەو رایە گیرساینەو کە نووسەرە دیارەکانى ئەم
 قۆناغە بریتین لە بلە، سەجادی، شاکر فتاح، مستەفا سائیب و رەشىد
 نەجیب» (١٢).

١١- ئازاد عەبدولواحید لە کتیبى شیخ نوورىدا نووسیویە: «ئەگەرچى لە
 سەرەتاو عەبدولرەحمان بەگى نفوس و رەشىد نەجیبیش هەر یەکەیان
 بەپىتى توانا و دەسەلات لەو تازە بوونەو بەدا بەشدارىیان کرد، بەشدار
 بوونە کەیان هەر چەندىک بیت، نابى لە دیراسە کردن و لىکۆلینەو دەى ئەو
 قۆناغە شیعرییەدا دەورى هیچ کامىکیان فەرامۆش بکرت» (١٣).

ئەمە ئەو بیروراپانە بوو کە بەئاشکرا ڕوونى دەکەنەو رەشىد نەجیب چ لە

(٩) مێژووى ئەدەبى کوردى. علائەددین سەجادی، لاپەرە ٦٠٢، چاپى دووهم.

(١٠) کاروانى شیعرى نوێى کوردى: کاکەى فەللاح، لاپەرە ٣١ .

(١١) الواقعية في الأدب الكردي. د. عزالدین مصطفى رسول. ص ٥٥ .

(١٢) لىکۆلینەو و بىبلۆگرافىای چیرۆکى کوردى. عومەر مازف بەرزنجى - ل ٤٥ .

(١٣) شیخ نوورى شیخ سالىح - ئازاد عبدالواحد. ل ١٦٧ .

لایه‌نی نوێ کردنه‌وی شیعرێ کوردی و چ له لایه‌نی نووسینه‌کانیه‌وه یه‌که‌یک بووه له رابه‌ر و پێنگه‌یشتوانی سه‌رده‌می تاقی‌کردنه‌وه‌ی نوێخوازی له ئه‌ده‌بی کوردیدا له قۆناغی‌کی تاییه‌تیدا.

چهند پرسیارێک که وه‌لامیان ده‌وت:

وه‌ک وتمان تا ئێستا هیچ کارێکی کو‌کردنه‌وه و ساغ‌کردنه‌وه و لێ‌کو‌ئێنه‌وه له به‌ره‌مه‌کانی (ره‌شید نه‌جیب) دا نه‌کراوه، ئه‌م هه‌وله‌ی ئێمه ده‌بیته هه‌ولێ یه‌که‌م له‌م باره‌یه‌وه. لێ‌ده‌دا چهند پرسیار و بیرو‌رایه‌ک هه‌ن که پێ‌ویستی‌ان به‌وه‌لام و سه‌رنج‌دانی ورد هه‌یه:

یه‌که‌م: وه‌ک وتمان یه‌که‌مین هه‌ولێ سه‌ره‌تایی بۆ ناساندنی ره‌شید نه‌جیب ئه‌گه‌رچی چهند رسته‌یه‌کی‌شه له لایه‌ن عه‌لی باپیر ئاغاوه بوو له کتییی (گۆل‌ده‌سته) دا که له سالی ۱۹۳۹ دا چاپ‌کراوه. دوو شیعرێ شاعیری به‌نموونه هێناوه‌ته‌وه، به‌لام به‌داخه‌وه کاتێ له سالی ۱۹۶۹ دا بۆ جاری دووهم ئه‌م کتییی چاپ‌کرده‌وه، سێ ناوی له کتیبه‌که‌دا سپیوه‌ته‌وه و چاپی نه‌کردونه‌ته‌وه، ئه‌وانه‌یش هه‌ر یه‌ک له ئه‌مین زه‌کی به‌گ و ره‌شید نه‌جیب و عب‌د‌الواحد نوورین، بۆ هۆی ئه‌مه‌ش نووسه‌ر ده‌لێت:

«له‌یه‌که‌م چاپ‌کردنی ئه‌م گۆل‌ده‌سته‌یه‌دا پیره‌مێردی نه‌مر وتی: تی چینی ئه‌که‌م، ئه‌مین زه‌کی به‌گ، ره‌شید نه‌جیب، عب‌د‌الواحد ئه‌فه‌ندی خسته ناو گۆل‌ده‌سته‌که‌مه‌وه. به‌لام من بۆ جاری دووهم نه‌مخسته‌وه ناوی چونکه ئه‌وان هیچ دیوانی‌کی شیعریان نییه؟ تا من له‌م گۆل‌ده‌سته‌یه‌دا به‌ شاعیریان بده‌مه قه‌له‌م» (۱۴)، و اتا له کاتی خۆیدا پیره‌مێرد ئه‌م سێ ناوه‌ی به‌ شاعیر داناوه، نه‌ک ئه‌م. ئێمه له‌گه‌ڵ بیرو‌رای نووسه‌رداین که ئه‌مین زه‌کی به‌گ شاعیر نه‌بووه و بزانه هه‌ر ئه‌و دوو پارچه شیعه‌ی هه‌یه که وه‌لامی پرسیارێکی می‌ژوویی (قانع) ه و زیاتریش (نظم) ه نه‌ک شیعر! به‌ش به‌حالی عب‌د‌الواحد نووریش هه‌روه‌هایه که شاعیر نه‌بووه و نووسه‌ر بووه، به‌لام له‌باره‌ی (ره‌شید نه‌جیب) هه‌وه که وتۆته هه‌له‌وه که به‌ شاعیری نه‌زانیه‌وه له کاتێکدا که ئه‌و دوو پارچه شیعه‌ی خۆی له چاپی یه‌که‌مه‌دا نووسیویه به‌سن بۆ ئه‌وه‌ی که (ره‌شید نه‌جیب) به‌ شاعیر

(۱۴) سه‌رچاوه‌ی ژماره‌ دوو.

بزانرێت. له ناوه‌نده ئه‌ده‌بییه‌که‌ی ئه‌و سه‌رده‌مه‌ی شیعرێ کوردیدا ناوی ره‌شید نه‌جیب فه‌رامه‌رز له ته‌ک ناوی شیخ نووری و پیره‌مێرد و گۆزاندای هینراوه.

دووهم له‌به‌رگی یه‌که‌م و دووهمی شیعر و ئه‌ده‌بیاتی کوردیدا که سالی (۱۹۴۱، ۱۹۵۶) ده‌رچوووه ره‌فیع حیلمی به‌راگوزاری و سه‌رپێیی نه‌بی باسی شاعیری به‌تی (ره‌شید نه‌جیب) ی نه‌کردوه، له کاتێکدا شیعرێ ئه‌وی له‌به‌ر ده‌ستدا بووه و پله‌ی شاعیری تیشی زانیوه ئێمه نازانین هۆی ئه‌مه چی بووه؟

سپێه‌م: له کتییی (کاروانی شیعرێ نوێ کوردی) (۱۵) ی (کاکه‌ی فه‌لاح) دا به‌لای منه‌وه دوو سه‌رنج هه‌یه که پێ‌ویسته به‌رچاویان بخه‌ین، یه‌که‌م: ده‌بوایه پێش گۆزان باسی شیعر و شاعیری به‌تی شیخ نووری بکراوه ئه‌مه راستییه‌کی نکوولی لێ نه‌کراوه. دووهم: ده‌بوایه دوا‌ی شیخ نووری و پێش گۆزان باسی به‌ره‌م و شیعرێ (ره‌شید نه‌جیب) ی بکراوه! جا نازانم هۆی ئه‌وه چییه وای نه‌کردوه؟

چوارهم: له کتییی (لێ‌کو‌ئێنه‌وه‌ی چیرۆکی هونه‌ری کوردی) (۱۶) دا مامۆستا (حسین عارف) له به‌شی (رێ‌بواره‌کان) دا له‌قۆناغی‌کی می‌ژوویی و سه‌رده‌می‌کی چیرۆکی کوردیدا ناوی چهند چیرۆکنووسی‌کی نووسیوه که تاقه‌ چیرۆکی یا دوانیان نووسیوه ئێتر به‌ره‌مه‌یان نه‌بینراوه. له‌و به‌شه‌دا ده‌بوا نووسه‌ر باسی ئه‌و دوو چیرۆکه‌ی (ره‌شید نه‌جیب) ی بکراوه که له کاتی خۆیدا و له‌چله‌کاندا له‌ گۆقاری گه‌لاوێژدا بلاوی کردونه‌وه.

ره‌شید نه‌جیب - کێیه؟

* ره‌شید نه‌جیب مه‌حمود هه‌مزه، و اتا «ره‌شید کورێ نه‌جیب ئه‌فه‌ندی کورێ مه‌حمود ئا‌غای کورێ هه‌مزه ئا‌غای کورێ مه‌مه‌د ئا‌غا» یه. له بنه‌ماله‌ی ناسراوی (فه‌رخه) ی سلیمانییه. سالی ۱۹۰۶ له سلیمانی له دایک بووه. دایکی ناوی عائشه‌یه، کچی ئه‌حمه‌د ئا‌غای حاجی قادر ئا‌غا بووه، له بنه‌ماله‌ی (په‌رده‌سۆر) ی سلیمانییه.

(۱۵) سه‌رچاوه‌ی ژماره‌ ده.

(۱۶) لێ‌کو‌ئێنه‌وه‌ی چیرۆکی هونه‌ری کوردی، حسین عارف. ل ۷۲.

* له سالی ۱۹۲۰ دا باوکی کۆچی دوايي کردوه، ههروهها دايکی له سالی ۱۹۴۴ دا کۆچی دوايي کردوه.

* باپيرانی رهشيد نه جيب له باوک و دايکه وه ناسراو و کاربه دهستی سه رده می خویان بوون. هه مزه ی باپیره گه وره ی لیپرسراوی هیزی توپخانه ی مبرنشینی بابان بووه. باپیره گه وره ی له دايکيه وه، و اتا «حاجی قادر ناغا» سه رۆکی پیشوازيکارانی دیوانی میری بابان بووه.

* رهشيد نه جيب سالی ۱۹۳۲ چۆته به غدا و ههر له وێ ماوه ته وه.

* له ۲۰ ی نه ورۆزی سالی ۱۹۳۶ دا له به غدا ژنی هیتاوه و خوا ئه مندالانه ی یی به خشیون: ئومید، نهوید، سروود، ژاله، غاده.

* رهشيد نه جيب له قوتابخانه ی اعدادی ئه وکاته ی سلیمانی له سه رده می تورکه کاندای خوتندوو به تی.

* له مانگی کانونی یه که می سالی ۱۹۲۰ دا بۆ جاری یه که م دامه زراوه به فه رمانبه ر له نه خۆشخانه ی مه لیکي له سلیمانی و هه له بجه. جوړه ها کاروباری دهوله تیی بینیه.

* له سالی ۱۹۲۸ دا بووه به موته رجیمی لیوای سلیمانی. دواي ئه مه چند جار له سلیمانی و له هه ولیتر قایمقام بووه.

* له سالی ۱۹۳۰ دا موته رجیمی ئیداری کۆمه لی زانستی کوردان بووه. یه کتیک بووه له و مامۆستایانه ی یی به رامبه ر و به خۆرای ده رسیان به قوتابیانی قوتابخانه ی زانستی وتۆته وه. له م باره یه وه رۆژنامه ی (ژیان) له ژماره ۲۴۴ ی ۱۲ ی حوزه بیرانی ۱۹۳۰ دا نووسیویه: «زه واتی موخته رهم و فیداکاری میلله ت ئه مانه ن: رهشيد زه کی، ره فیق حیلمی، رهشيد نه جيب. ئه م زه واته موخته رمانه ی که به یان کراوه ته عه هودیان فه رموه که هه مو شه و مه جانه ن له جه معیه تی زانستیدا ده رس بلینه وه به قوتابیانی زانستی. هه یه تی ئیداره ی کۆمه ل به یانی مه منوونیه ت و ته مه نای موه فه قیه تی ئه و چه شنه حه مییه ت مه ندانه ئه کات».

* سالی ۱۹۴۹ به رپوه به ری ئیستگه ی رادویی به غدا بووه. به شی عه ره بی و کوردی.

* له سالی ۱۹۵۳ دا بووه به متصرفی هه ولیتر.

* سالی ۱۹۵۴ متصرفی که رکوک بووه.

* سالی ۱۹۵۵، ۱۹۵۶ متصرفی موسل بووه.

* سالی ۱۹۵۷، ۱۹۵۸ متصرفی به سره بووه (۱۷).

* دواي ئه مه وازی له کاروباری میری هیتاوه و خانه نشین بووه و ههر له به غدا ماوه ته وه هه تا سالی ۱۹۶۸ که کۆچی دوايي کردوه.

* رهشيد نه جيب جگه له وه ی ئه ندامی کی کارامه و چالاکی کۆمه له ی زانستی کوردان بووه و موته رجیمی ئیداری شی بووه، ماوه یه کیش به رپرس و سه رنووسه ری رۆژنامه ی (ژیان) بووه. به تایبه تی ساله کانی (۱۹۲۷، ۱۹۲۸).

* سه ره تاي به ره هم بلاو کردنه وه ی له شیعر و نووسین له سالی ۱۹۲۷ دا له رۆژنامه ی (ژیان) دا ده ست پیکردوه.

* له ساله کانی سی ئه م چه رখে دا گه لی باسی سوودبه خشی له گوڤاری (دیاری لاوان) و (یادگاری لاوان) دا بلاو کردۆته وه.

* زۆربه ی نووسینه کانی له گوڤاری (گه لاویژ) دا بلاو کردۆته وه، که له سالی ۱۹۳۹ وه ده ست پیده کات هه تا سالی ۱۹۴۹ که گوڤاری گه لاویژ داخرا.

* ئه وه نده ی من بزانه له وکاته وه ئیتر به ره می بلاو کراوه ی نه بیئراوه. خۆیشی به هۆی سه رقالی پله ی وه زیفی له ده وله تدا له شیعر و نووسین دوورکه و تبه وه وه و ئه و گه رمی و گوپیبه ی جارانی نه ما بوو. هه تا سالی ۱۹۶۷ و اتا سالتیک پیش ئه مه ی کۆچی دوايي بکات زۆر به گه رمی و توانا وه ده ستی کرده وه به نووسین به لام ئه مجاره به وره یه کی به رزه وه ویستی رۆمانی کی میژوویی هه لئقولاو له ناو جه رگه ی کورده واریبه وه بنووسیت. ده ستی پیکرد و به ته کنیک کی نوئ و زمانی کی کوردی رازاوه و بوخت چند به شیکی لی

(۱۷) لیته دا پتویسته سوپاسی ئه دیب و ره خنه گر کاک نازاد عبداواحد بکه م که له خه زینه ی ئیداره مه حه للی سلیمانی فایلی ژیان و پله ی فه رمانبه ری رهشيد نه جیبی بۆ هیتام و له م باره یه وه سوودم لی وه رگرت.

نووسی و لهم کتیبه‌دا ئەو رۆمانه ته‌واو نه‌بووه ده‌خوینینه‌وه که ناوی نابوو (مامۆستا برزوو).

* ره‌شید نه‌جیب، وه‌ک گه‌لێ له‌وانه‌ی له‌ نزیکه‌وه ناسیویانه ئە‌گه‌ی نه‌وه، له‌گه‌لێ ئە‌وه‌شدا که پله‌ی خوینده‌واری و پروانامه‌ی بالای نه‌بووه، راده و توانای رۆشنییری زۆر به‌رز بووه. سێ زمانی ئینگلیزی و تورکی و فارسی به‌نووسین و خویندنه‌وه و قسه‌ پیکردن زانیوه. ئە‌مه‌ش به‌ئاشکرا له‌ به‌ره‌مه‌کانیدا دیاره. جگه‌ له‌ شاره‌زایی زۆری له‌ زمانی عه‌ره‌بی و نه‌هینه‌کانی شاره‌زاییه‌کی زۆری زمانه‌ زکماکه‌ی خۆی، زمانی کوردیدا هه‌بووه. ئە‌و کوردییه‌ پته‌ی و جوانه‌ی له‌ نووسینه‌کانیدا هه‌ستی پێ ئە‌کرێ گه‌واهی ئە‌م راستیه‌ ئە‌ده‌ن.

* جگه‌ له‌و به‌ره‌مانه‌ی که لهم کتیبه‌دا ده‌بینین ئە‌م دوو کتیبه‌ی له‌ زمانی عه‌ره‌بییه‌وه وه‌رگه‌ی راده‌ته‌ سه‌ر زمانی کوردی، بۆ قوتابییانی کوردی قوتابخانه‌کانی کوردستان له‌و سه‌رده‌مه‌دا.

یه‌که‌میان: کتیبی (فه‌رمانی ره‌وشتی و نیشتمانی) یه‌ نووسینی:

هاشم الآلوسی، عونی بکر صدقی. سالی ۱۹۴۸.

دووه‌میان: کتیبی (میژووی ولات و میلیله‌ته‌که‌ت).

نووسینی: حسن الدجیلی و یوسف مسکونی.

به‌ره‌مه‌کانی ره‌شید نه‌جیب ده‌کرین به‌م به‌شانه‌وه:

۱- شیعر.

۲- چیرۆکی کورت و رۆمانیک.

۳- ره‌خنه‌و لیکۆلینه‌وه‌ی ئە‌ده‌بی.

۴- وتار و نووسینه‌ کۆمه‌لایه‌تیه‌کانی.

۵- وه‌رگه‌یانه‌که‌ی له‌ ئینگلیزی و عه‌ره‌بییه‌وه.

ره‌شید نه‌جیب و هه‌ولیک له‌ ماوه‌ی نوێکردنه‌وه‌ی شیعی کوردیدا

مه‌به‌ستمان له‌ ماوه‌ی نوێ کردنه‌وه‌ی شیعر و نووسینی کوردی ئە‌و ماوه‌یه‌یه‌ که له‌ سالی (۱۹۲۰) هوه‌ ده‌ست پیده‌کات، به‌ده‌رچوون و بلاویونه‌وه‌ی رۆژنامه‌ی (پیشکهن‌وتن) که شاعیر و رۆژنامه‌نووس و ئە‌دیبی نه‌مر شیخ نووری شیخ سالح

زۆریه‌ی ئە‌رکی گرتبووه ئە‌ستۆی خۆی. له‌مه‌شدا عه‌لی که‌مال باپییری شاعیر تا راده‌یه‌ک هاوکاریی بوو. گوێ و تینی ئە‌م ماوه‌ی نوێ کردنه‌وه‌یه‌ هه‌تا وه‌کو چه‌ند سالیکی دوا‌ی سالی ۱۹۳۰ به‌رده‌وام بووه. جگه‌ له‌وه‌ی که شاعیریکی وه‌کو (گۆزان) هه‌ر له‌ بیسته‌کانه‌وه به‌و گوێ و تینه‌وه‌ هات و تا دوا‌ی رۆژی ژبانی ساردنه‌بووه‌ و به‌ره‌می نوێی پیشکهن‌وتن ده‌کرد.

شیخ نووری شیخ سالح بووه مامۆستا و رێبه‌ریکی ئە‌وتۆ، زۆریه‌ی ئە‌و شاعیر و ئە‌دیبانه‌ی دوا‌ی ناوبانگیان ده‌کرد له‌ ده‌وری ئە‌و کۆیونه‌وه‌ و سه‌رچاوه‌کانی ئە‌ده‌بی تورکی و فارسی و ئینگلیزی بۆ ئە‌و کۆمه‌له‌ لاه‌ قیبله‌گه‌یه‌ک بوو مه‌به‌ست و نیازێ خۆیان تبادا ده‌بینیه‌وه‌ و له‌ هه‌مان کاتدا هه‌ولیان ده‌دا لاسایی بکه‌نه‌وه‌ و له‌ باب‌ه‌تیکی وه‌ک ئە‌و جوړه‌ شیعر و نووسینه‌ به‌هینه‌ کۆری ئە‌ده‌بی کوردییه‌وه‌.

ئه‌وانه‌ی له‌ هه‌موان پیشتر بوون ره‌فیق حیلمی و عبدالرحمن به‌گی نفوس بوون. ره‌فیق حیلمی له‌ پیش شیخ نوورییه‌وه‌ ده‌ستی پیکرد و شیعی خۆی به‌ تورکی و کوردی بلاو ده‌کرده‌وه. پروانه ئە‌م شیعه‌ی که سالی ۱۹۲۰ له‌ رۆژنامه‌ی (پیشکهن‌وتن) دا بلاوی کردۆته‌وه‌:

«به‌م عه‌شقه‌ دل ئە‌فرۆزه‌وه ئە‌ی ماهی شه‌ب ئارا
بیللاهی ئومیدی له‌ دلا بی سهره‌ حاللی
وه‌ختی که موشه‌رره‌ف بوو به‌دیاری جه‌میلت
نوتقی له‌من ئە‌لبه‌تته‌ زیاتر ده‌بوو لالی
من وا که په‌ریشان بيم ئە‌ی ئالیه‌یه‌ عه‌شق
تا‌قته‌ به‌نیگه‌هت بگری دل به‌چ حاللی
هه‌ر قه‌تره‌یه‌کی خوینم ئە‌گه‌ر ماوه‌ برێژه
وه‌ک چاوت و بالی برۆی نیرگسه‌ کالی» (۱۸)

هه‌روه‌ها عبدالرحمن به‌گی نفوس (بابان) و شیخ نووری هاو‌رۆژگاری ره‌فیق حیلمی بوون، به‌لام تیکرا ئە‌مان نه‌یان‌توانی وه‌ک گۆزان به‌رده‌وام بن و سارد بوونه‌وه‌.

(۱۸) پیشکهن‌وتن، ژماره‌ ۴، سالی ۱۹۲۰.

لەم ڕۆهه- گۆزان- دەلێت: «رەنگبێ ڕهفیق حیلمی پێش نووریش که وتیب. به کوردی و تورکی شیعیری بلاو کردۆتهوه. تهنا ته شاعیریکی تر (عهبدولرهمان بهگی نفوس) له سه ره ته ای ژیا نی شاعیریبه تیدا زۆر به گور دهستی دایه تازه کردنه وهی هه لبه ست و له نووری کۆنتره، به لام ئه و شیعیره کانی بلاو نه ئه کرده وه. ئه گه رچی عبدالرحمن به گ له دوایی ژیا نی له هه لبه سته کانییا تطویریکی نه کرد و وه ستا» (۱۹).

لەم بریارانه دا مامۆستا گۆزان زۆر به وردی و وریاییه وه قوناغه شیعیریه که و دوری هه ریه ک له و شاعیرانه ی ده ستیشان کردوه. له لایه کی تریشه وه ئه و راستیه مان له پێش چاوه که هه ریه ک له ره فیق حیلمی و ره شید نه جیب له شیعیر دور که وتنه وه و ده ستیان دایه نووسین و رهنه و لیکۆلینه وه و وه رگێران. به م کاره پیرۆزه شیان گه لێ ناته واوی و که له به ری نووسین و لیکۆلینه وه و رهنه ی ئه ده بی کوردییان پر کرده وه و بوون به بناغه دانهری ئه م به شه گرنکه ی ئه ده بی کوردی ئه گه رچی نابیت هه رگیز ئه و هه وله زانستییه ی شیخ نووریمان له یاد بچیت که له سالی (۱۹۲۶، ۱۹۲۷) دا له باره ی رهنه و ئه ده بی کوردییه وه (۲۰) به «۲۵» زنجیره له رۆژنامه ی (ژیا ن) دا بلاوی کرده وه و له مه دا پێش ئه وان که وتوه.

له باره ی پیره میتردیشه وه له بواری تازه کردنه وه ی شیعیر و کوردی په تی نووسیندا ئه و له سالی ۱۹۳۲ به وه که رۆژنامه ی (ژیا ن) ی که وته ده ست به ره مه نوئیبه کانی به رودوا له و رۆژنامه به دا ده بیترین.

سه ره تا ره شید نه جیب له شیعیرا زۆر به گه رمی هاته پێشه وه. له سالی ۱۹۲۷ دا سێ پارچه شیعیری له (ژیا ن) دا بلاو کرده وه به ناوه کانی «عه شق و خه یال، ئالامی به شهر، ئینتباعاتی هه ورامان».

له ساله کانی (۱۹۳۲-۱۹۳۳) دا سێ پارچه شیعیری تری بلاو کرده وه به ناوه کانی (عه شقی بی سوود، فریادی دوری، شاری به ده خت). له شیعیری (عه شق و خه یال) دا زۆر به گه رمی و شاعیرانه دهستی دایه. شیعیره که له هه موو

(۱۹) سه رچاوه ی ژماره حه وت.

(۲۰) رۆژنامه ی ژیا ن، سالی ۱۹۲۶-۱۹۲۷، ۲۵ به ش.

روویه که وه نوئیبه. له سه ره تا دا خوینه ر وا ده زانی شیعیره که موسته زاده که ده نووسیت:

«ئه و قاتی ئه بی، رۆحم ئه کا ته رکی مه کانی

وه ک ته یری جیانی»

ئه م دێره موسته زاده چوارده برگه و به رامبه ری شه ش برگه یه، به لام هه ر دوای ئه م دێره شاعیر سه ره به ستی خو ی ده نوین. یاری به کیش و وشه کان ده کات و نا هیلتی مۆسیقا و ئاوازی شیعیره که مریت. دێری سبیه م ده کاته وه چوارده و موسته زاده که ی ده بیته پینج برگه، دێری حه وته م ده بیته سیانزه و دێریکی چوارده بی به دوادا دیت و... هتد.

له راستیدا ئه م شیعیره هه ولێکی پیرۆز بوو وه هه نگاوێکی پر له جورته ت و پروا به خو بوون بوو له دنیا ی شیعیری کوردی و ژیا نی شاعیردا. رهنه شاعیر ئه م شیعیره ی پێش میژووی بلاو کرده وه شی نووسیبت.

هه ر چۆن بیت له م شیعیره دا و له هه ر ئه و شه ش پارچه شیعیره ی شاعیر که ده ستان که وتوون هه ست به م خالانه ده که ی که گیانی نوێخوازی شاعیر ئاشکرا ده کن:

۱- دابه ش بوونی کیش.

۲- مۆسیقای ناوه وه ی شیعیره که.

۳- قافییه ی وشه کانی دوایی رسته کان.

۴- شیوازی نو ی که مانای یا بابه تی شیعیره که ی پێ ده رپروه.

۵- یه کیتی بابه ت له شیعیره که دا.

۶- گیانی رۆمانتیکی سه راپای شیعیره که.

ئنجا ئه گه ر شاعیر به رده وام بوایه و له م ڕۆه وه پێشکه وتنی زیاتر به ده ست به یه تیا به، ئه وای بیگۆمان له دنیا ی نوئی شیعیری کوردیدا پله ی له (گۆزان) ی شاعیر که متر نه ده بوو وه سه رنجی زۆری رهنه گران و خوینه رانی شیعیری بۆ لای خو ی راده کیشا.

رەشید نەجیب

نووسینی: ئەکرەم عزت نجیب

۱- خۆپندن و پێگەبەستنی:

رەشید نەجیب لە بنەمالەیهکی ناسراوی شاری سلیمانی هاتۆتە دنیاو، بنەمالەیهی (فەرخی). ناوی ئەم بنەمالەیه ئەگەر پێتەو بۆ کەسیک بە ناوی فەرخی ناغا- کە لە رۆژگاری بابانیەکاندا هاتۆتە شاری سلیمانی و وەجەیهکی زۆری لێ کەوتۆتەو.

رەشید نەجیب لە قوتابخانەکانی سەرەدەمی عوسمانیەکاندا لە سلیمانی خۆپندووێت و تورکی فێر بوو، پیشتریش لە قوتابخانە میلی و بچووکەکاندا کە پێیان دەگوت (حوجرە) خۆپندبووی، فارسییەکی باشی دەزانی، هەر بە هەولێ خۆی توانی بە نووسین و قسەکردن زمانی ئینگلیزی بەکار بێنێ و کاری پێبکات. لەم فێر بوونی زمان و پەرەدە فیکری و ئەدەبییەدا سوودێکی زۆری لە کتێبخانە دەوڵەتە مەندەکەیی پورزای خۆی (حسین ناظم)ی میژوونووس وەرگرتوو. رۆشنبیری تورکی و فارسی و ئینگلیزی لەو کتێبخانەیهوه هاتنە بیر و مێشکی ئەوێ.

بەم هۆیهوه یەکەم جار بە (مترجم) وەرگێری ئینگلیزی و کوردی وەزارەتی کار و گواستنهوه دامەزراوه.

۲- پلهکانی کارکردنی:

رەشید نەجیب بە هۆی زێرەکی و لێهاتوویی و بەهرەیی خۆپرسی خۆیهوه بە گورجی لە پلهی کارکردنیدا واتە لە وەزیفەیی میریدا پیشکەوت. بەتایبەتی لە شارەزایی زۆربیدا لە زمان و رۆشنبیری ئەوروپادا. بەم بۆنەیهوه دامەزرا بە بەرپۆتەبەری هەردوو ئیستگەیی رادویتی عەرەبی و کوردی لە ساڵی ۱۹۴۹ دا. دوای ئەمە چەند وەزیفەیهکی بێنبووه لە وەزارەتی ناوڤادا و ئنجا کرا بە پارێزگار (متصرف)ی یەک لە دوای یەکێ شارەکانی، کەرکوک، هەولێر، موسڵ، بەسرە هەتا چواردهی تەموزی ساڵی ۱۹۵۸

۳- رۆشنبیری و ئەدەبیاتی - خوا لێخۆشبوو بە هۆی ئەو کتێبخانەوه کە

دەبوو ئەو سامانیکی رۆشنبیری جیهانی بۆ خۆی دروست کردبوو جگە لە زانیی زمانەکانی تورکی و عەرەبی و فارسی وەک وتمان ئینگلیزییهکی زۆر باشی بە نووسین و گفتوگۆ دەزانی، ئەو کتێبخانە گەرە و فراوانی پێشکەشی کتێبخانەیی گشتی سلیمانی کرد راستی ئەم بیروپرایەمان دەسەلمینی.

رەشید نەجیب لە سەرەتای ژیا نیدا شیعری دەنووسی و بە یەکێک لە شاعیرە نوێخوازەکانی ئەدەبی کوردی لە سالانی بیست و سییهکان دەناسریت. ژمارەیهکی زۆری وتار و وەرگێران ههیه له گۆڤاری گەلاوێژدا (۱۹۳۶-۱۹۴۹). ههروهها به شیکێ زۆری له گهشتهکەیی (جیمس بیللی فەریزەر) له ئینگلیزییهوه کردبوو به کوردی و به زنجیره له گۆڤاری گەلاوێژدا بلاوی دەکردنەو بە نازناوی (فەرهمرز).

لەسەر پای نووسینهکانیدا رێباز و شتوای نووسینیکی ساده و بێ گری و گۆلی ههبوو، ئەمەش بە ئاشکرا لە یەکێک لە نووسینهکانیدا دەر دەرکەوت کە لە گۆڤاری گەلاوێژدا بلاوی کردەو بە ناو نیشانی نووسینی بێ قۆرت.

رەشید نەجیب خاوەنی کەسیتیهکی چاک و خزمەتگوزار و خاوی و خاوەن هەلۆتست بوو. بە بیروباوەریکی چەسپاو و پتەوهوه لە کۆری ژیا نندا خەباتی دەکرد و بەرگری لە باوەر و هەلۆتستی خۆی دەکرد. خاک و نەتەوهی خۆی خۆش دەویست و بە قەڵەمەکەیی خزمەتێکی زۆری کرد. لە ژیا ن ئەدەبی و وەزیفیدا تووشی چەندان لۆمە و رەخنە و تانوت بووه بەلام بەبێ باکی و نەبەردانە بەروویاندا وەستایهوه. بە داخهوه نەخۆشی و مەرگ مۆلەتیان نەدا پرۆژه ئەدەبیەکانی تەواو بکات.

سوپاسی زۆر بۆ نووسەر (ئومید ئاشنا) کە بەرهمەکانی کۆکردەوه و لێکۆلینهوهی لەبارەوه نووسی.

عەشق و خەيال

۱۹۲۷

ئەوقاتىڭ ئەبى رۆح ئەكا تەركى مەكانى
وەك تەيىرى جــــــــــــــــىنانى
ھەر وەك كە وەپس بووبى لە دیدارى حەقىقەت!

يەعنى كــــــــــــــــە لە زات
تەسلىمى خەيالانى ئەكا دەستى عەنانى
قەسدەن ئەيەوى دەرچى لە دونياو و لە خىلقەت
ئەو وەختە لە سەر بالى دلاوئىزى خەيالانى
ھېندە دەفەرم تاكو دەبم خارىجى عالم
ئەم عالمە مەعلومە كەوا پىرپە لە ماتەم
بەو نەوعە ئەكەم تەبى مەكان، قەتعى مەسافات
ئەوساكە مۇجەررەد لە ھەموو بەند و عەلائىق
شــــــــــــــــووربىدە و و شــــــــــــــــاھىق

لەو بەرزىبە بونىادى ئەنئىم قەسرى سەعادەت
تېمــــــــــــــــسالى لە تافەت
كاشانە يە ئەترافى كە پىر بى لە حەدائىق
تەنرابى بە ئەزھارى موعەتتەر بەنەزاكەت
لەو گولشەنەدا خۆم و پەرەستىدەبى حىسسەم
تېمسالى ئەكەين عەشق و ژيانىكى موعەللا
عەشقىكى موقەددەس، مۇتەنەوور، مۇتەبەسسەم
ژىنى نەبى وئىنەي، نە لە دنيا، نە لە عوقبا
عەشقى كە پىر خەندەو و گولبانگى سروور بى
عەشقى ئەبەدى بى، لە عەدەم خەيلى بەدوور بى

ئالامى بەشەر

لەو ساوہ كە من مودرىكى ئەندۆھى بەشەر بووم
مەعلوم بوو لەلام ھېچى بو ئالامى نەھوفتەي
تەشرىحى ئەكەم مەنقەبەبىي حال و گوزەشتەي
مەئىووس و ئەلەم بار و ئەسەفناكى كەدەر بووم
رۆژى نىسە ئەم شاھى نوجوومە بە جەلالى
نەپوانى بەسەر لەوحەبىي خوتىنىنى بەشەردا
شەوگار نىبە لەمەئى نەزەرى شاھى لەيالى
زەرد ھەلنەگەرئى ھالەبىي ئەنوارى لە دەردا
گاھى ئەببەم سەبىحەبىي دلتسۆزى كەساسى
بۆ دەفعى سەفالت وەكو ئەوتارى رويابى
ھەر وەك تەلى نالندەبى تارى كە شكابى
پىر رەعشە ئەپارىتتەوہ بۆ پارچە پەلاسى
بەعزەن يەتە بەر دىدەبىي فمناكى حەزىنم
فاجىعەبىي مەرگى موحافات
ئانەن يەتە جۆشش غەزەبىي كۆن و نەوينم
ئەم قەتەبە، ئەوسا، ئەكەمە شىعەرى موحازات
دنيا نە بەھەشتە، نە چەمەنزارى سەفایە
سەحنىكى بەئاشووبە، ژيانىشى جەفایە

بۆ شایخ نووری شیخ سالیح

۱۹۲۷

ئەي كىيوى بلىند پايله، ئەيا شاخى موعەللا
 ھەر گاه كە ئەكەي جەزىي نەزەرگاہى جەزىنم
 بەم بەرزى يو بەم سەتووتەوہ ئەي كەژى والا
 سرورە و شنەكەت دەفعى ئەكا ناھو ئەننم
 ئەي كىيوى عەسر ديدە ئەتۆي مازىيى ئوممەت
 تەئىيدى ئەكەي خاتىرەيى شاھىيى كوردان
 بۆ شەوكەتى رابووردوو و ئەييامى سەفامان
 بېژىتە گەواھى حەشەم و قودرەتى مىللەت
 گاهى كە ئەپۆشى سەرى تۆ تاجى سەحابى
 پېر قەھر و مەرارەت ئەدەيە پېرمەيى گىريان
 شوبەھى نىيە ئەي شاخى وەفادار و قەدرزان
 بۆ مىللەتەكەت وابە پەرۆش و بە عىتابى
 ئىستاكە كەوا فەسلى زمستانى ھەرەمتە
 بى بەرگو نەوا رېش و سەرت گشتى سېي بوون
 مەعلوومە لەلام ھەر ئەمە ئەسبابى ئەلەمتە
 كوردانى حوكمرانت كەوا ئىستە نەوى بوون
 خۆزگەم ئەمەيە قودرەتى ئىعجازى تەبىعەت
 ئەي مولھىمى ئەشعارى لەتيف، كىيوى سەرنازاد
 ئەي باعىسى دەنگى سروودى شاعىرى ناشاد
 ئەي كىيوى ئەساتىرى، ئەيا شاخى موتەلسەم
 تۆشى وەكو من ئىستە بەئىنايە خەتابەت
 دار و دەوہن و بولبول و ئەلواحى بەدئىعەت
 ھەر يەك وەكو شىعەرىكى بەدئىعى بەفەساحەت
 ئىحىيائى بكەن دەبدەبەيى عەھدى كەيائى
 يەئنى بىنە سەفحەيى تەئرىخى مەجەسسەم

عەشقى بى سوود

۱۹۳۳

دلى پەشـيـواو! دەمى بوو ون بووى
 لەمەيدانى عەشق، ئالام و خەمدا
 لەناو ئەحلام و سەمەي پېر تەمدا
 زۆر شوکور ديسان بەتيرى كون بووى!
 ھەرچەند ئەزانم عەشق بى سوودە
 نەتىجەي حوزن و گىريان و شىنە
 وەسلى فىراقە، شادىي ئەننە
 بەلام لەلای دل دلەي فەرسوودە
 عەقل و دوورىنى خەوہ، سەرايە
 مەنتىق پېرشنكى دوو چاوى كاله
 حىكمەت پېرشكى كولمىكى ئالە
 خويناوى جگەر مەيە، شەرايە
 يەزدان شاھىدە ئەي دلى لاسار
 جىگە نزرگەي خەيالى دلدار
 گەر نەمزانىايە خەلۆتگەي يارى
 وەيا زامارى چاوى بىممارى
 ئىستە ئەمناردى بۆ شارى عەدەم
 نەجاتم ئەدای لەدەست دەرد و خەم

بۆ گۆران

فهریادی دووری

۱۹۳۳

دیجله هاوارم بهره بوؤولات
ولاتی پر دهره ئالام و ئاوات
دهنگی دلّسـۆزی جگهر برینی
فهریادی یاری دۆستی دیرینی
بلّی بهندهکهی خهـمخۆری جاران
شیّتی جهـمالته له کووچهی شاران
سیروان کهوسهـری بههـشتی کوردان
ئیکسـیـری زام و نازار و دهردان
وهـختی پرشنگی نوورانیت وهک زیو
پروناکی ئەکا دۆل و دهر و شیـو
لهباتی منیش به ئەشکی پهوان
بشو غویاری کهژی ههورامان
نهمیم گیانبهـخشی زیندوو و جهـمادات
پۆحی (فهـرامهـرز) بیی به فیـدات
شنهـیه بایه، کـزهی ههـوایه
له شاخ و نزار دهشت و چیـایه
بیته دهـخیله بو جـهـرگی سـۆزان
تۆزی له ههـوای شاخهـکهی قهـیوان
ههوری سپی رهنگ تو بیـره پهـحمهت
تینی بده خۆت پر گور و ههـلمهت
پرۆ له زهـلم و تانـجهـرۆ و سیـروان
له گشت رووبار و گۆمی کوردستان
لهـسهـر شـابـالت بارانی بیته
تهـنووری دلّمی پی دامـرکـیـنه

شاری بهدبهخت

بو لافاوهکهی شاری سلیمانی له سالی ۱۹۳۲دا

فهـرتـهـنه و با و برووسکه، ئاهو واوهیلا و فوغان
گرمهـوو نالهـیی سهـما، شین و شهـپۆری سهـرزهمین
دهنگی ئیستیعدادی دایک و گریهـیی پیر و جوان
هارهـیی لافاو و سهـیل و نهـوحهـیی ئاخ و ئەنین
گاه له تاو تیـفلی خهـوالوو دایکی بی چاره و ههـژار
بی تهـرهـدود، بی مهـحـابا، خۆی تهـخسته ناوهوه
گاه له تاو مهـوتی منالی باوکی بهدبهخت بی قهـرار
ههـروهـکو مهـل بو ئومـیدی خۆی نهـکرد بهـداوهوه
شاری بهدبهخت ههـر تهـبیعهت مابوو لیته خروش
وا ئەویش پر چهک، موسهـللهح، هاته مهـیدانی هوجووم
با ئەمیش سهـر باری دهر بی با قهـلیش ههـم دهنگی بووم
با سهـماش جووت بی لهگهـل نهـرز بهـلکو کوردان بیته جۆش
جۆشیی وام ناوی که بگرین یاخو سینه چاک بکهـن
جۆشی پر سۆزم ئەوی کیسهـی حهـمییهت بیته دهر
بو ئیـعانهـی شاری بهدبهخت، بو ولاتی قور بهـسهـر
بو برای بی نان و شیـو بو مردوانی بی کهـفهـن

دوو چاو و بهیتیک

۱۹۴۶

شهوویکی سارد و تهړ و تووشی زستان بو، لهو شهوانه ی به غدا به ده گمهن
نه بیینی. به جوته له گهل فرامهرز دانیشتبووبین ههر یه که مان باده ی خو ی له بهر
ده ما بو. بهر بهر خوار د نه وه سه رما و سو له ی له بییر بردینه وه، له شمان گهرم
دا گه را به لام سه ریشمان تاوی سه ند.

له منالییه وه فرامهرز نه ناسم. زور سروشتیکی سه پری هه به. گاه لاویکی
له سه رخو، به هوش و ژیر، هه تا ده جار له بهر ده می خو ی سه رنج نه دا هه نگاو
ناهاو پیژئی، گاه هیکیش لاویکی پر جو ش و خرؤش، به هه موو مانای وشه وه
رؤمانتیکی، له وانه یه هه موو جیهان بگؤر پیته وه به شیعریکی جوان یا ته یه کی
نه سته ق و یا دیمه نیکی دل فرین، من پتر لام وایه سروشتی دووه می راسته قینه یه،
تهوی تریان زور و زهبری ژیان فیتری کرده. جا لاویک نه مه سروشتی بی، نابج
تووشی داوی دل داری نه بوو بی. بو کرد نه وه دل بشی له مه باشته هه لم بو
هه لته که وت. دانیشتیکی په نهانی. دوو دل ی یه کتر خواز و نه شه ی باده. رووم
تیکرد و وتم: راستم پی بلتی فرامهرز تا یا هیچ تامی دل داریت نه چه شتووه؟!
به روویه کی نیوه گرژه وه وتی: برام نه مه هه نگامی نه سکالا یه یه؟ نه نیمه
هه ردوو کمان وا له ده روازه ی لاوی تینه په رین. برسکه ی تالی سپی سه رمان له
دووره وه نه دره وشیتته وه.

دل نه هیزی دل داری تیا ماوه، نه توانای بییر کرده ی دل داری کوئی هه به. وتم
نه شی دل هیزی دل داری تازه نه مابج، به لام بییر کرده وه له دل داری کوئن
هه رچه نده رهنکه دل ت نازار بدا، به لام بی گومان گیان تازه نه کاته وه. به مه
ویستم که می هوشی رؤمانتیکی فرامهرز بهیتمه جووله، وتی من لام وایه
بناغه ی هه سستی جوانییه. یه زدان بهو مه زنی و بلندییه وه، نه گهر مه به سستی
جوانی نه بوا به نه جیهانه ی بهم شیری نییه، بهم پیکیییه، نه ئافرانند. پروانه
مانگ به بچووی، به گه وره یی ههر جوانه. پروانه خو ر به هه لاتن و ئاوا بوونی
ههر جوانه.

نالی چوند جوان نه فرموی که باسی هه لاتنی خو ر نه کات: به روو زهردی

هه لات و که وته کبوان. بو زور برؤین؟ ته ماشای دره ختی باخه که بکه: له
به هاردا که نه ژیه ته وه چوند جوانه، له پایزیشدا له هه نگامی گه لا پیزاندا بهو
رهنکه زپربنه وه چوند جوانه. کرپوه ی به فری زستان، شه سته ره هیلته ی باران،
جرپوه جریوی نه ستیره ی شهوی هاوین، ههر یه که یان به شی خو ی نه وه نده جوانه
که نه ک دلی شاعیریک دل نیکی سارد و سه ختیش یه نیتته جو ش. نه مانه لاده،
ته ماشای خو مان بکه، چی هه یه جوانتر له دیمه نی منالیکی ساوا له ناو بیتشکه دا
که به دهم دایکیه وه نه فامانه به لام بی گونا هانه پیته که نی.

چه جای پیکه نین گریانه که شی، کرو زانه وه که شی، سروو دیکی موسیقای تیا به.
نه بی بشزانی که گؤران جوانی و یا هوشی جوانی لانا با. ههر نه و مناله
ساوا یه کاتج نه بی به پیریک نیفتاده، یا به نه گریجه ی سپی وه ک زیو، یان
به ریشی ماش و برنجییه وه، دیسان به شی خو ی جوانی نه می نی. جوانی له گهل
هه سته دا پیدا بووه و پیوه ی نووساوه، نه وه نده هه به هه موو چاو نی بی نی. جا
بو به نه لیم جیهان چ له ئافرنیا، چ له گؤران و نه مانیا، بناغه ی له سه ر جوانی و
یا جونبووشی جوانیه که گیان نه به خشی به جیهان.

وادیار بوو نه و تاره دوور و درتزه ده می فرامهرزی وشک کردیوه وه.
نه شیویست له پرسپاره که ی من گوریز بکا، چونکه پاش نه وه پشویه کی دا و
باده که ی هه لگرت و بردی بو ده می. وتم نه مه چ په یوه سستیکی هه به به
پرسپاره که ی منه وه؟ من چیم له تو پرسی و تو چیت بو من هه لرت؟

فرامهرز به نه سپایی باده که ی دانا یه وه تیلاییه کی چاوی تیکردم و به
زه رده خه نه یه که وه که لام وایه پر بوو له گالته پیکردن به تینه گه یشتنی من وتی:
یه کیک جوانی په رستن ناینی بی، چون نه شی تووشی دل داری نه بوو بی؟ تا دل ت
له قه فسه سی سنگدا وه کو مه لی سه رپراو هه لبه زیتته وه له دل داری ناکه وی. تو بزانه
کورده چوند وشه به کی ماناداریان دؤزیوه ته وه بو نه مه: (دل داری). نه وی دل ی
هه بی نه بی دل داری بچیتج. تو گوئ مه دهره نه وانه ی دل له لایان پارچه یه کی له شه
که ته نه فرمانیکی فیزیلوژی نه بی نی. نه وانه نه له جیهان گه یشتوون و نه له
ژیان. وادیار بوو دهرسی فرامهرز له بابه ت ناینی جوانی په رستنه وه زور
نه خایه نی. منیش نه موسیست زوو بگه مه نه نجام. جا رووم تیکرد و وتم:

تیگه یستم کهوا یەزدان بۆ دلداری وەیا وەک خۆت ئەلێبی بۆ جوانی پەرستی ئەفراندوتی. بەلام من ئەمەوی سەرگوزەشتی دلداریت تیبگەم، نەک فەلسەفە ی دلداری.

فەرمانەرز نەختی رەنگی هەلبێرکا. قومێکی تری دا لەخواردنەووەکی و وتی:
نیازت هەبە گۆشتەوزونی ئەم بڕینە کۆنە لاپەری، باوا بێ. بەلام تۆچ سوودیکت مست ئەکەوی لە گوێگرتن لە میتزویەکی پر دەرد و نالە؟
نەختی بەشەرمەو وە تەم: شەوی درێژی زستان بەچی تیبەرێن؟
وتی: ها وەک پاشا بەرەحمەت چوێکانی جاف حکایەتخوانت ئەوی؟

دە گوی بگرە: بەلێ، منیش نازاری دلداریم کیشاوە، بەشکو ئیستاش ئەیکیشم. بەلام زامی ئەو تیرە ی بیست ساڵ لەمەو پیتش پیکامی، هیشتا ساریژ نەبوو. رەنگە ساریژ بووی، بەلام دڵ نایەوی ساریژ بێ، چونکە یەکەم نیشانە ی جونیوشی دلداریم بوو.

بیست ساڵ لەمەو بەر لە تەمەنی کدا بووم کە ژبانم بە گەشتیکی خوش، جیهانم بە سەیرانگە ئەزانی. سەرەرای ئەوەش لە شارێکدا بووم کە ئەلێبی خۆی گەرە هەر بۆ دلداری و شیعری ئەفراندو، یا ئەوسا بەلای منەو و بوو. جا لەو تەمەندا لەو شوێنەدا بۆ بەکێکی وەکو من کە لەم سروسشتەدا بێ پریشکیک بەسە بۆ ئەو ی بلێسە یەک بەرپا بکا. زۆری پێ نەچوو ئەو پریشکەش پەیدا بوو. پریشکی چاوی پەریبەک بەرەنگارم بوو. ناگری دڵ هەلگیرسا. کە ئەلێم پریشکی چاوی پەریبەک، بەدرو یا بە زۆری مەزانە، چونکە بەراستی لە پیشەو بە تەنیا هەر چاویم دی و هەر چاویشی برینداری کردم. بەسەر یەکەم تیرا رۆژەها مانگەها تیبەری. بێنیی دورا و دور نزیک کەوتەو، لە پستی دەرگاوە گفتوگۆش دەستی پیکرد بەلام چە دەنگی، چە ئاوازی، چە شپۆی ئاخافتنی؟ هەر ئەو ی کە ئەفراندبووی مەگەر بیزانی، بەم جۆرە موددەتیک تیبەری. رۆژی لە رۆژان خواوستان وینە یەکی بچووکیم چنگ کەوت. ئەو رۆژە جەژنم بوو خوا گەواھ بە تەواوی نەم ئەوێرا سەرنج لە وینە کە بدەم. ئەترسام کەم و کورتیەک، ناشیرینیەکی تیا بدۆزمەو و ئەمە رەخنە بدا لە تاب و تەژی دلداریبەکەم. بەلام لەگەڵ ئەوێشدا ئەم وینە یەم وەکو نوشتە یەکی خجستە هەلگرت. چ لە هەنگامی

دلتەنگی، چ لە کاتی خوشیدا دەرم ئەهینا، تەماشام ئەکرد و تەراوی دلتی ئەدا. رۆژی هات دڵ لە وینە کە زیاتر پەرشانی خاوەن وینە کە بوو. هەر چەند ئەمە ئاواتی بوو کە نایە تە دی، بەلام دڵ لەو تەمەندا لەوانە نییە گوی بداتە شتی وا. زۆر چاک ئەمزانی ئەمە شوین کلاوی بابر دوو کەوتن بوو وەلێ ئەلێبی چی؟ دڵ وای پێ خوش بوو. بەم جۆرەش موددەتی تیبەری و سوودی ئەم هەموو تەقەلایە ی دڵ پارچە کاغەزێکی دەستنیستی دلداری بوو. ئەمە نیشانە یەکی چاک بوو. وادیار بوو بەرەو ئەنجامێکی باش ئەرۆین. لە بێنیی دوو چاوی مەستەو بە وینە ی تەواوی، بۆ پە یامێکی بچووک بە دەست و خەتی خۆی، بەلام چارەنووس شتیکی تری بۆ هەلگرتبوین. لە کاتی کدا کە بە تەمای یەک گرتن بووم کۆچی یار هاتە پیشەو. لە ناکا و ئەو کەسە ی چارەنووس کردبووی بە هاوجووتی یار قەراری دا لەو شارە کۆچ بکا، ئەشی ئەم کۆچ کردنە بۆ ئەو، بەشکو بۆ یاریش، شتیکی ئاسان بووی. وەلێ بۆ من، بۆ دلتی زامداری من، نەشتەری بوو ئیستاش شوینە کە ی خوش نەبۆتەو. رۆژی کۆچ کردن هات. خۆم پێ نەگیرا و رووم کردە کۆی یار. مات و غەمگین بۆی دانیشتم، بیرم ئەکردەو لەو رۆژە رەشانە ی لە پیشمە و یە، چی بکەم؟ چۆن فەرمانۆشیم دی؟ ناگەھ دەستخەتە شیرینە کە ی، وینە جوانە کە ی هاتە بیرم، لەبەر دەمدا لەهە یوانە کە نوسخە یە ک لە رۆژنامە ی (ژیانەو) ی لێ بوو. یار لە پشت هە یوانە کە دانیشتیوو وادیار بوو خەریکی خۆ کۆکردنەو بوو. بێ ئیختیار دەستم درێژ کرد بۆ رۆژنامە کە لە لایە کیبەو ئەم بەیتەم نووسی:

بە یادگاری سەری زولفت هەلێ ئەگرم کیتابە ی تۆ

لەلام وەک دەستخەتی شاھی (کلیم اللہ) یە نووسینت

پاش نووسینی ئەم شیعەرە بە ئەسپایی رۆژنامە کەم فری دایە پشتە یوانە کە.

لەمە مەبەستم وەرام وەرگرتنەو نەبوو، دڵ هاتبۆه جۆش. شتیکی پێ نووسیم و ئیشتیکی پێ کردم، بەلام ئەو نەدی پێ نەچوو دەستیکی سپی بەفرین، تۆ بلێی (ید البیضا) ی بەناویانگ بێ، لە دەرگا کەو دێژ بوو، رۆژنامە کە ی بۆ فری دامەو. دلم داخوړیا. ترسام هەلبیگرم، وام ئەزانی کردەو کە ی لا جوان نەبوو. توورە بوو و رۆژنامە کە ی فری داو، بەلام دڵ ئەو سەرچاوە ی سروسشتە فەرمووی: کورە هیچ نەبێ دەستی یاری بەرکەوتوو، هەلێ ناگری؟ بە

دوودلییهوه دەستم برد و رۆژنامهکهه هه لگرت. چی بیینم؟ بهیته شیعرهکه به هه لگتیراوهیی دووباره یار بهم جوړه نووسیویه تیهوه:

به یادگاری سهزی زولغم هه لئی بگره کیتابهی من

لهلات وهک دهستخه تی شاهی (کلیم الله) یه نووسینم

تۆ بی له جیاتی من چی ئەکهی؟ یار له سهز کۆچکردنه. دل خوینی لئ ئەتکن و ئەم بهیته هه لگه راوهیهش سهزیار. ئیتر توانای دانیشتم نه ما. رۆژنامهکهه پیتچایهوه و خسته باخه لمهوه. سهزم نایهوه بۆ ماله جووله که بهک که جاروبار له گه ل هه ندی برادران لئی دانه نیشتم، شونیککی ته نیاو خامۆش. باده بهکی بییر هه لگتیرسین و یا هۆش دامرکینم پیتوست بوو.

لهوی له سهز کورسیبهکی شهق و شپ دانیشتم، شووشه بهکیان بۆ هینام و دهستم کرد به خواردنهوه. گاه له بهر خۆمهوه له گه ل دل دل کۆست که وتوو سکالام ئەکرد و، گاه رۆژنامهکهه ئەهینا به چاویکی پر فرمیسکهوه بهیته هه لگتیراوهکهه م ئەخوتندهوه. ئەم کۆسته گه ورهیه له وکاته دا وای هینامه جووش که بهی ئیختیار قه لئم و کاغهم گرت به دهستهوه هه ندی شیعرم نووسی که بیگومان هه مووی نالین و سهز نهشت بوو. دوا بهیتم له بییره ئەمه بوو:

دنیا نه بهه شته، نه چه مه نزاری سه فایه

شونیککی به ناشووبه، ژیانیشی جه فایه

گتیرانهوهی ئەم سهزگه وهسته به سوژه وا دیار بوو فه رامه رزی ته واو په شوکاند، چونکه پاش نهوهی بهیته کههی خوتندهوه هه ناسه بهکی دریتی له هه نسک چووی هه لکیشا. دهستی برد بۆ باده کههی هه رچیه که تیا مابوو به قومیک خواردیهوه، به سهز نهشتسهوه رووی تیکردم و وتی: با ئەم په ریه هه لگتیرینهوه. هه لسه رادیۆکه بکه رهوه بزاین دنگ و باس چیه؟!؛

هه لئسام چووم بۆ لای رادیۆکهوه، به للام به دل په شیمان بوومهوه که بووم به هۆی کولانهوهی ئەم برینه کۆنه، چونکه بۆم ده رکهوت که تالی و شیرینی بیست سالی دوور و درت، هه روه کو خۆی له پیتسهوه وتی: هیتشتا برینه کهی ساریژ نه بووه.

به غدا- ۱۹۴۶/۱/۲۴

تیکۆشین کوریک و مبه ره بانى باوکیک

له ناو خووشی و تالی ژیاندا پیاو هه ندی جار تووشی شتی وا ئەبج خواه ناخواه له میتسکیا ئەچه سپی و هه موو دهدرد و نازاری ژین نایفه وتین.

ئهمه ی ئیستا بۆتان ئەگتیرمهوه به کیکه لهو کاره ساتانه. ئەشی له گتیرانه ویدا سوودیکی کۆمه لایه تی تیا نه بن، وه ئەشی تالییه کهه له وانه بن که هه ندی چاو بخاته فرمیسک. به للام به لای منه وه له لایه کی تره وه زۆر موهیممه. له جیهانی ئەمرودا نه زه ریه ی ماده په رستی و مه بده ئی (تطورى اقتصادى) ئەوه ندە زال بووه که باسکردن له گیان و دهروون، له هۆش و حس، وهخته بلیم که باوی نه ماوه. من به شی خۆم پروام وایه که ژیانى فهرد و کۆمه ل ئەگه ر نیوهی به سترابن به ماده وه، نیوه کهی تری بیگومان تین و هیز له گیان و دهروون، له حیس و هۆش وه رته گری. جا له بهر نه وهی ئەم سهزگوروشته به ئیستا بۆتان ئەگتیرمهوه وینه به کی زیندووی هیزی گیان و هۆشه، به لکه هه ر پارچه به که له گیان و هۆش، به لای منه وه زۆر به رخرته.

پانزه سال له مه وه بهر، وهختی هاتمه به غدا، لهو دائیره بهی ئیشم تیا ئەکرد، باوک و کوریککی تیا بوو هه ردووکیان فه راش بوون. کوریکه له ته مه نی چواره سالیدا بوو، باوککه له په نجا پتر بوو. کوریکه هه ر وه کو فه راش بوو به شه ویش له قوتابخانه ئەخوتند. هه ر چه ند هه ر لهو ساوه زهرد و لاوازیوو، به للام به جووشی لاوتیه وه هه م ئیشه کههی ئەبینی و هه م له سهز خوتندن دهوامی ئەکرد. خووه وشتیکی پاکى هه بوو. مه ئمووره کان هه موو لئی رازی بوون. باوکیشی که ئەمه ی ئەبینی وه کو گول ئەگه شایه وه. رۆژ، مانگ، سال تپه رى. باوک و کوریک له م دائیره به دا به رۆژ ئەکۆشان. کوریک به شه وه له جیاتی وچان و حه سانه وه کتیبی ئەخسته بن باخه لئى، ئەچوو بۆ قوتابخانه کهی. چه ند سالییک تپه رى، کوریک خوتندى ئیبتدائی ته واو کرد، چووه مه کته بی سانه ویه وه، زۆری پى نه چوو ئەویشی ته واو کرد. له م ده وره به دا دوو شتی موهیم که وه ته به رچاوم، به که میان ئەوه بوو که باوککه له گه ل ئەوه دا که هه تا ئەهات ئەچووه ساله وه، به پیتی سروشتی ئاده مبه زاد ئەبوایه هه تا به اتایه پیری و فه رسوده یی زیاتر لئى دیاری

بدایه، کهچی تا نه هات به گورتر نه بوو. له مه له پيشه وه سه رسام بووم. به لام له ئاخریبا بوم دهرکوت کانی گور و تینی باوکه که کوربه کهی بوو، هه تا هم گه وره بوايه و له خویندنیدا پيش بکه وتایه، نه و له ته مه ندا نه چوه وه دواوه. هیز و توانای لاویتی تیا نه بوو ژایه وه دووه میان باری کوربه که بوو. له گه ل نه وه دا که خویندنی سانوی ته و او کردبوو، له بیر و تیگه یشتندا له هندی مه نمووره کان بهرتر بوو. به لام دیسانه وه باری کونی خوی نه گوریبوو، هه روکه کو جارن به ریکی و بی دهنگی فرمانی فه راشی نه بیینی. خواوراستان رۆژی دلی سه رۆکی دائیره که نهرم بوو، زانی که مانه وهی هم کوربه به فه راشی شتیکی جوان نییه، به موسته خدهمی و به مووچه به کی پتر هه ر له و دائیره به دا دایمه زراندا.

کوربه بوو به مه نموور و خاوه ن کورسی و میز به لام دیسانه وه باری کونی خوی، ره وشتی جوانی خوی نه گوری. ته نیا له هه له سوو دمه ند بوو، داخل کوللیه ی حقوق بوو. نه مه کامه رانیه کی نه وه نده گه وره بوو بۆ باوکه که که نه ی توانی بیشاریتته وه. هه موو له شی له خویندنیدا پیته که نی. نه توانم بلیم که خوشنوودی لی هه لته وه را. چون خوشنوود نه بی؟ و نه و نه مامه خوشه ویسته ی به دهستی خوی ناشتیبوی هاته گه وره بوون، خه ربکه بیته بهر. به ک دوو سالی تریش تیبه ری. کور بی گری و قورت له ئیمتیبخاندنا سه رکه وت، نه و چه ند له خویندندا بهر ز بباویه وه، باوکی نه وه نده سه ری بهر ز نه بووه. رۆژی له رۆژان به ده مه یکی پیته که نیناوی و دلکی پروناکه وه رۆژنامه به کی گرتبوو به دهسته وه، هپچ پیاویکی به ناین نووشته و مووفه رک و با به ئیحترام هه لئاگری. ناهه قیشتی نه بوو. هم رۆژنامه به و تارکیکی جوانی کوربه کهی تیا نووسرابوو، و تاره که م خویندنه وه پر بوو له هۆشی جوان و بهرزی ئینساننی. گه واهنی نه دا که نووسه ره که ی چیشیکی ریکی نه ده بی هه به. له دلی خۆمدا وتم:

دل بویه ئاواته خوازی دیموکراسیه کی راسته، چونکه نه بی هه لیکی به کسان بدا به هه موو که سیک. کئی نه لی هم کوربه رۆژی نابی به ئیش به دهسته یکی زانا و سوود به خشی ولاته که ی؟! من له دلی خۆمدا وام نه وت نه م نه زانی که دوارۆژ چی بۆ شار دۆته وه، نه و له خویندن و نووسیندا هه ر له پيشکه وتندا بوو. گه یشته دوا سنفی خویندن. چه ند مانگیکی مابوو ته و او ی بکا له پر له هاتنه دائیره دا چه ند رۆژیک ون بوو، که وتینه پرسیار، وتیان نه خۆشه. نه خۆشیه که شی گرانه،

نه وه نده ی پی نه چوو کۆچی کرد، کۆچیک که گه رانه وه ی له دوا نابی. به لام وه نه بی نه مه دوا بی هم کاره ساته ناخۆشه بی، باوکی جگه رسووتا و هه روکه کو دره ختیکی ئا و لی برا و تا هات وشک نه بوو. هم کۆسته له وانه نه بوو بهرگه ی بگری. سه رچاوه ی ژبانی وشکی کردبوو، پیریش زوری لی سه ند. رۆژی له رۆژان نه ویش نۆقه ی نه گرت، کۆچی کرد بۆ هه وارگه ی جوانه مه رگه که ی!.

وهلی دیوانه

بۆ گۆران

۱۹۳۴

چەند سال لەمەوبەر لە ژێر رەشمالیکا پیرتکی ئیفتادهی جاف هەندێ شیعری رەوان و دلۆسۆزی لەبەر بۆ خویندمهوه، بەراستی زۆر کاری تینکردم، لە هی (کلیم) و (بێ دل) زیاتر! پاش ئەمە بەدل کەوتە سەر سه‌ودای کۆکردنەوهی شیعری ئەم شاعیرە بەهه‌وه‌ره، وه زیاتر مه‌راقی به‌سه‌رهاتی ژینی گرتی. ژینی وه‌لی هه‌روه‌کوهی گه‌لێ له شاعیره‌کانی ترمان له‌گه‌ل مردنی خۆیدا کۆژاوه‌ته‌وه. ئەوی ئەمڕۆ بۆ ئێمه ماوه‌ته‌وه ته‌نیا تارمایی خه‌یالی ئەم شاعیره‌ کۆچه‌ریه‌یه. ئەگه‌ر به‌سایه‌ی چیشکه‌ی ئەده‌بی (الذوق الأدبی) جافه‌کانه‌وه هه‌ندێ شیعره‌کانیمان بۆ نه‌مابایه‌وه، بێ گومان ئیستا ناوونیشانی نه‌ئهبوو له‌ ته‌ریخی ئەده‌بیاتماندا، بۆ شیعره‌کانی یا بۆ ئەو دلداریه‌ کوشنده‌یه‌ی په‌رپه‌ک ته‌رخان نه‌ئە‌کرا.

له‌بابه‌ت ژینی وه‌لییه‌وه و ته‌ریخی بوونیه‌وه که‌م ئەزانین. که‌ی وه‌ له‌کوێ له‌ دایک بووه؟ چۆن وه‌ به‌چه‌ند سالی مردوه؟ به‌راستی وه‌رامدانه‌وه‌ی ئەمانه‌ ئاسان نییه. له‌گه‌لێ شتا به‌سه‌رهاتی وه‌لی له‌ هی (مه‌جنون) ئەچێ، ژینی کۆچه‌ری و عه‌شه‌رتیان، پاک، خاوتنی و ناھومیدی، دلداریان، وێلی و چۆل په‌رستییان، نا‌رەزایی، باوکی یاره‌کانیان. پیاو که‌ له‌م یه‌کیتی سه‌رگۆزه‌شته‌یان ورد ئەبیته‌وه خه‌ریکه‌ بلێ ئەمه‌ رەنگه‌ داستانی بێ له‌وینە‌ی ئەو هه‌لبه‌سترای. به‌لام وانیه‌یه. شاعیر له‌ رۆژه‌لات یا رۆژئاوا بێ، له‌ناو لمی ئاگرین و یا نزاری فیتنک دابێ، ره‌وتیل و یا شارستانی بێ، مه‌جنون، فه‌ره‌اد، شیللی، دانته‌ی وه‌لی بێ، ئەوه‌ گیانله‌به‌ریکه‌ که‌ ئەو رینگه‌یه‌ی وه‌ سه‌روشته‌ی که‌ بۆی دانراوه، هه‌ر به‌ویدا ده‌روا. ئەشی رینگای هه‌ندیکیان به‌دیه‌ن جیا بێ، به‌لام هه‌موو بۆ کۆی یار ئەچن، وه‌قه‌یله‌ی هه‌موویان یه‌ک شته. دلدارێ شاعیر تارنکه‌ هه‌ر ده‌ستی دلدار ئەتوانی لێیدا، به‌لام له‌ هه‌مووی سه‌بیرتر ئەوه‌یه هه‌تا ناویمیدی ته‌له‌کانی نه‌په‌چرینێ و تینکی نه‌شکینێ، ئاوازی به‌جۆشی لێ ده‌رنايه. وادیاره‌ لای شاعیر نا‌له‌ی دلێکی زامدار خۆشته‌ره له‌ زه‌رده‌خه‌نه‌ی ده‌می نازداری. وه‌لی، وه‌کو

ئەگه‌ر نه‌وه، نزیکێ دوو سه‌د سال له‌مه‌وپه‌ش له‌دایک بووه. خۆی له‌تیره‌ی که‌ماله‌یی عه‌شه‌رتی جافه. هه‌رچه‌ند ئەلین نه‌خوینده‌وار بووه، به‌لام هه‌ندێ ته‌عبیسات و زوبان زه‌ده‌یی وای به‌که‌لک هه‌یناوه که‌ پیاو ناتوانی دان بونی به‌مه‌دا!! ئەگه‌ر خوینده‌واریش نه‌بووبی، بێ گومان ژینی کۆچه‌ریتی وه‌ تینکه‌لی له‌گه‌ل کورده‌کانی ئیراندا، سوودیکێ زۆری پینگه‌یانده‌وه. وه‌ رەنگه‌ به‌شی زۆری ئەم ته‌عبیساتانه‌ له‌وانه‌وه‌ فیه‌ر بووبی. وه‌لی هه‌ر له‌ منالیه‌وه‌ سه‌روشته‌ی شاعیریتی خۆی ده‌رخستوه. نازانم ئەگه‌ر جاف شاعیر پینه‌گه‌نیت، کێ ئەبێ پیتی بگه‌به‌نیت!؟

له‌ جیهاندا ئەوی زیاتر به‌ش وه‌گرێ له‌ جوانی و شیرینی و ئاهه‌نگ و زه‌مه‌می ته‌ببعه‌ت هه‌ر خه‌لی جافه. ژینیان گه‌شتیکێ جاویدانیه‌!

هاوین له‌گوێ رووباره‌کانی سارد و روون، له‌ژێر دره‌ختی سه‌وز و به‌رز، له‌ناو چه‌مه‌نزاری پر گولاله‌ و وه‌نه‌وشه‌دا رانه‌بوین. زستانیش له‌ژێر ئاسمانیکێ شین و سامال و شنه‌ی باهه‌کی خۆش و گیانه‌خشا تیه‌په‌رین. به‌قه‌ده‌ر ئاسکی گه‌رمیان نازاد و بزێو، به‌قه‌ده‌ر ریتواسی کویتستان ته‌ر و تازه‌ و مه‌زه‌دارن.

وه‌لی له‌ بنیاتا شاعیر بووه ئەم ژین و گه‌شته‌ش زۆر به‌ که‌لکی هاتوه. گه‌لێ شیعری جوان و ره‌وانی بێ ئیله‌هام کردوه. وه‌ختی ئەگاته‌ سپه‌ری کورپینی، ئەکه‌وتته‌ داوی (شه‌م) ده‌وه، شه‌م که‌نیشکیکێ جوان و شیرینی که‌ماله‌یی ئەبیت. هه‌ر له‌ئوه‌ل رۆژه‌وه‌ چاوی ره‌شی شه‌م ئاگریتیک به‌ر ئەداته‌ دلێ وه‌لی که‌ پاش مردنیش نه‌کۆژاوه‌ته‌وه. ئا ئەم چه‌ند دیره‌ پره‌شکی ئەو ئاگره‌ به‌تینه‌یه. به‌سه‌ودای دلداریه‌وه‌ وه‌لی ئەکه‌وتته‌ سه‌ر شیعیر وتن. به‌هۆی ئەم شیعیرانه‌وه‌ ناوی ئەزری و ناوی یاره‌که‌شی ئەزپین. شیعری وه‌لی وه‌ جوانی شه‌م له‌ناو هه‌موو هۆز و تیره‌ی جافا بلاو ئەبیته‌وه، تا باوکی که‌چه‌ ئەگاته‌ تینی، ناھیلێ که‌چه‌که‌ی چاوی به‌ وه‌لی بکه‌وی و به‌م چه‌شنه‌ له‌ جیاتنی ئاو نه‌وت ئەکات به‌سه‌ر ئەم ئاگره‌ بلێسه‌داره‌دا. وه‌لی خه‌و و خۆراکی لێ هه‌لته‌گیرێ. هه‌موو ئیش و فرمانی دیتته‌ سه‌ر شیعیر هه‌لدان به‌سه‌ر یاری دوورکه‌وتوویدا. له‌ ئەنجامی کاردا خه‌به‌ری ئەم مه‌جنونه‌ تازه‌یه‌ ئەگاته‌ میسری ئەوسای جاف. هه‌ندێ له‌ شیعیره‌کانی بۆ ئەخویننه‌وه. زۆر کاری تی ئەکا. قه‌رار ئەدا ئەم دوو دلێ یه‌ک خا، خۆی ئەچێ بۆ

ناو خیتلی که مالیه بی. له وی باوکی شه بانگ نکات و هر چون بی کچه که ی
 لی نه خوازی، مزگینی خوازی بی شه نه نیری بۆ وه لی، وه له سه نه مه شاعیری
 ناو ره هیلانه ی شاخی خۆی به جی نه هیلتی وه به هله داوان دیتسه وه. له سه ره
 فه رمانی میر زه ماوه ندی کی گه وه ریک نه خه ن. سی شه و و سی رۆژ کورگه لی
 که مالیه بی له گه ل که نیشکی بالا به رزی جافدا ره شبه له ک نه که ن. رۆژی سییه م
 له سه ره ده ستوری خۆیان ماینیک نه رازینه وه ره خت و ره شوری زیوی لی نه ده ن و
 شه می سوار نه که ن. وه لی له پر دیتسه پیتسه وه به پیچه وانه ی ده ستوری جاف
 جله وی و لاخه که نه گری، به چاوکی پر له به ختباری وه دلکی به جۆشه وه لیبی
 نه پرس: - نه ی شه می شه ریف هه روه ک من بۆ تو سووتاوم، هه روه ک من بۆ تو
 په رۆشم، ناخۆ تویش وایته بۆ من؟! تویش منت خویش گه ره که؟!، شه م له رووی
 نازه وه وه یا هه ره به راستی نه لی: نه، نه وه لاهه یه ک ره نگه به جارێ مالی وه لی
 ویران نه کات. جله وی و لاخه که به رته دات و رووه و نزار سه ره نه نیتسه وه. چه ند
 سالیکی ویل و ناو ره به ناو شاخ و چه م و دۆلدا نه سوورپیتسه وه. به رامبه ره ناو،
 به با، به مانگ، به نه ستیره، به مه ل شیعر نه لیت. هه موو هه ستی گیتی نه کا
 به تکا کار لای شه م. په یامیان پیا نه نیری و داوای وه لامیان لی نه کات. بزانه
 شه ویک له شه وانی ناو ره بیدا به رامبه ره به نه سیم چی نه لی:

دل و هداخه وه، دل و هداخه وه (۱)
 نه مشه وه خه ربیک بی دل وه داخه وه
 جه داخ نه شه شه و چراخه وه
 تا ناما بادێ جه له یلاخه وه
 بادێ چون نه سیم ره وه ی ریزوانی
 قووه ت به خش رۆح سه د سالی فانی
 نه سیم نه فه س مه سیح ناسایی
 ته سکین به خش زام دل شناسایی
 هه م شاره زای رای شای شه م جه مین بی

(۱) نه دوو پارچه شیعه ی نو سه ره له کاتی خۆیدا به نمونه هیناویه تیه وه هه له ی زۆریان تیا دا
 بوو وه شیعه رکان ناته و او بوون، دیاره به و جۆره ده ستی که وتوون. نیمه راستیی شیعه ی
 یه که مان له بهر دیوانی وه لی دیوانه ی کاک عوسمان هه ورامی نو سییه وه.

دۆست په روانان خاتر خه مین بی
 شه میمی جه عه تر زولف شه م نه مشه و
 دانه رووی ده ماخ په روانه ی بی خه و
 په رسام نه ی نه سیم سوخیز سارا
 ده ماخ جه بۆی عه تر زولف شه م دارا
 ده وه نده ی تیژ بال سارا سه بیرانی
 په هه مای په هبه ره راگه ی هه بیرانی
 یه جۆنت زانا نه م شه و من مات بیم
 په روانه ی په شیو، هه پس زولمات بیم
 کی شه میم عه تر شه م مانا پیت
 نه ی بۆ ناوهردی نه سیم کییدا پیت
 وات نه ی په روانه ی په رسفته ی مه لال
 ته ن خه سته ی نه بیام خوره می و بسال
 نه و جاکه شه م زولف ویش مه که رد شان
 نه ی بۆ ناوهردم په ری په روانه
 به لکه م ساریش بۆ ئیش نه سه ره فته ش
 سوکن سه ودا ی داخ جه له یل دوور که فته ش
 منیچ په ی ئیحسان نه وسا جه و ده مدا
 مه ره غوله ی زولفش شانام وه هه مدا
 ناوهردم په ی ته وه ده وان ده و
 زانام سوودش هه ن په ی بیخا و خه و
 به فیدای نه سیم بام عه تر شه و پیت بی
 نه م شه و زامانم یه ک یه ک ساریش بی
 نه سیم ناوهردا ده وا په ی ده ردم
 بی شک جه دووری نه م شه و مه مه ردم

جه راگوزهردا، جه راگوزهردا
 یه ک رۆ جه له یلاخ، جه راگوزهردا

زهردهشتا و دینی زهردهشتی*

۱۹۳۴

لهسایه‌ی هه‌ول و کۆششی هه‌ندئ له زانایانی کۆنناسی رۆژئاوایی (عوله‌مای ئاساری قه‌دیمه‌) ئەم‌رۆ زۆر باش دهرکه‌وتوووه که کورد وه‌یا میدی کۆن تێکه‌لی و په‌یوه‌ستیه‌کی زۆریان هه‌بووه له‌گه‌ڵ ته‌ئریخی ژینی زهردهشت و دینه‌که‌یدا. ئەگه‌ر نه‌ختی سه‌رچاڵانه برۆین، ئەتوانین بلتین که (زاراتوشترا) (۱) پیغه‌مبه‌ری کۆنی ئیرانیان کورد بوه و ئاقیستا به‌کوردی کۆن نووسراوه‌ته‌وه. له‌م روه‌وه به‌باشمان زانی له‌بابه‌ت ئەم شه‌خسه و دینه‌که‌یه‌وه ئەوی ته‌ئریخ (۲) وه‌کتیبی کۆن بۆی به‌جێ هیشتووین بخه‌ینه به‌رچاوی لاوانی خۆشه‌ویست. له‌مه‌دا ئامانجمان ته‌نیا هه‌ینانه‌وه بییری په‌رپه‌یه‌کی ته‌ئریخی کۆنه که ئەگه‌ر راسته‌وخۆ به‌په‌نجیه‌ی کوردیش نه‌نووسرابێ تا ئەندازه‌یه‌ک کورد تیا به‌شدار بووه. له‌بابه‌ت ته‌ئریخ و شوێنی له‌ دایک بوونی ئەم پیغه‌مبه‌ره و بلا‌وبوونه‌وه‌ی دینه‌که‌یه‌وه زۆر شت وتراوه که هه‌ندیکیان پیچه‌وانه‌ی په‌کترن، به‌لام ئەوه‌ی ئەم‌رۆ به‌پراست وه‌رگیرایی ئەوه‌یه

* بلا‌وکردنه‌وه‌ی بۆچونه‌کانی ره‌شید نه‌جیب به‌هیچ کلۆجی وا ناگه‌یه‌نی نووسه‌ری ئەم کتێبه ئەین هاویاوه‌ر بێ له‌گه‌ڵیدا و نیشانه‌ی ئەوه نییه ئیمه له‌گه‌لی هاویران. ئیمه ته‌نها له‌و روه‌وه ئەم بابته‌ بلا‌و ئەکه‌ینه‌وه که بووه به‌هشی له‌که‌له‌پووری رۆشنییری کورد و پتویسته هیچ لقیکی ئەم رۆشنییرییه نه‌شاریته‌وه و بخه‌یته به‌رده‌ستی وه‌چه‌ی نویمان تا شاره‌زای جۆری بی‌کردنه‌وه‌ی وه‌چه‌ی پیتشووبی و له‌ئه‌نجامی به‌یه‌کا چوونی هه‌موو لقه‌کانی رۆشنییریمان، گه‌له‌که‌مان زیاتر پیتش بکه‌وئ و، تیکرا ئیمه ئەم بابته‌ وه‌ک بابته‌تیکێ میژوویی سه‌یر ئەکه‌ین که له‌وانه‌یه له‌هه‌موویا نووسه‌ر پیتکابیتی یا له‌هه‌ندئ بابته‌تیا به‌هه‌له‌ چووبی و به‌هیچ جۆرێ مه‌به‌ست پرۆیاگانه‌ی کردن نییه بۆ تاینیکی تایبه‌تی و ئیمه به‌هه‌موو ریتیکه‌وه سه‌یری ئەو ئایینه‌نه‌که‌ین لای خواوه‌نده‌وه هاتوون بۆ ئاده‌مزاد.

ئومید ئاشنا

(۱) ناوی راسته‌قینه‌ی (زارا توشترا)یه که به‌ زۆر شت مانای لیک‌دراوه‌ته‌وه، وه‌لێ ئەوی به‌پراست دانرابێ ئەمانه‌ن: خواوه‌نی حوشتی زه‌رد، خواوه‌نی حوشتی پی‌ر، گه‌لاویژی زێرین.

(۲) توخمی ئەستیره‌ی زه‌ره‌وه - توفیق وه‌ه‌بی به‌گ گومان ئەبات که مه‌عنا‌ی (گه‌لاویژ)ه که شه‌عرا‌ی په‌مانییه.

دیم شه‌م خه‌فته بێ جه‌سوب سه‌حه‌ردا
ئه‌گه‌ریجه و زولفان په‌خش بین وه‌به‌ردا
ئه‌گه‌ریجه و زولفان تووک تاوس بان
په‌خش بییه‌ن نه‌ده‌ور گۆنای گۆل میسال
منیش په‌ی ئیحسان ئەوسا جه‌وه ده‌مدا
مه‌رغوله‌ی زولفش شانام وه‌هه‌مدا
هاوه‌ردم په‌ی تووه ده‌ورانسی ده‌وه
زانام سوودش هه‌ن په‌ی بێ خاوی شه‌وه
وه‌فدای نه‌سیم بام عه‌تر شه‌م پیتش بی
ئه‌وه شه‌وه زامانم یه‌ک یه‌ک سا‌رپێژ بی
نه‌سه‌یم نه‌ئاورد ده‌واپه‌ی ده‌ردم
بێ شک جه‌وه‌وری ئەمشه‌وه مه‌مه‌ردم

وه‌ک ده‌گێر نه‌وه له‌ سه‌ره‌مه‌رگیا ئەم شیعه‌ی وتوووه، ئەمه‌ چه‌ند دێرپه‌تی:

میلی به‌ئەنداز به‌ژن و بالای شه‌م
بنیه‌ن جه‌فه‌رقم به‌بی زیاد و که‌م
به‌لکم ئەوه قیبله‌م جه‌راگوزاری
پاش گنۆ وه‌سه‌ر گلکۆی من جاری
بزانۆ زه‌ده‌ی شه‌ست و تیش‌ه‌نان
داخ وه‌گل به‌رده‌هه‌سه‌رته‌کی شه‌نان

که (زارا ثوشترا) ۱۴۰۰ سال پیش میلاد له شاری (رهی) له دایک بووه. باوکی ناوی (پوروشاسپ) فره نوسپ و دایکی ناوی (دوغدو) بووه. به چوار پشت نه چیتته وه سهر (منوچهری) پادشای پیشدادییان. له بهر نه وهی شاری رهی له ولاتی میدیادا بووه، هندی له ته ریخ نووسه کان به پیغهمبهری میدیای ناو نه بن.

له وه ختی له دایک بوونی زهرده شتدا ئیران زهمین زور خراب بوو، دینی کوئی مازدیانی کز بوو، شهر، گونا، بت پرستی، جادوگری همه مو لایه کی داگیر کردبو. داد (۳)، چاک، خاوتی، نه مابوو. حوکمداره کان زوردار و له خوا نه ترس بوون، به تاییه تی «دورسان» میری رهی. وه ختی زهرده شت له دایک نه بی نه و ناو نیشانانای پیشینیان له بابته هاتنی پیغهمبهریکه وه دابویان، دیتته دی. (دورسان) له مه زور نه که ویتته ترسه وه. به هه مو رهنگی هه ول نه دا بو نه هیشتنی. جاریک ئاگریکی گه وه نه کاته وه و نه و مناله ساوایه تی فری نه دا، به لام ناهورامه زدا نه گا به فریای، ده ست به جی بلتسه و کلپه ی ئاگره که دائه مریتته وه و مناله که ی به ساغی لی دیتته دهره وه، ناخری دورسان ره نه چه رو نه بی و وازی لی دینی. له حوت سالییدا باوکی نه یداته ده ست (پورژنیکوس) ناوی و هه تا ۱۵ سالی لای نه و نه خوتی، له تاین و ده ستوری دینی کون (مازدیانی) نه گات. له ۴۰ سالییدا له پاش ده سال چله کیشان له شاخی (نه سناقاد) به ناهورامه زدا خوی گه وه نه گات. دینی راستی بو دهره که وئی و (ثاقیستا) ی بو دیتته خواره وه. کتیبی ثاقیستا له شکلی پرسیار و پاسوخدا (۴) هاتوته خواره وه. نه مه گوايه به سایه ی دوو فریشته وه پیک هاتوه. (زارا ثوشترا) به واسته ی (قوه مهن) بیری چاکي ناو فریشته وه پرسیار له ناهورامازدا کرده به (سروش) (۵) دا پاسوخی وهرگرتوته وه. با بو وینه به کتیک له پرسیار و پاسوخانه بهینینه وه: .

جاریک (زارا ثوشترا). به هوی (قوه مهن) وه له ناهورامازدا نه پرس: نه ی

(۳) داد: عهدالت

(۴) سوئال و جواب

(۵) سروش: وهی

خوی گه وه لای توکی زور باشه؟ له وه لامدا نه م پاسوخه وهره گرتته وه: «نه و هسه چاکه له کرده ویدا راست بی، به به خشنده گی هه مو که سی دلشاد بکا، بزانی چون به بی لایه نگیری داد بلاو نه کاته وه، نیایش، ناو، ئاگر، ره شه و لایخ و گیانله بهری تری که لکدار بکات».

زهرده شت پاش نه وهی له بلاو کردنه وهی دینه که یدا له میدیا تووشی گیروگرفت نه بی، له گه له هندی له پهیره وانی ولاته که ی به جی نه هیلی و نه چی بو (به لایخ) که له وکاته دا پایته ختی (قیستاسب) کوری (لوراسب) پادشای کیانیان نه بی. به پی کتیبی کون و قسه ی پیشینیان وه ختی زهرده شت و پهیره وکانی نه گه نه رووباری (قه هده بی - نامووری ئیستا) رووباره که بواری نادات. پیغهمبهری ئیرانیان بو رزگاری بوون له م چه له مبه یه له ناهورامازدا نه پاریتته وه، خوی گه وه رووباره که ی بو نه کا به دوو که رته وه، به م رهنگه له ناوه که نه دن. که نه گاته به لایخ، ده ست نه کا به بلاو کردنه وهی دینی تازه. (قیستاسب) بانگ نه کا بو سهر په رستنی ناهورامازدا. له سهر نه مه و له پاش هندی قورت و گری (قیستاسب) خوی و به رده ستانی دینه سهر رپی راست و پروا به تاینی تازه ی پیغهمبهری ئیران زهمین نه کن. وه به هه مو هیز و توانای شاهیه وه ده س نه کات به بلاو کردنه وهی له چوار سووچی ئیراندا. زوری پی ناچی نه م دینه تین نه سین، له هه مو کون و قورینی ئیراندا پهیره و پیدا نه کا. به پی هندی له نووسراوه په هله ویه کان دینی زهرده شت له و سهرده مه دا هه تا روما، یونانستان، تورکستان، هیندستان په ره ی سهندبوو. ئارجاسب (نه فراسیاب) پادشای تورانیان له بلاو بوونه وهی نه م دینه زور ترسی په یدا کرد و بو نه هیشتنی دینه که و له ناوردنی (زارا ثوشترا) نووسی بو سهر (قیستاسب)، به لام کار له پاشگه زبوونه وه دا نه مابوو. پادشای تورانی و که یانی تیک هه لچون. ئارجاسب به سوپاهیکی گه وه وه هاته سهر (به لایخ) و هه را ده ستی پیکرد. به لام رووناکي به سهر تاریکیدا زال بوو، راستی سهر که وت و له شکری تورانیان شیرزه کران. له پاش موده تیک ئارجاسب خوی کو کرده وه سوپاهیکی گه وه تری ریکخست و له هلیکی باشدا که قیستاسب له به لایخ نه بوو، دایه سهر پایته ختی کیانیاندا. شاره که ی داگیر کرد. قه لایچی خسته خه لکه وه. تاته ژگانکی رووخاند و له م هه نگاوه دا (زارا ثوشترا) له لایه ن (تورباره تور) ناوی تورانیه وه له عومری (۷۷) سالی و چل روژیدا کوژا.

دینی زردهشتی و نووسراوه موقهدهسهکانی

کتیبتی موقهدهسی (زارا ثوشترا) به (ثاقیستا) ناو ئه بری، وه ئیستا لای خاوه رناسه کان (۶) دهرکه وتوو که زمانی ثاقیستا له وهختی حکومرانی قیستاسب، پیغه مبهرتی زارا ثوشترا ههیه. زمانی قسه پیکردن بووه و ههم زمانی نووسین بووه. بۆ ئیمه له ههمووی گه وره تر ئه وه یه که زمانی ثاقیستا له گه ل کوردیدا ئه گه ر نهختی چاو بیوشری له گۆرانی (۷) چند هه زار ساله ی یه کیتی یا هیچ نه بی وه کیتیبه کی (۸) زۆر پیشان ئه دات، به شی زۆری وشه ی کوردی به لابردنی یه ک دوو تیپ و یا به گۆرینی هه ندی تیپی هاودنگ وه ک (پ) به (ف) وه (ب) به ئاسانی ئه بریته وه سه ر وشه ی ئه سلای ثاقیستا. ئه م یه کیتی وه یا وه کیتیبه ی زمانه به لگه (۹) و گه واهیککی گه ورده بۆ ئه وه که پیغه مبهری کۆنی ئیران زه مین (مید) وه یا (کورد) بووه و زمانی ئه وسای ئیرانی سه رو و کوردی بووه.

ئهو ثاقیستایه ی ئیستا هه یه کراوه به دوو که رتی گه وره وه، ثاقیستای گه وره و ثاقیستای بچووک. له مانه یه که میان سی به شه یه که م (قیند یاد) یا (قی دیو) که مانای به رامبهری ده ستووری دیوان وه یا دیوه رستانه. ئه مه ئاین و ده ستووری دینه که پیشان ئه دات. دوهم (قیسپارد، سپاره) ئه مپیش دروود و نیایشه. سیبیه (یاسنا) عیبارته له ستایش، نیایش و نوێژ بۆ ئاهورامازدا فریشته گه وره کان. له بنیاتا ثاقیستا «۲۱» نه سک و نوسخه و یا پارچه بووه، ئه مانه له گه ل هه ندی له ده ستوور و فرمانی (واجبات) ی تر له سه ر فرمانی (قیستاسب) به ناوی (دینکار) وه دوو وینه ی لی نووسراوه ته وه. یه کیکیان له گه نجینه ی شاهی و ئه وی تریان له کتیبخانه ی کیشوهریدا هه لگه یراوه. به لام وهختی ئه سه که ندر ئیران داگیر ئه کات به جۆشی مه ستیبه وه ئه و وینه ی له کتیبخانه دا ئه بی ئه یسووتینی و وینه که ی تریشیان له گه ل خۆی ئه بات. (ئه رده شیری

(۶) خاوه رناس: مستشرق

(۷) گۆران: تطور

(۸) وه کیتی: نمائل

(۹) به لگه: دلیل

بابه کان) له (۲۴۱-۲۱۱) ی میلاددا دووباره به کۆمه کی- توسره- ناوه وه دهستی کرد به کۆکردنه وه ی ثاقیستا و پارچه بلاوبوه کانی یه ک خسته وه. به لام ئه مپیش دیسان له شه ری قادیسه و نه هاوه ندا -۶۴۲- ی میلادی له ناوبرا، دوا ی ئه مه له ده وری (۹۰۰، ۸۵۰) ی میلادا ههموو فه رمان و ئاینی زردهشتی له لایه ن (تازار فه روبه گ) وه به ناوی (دینکار) وه کۆکرایه وه، وه لی خۆی ههمووی پی ته واو نه کرا له ئاخیردا له لایه ن حه مه د (حهمه) ناوه وه ته واوکرا. به پیتی گاته کانی زردهشت و ئه و به شه ی ئیستا له ثاقیستا ماوه وا دهرئه که ویت که ئه م دینه بناغه ی له سه ر یه کیتی خوا وه راستی دانراوه. وه هه ر یه ک خویان په رسته و ههموو شه ر و هه رایه کیان به رامبه ر به دیوه رستان و خراپه بووه. به پیتی ثاقیستا ئاهورامازدا خوی گه وره ئا فه ریده ی ههموو گیتی و جیهانه. تاک و ته نیا زانا و توانایه بووه و هه ر ئه بی. بی وینه و ماننده. له ههموو شویتیکدا هه یه. کانگای راستی سه رچاوه ی داده.

به پیتی فه لسه فه ی (زور و ئاستربانیزم) ی بۆ دهرکه وتنی ههموو شتییک بوونی پیچه وانه ی ئه و شته پیوسته. بی بوونی تاریکی، رووناکی هیچ مانایه ک نابه خشی. خراپه نه بیت چاکه دهرناکه ویت. به کورتی بۆ هه لسوورانی کاروباری گیتی بوونی دوو هیزی (جوئ چه شن) پیوسته. جا له سه ر ئه م بیره فه لسه فه ی ئاهورامازدا ده وره دانی ئا فراندوه، سپینتومینو ره وانی پاک و، ئانگرامینو ره وانی پیس. ئه م دوو ره وانه به هه یچ کلۆجیک رهنگی خویه تیان نییه ته نیا دوو هیزن که یه کیکیان خه ریکی چاکه، ئه وی تریان خه ریکی خراپه یه، پیوا که له سه روشتا هۆش و هیزی لیکنده وه ی دراوه تی وه ویستیکی ئازادی (۱۰) هه یه ئه بی له م دوو ریگایه یه کیکیان هه لبرتری بۆ خۆی، یا چاکه، یا خراپه! بۆ کۆمه کی ره وانی پاک و ریکخستنی کاروباری گیتی (ئاهورامازدا) شه ش فریشته ی گه وره ی (ئامیشاسپینتا) -هه مپیشه ره وان- رۆحی ئه به دی ئا فراندوه. ئه مانه وینه و نماینده ی (۱۱) شه ش سیفه تی ئاهورامازدان و هه ر یه که شتیکی پی سپاردوون.

(۱۰) ویستیکی ئازادی: ارادة مطلقه

(۱۱) نماینده: صفت

۱- فوومه نو: چاودیری نینسان و گیانله بهری مالیی پی سپیتراره.

۲- ناش فه هیستا، ناگری پی سپیتراره.

۳- فشار قیریو، کاروباری کیشوهری و معادنی پی سپیتراره.

۴- سپینتی نارمایتی، جووتیاری و ئیشی زهوی پی سپیتراره.

۵- هوقه تان، چاودیری ناو و کامه رانی تندرستی پی سپیتراره.

۶- نامیرتیا، پاریزگاری درهخت و سهوزایی پی سپیتراره.

له سهروه و قمان دینی زهردهشتی بناغهی له سهه رپرستنی خوی تاک، چاکه کردن و ریگای راست گرتن دانراوه. سی کوچکه (۱۲) ی ئم دینه سی شته:

۱- فوهماتا- بییری چاک. ۲- فوهوختا- قسهی چاک. ۳- فوهوقه رشتا- رهوشتی چاک.

له م دینه دا تندرستی، پاکی و خاوینی، راست بوون بهرامبهه به حوکمدا، باوک و دایک، خزمان، دراوسی و هاوولات زور ئه همیه تی پی دراوه. کارکردن به تایبه تی وهرزیری (زراعت) له ئاقتیستادا به فهرز ناوبراره که بی گومان (وهرز) و (وهرزیری) ی کوردیش له ویتوه هاتووه. ولاخ راگرتن و بهرهم هیتانی درهختی بهردار زور په سهن کراوه. ناوا کردنه وهی بهرده لانی و شاخ و نزاری عیباده ته و به چاکه (۱۳) ئه درپته قه له م. تندرستی (۱۴) بهر له هممو شتیک دیت. چونکه بوکاری چاکه کردن و به جیهیتانی فرمانی ئهورامازدا له پیش هممو شتیکدا تندرستی پیوسته و گوايه هر له م روه وه له م دینه دا رۆژوگرتن دانراوه. به لئ، په پمان راگرتن به کیکه له بهردی بنچینه ی ئم ناینه. بی ته ماشا کردنی جیایی دین و په سهن یارمه تی و دهست گرتنی هه ژار و لی که وته له سهه ر شانی هممو په پره ویکتی ئم دینه پیوسته. ژن هیتان و منال بهرهم هیتان زور په سهن کراوه و ئه مه ئه بی به دلخوازی و ویستنی ههردو لایه ن. به لام پیایو شیت، سیلدار، ئه وانه ی ناتوان خویان بزیه ن نابی ژن بهیتن. ئا فرهت شونیککی زور بهرزی

(۱۲) کوچکه: رکن

(۱۳) چاکه: خیر

(۱۴) تندرستی: صحه

دراوه تی و به هاوشانی پیانو نیشان دراوه. له ئاقتیستادا له زور جیگادا به تایبه تی ناوی براوه. به زمانی ئاقتیستا پیی ئه لئین (ژه نه) وه یا (ژینه یوه). جادو و گهری و وامداری (۱۵)، دزی، درۆزی، چهک به کارهیتان، په پمان شکاندن، ولاخ به برسی هیتستنه وه، گالته پیکردن، یارمه تی نه دان، خه لکی له ئیشی چاکه مهنع کردن، ئامۆزگاری خراب، له ژنیک زیاتر هیتان، بهدمهستی و زور خواردنه وهی مهی، هممو چه شنه داوین پیسیبیهک و بت په رستی گونا هه. له دینی زهردهشتا پینج وهخت بو نوژ هه یه. له ههه کاتیکدا چند ده قیقعه یهک ته رخان ئه کری بو ستایش و نیایشی ئهورامازدا. له هممو شونیکدا کردنی ئه مه دروسته. به لام ئه گهه بهرامبهه شه پۆلی زه ریا وه یا خۆر و مانگ وه یا ناگر بکریت چاکتره. چونکه ئه مانه (مظاهر) ی هه ره پاکی خاوین. له لای زهردهشت (رهست ئاخیز) ژیا نه وه و ژینی دواپی (۱۶) هه یه، به پیی نووسینی ئه وان له دوا ی هه زار ساله ی (سوشیوش) دا که گوايه سیبیه م پیغه مبه ره که پاش زهردهشت بیته سهه زه مین و مانای ناوه که ی به ئاقتیستایی رزگار که ری جیهانه. جیهان و یا ئم ژینه دواپی دیت. گیانی هممو ئافه ریده کان بو دانانی پاداش و یا سزا له لایه ن (سروش) ی فریشته وه ئه برینه لای (پردی چینقات) پردی داد یا پردی کۆبوونه وه، به ههه دوو مانا دیت، له وی له لایه ن سی فریشته وه، میهر راسته فریشته ی داد. ئاستاد، فریشته ی راستی کرده وهی چاکه و خراپه یان بهر ئاورد ئه کری. ئه وانه ی چاکه یان پتر بیت به سهه ر پردی چینقاتا تینه په رن و ئه چن بو (گارو دیمانا) وه یا (گه ورت مانا) ئاسمان و یا به ههشت و ئه وانه ی گونا هیان پتر بیت له سهه ر پرده که ئه که ونه خواره وه بو ناو چالیککی تاریکی بی بن که (درو جودیمانا) جیگای درنجی پی ئه لئین، ئه وانه ی چاکه و خراپه یان وهک بهک بیت ئه برین بو (هامیت گلهان) که ناوه ندی به ههشت و جه هه ننه مه. منالی له ههشت سال خوارتر و پیایو شیت ناچنه جه هه ننه مه وه.

ئه گهه ئه م چند په رده یه که به ئه رکیککی زور هاتو ته بهه سوو دی بگه یه نی به ته ریخی کۆنی میلهت و ولاتی خو شه ویست خۆم به به ختیار ئه زانم.

(۱۵) وام: قرض، قهرز

(۱۶) ژینی دواپی: حیاتی ناخه

نووسینی بی قورت

۱۹۴.

لهو ساوه پرشنگی گه لاویژ (۱) بلاویژتهوه، بهم گوڤاره ساوايه له دوو سهروهه يا بو دوو نامانج پشتم پین بهستوهه. یه کهم هیوام وایه که پرشنگی وه یا پریشکی ئەم رۆژگاری دیرینی کورده تاریکایی تهئریخی نهختی پرووناک بکاتهوه. وه دووهم زمانهکهمان تا دهست پروا بخاته سهر ریگا و شپوهیهکی راست و بپن بههوی بلاو کردنهوه و دهرخستنی ئەو گهوههره جوان و شیرینانه که داخی به جهرگم ههتا ئیستا لهژیر زیخ و لمی زمانه بینگانهکاندا بپن پهونق و بپن فهپر شارراونهتهوه یا تنیا لهناو شاخه بلند و سهرفرازهکانمانا و لهماوهیهکی کورت و تهنگدا ماونهوه. بو پیک هینانی نامانجی یه کهم وا خوا دوو سوارچاکی بو په خساندووین ئەمین زهکی و توفیق وههپی، ههر یهک له لایه کهوه خهریکن وههریهک ههر رۆژه په پهیهکی گرانبههای تهئریخی کوردمان ئەخه نه بهرچاو. ئەمهینتهوه سهر نامانجی دووهم که زمانهکهمانه. ئەمه یان بهسۆزی دلوه ئەلیم وهکو یه که میان بهرپیک و پهوانی ناروا، گهلئ قورت و گرتی دیتنه پپش وهیا ئەهینریتنه پپش له بابته نووسینی کوردی و تهی تازه دۆزینهوه و یا وهکو -ع- (۲) ئەلئ و تهی تازه داریشتنهوه. خویندهوارانی گه لاویژ و نووسه رانی کورد له لایه کهوه سهرزه نشتی و له لایه کهوه ستایش ئەبیهن. ستایش له ولاره بوهستی، بهلام سهرزه نشته که داخی به جهرگم زیاتر له تیکدان و ههلوه شانندن ئەکن. ئیمه هه موومان له جیاتی مشتته و ماله، پاچ و پیمه ره چاکتر به کار ئەهینن! بهلئ رهنگه تیکدانیش ئەرکیکی به بهها بپن، بهلام ئەمه وهختی ئەبئ که شتیکی ناماده کراومان هه بپن تاکو دایینین له جیگای ئەو شتهی تیکی ئەدهین. بهلام ئەگه له خۆمانهوه به چهپ و راستا شت داپروخینین له نه نجاما خۆمان له ناو خاک و خۆلی که لاوه دا ئەبیین هه موو پپی لئ ئەننن که زمانه کهمان له مهیدانی ئەده بیات و نووسیندا هیشتا ساوايه تازه خهریکی گاگۆلکییه، که چی ئەگه ههول بدهین بو پپشخستن و ریکخستنی ئەمه به پاشا گهردانی ئەدهنه قه له م.

(۱) گه لاویژ: مه بهست گوڤاری گه لاویژ (۱۹۳۹-۱۹۴۹).

(۲) ع: عبدالله جهوههر (۱۹۸۲-۹۲۰).

له هه ندئ نوسخه ی گه لاویژدا چهند وتاری بلاو کرابوهوه وا دپاره هه ندئ له خویندهواران شپوهی نووسینی ئەمانه ی په سهند نه کردوهه. یه کیک له م سهرزه نشت کارانه جه نابی -ع- ه، که له ژماره ی راپور دودا شتیکی جوانی نووسیوو. به مه راقه وه نووسینه کهیم خوینده وه و هیوام وابوو که هه ندئ به ردی بناغه ی تیا بدۆزمه وه به لام ئەویش وادیاره ویستویه تی پتر هونه ری خۆی له پاچ هه لسووراندا نیشان بدا، له نووسینی -ع- دا وا ده رئه که وی ئەوه ی په سهندی ناکا دروست کردن وهیا وهکو خۆی ئەلئ داریشتنی هه ندئ و تهی تازه یه که بووه به مایه ی سهر سوورمانی، له مه دا لام وایه نیشانه که ی نهختی سهر ی کردوهه، چونکه ئەو وتانه ی ئەو ئەلئ که وا تازه داریژراون ته نیا (شکلا) دروست کراون، ئەگه ر باش لییان پروانین ئەبیین ئەمانه هه موو خۆمالین و له دهسته ی کوردی دروست کراون. پپم هه ق نبیه که ئەم ته قه لایه ی خوینده وارانی ئیمرو بو پپشخستنی زمانی کوردی و دهرخستنی و تهی ون بوو یا شاراوه کان و یان بو دروست کردنی و تهی تازه ئەیدا به چاوی (باو- و- نه ریت) ته ماشا بکرت. ئەگه ر به راستی مانه وی خۆمان دهریخه بپن و یا زمانه که مان بخه ی نه دۆخی ئاوه لزمانه ئارییه کهانه وه ئەبئ هه موو به دل و به گیان تیبکووشین بو هه لپینانی گه وههر لهو کانه ی پپشینان بو ئیمه یان به جیهیشتوه و به رامبه ر به کاره ساتی ئەم جیهانه پاراستوو یانه. مه بهست له مه وهکو -ع- ئەلئ ته نیا دۆزینه وه ی و تهی کۆن نبیه، پپوسته به پپی ویستهمه نی ئەم چه رخه زمانه که مان هه لبسوورینن تا دهس پروا و به بپن تیکدانی دهستوو و شپوهی زمانه که مان و تهی تازه ی لئ دروست بکه یین. له زمانا، هاتنه پپشه وه ی و تهی تازه و یا دروست کردنی وه نه بپن شتیکی بپن که یهک نه گری له گه ل سروشتی زمانا، به پپچه وانیه ی ئەمه زمان هه ره وه کو قسه پیکه ره که ی به پپی زه مان و بار و جوړی کۆمه لایه تی ولاته که و دانیشته کانیه وه هه میشه له گوژرانیه، چونکه زمان ته نها هۆیه که ئەگه ر له گه ل ویستهمه نی خه لکه که دا هه لئه سووری نه زۆره ملی زمانیکی تر و نه و تهی بپگانه جپی ئەگری. ههر ئەم ویستهمه نیه که زۆر و تهی وای کوردی بو ئەفراندوین که ئیستا رهنگه به لای زۆر که سه وه به یهک و تهی بنجی کوردی بزانی. بپن گومان ئەم وتانه له خۆیانه وه په یدا نه بوون، یه کیک بووه که یه که م جار به کاربان به پپن. زمانیک که (گوڤه وشار، بناوان، ئاوه لراوا،

گه لا پڙيان، گولله نه برې) و وته ی تری وای لیږ دروست بکړی و به کار بهیڼرې بۆچی « نيسگه، ټاوه ل پيشه، که شتی شکین یا که شتی گولله نه برې) ی لیږ دروست نه کړی؟! ته ترېخی و ته ی (رؤژهلالات) و (رؤژئاوا) له نووسینا له بیست سال زیاتر نییه، له گه ل ټاوه شا ئیستا له لاماڼ بووه به و ته یه کی ئاسایی له پاش ده سالی تر (باکور) ټاوه پاچ و پیمه په واز بهیڼی و ه کو رؤژهلالات بلاو ټه بیته وه و که س سه ری لی سور نامینی. منیش له گه ل -ع- دا ټه لیم ټاوه و ته داهینان به چاویکی باو و نه ریت ته ماشای بکړیت و دهسته جله وی بۆ بهر لالا بکړی له جیاتی سووک وه زنی ټه بی، به لام ټه کاره کاری نه ریت په رستی و ه یا خو پيشان دان نییه ټه بی له م کانه گرانبه هایه ی هه مانه هه موومان خه ریکی دور و گه وه هر دهرهینان بین و تا ده ست پروا و تا ده ستوری زمانه که مان ری بدا هه ول بدهین بۆ دروست کردنی و ته ی تازه. بۆ گیشتن به م ئامانجه پیویسته بنیات نان بخه ی نه بهر چا و ټیکدان بخه ی نه لاه. ټه بی بی ترس له کونه په رستی لابه دین و روو بکه ی نه تازه بیه تی. له م ریبه دا گه لاویژ ټه توانی فرمانیکی گه وره پیک بهیڼی و بی ټه به هوی په کخستن و پکخستن بیری خوینده واره ټیگه بیستوه کان له سه ر ټه و ته تازانه ی په سه ند ټه کړین و به م جوړه ټه توانی له ژبان ی ټه ده بیات و زانستی کوردا په ربه کی تازه بکاته وه.

به غدا ۱۹۴۰ / ۳ / ۸

ټه مین زه کی

۱۹۴۸

نازانم تا چ را ده یه ک ټه م قه له مه نووک کوله ی من ټه توانی به هه موو گه وره یی و فره لقبیه کیه وه که هه یوو، باسی ټه م کوچ کرده مه زنه بکا؟ ټه م چند وشه یه ی خواره وه ټه گه ر شتیکی شوینگر و شایسته ی به رزی ټه ویش نه بی هیچ نه بی فرمیسیکی و ه فای دؤستیکه هه لپژاوه.

ناسینی من بۆ ټه م سیما به رزه ټه گه ریته وه بۆ بیست و یه ک سال له مه و پیش. زوری و ا هه یه بۆ مودده تیکی گه لی له وه دریژتر ناسیویه تی، به لام ټه توانم بلیم که ناسینه کی من نه ختی قولتر، نه ختی زیاتره. بیست و یه ک سال له مه و بهر له رژیکی گه رمی هاویندا هات بۆ سلیمانی. وه زیری مه عاریف بوو، له بابه ت خویندن و پیخویندن منالی کورده وه بیریکی تابه تی هه بوو. له سه ر ویستی خو ی له لاوانی ټه وسا و پیشکه و توانی سلیمانی کومه لی به ستر بۆ بیینی. منیش یه کیکی بووم له وانه.

ټه و، پیواکی پوخته، پیگه یشتوو، خاوه ن ته جربه. ئیمه یش به شی زورمان لای سه رگه رم و پر جو ش بووین. ټه و به زمانیکی شیرین و شیتوه یه کی له سه رخووه مه وزوعه کی کرده وه. مه به س به کارهینانی زمانی عه ربه ی بوو بۆ خویندن ی پاش ئیبتدائی. بۆ بلاو کردنه وه ی خوینده واری وه پیگه یانندی لاوانی کورد. له و دهره دا مامؤستای کوردیزان کم بوو. ټه وه ی به پیویستی ټه زانی له راست و چه په وه به زمانیکی توند و سه خت په لاماری درا، ته نانه ت یه کیکیمان پیی وت: « وه کوو تو ټه فه رمسویت لایلا یه ش به زمانی بیگانه بۆ مناله ساواکامان بکه یین!». به لام ټه و نه زویر بوو، نه لیل بوو، ته نیا وتی: (من ټه مه م بۆ چاکه ی ئیوه و ولانه که بوو، ئیوه ټه گه ر له لاتان چاک نه بی منیش و ازم لی هیئا. به لام ټه و نه ده تکا ټه کم و ا مه زانن ټه مه له فلان که سه وه یه، ټه و له مه دا هیچ گونا هیکی نییه ټه گه ر گونا هی هه بی هی منه!). ټه مه یه که م ناسینم بوو، به لام بۆ من ته ئسیریکی گه وره ی هه بوو. دوولای به رزی ټه م پیواوه ی بۆ دهرخستم، یه که م: پوخته یی و تیگه یشتنی و، دووم: ټه و سروشته جوانه ی پیشانی دا به راستگویی و گرتنی ټه م ئیسه بۆ سه ر شانی خو ی. چونکه داخی

به جهرگم ئیستا ئیجه له دهوړیکا نه ژین که هه موو که سځ به راست یا به درۆ چاکه
 ئەکا به هی خۆی و گوناھی خۆی ئەدا به سهر شانی خه لکی تر دا. چهند سالنیک
 تیپه پهری. وا ریکه وت زۆر له نزیکه وه تیکه لای پهیدا بکه له گه لیدا. ئەم
 تیکه لایسه بڼ وچان، هه تا رۆژی کوچی خایاندی و، رۆژ به رۆژ لایه کی تری،
 دیویتیکی تری دهروونیم بۆ ده رکه وت. یه کییک له م دیوانه ی ئەوه بوو که ئەمین
 زه کی رۆژ له یه کی راستی سلیمان ی و کوردستان بوو. له گه ل ئەوه دا که به شی زۆری
 عومری دوور له ولاته که ی خۆی تیپه پاندبوو که چی په یوه ستیه کی وا دهروونی و
 راسته قینه ی هه بوو به نیشتمان ه که یه وه که له که م که سی ترا دیومه، ئەم
 په یوه ستیه پتر له رووی به رهه م هاتن و په روه رشی منالیه وه ی بوو، له منالییدا
 به شیر ی دایکیه وه له گو شه ی قوتابخانه کاندای له کولانان له گه ل منالی دراو سییدا
 خو شه ویستی ولاته که ی چوو بووه ئیسک و موخیه وه، هیچ هیز ی نه بوو ئەمه ی له
 دل ده ره ی نځ. وه ختی بهو شیوه په تیبه وه که رابواردنی ساله ها له ولاتانی بیگانه
 هیچ په خنه یه کی تی نه خستبوو. باسی منالی خۆی یا باسی هه ند ی شوینی
 نیشتمان ه که ی ئە کرد یا سه رگوروشته یه کی کو نی کوردی ئە گتیرایه وه به رن گن
 تیکه لا و به رابووردوو ئە بوو، له و رابووردو ه له زه تی وه رنه گرت. ئەوانه ی له
 ده ره ی شی بوون شه پۆلیکی نیشتمان په رستی دایته پۆشین. له م په یوه ستیه گیانی
 به گیانیه ی له گه ل ولاته که ییدا هه یبوو، بروا ناکه م هیچ پیاویتیکی پیشکه وتوو وه
 ده رکه وتوو ی کورد پیشی بکه وئ. په یوه ستیه کی وا به دلی بڼ رواله ت بوو.
 دیویتیکی موهیمی تری ئەم پیاوه مه زنه خوینده واری بوو، خوینده وارییه کی
 ئەوه نده پان و فراوان که له چاو هاوړیکانیدا بڼ هاوتا بوو. هه ر له ته مه نی
 منالیه وه به چه شنیک ی وا که هه ر له زانا ته واوه کان بوه شیتته وه، خه ریک ی
 خویندنه وه و نووسین بوو. خویندنه وه که ی ئەم بۆ وه خت تیپه پان یان بۆ ئەوه
 نه بوو که پینه ی بنازی. به لئ پتی لئ ئە نیم ئە گه ر به ته رازووی خوینده وار و زانا
 ناو داره کانی رۆژ تاوا بکیشری خوینده وارییه که ی وه کوو هی ئەوان قوول نه بوو
 به لام به ئەندازه ی خوینده واریتی له رۆژه لاتدا به تاییه تی له رۆژه لانی
 ناوه راستدا خوینده واری ئەمین زه کی به گ خوینده وارییه کی پان، فراوان و به ردار
 بوو. زه مینی ته ئریخی کورد که ئەو شاسواری بوو زه مینیکی تازه و سه خت بوو،
 به ر له و (ئه ترسم دوای ئەویش) کوردیک هه لنه که وت وه کو ئەو وا به په رۆش وا

به جگه رگوشانه خه ریک ی لیکۆلینه وه ی ئەم زه مینه بڼ. ئەوه ی ئەو له م مه یدا نه دا
 بۆی به جیه تیش تووین به راستی گه نجینه یه کی نایابه له م ریکایه دا په رۆشه که ی بڼ
 حه د و سنوور بوو. کاتی به ده ست نازاری نه خو شیه وه ئەینا لاند و ئەموستی
 قه له می نه ئە گرت، دیسان هه ر به جوانی جارانیه وه خه ریک ی ئەم کاره به نرخه بوو.
 که ئە لیم خوینده واری کی کوچ کردووی مه زغان پان و فراوان بوو، ئەمه وه نه بڼ
 گه زاف بڼ. خوینده وارییه که ی فره لق بوو، ئەو نووسینانه ی له بابته
 (شه مه ندۆ فهر، دارستان، تووتن، ریکای، معارف) وه نووسیویه تی هه ر یه که
 گه وا هیکه بۆ تیگه یشتووی و پیگه یشتووی ئەو، به لام دیوی هه ره جوان و
 هه ره بلند و په سه ندی ئەمین زه کی خزمه تگوزاری بوو. له مه دا لام وایه هیچ
 که سی نه توانی شان له شانی بدا، چ له وه ختی وه زیریدا چ له دانیش توویه تییدا.
 به بڼ روو گرژ کردن به شکو به روو خو شی و دلخو شیه وه هه میشه ناماده بوو بۆ
 خزمه تکردنی هاو لاتییه کانی.

ژماره ی ئەوانه ی له خزمه ت و یارمه تی ئەو به شداری بوون، ئیجگار زۆره. ئەو
 په یوه ستیه دهروونیه یی ئەو هه یبوو له گه ل ولات و هاو لاتییه کانییدا، دافعیکی
 گه وه بوو بۆ ئەم خزمه تگوزارییه ی. ده رگا که ی چ له ماله وه و چ له وه زاره ت
 هه میشه کراوه بوو بۆ تکاکار و دادخواهان. هه ند ی که س که به زدان له و دلّه
 میهره بانه و هۆشی خزمه تگوزارییه ی به وی به خشبوو بیبه شی کردبوون، ئەو
 خسله ته گه وره یه ی ئەویان به شتیکی ناریک یان بڼ ئەهمیه ت ئەدایه قه له م.
 لای ئەوانه ئە شی فیز و فیشال له چاکه کردن، له چاکه ویست و له خزمه تگوزاری
 به نرختر بیت. به لام لای ته ئریخ، لای ئە خلاق، لای پاشینان ئەمین زه کی
 هه میشه به نمونه یه کی به رزی کوردیکی راست، ئینسانیکی پوخته، زانا و
 خزمه تگوزار ئەناسرئ.

به غدا ۱۹۴۸/۷/۱۱

نووسینی کوردی

نووسینی کوردی، بهشی نەسری، مېژووێهکی زۆر کۆنی نییه. دەرچوونی ناوێهناوی چەند گۆڤاریکی لێ بکەیتە دەرەوه کە هەندی جار لە ئەستەموول و بەغدا دەرئەچوون، مېژووی نووسینی کوردی لە (۲۷) ساڵ تێپەر ناکا (۱). ئەمە هەرچەندە مودەتێکی وەنەبێ درێژ بێ بەلام ئەو گۆرینە ی بەدرێژایی ئەم مودەتە بەسەر شێوەی نووسینی کوردیدا هاتووێه شایانی لێ ورد بوونەوێه. چونکە راستان ئەو گۆرینە کە وەنەبێ زۆر هیوا بەخش بێ، ئەترسم ئەم قسانەم بەلای هەندی لەو لاوانەوه کە وتارە کەم ئەخویننەوه گران بێ، بەلام من ئەوێ بەراست و بەباشی بزنام ئەیلێم. ئەشێ بەلای هەندی کەوه تال بێ و بەلای هەندی کەوه شیرین.

کوردیی راستەقینە، نووسینی لە ساڵی ۱۹۲۰ هە دەستی پێکرد. بۆ یەکەم جار رۆژنامە یەکی کوردی بەرێک و پوخته یی بنووسێ دەستی کرد بە دەرچوون. لەم رێیەدا (مێجەر سۆن) کۆششێکی زۆری پیشان دا (پیشکەوتن) (۲) هەر چەندە رۆژنامە یەکی نیو حکومەتی بوو هەفتە ی جارێک دەرئەچوو بەلام بوو بەمەیدانی قەلەم شۆری لە شیعەر و نەسریدا. لەگەڵ ئەویدا کە نەسری کورد ئەوسا هێشتا منالێکی ساوا بوو وەیا بە پیتی تەمەنیەوه بە ساوا ئەژمێرا، بەلام دیسانەوه بەتین و بە جۆش بوو. چە (پیشکەوتن) و چە ئەو گۆڤارانە ی بەناوی ترەوه دوایی دەرچوون هەریە کە مزگینێ دەرێ ژبانیکی ئەدەبی جوانی کوردی بوون:

تەنانەت هەر لەوساوه پاککردنەوه ی زمانی کوردی لە وشە ی بێگانە دەستی پێکردبوو. حاکمی سیاسی ئەوسا (۳) چارە کە چەرخێ بەشکو زیاتر لەمەوهەر

(۱) لەو کاتەدا کە ئەو (۲۷) ساڵی بەتەمەنی ئەو جۆرە نووسینانە داناوه ساڵەکانی (چل) ی ئەم چەرخە بووه و ئەم نووسینەش لە گۆڤاری گەلاوێژدا لە چلەکاندا بلابووتەوه.

(۲) پیشکەوتن: رۆژنامە یەکی سیاسی و ئەدەبی بوو. مێجەر سۆن داڕێژانە. هەفتە ی جارێک لە سلێمانی دەرچوو. ژمارە یەکی لە ۲۹ ی نیسانی ۱۹۲۰ دەرچوو. ۱۴۴ ژمارە ی لێ دەرچوو. هەتا حوزەیرانی ۱۹۲۲ بەردەوام بوو. شێخ نووری شێخ سەڵح بەهاوکاری عەلی باپیر ناغا سەرپەرشتی بەشی ئەدەبی دەکرد.

(۳) حاکمی سیاسی ئەوسا: مەبەستی لە (مێجەر سۆن) ی ئینگلیزە.

نەبەردێکی (۴) کردەوه بۆ نووسینی کوردی پەتی و بۆ ئەمە پاداشتی دراوی دانا. وەکوو دیتەوه بیرم شێخ نووری شیعریکی نووسیبوو لەبابەت جوتیاربێهوه (۵) یە کەم دەرچوو. جەمیل سائیب و تارێکی جوانی نووسیبوو لەبابەت رۆژەهلاتی لەسەر سەگرەم. ئەمەش بەدووم دەرچوو. ئەم دوو پارچە ئەدەبیە دوو نمونە ی بەرز ی شیعەر و نەسری کوردی تازه بوون و بناغە یەکی رێک و بەهێز بوون بۆ کوردی پەتی، بەلام جگە لەمانەش گەلێ لە خویندەوارەکانمان لەزۆر مەوزوعەوه شتی جوانیان ئەنووسی. لە بابەت کۆمەلایەتی و تەئریخ و ئەدەبیاتەوه بەتێکراییی بزوتنەوه یەکی وا پەیدا بووبوو کە ئومێدی بەرزبوونەوه ی ئەدەبیاتی کوردی و خویندەواری بە تەواوی بووژانبوو. ئەمانە هەمووی لەوهختێکا بوو کە خویندەواری وەکو ئیستا باوی نەسەندبوو، لاوی وامان پێنەگە یشتیبوو کە لە قوتابخانە بەرزەکان دەرچوو بێ. لەبەر ئەمە هەموو کەس هیوا ی وابوو کە بەره بەره بە پیشکەوتن و بلابوونەوه ی خویندەواری ئەم بزوتنەوه یە پتر تین پەیدا ئەکا و زیاتر بەرز ئەبێتەوه. بەلام داخی بەجەرگم وا دیارە ئەم هیوا یە نایەتە دی یان زۆری ماوه بێتە دی، رووناکێ ئەستێرە ی (گەلاوێژ) ی لێ بکەیتە دەرەوه، ئاسمانی ئەدەبیات و نووسینی کوردی زۆر تاریک دیارە. لەم ئاسمانە فراوانەشدا درەوشانەوه ی تاقە ئەستێرە یە ک هەر چەندە دل رووناک ئەکاتەوه، بەلام لەوانە نییە تاریکیە کە نەهێلێ. ئەمە چەند ساڵە بە دل چاوهروانی ئەووم کە لاوه پێگە یشتووکان هەریە کە بە پیتی بێر و خویندەواری خوێبەوه بکەونه مەیدانی نووسینەوه، زمانە کەمان دەوڵەتە مند بکەن، سامانی ئەدەبیات زیاد

(۴) نەبەرد: پێشبرکێ، مسابقە، گرەو.

(۵) لەراستیدا ئەم گرەوی کوردی پەتی نووسینە ی رۆژنامە ی پیشکەوتن بەم جۆرە بوو:

دوای بلاو بوونەوه ی بانگەوازه کە لە ساڵی ۱۹۲۰ دا ئەم سێ بەره مە دەرچوون و پاداشتیان وەرگرت.

یە کەم: شیعری (جووت و گاشتیکی باش) نووسینی شێخ نووری شێخ سەڵح خەلاتی (۵۰) روپیە.

دووم: پەخشانێ- بۆ چرووک- نووسینی مستەفا سائیب یاخود (زەکی سائیب) خەلاتی (۳۵) روپیە.

سێیەم: پەخشانێ (رۆژەوه بوونیک) نووسینی جەمیل سائیب خەلاتی (۲۵) روپیە. وه رۆژنامە کە (۱۲) رۆژی ماوه داناوو بۆ نووسین و گە یشتنی بەره مەکان.

بکهن و شَبوہی نووسینمان پرازیتنهوه. بهلام وا دیاره ئەمە چاوهروانیەکی بئ سووده. بئ سوودیش نەبئ کەم سووده. چەند لاویکی خۆشەویستی لئ بکەینە دەرەوه، ئەوانی تر نووسینیان هەر بەبیرا نایەت. دلم بروایی نادا ئەگینا ئەموت لە نووسینی کوردیدا کۆلن. هەرچەند بیسەر ئەکەمەوه تیناگەم کە هۆی ئەم کەمتەرەمیە چیبە؟ زمانەکەمان تا بلئی جوانە. لەلایەکی تریشەوه میللەتی کورد ئەمۆر لە هەموو شتی زیاتر موحتاجی نووسین و خویندەواریبە. ئەگەر لاوه خویندەوارەکامان ئەم فەرمانە بەجئ نەهین، چۆن پیتش ئەکەوین و چۆن بەرز ئەبێنەوه. بۆ کوردەواری مەیدانی نووسین ئەوەندە زۆرە و ئەوەندە پتووستە کە لاوهکامان لە هەموو شتی زیاتر ئەبئ ئەهمیەت بەدەن بەمە. بئینە سەر باسی سەرگوزەشتە نووسین لە ئەدەبیاتدا. ئەگەر بشئ ئەدەبیات تەشبیە بکەین بە سئ پایەک ئەتوانین بئنگومان بلئین کە دوو پایە ی چیرۆک و سەرگورشتە، تەنیا پایە یەکی شیعەرە. خۆ ئەگەر ژینی ئەدەبی بە ژینی منالئیکی ساوا بشوہیتین، ئەشتی بلئین کە شیعەر گاگۆلکە یەکی ئەدەبیە، بەلام چیرۆک و سەرگورشتە نووسینی تافی لاوی و جوانیبە. مەبەست لەمە ئەو نیبە کە شیعەر بئ نرخە یا کەم بەها و کەم تەئسیرە. نە، شیعەر ئاوازیکە لە کانگای دلئ ساف و لە جۆشی هۆشئیکی بئ پەلەوه پەیدا ئەبئ. لەم روووە ئەوەندە بەرزە سەری ئەگاتە لای فریشتە ناسمان و پیتی ئەگاتە قوولایی دل. بەلام من مەبەستم تەنیا قوولی و بەرزى نیبە. ئەدەبیات مەیدانیکی وا پان و فراوانی هەیه کە پیاو ئەبئ هەول بەدا لەو مەیدانە گەورەیدا رەمبازی بکا یان تاو بەدا و گۆی هونەر بیاتەوه. جا سنووری تەنگ و تەسکی شیعەر تەرازو و قافیە، مەیدانی شیعەری ئەوەندە تەسک کردۆتەوه کە شوئینی تاودانی باشی نەهیشتۆتەوه. جگە لەوەش لە شیعەردا پتووستە کورتی و لە مەوزوع دەر نەچوون بخریتە بەرچاو. ئنجا ئەمەش بوو سەرباری تەنگیبەکە. هەر لەم روووەشەوه کە هەندئ جار لە مەیدانی شیعەردا سوار چاک و کۆلی سوار جیا ناکریتەوه، چونکە مەیدانەکە ئەمەندە کورتە کە تەنانەت ئەسپئیکی کەم رەوت و سوار ناچاکئیکیش ئەتوانی تاوی تیا بەدا. بەم هۆبەوه و لەبەر سووکی تەرازووی تازە شیعەری کوردی لە ناو کوردەواریدا ئەوەندە شاعیری تازە پئگەیشتوون کە ناویان تۆمارئیک پر ئەکاتەوه. بەلام لە مەیدانی چیرۆک و سەرگورشتە نووسیندا داخەکەم

سوارچاکیان ئیجگار کەمە. بەراستی ئەوێ من بەبیرمدا بئ تەنیا دووانە، ئبیراھیم ئەحمەد و شاکر فەتاح، ئەوانیش کەمتەرەمیان ئەسبابی تر کە من نایزانم نایەلئ لەم رتیبەوه بەرئیکی پیتش بکەون و میللەتەکیان سوودمەند بکەن. چیرۆکنووسین وەک زۆر کەس ئەیزانئ عیبارەت نیبە لە پەرە رەش کردنەوه بەوشەى جوان قسە پازانەوه. چیرۆکنووسین پشە یەکی تاییبە، ئەوانەى لەسروشتا بەهرەوەر نەین ناتوانن تیا نومایان بن. جگە لەوەش چیرۆک تەنیا ئەسەرئیکی ئەدەبی نیبە، چیرۆکی راست خزمەتئیکی گەورەى کۆمەلایەتیە. چیرۆک لە سەرئیکەوه ئاوتنەبەکی وەها روونە کە ئەو دەر و زەمانەى تیا ئەنووسریتەوه یا ئەو مەوزوعەى باسی ئەکا، بەهەموو کەم و کوری و چاکی و خراپبەوه بەرووناکی پشانی ئەدا. لەم روووە چیرۆکی چیرۆکنووسە ناودارەکانی جیھانی بۆ پشاندان و دەرختنی ئەوزاعی کۆمەلایەتی ئەو دەر و ئەو ولاتانەى چیرۆکەکەى تیا نووسراوه، زۆر جار لە کتیبی تەریخ بەبەھاتر و بەنرخترن.

نمونهى ئەمە زۆر لە ئەدەبیاتی ئینگلیزیدا چیرۆکەکانی (سیر و التەر سکۆت) جگە لە قییمەتی ئەدەبیان هەر یەکیان شا ئەسەرئیک بۆ پشاندانی تەریخی چەرەکانی ناوەرەست. لە ئەدەبیاتی فەرەنسیدا لەم روووە (ئەلکساندەر دومای) باوک و (سکوت) ئینگلیز کەمتر نەبوو. چیرۆکی راست هەر وەک ئاوتنەبەکی رووناکى ئەوزاعی تەریخی و کۆمەلاییە، شاپلئیتە یەکی گرجوانیشە بۆ پشاندانی ئاینده بۆ دەرختنی رتگای پشکەوتن و سەرکەوتن.

چیرۆکنووسئیکی بەهرەوەر بەوہسفی گیاندار و قەلەمی رەوانی خۆی ئەتوانی میللەتی بەتەواوی ببوژئیتەوه، بیری رووناک بکاتەوه و ببخاتە سەر ژبانئیکی راست و رابواردنئیکی شادمانی. ئەمە بە موپالەغە مەزانن. تەریخی ئەدەبیاتی جیھانی کۆن و تازەى پر لە وینەى ئەم چەشنە چیرۆکنووسانە. لەدەمئیکەوه وتوویانە کە شوئشی گەورەى فەرەنسە لە شیر و تیری (رۆبیسپیەر، دانتۆن) و شوئشگئیرەکانی زیاتر بەنوکی قەلەمی (قۆلتئیر، ژان ژاک رۆسو) و چیرۆکنووسەکانی هاتە دی. ئەگەر ئەوانەى پشوو لەشکر و سوپای ئەم شوئشە گەورەیه بوون، ئەمانەى دوایی شاپلئیتەوان و رەبەری شوئشەکە بوون. لە تەریخی کۆن و تازەماندا، لە ئەوزاعی ئیجتامعیماندا مەیدانیکی فراوان هەیه

بۆ نووسینی چیرۆک و سەرگورشته. نازانم ئەو خۆیندەوارانەمان کە بەخۆیاندا و قەڵەمەکانیاندا پائەپەرموون بۆچی ئەم مەیدانە تاقتی ناکەنەوه؟ لەمەدا هەم خزمەتی ئەدەبیاتی کوردی ئەکەن هەم میللەت ئەهیننە هۆش و هەم ئەوانەى خوا لەم رێیەدا بەهەریەکی پێ بەخشوون ئەتوانن خۆیان دەربخەن.

خووی بەد

۱۹۴۷

شارستانیەتی هەر وه کوو زۆر شتی چاک و باشی لێوه پەیدا بووه و له زۆر لاوه ئادەمیزادی خستۆتە ئاسوودەبێهوه، له سەرئیکى تریشهوه بوو بههۆی خستنهوهی هەندى خووی بەد له ناوماندا. خو دەمیکه وتراوه نه چاکى پەتی هەیه، نه بەدی پەتی. بێ گومان شارستانیەتیش بهو هەموو چاکیبهوه هەندى بەدی تیاپه. بەشى زۆرى ئەم بەدییه، داخهکەم، لای رەوشت و خووی گرتۆتەوه، هەرچەند هەق وایه که شارستانیەتی بێ بههۆی بلاو کردنهوهی خووی پاک نەک خووی بەد، چونکه ئاشکرایه له رووی شارستانیەتیهوه خۆیندەواری پەره ئەسینى ئاسۆی بێر و هۆش فراوانتر ئەبێ و بههره لێ وردبوونهوه و بهرئاورد کردن قوولتر ئەبێ. بهلام جگه لهمانه شارستانیەتی بهفره چهشنی و فره لقی خۆبهوه باری ژبان گران ئەکا. سادهی کۆنى ژبن ناهیتلی و خەلکی بهناچاری ئەخاته رینگای رەنج و ئەرکیکی زۆر که گەلی جار پاداشتهکهی هاوتای ئەرکهکهی نابێ. لەم روهوه خەلک فیری چاوبرستی، کینه پەرستی و فیلبازی ئەبێ. بهکورتی له سەرئیکهوه فرەمهسرهفی و ئەرکی ژبانی تازه، وه لهسەرئیکى ترهوه کهم دەستی و بێ درامهتی خەلک ئەبێ بههۆی رێ لێ ون بوون و بهدخوویی. ئەمه بهکیکه له نهخۆشی شارستانیەتی تازه که گەلی دیمهنی هەیه. بهکیک لهم دیمهنانه بێ وهفاییه. وهفاداری لهلای پيشینان لهگەل نرخی پەرستشدا جیاوازییهکی ئەوتۆی نهبوو. له رێی دۆستدا مال و سەردانان شتیکی زۆر دهگمەن نهبوو. بهکی توانجی بێ وهفایی لێ بدرایه لهوانه بوو لهولات هەلبێ. دیمهنیکی تری ئەم نهخۆشییه دوو رووبییه. دوو روویی له مهردایهتی کۆنهوه زۆر دوور بوو. راستان ئەوی دوو روویی ئیشی پیاوی کهم باوه و بێ شهخسیهته. بهلام داخهکهم کۆمهلايهتی ئەمرۆ گیشتۆتە رادهیهک که دوو روویی و روالهت بههونهر و نهزاکهت ئەژمیرری، وه بهپێچهوانهی ئەمهوه قسهی راست و دەمراستی ئەبێ بههۆی سهرزەنشست و رەخنه. مهگەر خوا بزانی تا ئیستا چەند دۆستی خۆشهویست لیم زویر بووه چونکه بهدلی ئەوان نهداوم و خۆم چیم به باش و راست زانیبێ ئەوهم وتوو. روالهت وهنه بێ هونهری بێ کهم کهس

بتوانی بیگاتی. بۆ یهکی بههرهیهکی که می هه بی له زیره کیدا شتیکی زۆر ئاسانه، زمانیکی لووس، گفتاریکی پر له ستایش، ئیشه که تهواو ئەکا. بهلام بهو ئەندازهیهش گیانی پیاو پهست و لاواز ئەکا. ئەم نهخۆشیهیه دیمهنی تری زۆره، وهلی بۆ ئەم جاره ئەوهنده بهسه. تهنیا نیازم ئەوهیه که پهروهردگار بمانپارتیزی لهم چهشنه دهردانه.

ئەستیرهیهکی گهشتی ئاشتی کوژایهوه

گاندی

۱۹۴۸

ئێواره ی رۆژی جومعه ی ۳۰-۱-۱۹۴۸ ئەستیرهیهکی گهشی ئاشتی کوژایهوه. نه،، پیاو ئەتوانی بلتی تاقه ئەستیرهیهک که له ئاسمانی ئاشتی ئەمرۆدا ههبوو کوژایهوه، چونکه له جیهانی تاریک و چهپهلی ئەمرۆدا لهناو لیتشای مادهپهرستی، خودکامی، چاوبرسیتی، دزی و شهڕ فرۆشی ئیستای جیهاندا تهنیا ئەم پیاوه لهڕ و لاوازه بوو له کانگای دلپهوه بههۆشیتی پاک و خاوتنهوه بانگی ئاشتی بدا، گیانی ئاشتی بهناو خهڵکدا بلاویکاتهوه و بناغهی برایهتی له ناو ئادهمیزادا دايمهزرتی. ئەم پیره فهرتووت و رووته لهتەمەنی ۷۸ سالییدا بهجۆشی لاوتیکی بهتواناوه بۆ پیکهتینانی ئامانجی خۆی ته کۆشی. که ئەلیم ئامانجی خۆی مه بهستم خودی خۆی نییه. تهنانهت مه بهستم هیندستان و پاکستانیش نیه. وهئاسۆی بییر و ئاواتی ئەو ئەوهنده پان و فراوان بوو که هه موو گوشهیهکی جیهانی تهگرتوه. بهلای بییری بهرزی ئەوهوه جیاوازی نیشتمان و نهتوه نهبوو، برایهتی و ئاشتی ئەمه دوو ئامانج بوو که له هه زه کاریهوه تا تهمهنی پییری بهدل و گیان تیکۆشیبوو بۆ پیکهتینانی. لهگهڵ ئەوهدا که ئەم پیره موباره که له ناوجهرگهی شارستانیه تیکی پر له کهیف و خۆشی، پر له بهزم و سهفادا چهند سالتیکی رابوارد و گه بشته پایهیهکی بهرزی خوتندهواری. لهگهڵ ئەوهدا خۆی له هۆزتیکی خانهدان و ناودار بوو، کهچی هه زوو له جیهانی ماده پهرستی خۆی رزگار کرد، کهوته مهیدانی برایهتی، ئاشتی و ئینسانیهت پهروه ریهوه. وادیاره هۆشی کۆمهک و یارمهتی بی دهستان، بهربه رکانی زه بر به دهستان و تیکۆشینی بۆ نه هیشتنی جیاوازی و ناکوکی له ناو خهڵکدا لهگهڵ شیری دا یکیدا چوو بوه ناو هه موو رهگ و پۆستی ئەم پیاوهوه، له تهک خوتنیدا تیکه لا و بوو بوو. به که مچار دره فشی شوپشی له ئەفه ربقای خواروو هه لگرت. هاو خوتنه کانی له وێ زینده گانیسه کی به نده په تیان هه بوو. نهک له بهر ئەوهی هاو خوتنی ئەو بوون، له بهر ئەوهی گرۆهیتی بی تاوان و زۆلم دیده بوون، به هاواریانه وه چوو، کهوته تهقه لا و، له م رتیه دا تووشی زۆر دهردی سه ر بوو.

به لّام گاندی هیتزی ئه وهنده بهرز، ئه وهنده پرووناک و بی پهلّه و ئه وهنده موبارهک بوو هیچ شتییک نه بیته توانی کاری تی بکا و ته گهره له ره وشتی بدا. ئنجا مهیدانی کوششی گواستهوه بۆ ولاته که ی خۆی، ئه و ولاته که به گه له دهرد و نازاره وه ئه یینالاند، له لایه که وه که مهندی به هیتزی ئینگلیز، له ولاره جیا وازی ناین له ناو موسولمانه کان و هیندۆکه کاندایا. له لایه کی تره وه زۆر جهوری راجه کان و ههژاری و نه خوینده واری. سه رباری ئه مانه هه موویان ئه و ژماره زۆره هیندۆکانه که به چه په لیان ئه زانن و ژیانیکی پر له سووکی، نازار و به دبه ختی رانه بوین. لام وایه جیهان له کۆن و تازه دا پیاویکی تری وای نه دیوه که بتوانی یا بوین بچیتته ژیر باریکی وا گرانه وه. چونکه سه رچاوه ی هیتزه که ی گیانیکی بهرز و هوشیکی به جۆش بوو. له بلندی ناسمانه وه ته وژمی وه درگرت و ناگری دهر وونی بلتیسسه ی پی ئه دا. له هه مووی جوانتر ئه وه بوو که ئه م هیتزه بی ئه ندازه و سنوره ی وه کوو شوژشگیتیه کانی تر له هه را خسته وه و خوین پشتندا به کار نه هینا. ئه و ئه یویست بناغه ی برابه تی راست، ئاشتییه کی دیگه ر ئه ندیشانه دامه زرتینی، له م کوششه و ته قه لایه دا شتی وای داهینا که له پیتشه وه خه لک گالتیه یان پی ئه کرد به لّام له دواییدا بروایان کرد که شوژش وه نه بی ته نیا به شیر و تیر پتیک به یینری، شیری ئه و خه رپه ک بوو، هه تا ئه و په یدا نه بوو بوو خه رپه ک رستن ئیشی پیره ژنان بوو به لّام به ده ست ئه وه وه بوو به چه کیکی واکه ئیمپراتۆریه تیکی گه وره ی هینایه له رزین. چه کیکی تری قه له نده ربه تی بوو، وازی له که ش و فش و فیزی بی مانا هینا. به پارچه یه ک خام له شی خۆی دانه پۆشی له سه ر حه سیرتکی زیر ئه نووست، چونکه تینگه یشتیوو کاروباری جیهان چاک بکا، به دی و خرابی نه هیتلی، ئه بی بهر له هه موو شتییک له خۆشی و شیرینی جیهان ده ستبه ردار بی. جارتیک لییان پرسی: (بژی له شه مه نده فه را سواری مه وقیعی سییه م ئه بی؟)

وتی: (چونکه مه وقیعی چواره م نییه!).

چه کی هه ره به کاری رۆژوو بوو. وه ختی بیزانیا یه که ئامۆژگاری سوودی نه ماوه، بریاری رۆژووگرتنی ئه دا تا مردن. زۆر جار ئه مه ی کرد و ئینگلیزی ناچار کرد که له به ندیخانه دهری به یین! بۆ رزگاری چه په له کانیش رۆژووی گرت، کۆچی کرد و چوو له ناو ئه واندا دانیشت، هه تا هیندۆکه کان ناچار بوون

دهرگای په رستگاکانیان بۆ چه په له کانیش کرده وه. هه مووی چه ند رۆژی له پیتش کوشتنیا دیسانه وه که وه ته وه رۆژووگرتن، ئه مجاره بۆ موسولمانه کان بوو. ئه و هیندۆکانه ی له پاکستانه وه کۆچیان کردبوو بۆ ده له ی حکومه ت له ناو مزگه وتی موسولمانه کاندایا بون. غاندی ئه مه ی به شتیکی خراب زانی، چونکه تینگه یشتیوو که به هۆی ئه مه وه ناکۆکی به یینی موسلمان و هیندۆک شیتگیتر ئه بی، قه راری دا که به رۆژوو بی هه تا ئه مری یاخود مزگه وته کان چۆل ئه کن و ئه یانده نه وه به موسولمانه کان. به قسه یان کرد و ئه ویش وازی له رۆژووکه هینا. به لّام ئه وه نده ی پی نه چوو چه ند گولله به کی لاویکی هیندۆکی نه فام دوایی هینا به م ئه سستییه گه شه. وا دیاره ئه م خاکه پر له شوژش و ماده په رسته بۆ ئه وه نه ئه شیا گیانیکی واک و دره خشان ی به سه ردا بروا. په روازی کرد چوو بۆ شوینی راستی خۆی، بۆ ناسمانی بهرز و بلندی یا بۆ ناو دلّی ئه وانه ی که هیتشتا بروایان ماوه به ئاشتی و برابه تی له جیهاندا.

هاوین و کویتستانه شیرینه کافمان

۱۹۴۷

له بابته گهرمای هاوینی خوارووی عیراق و جوانی و خویشی کویتستانه شیرینه کانی لای خۆمانه وه هینده نووسراوه و بیژراوه، دووباره کردنه وهی ئەم باسه وهخته بی تام بی، بهلام چاره نییه. گپ و کلپه ی گهرمای ئیره و سروهی فینک، ئاوی سارد و چهشم ئەندازی دلفرینی ولاته کهی خۆمان ئەم مهوزوعه ههمیشه تازه ئەکاته وه. ئەمجاره نامهوی له بابته کویتستانی حکومه تیه وه یان له بابته گهشت کردنی دهوله مهنده کان و خوا پیداو هکانه وه بدویم که ئەتوانن بچن بو دهره وهی عیراق. حکومهت و له، پیرمام، شه قلاوه، سه رسهنگ خهریکی ئیشتی خو به تی.

ئهو که سانه ی بو یان هه لته سووری خویان له گه ل بی با برۆن بو دهره وه. مه به ستم لهم وتاره ته نیا لاوه کان و قوتابیه کانه، له پاش رنج و تیکۆشینیکی نو مانگه ماندوو بوونی بییر و مییشک و پشوو یه کی سی مانگه بان بو هاته پیشه وه. دیاره ههر یه کی له قوتابیه خو شه ویسته کافمان له بابته به سه ر بردنی ئەم پشوو ه بو خو ی بییریکی هه یه و یا ریگایه کی داناوه، به لام به شی زۆریان لام وایه ئە یانه وی ئەم مودده ته له مائی خو باندا له ناو کهس و کاریاندا رابوین، به لام ئە زانن ئەم رابواردنه له ناو شاره کاندایه چی ئە بهی و چی ئە کهن؟ زویر مه بن له ته جره به ی خو مه وه ئە یلیم راست و ره وان نا به لام کهم و زۆر به م جو ره ئە بهی: هه تا چی شته نگاویکی گهرم نووستن. له دوا ییدا خو کۆ کردنه وه و چوونه دهره وه.

چهند سه عاتیکی له چاخانه یه ک یا له مائی ناوه لیک رابواردن به گف تو گو و شه ره ده نووک، ئیوارانیشت ئە گهر به پاکژی رابوین دوو سی سه عاتیکی دیسان به قسه کردن و گو ی له رادیو گرتن. ئە مه ههر چهند رابواردنیکی ساده یه، به لام له وانه نییه نه له شه نه بییر بیوژینیته وه. له حیاتی ئەم چه شنه رابواردنه ئە گهر قوتابیه کافمان فیتری هاوینه هوار بین زۆر باشتر و به سوود تره، ئە مه شتیکی نییه که من دای به ییم له گه لی له ولاتانی ئه وروپا و ئە مه ربکا باوه. ههر چهند قوتابیه ک ئە بن به ده سته یه ک ویسته مه نی خو بان له خو راک و شتی تر پیکه وه

ئهنین چهند خپوه تیک ئە بهن و له شوینیکی خو شی سازگارا هه لیه ده ن و وه ختیکی خو شی پر له یاری و به زم تیسه په رین. ئەم هاوینه هوارانه له زۆر سه ره وه سوودی هه یه. له لایه که وه ژیا نیکی پر له خو شی و له ش ساغی ته ئمین ئە کات له سه ریکی تره وه له ناو لاوه کاندایه تی و دو ستایه تییه کی ده روونی ئە خاته وه. جگه له مانه ش قوتابیه کان فیتری ئە وه ئە کات که چۆن سه ره خو خو بان بزیه نن و فیتری ژیا نی ده روده شت و ژینیکی درشت و سه ختیان ئە کات. سه ره رای ئە مانه لاوه کان چاویان ئە کرتیته وه، کون و قوژینی ولاته که شاره زا ئە بن، به وردی له پیوستی دیهات تی ئە گهن و ویسته مه نی، که می و کورتی ولاته که یان بو دهره که وی. به و جو ره له ناینده دا ئە گهر هه لیان بو هه لکه وت ئە توانن چاره ی ئە و که م و کورتیا نه بکه ن.

نازانم ئەم دهنگه ئە گاته گو یی لاوه شیرینه کان یان نه؟! ئە گهر بگا هیوام وایه کاریان تیبکا و هاوینه هه واری ئەم سالیان له داری زهره، سه رسیر، میرگه پان و جیگه خو شه کانی تری کوردستان به ستن. ته ئمینان ئە که م په شیمان نابنه وه.

دارستانه کانهان

یه زدانی پاک به به خشنده گیبه کی بچ سنوره وه ولاته شیرین و جوانه کهمانی رازاندوته وه، یان راستت ئه وی رازانبوه وه. چیا یی بهرز و بلند، رووباری جوان و رهوان، دۆلی چر و سیبه ردار، گۆمی شینی بچ بن، میرگی شیرین و پهنگین، دهشتی پانی دلکه ره وه، داخی به جهرگم نزار و دارستانی فینک به خش و دلفرین یان دل ترسین. به لئی بۆ دارستان و نزاره کانهان داخی به جهرگم چونکه ئهم دارستانه جوانانه یی خواوندی گه وره بۆی کردبوین به کانی جوانی و پیت و بهرکه ت ئه بوو ئیمه وه کو جگه رگۆشه یه کی خوشه ویست پهروه ردی بکه یین و پارێزگاری بچ، که چی به پاچ و پیمه ره، ته ور و ته ورداس تیی بهر بووین له بنی ده رته هینین، ههروهک له گه ل سروشتا دوژمنایه تیمان هه بچ یا له جیاتی ئاوه دان کردنه وه یی حه ز به ویرانی بکه یین. به دو بچ فهری ئهم کرده وه به مان زیاتر له وه دایه که وه زهن (زیان) هینان به دارستانه کانهان وه نه بچ ته نیا به نه هیشتنی نزاره کان بوهستی. دارستان کانه یی ئاوه دانی و بناغه یی ژینه.

باران له گه لای سه وز و جوانی ئه وه وه په یدا ئه بچ. خو پیتویست نبیه بلیم باران مایه ی ژیان و مانی خۆمان و نیشتمانه خوشه ویسته که مانه، ئه وه نه بچ سه رچاوه ی ژینمان وشک ئه بچ. رووبار و جۆبار بچ ئاوه بچ. کشتوکانهان ئه بچ به پووش و له جیاتی ئه وه ی بچ به مایه ی زینده گانی ئه بچ به هوی ناگر و سووتان. تیناگم چۆن به کیک زه ره یه ک خوشه ویستی ولاتی لای به دهستی خۆی به ئاره زوو بهرگی جوانی ولاته که ی دانه درپۆ!! یان به کیک هوی ژیا نی هه بچ به دهستی خۆی شاده ماری ژینی خۆی ئه بری؟! پیتشینان گولپه رست و دادپه رهر بوون، زه وقیک ی وردی جوانی په رستنیان هه بوو. له بهر ئه وه چاودیری کردنی دارستان به لای ئه وانه وه واجیب بووه که ئه لیم پیتشینان مه به ستم چهند سال له مه وه به ره. ئه مه بۆ ئیمه شتیکی تازه نبیه. هه ر له کۆنه وه ئاینی زه رده شتی کشتوکال و به ره هم هینانی دره ختی به کرده وه یه کی چاک به دیمه نیکی په رستشی دانابوو، به لام ئه فسوس ئهم خووه باشه، ئهم کرده وه چاکه تا هات کزبوو. له جیاتی ئه وه ی به ره هم هینانی دره خت به په رستشی بزانی، ئیستا خه لکه که دارپین ئه په رستن!

له کتییی کۆندا خۆیندمه وه کابرایه کی بیگانه نزیکه ی سه د و سی سال له مه وه پیتش نووسیویه تی باسی گه شتیکی خۆی ئه کا ئه لئی: (وه ختی له قه ره هه نجیر به ره و سلیمانی تپه ره یین ئیتر که وتینه ولاتی نزار و دارستانه وه. له هه موو لایه که وه چه شم ئه ندازی چر و جوانی هه بوو). ته ماشا بکه ن له م موده ته که مه دا دهستی که مه ترخه م و وه زنده ری ئیمه چی کردوه به نیشتمانه که مان، ئیستا له قه ره هه نجیره وه تا سلیمانی به هه ر لایه کدا پروانی، رووته نی، تاش و به رد و پووشی زه رده هه لگه راو ئه بینی، داره که ی (سوخی نه بی) ئه وه به سه زمانه پیر و ئیفتاده به تاقی ته نیا له بن تاسلوجه دا ئاخ و داخ هه لئه کیشی بۆ چاره نووسی ره شی دره خته کانی ئاوه لئی. زۆر سهیره که له و ولاتانه ی خوا له دارستان بچ به شی کردوون، خه لکه که به ره نج و ئه رکی خۆبان دارستان بچ ئه گه یه نن! که چی ئیمه هه ول ئه ده یین، تیشه کۆشین بۆ فه وتانی ئه وه ی خوا پیتی به خشیوین. به رامبه ر یه زدان، به سروشت، به نیشتمان نان کویری و سپله یی له مه زیاتر ئه بچ؟! ئیوه و خوا وریای دره خته کانهان بن چونکه مایه ی ژینی خۆمان و جوانی نیشتمانن. ئه ویش گیانله به ریکه، با فیر بچ به م چاوه ته ماشای دره خت بکه یین. نه، با به چاوی رۆله یه کی خوشه ویست ته ماشای دره خت بکه یین و به و جۆره پهروه ردی بکه یین.

گوي ئاگردان

۱۹۴۸

له سهرما و سۆلّه زستاندا، به تاييه تي له ولاتي خۆماندا كه لووله سههۆل وهكوو بلوور ئه دره وشيتهوه و به فر وهكوو په مووي سبي دنبا داگير ئهكا، چ باسي له باسي ئاگر و ئاگردان خۆشتره؟. توگه رمي و تيني ئاگري زستان به گشتي و موباره كي ئاگر بخه ره لاره، مه به ستم ئه مه نبويه، مه به ستم گوي ئاگردانه. ئاگردان خوي نيشانه ي خيزانيكي كو و ماليكي ئاوه دان و گرده. ئاگردان چ له مالدا بين و چ له مزگه وت و ديوه خان، كانيه كه سه رچاوه ي هوشي ميللي ليوه په يدا ئه بين. هوشي ميللي وهكو هه موو ئه يزاني ئه نجامي حيس و عه نه نه يه كي يه كسان، ته ئريخيكي يه كگرتوو و پروا و ره وشتيكي له يه ك چوه. ئه م سني پايه له ئاگردانه وه كلپه و رووناكي، تين و ته وژم په يدا ئه كا. له هه ندي له شاره كانماندا ئه شني ئاگردان و سه رگورشته و حيكايه تيكي گوي ئاگردان نرخ و ئه هميه تي كوئي نه مابن، به لام له به شي زوري ولا ته كه ماندا له لاديدا ئه وه ي مييزاتي ميلليماني پاراستين ئه توانم بلينم كه ئاگردانه. له گوي ئاگردانه مناله ورده كانمان ئه فسانه ي كوئي كوردي، حيكايه تي ديري ني پهر ي و ديو له ميتشكياندا ئه چه سپن. هه ر چه ند وهكوو تارمايه كي لينيش بين، شكوي رابوردوومان له دلبياندا جيگير ئه بين. ئه مانه به جوړي كاريان لي ئه كا كه هه موو كاره ساتي رۆژگار له بيريان ناباته وه. به كورتي مناله ورده كانمان له گوي ئاگردان زمانيان ئه يژي و به گي و گلپه ي ئاگري ئاگردان دل و ميتشكيان زاخا و ئه دريته وه. بو لاره كانمان ئاگردان ره مز و نيشانه يه كي تره. بو ئه وان مه يداني جواميري و شاسواريه يه. گري ئاگردان له واندان ته نيا ده ست و پل گهرم ناكاته وه، به شكو گياني جواميريشيان تيا ئه بووژنينته وه. گهرماي ژياني هه زار ساله ي نا و ئه م دۆل و شاخه جوانه يان تيا ئه هيتيته جوش. هه ربه كه يان به زمانه يكي ساده و دلبيكي پاكه وه سه رگورشته ي قاره مانبي خوي وه يا هي لاواني تر ئه گيرپيته وه. له م گيرانه و هدا نه فيزي تيا به نه خوه لكيشان. باسي په لاماردان و كوشتني پلنگيكت به چه شني بو ئه گيرپيته وه كه من و تو باسي به فاقه چوله كه گرتني وا ناگيرينه وه. يه كيكي تريان تيت ئه گه به ني كه چون له رۆژيكي توف و

سه ربه كلاه به فردا ريگاي خوي رزگار كرد و گه يشته ئاوايي. ئه م ره وشته، ئه م عه نه نه ي گوي ئاگردانه يه كه جواميري و جه نگاوه ري و به خۆدا راپه رمووني بو ئيمه كردوه به شتيكي سروشتي و ئه م خسله تانه ي بو ئيمه پاراستوه.

نهختیکیش کۆنه په رستی

به شی یه کهم

زۆر چاک نه زانم که به شتیکی زۆر له لاوانی خوشه و بستی رقیان نه بیته وه له بیستنی وشه ی کۆنه په رستی. منیش وه نه بی نه م وشه یه م زۆر لا جوان بی یان باش بی.

به لام نه بی پی لی بنیین که ههروه کو هه موو شتیکی تازه وه نه بی باش بی، هه موو شتیکی کۆنه ش وه نه بی به د و بی فه ر بی. پیشینان هه ندی په وش و په فتاری باشیان هه بوو. که نه لیم پیشینان مه به ستم دوو سه د سال و سه سه د سال له مه و به ر نییه. پیشینانی سی چل سال له مه و پیشیش نه م په وش و په فتاره کۆنه جوانانه یان دیسانه وه نیگه هبانی نه کرد. نه وه ی بۆتان نه گپه مه وه هه مووی به بیره وه ری خۆم بووه، خۆ نه گه ر پر واش نه که ن من هیشتا خۆم به پیر دانانیم، به لکو له ریزی لاوان خۆم نه ژمیرم.

جاران له سلیمانی به شکوو له هه موو شاره کانی تری کوردستان که مانگی شویات به خۆی و باو بارانیه وه تیئه په ری و مانگی مارت به گول و نه سرین و لاله، به نه ورۆز و چیمه ن و دهشت و شاخی په نگا و په نگیه وه خۆی پیشان نه دا. لاوان به خۆتیکی پر له جونبوش و ژینیکی تازه وه خۆیان ناماده نه کرد بۆ یاری. به لئ یاری نه وسا شتیکی گالته نه بوو. یاری فرمانی بوو له سه ر شانی هه موو لاویک. هه ر گه ره که مهیدانی یاری جیاوازی هه بوو. دهشتی کانیکان، دهشتی کۆلک، دهشتی سه ر قه بران، کاریزی حاجی مه لا عه لی و، گه لی جیگای تریش. هیچ گه ره کتی نه نه چوه سه ر به شی نه وی تر. هه ر گه ره که یاریکه ر و پالنه وانی به ناوبانگی خۆی هه بوو. ده مپراستی گه ره کیش به شدار بوو. به لئ نه وان تیکه لاوی یاری نه نه بوون، به لام سه سه رکه ری به رده وام و گه رم بوون. جاروبار به خشنده گیشیان هه بوو، کتی تۆتیکی باشی به شانایه یان له که وشه کا زیاتر برۆشستایه، مه سه که تی، په حه ته لوقومیکی وه نه گرت. شته که خۆی که م نرخه، به لام به ها مه عه و بیه که ی زۆر بوو. له م مهیدانه دا هه موو چه شنه یاریه که نه کرا. هه ر له عه سه ره لا و و پیر، هه ژار و ده و له مه ند، دوکاندار و کاسب هه موو ریچکه یان نه به ست بۆ مهیدانی گه ره که که ی خۆیان. جا له وی، که وشه که، پشت

لیدان، شه ره تۆپ، قه له مرداری و گه لی یاری تر دهستی پی نه کرد. بۆ هه ندیک له م یاریانه هونه ر پیوست بوو، به لام بۆ هه موویان هیز و چالاک، گورج و گۆلی و خۆ راهینان زۆر پیوست تر بوو. قه له مرداری، نه و یاریه شیرینه، نه گه ر له هه ر دهسته یه کیاندا چه ند که سیکی ده ستراستی تیا نه بوایه، نه وای ئیشیان گه نگ نه بوو. بۆ که وشه کیش خۆ نه گه ر دلکی به هیز، لۆقیکی دریز و خۆ فریدانیکی به تین و ته وژمت نه بوایه تی نه که وتی. به لام له هه مووی سه یتر شه ره تۆپه که بوو، تۆتیکی چه رمینی سه خت و قورس نه مه دوو بازی وه کو تۆپه که چه رمینی سه خت و قورس پیوست بوو. هونه ری زۆریشی نه و بستی بۆ خۆ پاراستن له تۆپی لاوی به رامبه ر. چونکه نه گه ر به اتایه و به ر جیگایه کی ناسک بکه وتایه نازار و ئیشه که ی گالته نه بوو. تۆپ وه شینی وا هه بوو شریخه ی تۆپی تا دوور نه رۆشیت. وا تی مه گه ن نه م یاریانه رق و قینی نه خسته دلکی یاریکه ره کانه وه. هه موو به ده روو نیکی (سپۆرتی) پاکه وه له یاریه که هه لته چوون و له دواییدا وه کوو برا جیا نه بوونه وه. نه م ده روونه سپۆرته نه ک ته نیا له ناو خه لکی یه ک گه ره کدا، له ناو خه لکی هه موو گه ره که کانا هه بوو. هه ندی جار چه ند یاریکه ریکی باش له م گه ره که وه نه چوون بۆ نه و گه ره ک، له وی ده ستیان نه کرد به یاری کردن. نه مه نه رقه به ری نه خۆه لکی شانی تیا بوو. به دریزایی به هار هه موو رۆژی نه م یاریکه رنه هه بوو، له عه سه ره وه هه تا ئیواری نه یخایاند و نه وسا هه ر که سه به دلکی کراوه وه به ئیشتیهایه کی باش و روویه کی خوشه وه نه رۆشسته وه بۆ مالی خۆی. خوا چی دابو له گه ل که س و کاریدا نه یخوارد. به هار نه ک ته نیا بۆ یاری وا، بۆ رمبازیش هه لیکی باش بوو. که نه ختی به هار پیر نه بوو، ئینجا خه لکه که رووی نه کرده سواری و رمبازی. دیاره که نه زانن وشه ی رمبازی دوو که رته رم و بازی، به مانا به رم یاری کردن. پیشینان له زه مانی کۆندا که سواری ولاخ نه بوون، به رم یاریان نه کرد. له مه وه تاودانی ولاخ به و جوژه ی که نه یزانین ناو نه راه به رمبازی. جاران، نه توانم بلیم، هه موو لاویک سوار بوو. به لئ هه موویان سوار چاک نه بوون، به لام که م و زۆر سواریان نه زانی. نه سپی نه بوو نه یخواست له ناسیایکی. خۆی له رمبازی بی به ش نه نه کرد. به لای منه وه رمبازی جگه له وه ی سپۆرتیکی زۆر باشه، نیشانه ی مه ردا به تی و لاوچاکیشه. نه و لاوه ی خۆی باش به سه ر پشتی نه سپه وه بگری،

فیبری تاودان بی، ترسی له هه‌وراز و نشیو نه‌بی، بی گومان بی ترس و ئازاو به‌هیز نه‌بی. له نشیو و هه‌ورازی جیهانیس چاوی ناترسی.

برا خوشه‌ویسته‌کانم، نازانم ئیوه‌ش وه‌کوو من ئەم شته‌کۆنانه په‌سەند ئەکەن؟ هیوام وایه‌ سیره‌کامان له‌ بابه‌ت ئەم شتانه‌وه‌ وه‌کوو من نه‌ختی کۆنه‌په‌رست بن. له‌م کۆنه‌په‌رستیه‌دا له‌شی ساغ، ده‌روونی پاک ئەدۆزنه‌وه‌ دیاره‌ بیستوتانه‌ که‌ بییری پروناکیش له‌ ده‌روونی پاک و له‌شی ساغه‌وه‌ په‌یدا ئەبن. جا ئیوه‌ش وه‌رنه‌ جۆش، وا به‌هار هات و ئەم په‌وشته‌ میلیانه‌ بژیه‌ننه‌وه‌.

به‌شی دووه‌م

جاری پیتشوو باسی به‌هار، جۆش و خرۆشی به‌هار و یاریم بۆ‌کردن، ئە‌م‌جاره‌ش باسی شتیکی تزان بۆ ئە‌کەم که‌ ئە‌ویش دیسان په‌یوه‌ستی هه‌یه‌ به‌ به‌هاره‌وه‌. باوه‌جوو چی ئە‌بی په‌یوه‌ستی نه‌بی به‌ به‌هاره‌وه‌. ئە‌گه‌ر وه‌کوو ئە‌لین ژیان دل‌تیکی گه‌رمی پر جۆش، دل‌داریه‌کی راست و پاک‌تر بی، به‌هاریش ئە‌بی کانگه‌ی سروش به‌خشی ئە‌و ژیانه‌ بی. به‌لام ئە‌ترسم ئە‌م چه‌شنه‌ ژیانه‌ ته‌نیا زاده‌ی خه‌یالی شاعیره‌کان بی. هه‌ر چۆنی بی بۆ پیتشینان به‌هار هه‌لیکی گه‌وره‌ بوو. چه‌ندیان بتوانیایه‌ ئە‌وه‌نده‌ لیتی سوودمه‌ند بوون. له‌ هه‌نگامی ژیانه‌وه‌ی گول و گولاله‌دا ئە‌یانویست ژینی خوشیان بژیه‌ته‌وه‌ و زاخاوی دل‌ی خو‌یان بده‌نه‌وه‌. ئیشیکی باش که‌ له‌ به‌هاری ئە‌یانکرد سه‌یران بوو. به‌راستی ئە‌م سه‌یرانه‌ سه‌یر بوون، وه‌کوو سه‌یرانی ئە‌م‌پۆ نه‌بوون، سه‌ماوه‌ریک و دوو پیاڵه‌ و نه‌ختی خواردمه‌نی و گه‌لی شتی ترکه‌ هیچ په‌یوه‌ستی به‌سه‌یرانه‌وه‌ نییه‌. هه‌ندی له‌ سه‌یرانی پیتشینان له‌وانه‌بوو به‌ داستان بگپ‌ریته‌وه‌. ئە‌م سه‌یرانه‌ زۆر جار خه‌لکی گه‌رک ئە‌یکرد و هه‌ندی جاریش ئە‌و کاسبانه‌ی له‌ یه‌ک پیشه‌دا بوون یه‌کیان ئە‌گرت و ئە‌چوون بۆ سه‌یران.

ئە‌مه‌ پاره‌یه‌کی زۆری پتی ئە‌ویست، چونکه‌ چه‌ند رۆژیکی ئە‌خایاند. له‌به‌ر ئە‌وه‌ به‌هه‌روه‌ز، به‌ پیتساکی گشت لایه‌ک پتیک ئە‌هات. سه‌یرانه‌که‌کان له‌ ده‌وری شار جیگایه‌کیان هه‌له‌بژارد، له‌وئ هه‌موو چه‌شنه‌ تفاق‌یک و خواردمه‌نیه‌کی زۆریان ئاماده‌ ئە‌کرد. خپه‌تیکی زۆر هه‌له‌درا و پیتخه‌ف و نوین حازر ئە‌کرا. ئە‌و چه‌ند رۆژه‌ ده‌هۆل و هه‌له‌په‌رکی و چانی نه‌بوو، ریک‌خست و

دامه‌زراندنی سه‌یرانیکی وا گالته‌ نه‌بوو. له‌به‌ر ئە‌وه‌ پیتش هه‌موو شتیکی (پاشا) یه‌ک دانه‌را، دانانی پاشاکه‌ به‌ هه‌له‌بژاردنی خه‌لکه‌که‌ نه‌بوو. ئە‌م پاشایه‌ ده‌سه‌لاتیکی زۆری پتی ئە‌به‌خشر. چی ئاره‌زوو بک‌ردایه‌ ئە‌بوو بک‌رایه‌ قسه‌ی نه‌ئه‌بوو به‌ دوو. نه‌ک ته‌نیا له‌ناو سه‌یرانه‌که‌کان، له‌ناو خه‌لکی شاریشا قسه‌ی ر‌ه‌وا بوو. له‌بیرمه‌ سالی ۱۹۲۱-۱۹۲۲ له‌ گه‌ره‌کی ده‌رگه‌زین سه‌یرانی کرا (سه‌عی ده‌ولت) خوا‌ی لینی خو‌ش بی پاشا بوو. فه‌رمانی دا که‌ ئە‌بی حاکی سیاسی و به‌رده‌ستانی بچن بۆ سه‌یرانگاکه‌. گو‌تیان نه‌دایه‌. له‌سه‌ر ئە‌وه‌ کاغه‌ژیکی توندی بۆ نووسین، وتی قسه‌ی پاشا نابج که‌س بیشک‌ینتی. ناچار هه‌موو هاتن. چوونه‌ خپه‌ته‌که‌ی پاشاوه‌، به‌چۆکا هاتن. جگه‌ له‌ پاشا کاربه‌ده‌ستی تریش دانه‌را بۆ هه‌لسوو‌رانی ئیشه‌که‌. هه‌موو که‌س ناچار بوو به‌پیتی فه‌رمانی ئە‌مانه‌ بجوولیته‌وه‌. ئە‌م سه‌یرانه‌ وه‌نه‌بی ته‌نیا بۆ سه‌یرانه‌که‌کان بوایه‌، زۆر دۆست و ئاوه‌ل بانگ ئە‌کران، وه‌هه‌ندیکیش له‌ خو‌یانه‌وه‌ ئە‌چوون. به‌لام هه‌موو له‌ چاودیری و که‌یف خوشبیدا وه‌ک یه‌ک به‌شداربوون. به‌ده‌گه‌من هه‌را و ناکۆکی تیا ئە‌قه‌وما. ئە‌گه‌ر شتیکی ر‌ووی بدایه‌ پاشای ده‌سه‌لاتدار سزای گه‌وره‌ی گونا‌ه‌باره‌کانی ئە‌دا. من خۆم هه‌ندی له‌ سه‌یرانه‌ کۆنه‌کانم دیته‌وه‌ بیری. هه‌ره‌ کۆنیان، به‌لای منه‌وه‌، سه‌یرانی سه‌راجه‌کان بوو. سه‌راجه‌کان نه‌ ئه‌وسا و نه‌ ئیستا ته‌به‌قه‌یه‌کی ده‌وله‌مه‌ند نه‌بوون. له‌به‌ر ئە‌وه‌ ئە‌و پاره‌یه‌ی پتیبست بوو به‌ئاسانی بۆیان کۆ نه‌ئه‌بووه‌. سه‌یرانه‌که‌یان له‌م هه‌فته‌وه‌ ئە‌خسته‌ ئە‌و هه‌فته‌. ئە‌م دواخستنه‌ ئە‌وه‌نده‌ی خایان تا‌کوو ئاخ‌ری سه‌یرانی سه‌راجه‌کان بوو به‌ مه‌سه‌ل بۆ شتیکی که‌ هه‌ر باس بک‌ری و نه‌یه‌ته‌ دی. سه‌یرانی کانی ئاسکانه‌کانیشم له‌بیره‌. ئە‌گه‌ر بلیتم شتیکی زۆر خو‌ش بوو و مه‌زانن له‌رووی ئە‌وه‌وه‌یه‌ که‌ خۆم کانتیسکانیم. به‌راستی سه‌یرانیکی خو‌ش بوو، زۆر جوان ریک‌خرا‌بوو. لام وایه‌ مه‌لا بچکۆل کرابوو به‌ پاشا. خو‌ی وریا و زیره‌ک بوو، ئیشه‌که‌ی جوان هه‌له‌سو‌وران. سه‌یرانه‌که‌کان به‌ مه‌وکیبێکی گه‌وره‌ له‌ناو شاره‌وه‌ تیتسه‌په‌رین. پاشا سواری ئە‌سپییکی ره‌ش بوو بوو، پیتش خه‌لکه‌که‌ که‌وتبوو. سواری و پیا‌ده‌، بار و بارخانه‌ش له‌ دواوه‌. له‌ هه‌مووی سه‌یرتر چه‌ند حوشت‌ریکی دارینیان ک‌ردبوو که‌ به‌ده‌ست ر‌ائه‌کیشران. هه‌ندی له‌ لوان جلی جوانیان له‌به‌ر ک‌ردبوو له‌سه‌ر ئە‌م حوشت‌رانه‌وه‌ سه‌مایان ئە‌کرد. چه‌ند لاوت‌یکیش

پیتستی بزنی و مه‌پیان له‌بهر خۆ کردبوو یارییان ئەکرد بەسەر ئەم حوشتەرە دارینانەوه. دوا سەیرانیکی باش لەم بابەتە کە بووبێ سەیرانی قەسابەکان بوو. نازانم لە ساڵی ۱۹۲۸ دابوو یان ۱۹۲۹ هەرچەند رەهونەق و فەری سەیرانی پیشینانی نەبوو، بەلام تەقەلایەکی باش بوو بۆ ژبانه‌وهی ئەم رەفتارە جوانە. لە هەنگامی سەیراندا جیاوازی گەورە و بچووکی، دەولەمەندی و هەژاری نەئەما. وەک برای هاو‌پایە و هاودانگ بەخۆشی و بەزم چەند رۆژیکیان پێکەوه رانه‌یارد. بەلکو ئەتوانم بڵێم کە لەم سەیرانانەدا زیاتر ژێر دەستی بەشی دەولەمەند و خانەدانەکان بوو، چونکە هەمیشە بۆرە پیاو ئەکرا بە پاشا و حوکمیشتی رەوا بوو بەسەر هەموو کەسدا. ئەم سەیرانانە جگە لەوهی بەزم و زەماوەندیکی پر بە جۆشی بەهار بوو، وێنەیه‌کی جوانی هاودەنگی و هەرەوز بوو. بنچینه‌یه‌کی زۆر کۆنی میلیشی هەیه. ئەشی کە کورده‌کان دواي ئەوهی بەشی زۆریان وازیان لە ژینی کۆچەری هینا و بوون بە لادییی و شارستانی دیسانەوه یادی ژینی ئازادی و کۆچەری کۆنیان لە بیرا ما‌بوو. بەهاریش دەستیکی هەیه لە ژبانه‌وهی یادی کۆن بە تابیەتی یادێ کە تیکەل بە خۆین بووبێ، یا لەبەشی پشت هۆشی پیاوا جێگیر بووبێ. جا ناچار وێستویانە بەم جۆرە ئەم ئارەزووه دابڕکیننەوه. بەلام ئێوه بن و خوا کێ هەیه لە ئێوه نەیه‌وهی لە ساڵیکدا سێ چوار رۆژ بێ قەید و بەند، بەبەزم و خۆشی بەهەڵپەرکی و زەماوەند، بەئزادی لەگەڵ هاو‌خوینەکانیا لەناو گول و گولزار، وەک برا، تێپەرینی. ئەزانم هەموو ئەمەتان ئەوی. دەفەرموون وا بەهەرە وەختی سەیران هات، بەلام لەسەر شێوهی پیشینان!

ئەدەبیاتی کوردی

بەشی یەکەم

۱۹۳۳-۱۹۳۴

«جوانکاری - صنائع نفیسه - و زانستی - علم-ی جوانکاری و وشە ئارایی»

مەزوعی ئەدەبیات ئەوه‌نده گەورە (واسع) فراوان و فرە لقه، ئینسان نازانی لەکام لاوه دەستی بداتی! لەم رێگایەدا سەر لی ون بوون زۆر ئاسانە و بە سەهلی مەزوع لە دەست دەرئەچێ. پیش ئەوهی بەتابیەتی لە ئەدەبیاتی کوردی بدویم ئەمەوی بەسورەتی عموومیە نەختی لە ئەدەبیات قسە بکەم.

(صنائع ی نفیسه) وەیا جوانکاری بەیه‌ک کەلیمە قابیلی تەعریفە. شتی جوان، مادی و مەعنه‌وی، هەموو شتی جوان بیت، داخلی ئەم زبان زەده‌یه. (صنائع ی نفیسه) رۆلەیه‌ک باوکی خەیاڵ و حسی بەشەرە، دایکی تەبیەتە و لەم نوقستەیه‌وه لە زانست جیا ئەبیتتەوه. مەنشەئێ ئەویان حس و خەیاڵ و، مەسدەری ئەمیان هۆش و بیرە. فکر و شعور و، نیشانگە‌ی ئەویان دل و، ئامانجی ئەمیان مێشک و مەعریفە تە. بۆ جوانکاری ئەستیرە ئاوێزەیه‌کی رۆوناکی ئاسمانیە و بەلای هۆش‌وه کەرتیکی هەستییه (جزء کون) کە ئەیه‌وهی لە ماهیەتی بگات. ئەویان غەریزەیه‌کی تەبیعی ئینسانە، ئەمیان نۆزەرە‌ی پێگە‌یشتن و پێشکەوتنی هۆشی ئینسانە. ئەویان پاک و جوان دلفریب و رەنگینە، ئەمیان رەق و سەخت، توند و موفیده، ئەویان لە سەر بالی خەیاڵات ئەفری بۆ ئاسمان کە لە جوانی هەستی بگات و لەتافەتی تەبیەت دەریخت. ئەمیشیان بەبالی زانست بەرز ئەبیتتەوه کە لە کونهی کائنات و سړی ئافەریده بگات. ئەویان رۆح و ئەمیان مادەیه. بەشەریش هەردوکیانە. پروفیسۆر (بیگارد) بە بالۆنە جادوانە کەیه‌وه ۱۶۰۰۰ مەتر بەرز بووه‌وه، گیانی خۆی خستە تەهلۆکە‌وه بۆ ئەوهی چەند تەجرەبه‌یه‌کی عیلمی بگات. بەلام ئەگەر (دانوونزبو)ی شاعیر کە بۆ چاوی پێکەوتنی (بیگارد) تەرکی ئینزبواگای چەند ساڵە‌ی کرد لەعەینی بالۆندا بوایه، بێگومان لەو وەختەدا خەیاڵی شاعیرانە‌ی ئەهاتە جۆش. قەلەمی دەرئەهینا بەسەر ئەسیر و هەوادا غەزلیکی هەلئەدا. فەرقی شاعیر و عالم ئەوه‌نده‌یه ئەویان بالۆنی ئەوی بۆ تەدقیقی تەبیەت و

ئەمیان بۆ سەیری تەبیعەت، ھەردوو لایان بۆ خزمەتی بە شەریەت و مەدەنیەت. ھەر چەند بە پیتی ئەم تەعریفە (صنائع نفیسە) و علم یا حس و ھۆش لە یەك جیانی، بەلام ئەگەر باش لیتی وردبینەو تە ئەگەین کە ھەردووکیان لە زۆر لاوە پێکەو بەستراون و بۆ یەكتری یارمەتی بێ ئەندازەیان ھەبە. تا زانست سەرکەوئ حس زیاتر بۆ قوولئ دڵ ئەچیتە خوارووە. ھەتا ھۆش پێشکەوئ، خەیاڵئیش پتر ورد و زیاتر بلند ئەبئ. ئەگەر زۆر قوولئ بخوینمەو و بویرم ئەتوانم بلیم ھەموو ھەقیقەتئ زادەئ خەیاڵئ و جوانکاری داکی زانستە.

دووھم

جوانکاری و ئەدەبیات غەریزە

لەسەر ھو و تمان کە جوانکاری غەریزەکی سروشتی ئینسانە. بەم ئیعتبارە بە قەدەر نەوعی ئینسان کۆنە. ھەتا ئینسانی ئەو ئەین کە دژندە ئاسا لە ئەشکەوت و مەغارەدا ئەژیان و لە حس و ھۆشدا وەکوو یەك لەدوا بوون، دیسان کەم و زۆر بەشی خۆیان جوانپەرستی و جوانکارییان ھەبوو. بالطبع ئەو نەخش و نیگارە دە ھەزار سال لەمەوپیش پێشیان لەسەر بەرد و ئیسقان ھەلیانکەندو، بەپیتی زەوقی بەدیعیی ئیستا شتیکی بئ بەھایە. بەلام لە عەینی زەماندا دەلیلە بۆ ئەوئ کە حەتتا لەو دەوری رەوتلئ وەحشەت و تارکییەشدا دیسان ئینسان بەنیسبەت حیس و ھۆشی خۆیەو لە زەوقی بەدیعئ بەشدار بوو، بەلام بەسەبەب نەبوونی زمانیکی پیگەیشتوو دامەزراوہو، ئەم زەوقی بەدیعئ ئەوسا تەنیا ھەلپەرکئ و نەخش و نیگارکی ئیستدائئ ئافەراندو و لقیکی گورە و موھیمی جوانکاری ئەدەبیان بئ گەلا و بەر ماوہتەو.

سێھەم

ئەگەر لە دەوری پینش و پاش تۆفاندا زمانیکی دەولەمەند و پێشکەوتوو مەوجود بوایە کە ئەمەیش پێچەوانەئ دەستووری تەکاملە، بئ گومان ئیستا وەکوو نەخش و نیگاربان، ئەدەبیاتیشتیا ئان بۆ ئەما یەو، چونکە بۆ مەل جریو و خۆیندن چەند شتیکی سروشتی و غەریزە، بۆ ئینسانئیش حیس و جوانکاری و ئەدەبیات ئەوئندە تەبیعی و غەریزە.

ئەدەبیاتی کوردی پینش و پاش ئیسلامیەت

بەم ئیعتبارە ھیچ شوبھە نییە کوردیش لە زۆر کۆنەو لە رۆژتکەو بەکەمین کورد زمان ھەوای سەرزەمینئ ھەلمژبو، خواوہنی ئەدەبیاتە. بالطبع- چاکی، خراپی، پەستی و بلندی ئەم ئەدەبیاتە لەگەل پێشکەوتن و دواکەوتنی حس و ھۆشی میللەتەکەدا متناسب بوو. لە پاش گەلئ تەدقیقاتئ زمانشناسئ بەلای زۆری مستشرقینەو مەعلوم بوو کە زمانی کوردی و زمانی ئیرانی قەدیم یەکیکە، و ئەسلئ کوردی ئەچیتەو سەر کتیبی موقەدەسئ ئاقیستا. نووسباری ئەم مەقالەئە لە ئەنجامئ ورد وردبوونەو و لیکدانەو یەکی کەمدا بۆ دەرکەوت کە ھەتا کوردی حازر لە فارسی گەلئ زیاتر ئەسلئەتی ئاقیستائئ خۆئ محافەزە کردو. بە رەغمئ تێبەربوونی ۳۰ عەسریا زیاترەو ئیستایش بەشکی مونسایی کوردی شکلی کۆنی خۆئ لە فەوتان پاراستوو.

چوارەم

ئەم موقایەسە و تەدقیقاتە با بئینی بۆ جاریکی تر و ئیستا بئینەو سەر مەزوعئ ئەدەبیاتی کوردی. نەزەر بەمە ئەو ئەو ئەسەری ئەدەبی کورد لەشکلی کتیبی دینی و بە زمانی زەندی ھاتۆتە دنیا. وینەئ بەرزی ئەم ئەدەبیاتە کتیبی موقەدەسئ (ئاقیستا) و (گاتا) و وتنە کۆراوہکانئ زارائوشتراپە. مع الأسف، لەبەر ئینقلاباتی دینی و شیددەت و تەعەسوب فەوتاندنی دینیکی زۆر کۆن و دامەزراندنی ئاینیکی تازە ئەکسەری کتیبی ئەم دەورە نەمان و تەنیا ئەوانەئ قودسیەتیکی سەماوییان تیا بینراو لە کون و قوژبنئ ئاتەشکەدەکاندا شارراوئ تەو دەریاز کراون ھەر چەند بەسەبەب (تطورات) ئ سئ ھەزار سالئەئ زمانی کوردی و ھەرگرتئ تیپ و کەلیماتی عەرەبیەو فەرقتیکی زۆر ھاتۆتە وجود لە بەینی کوردی ئیستا و ئەو کوردیەئ (ئاقیستا) ئ پین نووسراو، بەلام ئەم فەرقتە ھیچ وەختئ نابئ بەدەلیل کە ئاقیستا کوردی نییە! یا ئەسلئ کوردی ناچیتەو سەر ئەو کتیبە موقەدەسە. چونکە ئەوئ کەم و زۆر شارەزای ئەدەبیات و زمانی فەرەنگستان بئ زۆر چاک ئەزانئ کە زمان وەکوو سائیری زواھیری ھەستی تابیی گۆزان و پێشکەوتنە. بەم سەبەبەو مەسەلەن لە بەینی ئینگلیزی کۆن و ئینگلیزی ئەمڕۆدا فەرقتیکی وا گورە ھەبە کە قوتاییەکی

ئینگلیزی مەکتەبی ئیبتدائی-علی التقریب- لە ئەسەرەکانی شکسپیر هیچی بۆ
 حالی نابێ. کتیبی دینی و غەیرە دینی زەندی بۆ کوردی ئەمڕۆ لە نوقتهی زمان
 و ئەدەبیاتەوه گەنجیکی زۆر بەهادرە و ئەگەر کورد بیهوئ چاکتر لە بنجی
 زمانەکی بگات و باشتر لە ئەدەبیاتی شارەزایی پەیدا بکات، ئەبێ تا دەستی
 ئەروا تەتبوع و تەدقیقی زەند و ئاقیستای بکات. لە پاش دەرکەوتنی
 ئیسلامیەت و ئیستیلای مەداین کوردستان و ئێران هەردوو مودقە تەن نیهایەت
 بەسەرەخۆیی ئەو ولاتانە درا. دینە کەیشیان فەوتا و سەقافەتی میلیلیان
 کەمەریوتی دینە کە بوو هەر هەمان شێوە لەناوچوو. لەم شۆرش و ئیستیلابەدا
 ئەکسەری کتیبی دینی کورد و ئاقیستایی سووتینرا. پیتی کوردەواری گۆرا و
 کەلیماتی بیگانە تیکەلەو بە زمانە کەمان بوو. حەماسەتی ئەم دینە تازەیه
 تەئریخ و سەقافەتی کوردی نەهیشت. لەو رۆژەوه بەشیکی زۆری ئەدیانی کورد
 دەستیان کرد بە خزمەتکردنی ئەدەبیات و معاریفی ئیسلام. سەرکرده و
 بەیخاداری ئیبتباھی عیلمی و ئەدەبی دەوری عەباسی کوردەکان بوون. هەموو
 لاپەری تەئریخی ئەو زەمانە شاھیدە کە ئەگەر یارمەتی ئۆدەبا و عولەمای کورد
 و رۆژئاوای ئێران نەبوایه مەدەنیەتی عەباسی ناوینشانێ نەدەبوو!. هەر چەند
 لەم عەھدەدا گەلێ ئۆدەبا و عولەمای نامداری کورد هەلکەوتوو، بەلام لەبەر
 ئەوی مەقدەرەتی عیلمی و ئەدەبی خۆیان لە زمانیکی بیگانەدا نیشانداوە ئەم
 دەورە مومکینە بە دەوری پەستی ئەدەبیاتی کوردی بدریتە قەلەم.

ئەدەبیاتی عەوام و بەیت نووسی

لە پاش ئەوی گری و گەرمی حەماسەت بەسەرچوو وەکرژی ئەعساب خاو
 بوو، لەناو عەوامدا روهو ئەدەبیاتی کورد حەرە کەتیک پەیدا بوو. هیچ شایانی
 تەعەجوب نییە کە بەر لەهەموو کەسێ پێشەوای ئەم حەرە کەتە تەبەقەیی عەوام
 بوو، چونکە ئەم دەستەیه کەمتر لە رابوردوی میلیلی خۆیان جیا کرابوونەوه و
 لەسەقافەتی بیگانە دور ماوونەوه. لەبەر ئەوی کورد (فیتەرەن) میلیلتیکی
 مەرد و پالەوان بوون، ئەم حەرە کەتە ئەو هەل پێش لە شکلی بەیت نووسیدا خۆی
 پیشاندا. بە زمانیکی روهوان و ئاھەنگدار گەلێ بەیتی جوان بەسەر قارەمانان و
 پالەوانان هەلدارا. هەموو شەریکی گەورە، هەموو کوردەویەکی مەردانە، هەموو

دەلاریبەکی پاک سەرگوزەشت بوو بۆ مەوزوعی بەیتیکی شیرین و دلنەواز. مع
 الأسف- کەمتەرخەمی و بێ موبالاتی خۆیندەوارانی پێشینیان لەم خوسوسەوه
 زۆر زەرەری دا و لە ئەدەبیاتی کوردی ئاساری ئەم دەورە زۆر کەمی بۆ ئیتمە
 ماوئەتەوه. ئەویشی ماوئەتەوه لەبەر ئەوی نەنووسراوئەتەوه و تەنیا لەبەرکراوه -
 بەعظاً ناقص- و هەندیکیان دەستی تێبڕاوه. لە بەیتا ئەوی ئیستا لە بیرم بیت
 ئەمانەیه (ناسر و مالّ مالّ، خەسەرە و خاوەر، برایی) ئەکسەری ئەمانە حالی
 حازر لە تەرەف لادیتی کوردەوه لە سەر ری و شویتی کۆن بە گۆرائیەوه
 ئەخۆتێرنەوه. ئەدەبیاتی ئەم تەبەقەیه تەنیا عیبارەت نەبوو لەبەیت نووسی. زۆر
 غەزەل و مەنزومەهی دلداری، تەعزیه و (مرثیه) و سائەریان هەبوو. لەم
 مەیدانەدا لە سەرەتای عەسری نۆژدەمیندا بەعزێ شاعیری مەوزوون و روهوانیان
 تیا هەلکەوتووە کە ئەکسەری شیعرەکانیان بەلەبەرکردن بۆ ئیتمە ماوئەتەوه.
 ئەحمەد ئاغای دەریند فەقەرە، وەلی دیوانە، ئەولای حەسەن، لەم رێگایەدا زۆر
 شتی جوانیان بەجێ هێشتوو.

لەبەر ئەوی ئەم تەبەقەیه لە حسییات و خووی رەسەندا پاکترین تەبەقەیی
 کوردن و لەگەڵ بیگانەدا نە لە عادات و نە لە خۆیندندا تیکەل نەبوون، ئاسار و
 شیعرەکانیان مۆنەیهکی خاوتین و ئەسلی ئەدەبیاتی کوردییە. زۆر ئارەزووم
 ئەکرد کە بۆ موفەرک چەند مەنزومەیهکی ئەمانە بەینمەوه، بەلام مومکین
 نەبوو. لە ناوەرەستی عەسری نۆژدەمیندا شاعیریکی گەورە کورد مەلا
 عەبدولرەحیمی مەولەوی ئەم تەرزێ شیعرەیی ژباندەوه بەلەهجهی هەورامی لەم
 تەرزە گەلێ شیعرەیی جوانی بێ مانەندی نووسی. ئەم شاعیرە کوردە پەتییه
 حسییات و خەییالاتی ئەوئەندە بەرز و وردە، ئینسان بێ ئیختیار ئەلێ پێش
 وەختی خۆی کەوتوو و لە موحییتیکدا هەلکەوتوو کە بە نیسبەت ئەووه پەست
 و تەنگ بوو. ئیستا کە ئەمە ئەنووسم لەلایەن ئاوەلێکی خۆشەویستەوه
 (مرثیه) یەکی مەولەویم بۆ هات ئەمە مەتلەعە کەتەتی: -

«ماتەمی و وەهار، بێ شەوقی و نەو گۆل!

مەلوولی و گۆلزار، بێ زەوقی و بۆلبۆل!»

پاش ئەوی (تەعجب و استغراب) لەم شتە فوق الطبیعیە- ئەکات و لەبەھاردا
 تارمایی پایز ئەبینی، ئەیهوئ بۆ ئەسباب بگەری و نیهایەت سەبەبیش

«مه‌ر گولشه‌نی حوسن شای گول ئه‌ندامان

جه وه‌شووومه‌ی مه‌رگ خه‌زانش نامان»

پروانه چۆن- تحسر، مدح، تاثر، ره‌قیقی حس و خه‌یال له‌م قطع‌به‌دا خۆی ده‌رئه‌خا:

«له‌کۆی نه‌زا که‌ت به‌ناز په‌روه‌ده
له‌تافته‌ت جه به‌رگ هه‌ریر په‌م که‌رده
نه‌تۆی چامه‌ی چاک حالاتش چوون بۆ
ده‌ک چه‌رخ به‌ختت هه‌ر نیلگه‌وون بۆ
بالی چه‌م هوردا نی‌رگس نه‌ی ده‌مدا
چه خه‌ی‌ر بی تو چه‌م نی‌ای وه‌هه‌مدا!

مه‌وله‌وی و گه‌لی له‌و شاعیرانه‌ی له‌م ته‌رزه شیعیره‌یان و تووه له‌م بابه‌ته زۆر شیعیری شیرین و (لطیف)یان هه‌یه. به‌لام، هه‌روه‌کو له‌پیشه‌وه و تم، ئه‌م گه‌نج و گه‌وه‌رانه له‌ رووی که‌مته‌رخه‌می پیشینه‌وه زۆری فه‌وتاهه. شایانی تأسف و حیره‌یه که ئیمه له‌م خسووسه‌وه به‌قه‌ده‌ر پیشینه‌یان لا -آبالین- و هه‌شتا دیوانی یه‌کێ له‌م شاعیره‌ کورده راسته‌قیینه‌ له‌ چاپ نه‌دراوه. کوردی و مه‌ریوانی که به‌پراستی بۆ له‌ چاپدانی دیوانی شاعیره‌ گه‌وره‌کان هه‌ممه‌تیان نواند و ئه‌ینۆین ئه‌گه‌ر له‌ هه‌لیکدا روویه‌کی مه‌رحه‌مه‌تیش بکه‌نه سه‌ر ئه‌م شاعیرانه و ئه‌و مه‌نزوو‌مانه‌ی بۆمان ماوه‌ته‌وه له‌چاپی بده‌ن خزمه‌تیکی زۆر گه‌وره ئه‌که‌ن بۆ ئه‌ده‌بیاتی کوردی و گیانی شاعیره‌کانیش له‌ گۆرپدا شاد ئه‌که‌ن.

غه‌زهل نووسی و ژیانه‌وه‌ی سه‌قافه‌نی کورد و ئێرانی

پاش موده‌تیکی و دوای ئه‌وه که به‌شی عه‌وام و خه‌لک بۆ خۆیان ئه‌ده‌بیاتیکی نه‌زمیی «چونکه‌ مع الاسف هه‌تا عه‌سری بیسته‌مه‌ین ئه‌ستیره‌ی نه‌سرمان کز بو» ریک و په‌وانی دامه‌زراند، له‌و مه‌یدانه‌دا زۆر شاسوار و شاکار هه‌لکه‌وت. به‌شی عوله‌ما و مونه‌وه‌رانی‌ش روویان کرده لای سه‌قافه‌تی کورد و ئێران. رابوردووی خۆیان هاته‌وه‌ بیر و ئاینده‌یان خسته‌ به‌ر چاو. ئه‌مه له‌ عه‌سری

هه‌ژده‌هه‌مین و نۆزده‌هه‌میندا بوو. ئیداره‌ی حکومه‌تی بابان بۆ ئه‌م بووژانه‌وه‌ی سه‌قافه‌تی کورد و ئێرانیه‌ ته‌ئسیره‌کی موهیمی هه‌بوو. له‌و زه‌مانه‌دا زمانی ره‌سمی بوو به‌ فارسی. دانشمه‌ندان و ئوده‌باکامان جگه له‌ ئه‌ده‌بیات و علومی عه‌ره‌بی ده‌ستیان کرد به‌ تتبعی ئاساری شاعیره‌کانی فورس. ئه‌شعار و دیوانی حافز، کلیم، سه‌عدی، نیزامی و سائره‌ دیسان هه‌ترانه‌وه مه‌یدان. منال و گه‌وره و فه‌قی و قوتابی، شاعیر و عالم، به‌ شه‌وق و زه‌وقه‌وه خۆیان هاو‌بسته‌وه باوه‌شی ئه‌ده‌بیاتی کورد و ئێرانی. شیعر و تن باوی سه‌ند و شه‌ره‌ مو‌شاعه‌ره‌ بوو به‌ مه‌شغه‌له‌تی هه‌موو قوتابه‌یه‌ک. له‌ چاخانه‌کان، شاهنامه، زی‌پین و قوبا و سائره‌ به‌ئاوازیکی خۆش‌خوان ئه‌خوێنرايه‌وه. داستانی پاله‌وانانی قه‌دیم به‌ غروور و عه‌زه‌مه‌ته‌وه ئه‌گه‌ی‌رپرايه‌وه و له‌ نه‌زه‌ری ئه‌وان به‌یتی جوان و خۆش‌ناهه‌نگ هه‌له‌به‌سترا. له‌م ده‌وره‌دا (محیط) ته‌رزی ئیداره، سه‌قافه‌ت و حه‌یاتی ئیجتماعی زۆر موساعید بوو بۆ پی‌نگه‌یان‌دنی ئاساری به‌رز و بی‌هاوتای ئه‌ده‌بی. له‌ نه‌زه‌ر حوکمه‌داره‌کاندا شاعیره‌کان جی‌گایه‌کی بلندیان هه‌بوو. قسه‌ی خۆش و نوکته‌یان ویردی سه‌ر زمانی شا و گه‌دا بوو. ئه‌گه‌ر بۆ ئه‌ده‌بیاتی کوردی ده‌ور و ئاساری کلاسیک قبوول بکری بی‌گومان ئاسار و شیعرێ ئه‌م چه‌رخه ئه‌ده‌بیاتی کلاسیکی کورد ته‌شکیل ئه‌کات. ئیحتیمال به‌نه‌زه‌ریکی تر «سه‌تخی» ته‌ماشای دیوانی ئه‌شعاری شاعیرانی ئه‌م ده‌وره بکریت به‌لا‌سای شاعیره‌ گه‌وره‌کانی فورس عه‌د بکریت و الحال ئه‌مه له‌ هه‌قیقه‌ته‌وه دووره.

به‌لێ وه‌ک له‌ پیشه‌وه و توومه‌نه له‌م بووژانه‌وه و ژیانه‌وه‌یه‌دا ئه‌ده‌بیاتی فارسی ته‌ئسیره‌کی گه‌وره‌ی هه‌بوو. به‌لام ئه‌م ته‌ئسیره‌ ته‌نیا عیباره‌ت بوو له‌ گۆراندنی وجهه‌ی نه‌زه‌ر و وه‌کو بره‌سکه‌ی ئاگرێ له‌ شه‌ویکی تاریکدا ونبویه‌ک به‌هه‌یتته‌وه سه‌ر پتی پستگاری، ئه‌ویش کوردی خسته‌وه سه‌ر سه‌قافه‌ت و ئه‌ده‌بیاتی کورد و ئێرانی. له‌ ئه‌واخری چه‌رخ (١٨)مین و سه‌ره‌تای نۆزده‌مه‌یندا، نالی، کوردی، سالم، وه‌فایی، شیخ په‌زا، حاجی قادر و سائره‌ شه‌هسوارانی شیعرێ کوردی هاتنه‌ دنیا و هه‌ر یه‌که‌ گه‌نجینه‌یه‌کی پر له‌ دو‌ر و گه‌وه‌ریان له‌ پاش خۆبانه‌وه بۆ پاشیان به‌جێ هه‌شت.

نالی، ئه‌م مه‌لا خاک و خۆلییه‌ به‌پراستی له‌ جوانکاریدا، کار جوان بوو شیعه‌کانی سه‌راپا په‌ر له‌ ورده‌کاری فکری ده‌قیق:

دهورانییه وهک هیلهکی سهودا سهری گبژم
بۆیه بهدهقیقی مهسهله ههر چی دهیبژم

بهراستی ئەکسهری بئیرینهکانی بئیراوه و ههلبئیراوه وهکو مودهتیک لهمهوپیش به مناسه بهتی له چا پدانی دیوانه که یه وه وتبووم «ئهو شیعری بۆ شیعیر وتوه و له دنیا دا دوو شتی ویستوه، شیعیر و ولات، ئەو قهسیده یه له شامه وه به کولێ گریان و سۆزی دلّه وه بۆ (سالم) ی ناردوه ههقیقه تهن پارچه یه کی بئ مانه ندی ئەدهبی و گه واهیککی گیاندار ی ولاتپه رستییه .

عه شقی ولاتی ئەوهنده زۆر و ناگرین بوو که حه تتا شاره زووری پر له مئشووله و له رز و تاش به لای ئەوه وه به ههشت بوو، له بهر چاوی چاوه زار ئەلئین شاری شاره زوور» .

سالم هیچی له نالی نه گه راوه ته وه، ئەگه رچی به قه ده ر ئەو سنعه تی ورد له شیعیره کانیا نییه و ئەوهنده مائلی جناس، کنایه، و استعاره نه بووه .

بهلام له سه لاسهت و ره وانیدا له گه لئ غه زه لدا سه رووی نالی که وتوه . ئەو قه سیده یه نالی بۆی نارد چهند به هادار و بلنده، جوابنامه که ی سالمیش ئەوهنده به سۆز و ته ئسیره . ئینسان که ئەم قه سیده ره نگین و خوتینه نه خوینتیته وه بیعه یینی، دلێ بریندار و چاوی فرمیتسکاوی سالمی دیته بهرچا و . له نوقته ی ولاتپه رستییه وه جوابنامه که ی سالم شهیداتر و به هبژتره .

زاتهن ئەم شاعیره گه وه و قیسه تداره ههر وه کوو بولبولی خو شخوانی کوردا یه تی بوو، له و رپیه دا جه نگا وه ری مه یدانیش بوو . یه که یه که ته حلیلی شه خسیهت و به های ئەدهبی ئەم شاعیرانه هه قی ته ئریخی ئەده بیاتی کوردییه و له مه قاله یه کی وا دا قابیلی -ایضاح- و به یان نییه . له بهر ئەوه لپه ردا ئەم مه وزوعه ئەبرمه وه به لام ئەوهنده ئەلئیم: ئەم ده وه رووناک و پر شنگداره ش له هه ندی سه ره وه له قسوور به ده ر نییه، ئەوه لهن له پتوبستی خویا پتر که لیما تی عه ره بیان خستۆته ناو شیعیره کانیا نه وه . دو وه م، به عزێ شاعیری -طفیلی- له رووی چا ولیکه ریبیه وه بی شو مار شیعریان هه لپشتوه . که ئەگه ره مووی نه بی به شی زۆری لاسایی ئاساری شاعیره گه وه کانه . له گه ل ئەمه شدا ئەم زه مانه له نوقته ی ئەده بیاته وه عه هدی هه ره ده وله مه ندی کورده .

چه رخیک له مه وه ره

گه شتی که له کوردا ستاندا

سالانی (۱۹۳۰-۱۹۴۱) کراوه به کوردی

رابووردووی کورد له گه لئ سه ره وه تاریک و نووته که، ته ئریخی کۆن نا، هینی چهند سال له مه وه به ریش به ته واوی لیمانه وه دیار نییه . سه رگورشته ی دوانزه سواری مه ربوان، ئەو قاره مانه ونبوانه، هیشتا به ته واوی بۆمان ساغ نه بو ته وه . له بهر ئەوه ئەم گه شتنامه یه کاربه ده ستیکی ئینگلیز (بیللی فریزه ر) ناو که سه د و پینچ سال له مه وه پینش نووسیویه تیه وه، ویستمان بیکه یین به کوردی .

ئەم کاربایه ئیش به ده ستیک بووه له بالئۆزخانه ی تاران . له ته ورپزه وه به سه ر ولاتی مو کریان و باباندا گه شتیکی دوور و درپژی کردوه بۆ به غداد . له و تیه به سه ر کرماشان و هه مه داندا گه راوه ته وه بۆ تاران . ئەم چهند په ریه ئەگه ر رووناکیه ک بخاته ناو ته ئریخی رابووردووی کورده وه و به هۆیه وه که م و زۆر رپگایه ک بۆ ئاینده ی ولاته که ده ریخات و یا رووناکی بکاته وه و یان نه ختی جۆش و سرووش بگه یینی به لاوانی ولات، ئەوا باشه . خو ئەگه ره ئەمه ش نه بی، پارچه یه ک له ته ئریخی نزیک ی کوردمان گتیا وه ته سه ر زمانی خۆمان» .

گه شته که

سابلاخ ۲۶ ی تشرینی یه که می ۱۸۳۴

له پاش چاوه روانییه کی زۆر دوینی (خان) گه یشت . هاتنه که ی هه رچه ند وه کوو به ته ما بووم ئەوهنده فه ردار نه بوو، به لام دیسان زۆر سه یر بوو . نزیک ی هه زار سواری له گه ل (خان) دا هاتنه ناو شاره وه .

ئەمانه له چهند فرسه ختی که وه له گه لیا هاتبوون . که مه وکیب نزیک بووه سواریه کان ده ستیان کرد به سواری چاکی و هونه ر پیشانان . به چوار ناله له ناو ئەو په رده ی تۆزه وه له پینش له شکریان گرتبوو هه ره کو برووسکه ده رته په رین . ر میان هه لئه سووراند و به جست و چالاکیه کی دل فریانه وه مه قه سه یان ئەکرد . ته نیا وه ختی که با له لاوه ئەهات و تۆزه که ی لئه دا ئەوسا پیاو ئەیتوانی ته ماشایه کی ئەو سواریه شوخ و ولاخه چاکانه بکات که ناو جه رگی مه وکیبیان ته شکیل

نه کرد. خان ئەو خەلاتەى (میر) پیتی بەخشیبوو له بەرى کردبوو. نیشانی
حوکمدارى سابلأخی له خۆى دابوو. رەپ سواری ئەسپىكى تازى بووبوو.
خەلاتەکه پالتۆبەكى ئالى تورمەى سوورمەدار بوو که بەقسەى هەندىک بە سى
هەزار و بەقسەى هەندىكى تر بە شەش هەزار تەن دەستى کەوتو. مەوکیبەکه
تەماشأ کردنى ئەهینا و، بىگومان مەنزهردى ئەم مەوکیبە لهگەلى (مناظر)ى
قەسر و کاشانەى ولاتە بچووکەکان بالاتر بوو، وە له مەوکیبى شا خۆى
بەدەبەتر بوو. عەبدوئلا خان حوکمدارى ئىستأى سابلأخ گەورەى عەشیرەتى
موکریبە که یەکیکە له هەره بەهێز و هەره عەشیرەتى کۆنى کورد.

کورپى (بوداخ)ى ناوداره که (محەمەد قولى خان)ى ورمى خائىنانە چاوى
هەلکۆلى. بوداخ خان لەوختى خۆیدا که سوار ئەبوو هەزار سواری خشتى زۆى
لەبەرى له پشتەوه سوار ئەبوو. بەلام ئەو رۆژانە تىپەرى و ئەو عەشیرەتە
کوردانە که له پایتەختەوه نزىکن هەموو یا بە زۆر و یا له رووى خیانەت و یا
بەهۆى ناکۆکى ناو خۆیانەوه مل بۆ حکومەت شۆر ئەکەن. ئىستأ کوردى موکرى
خەراج و باجى ئەو ولاتەیان ئەدەن که باوک و باپىریان بە ئازادى و سەرەستى و
بى ئەوى گۆى بدەنە شا و شازادە پىادا گەشت و گوزاریان ئەکرد. ئەم گۆرانە
زۆر تەسپىرىكى خراپى کردۆتە سەریان. سکالای زۆرى ناخۆشى و باج زۆرىم لى
ئەبىستن. بەهە خان بەگ بۆى گىپرامەوه له زەمانى ئاغا (محەمەد خان)دا
خەراجى سابلأخ هەزار تەن بوو. ئىستأ بەناوچەى سەردەشتەوه خەراجەکهى
گەیشتۆتە بىست و پىنج هەزار تەن بۆ شا و دە هەزار تەن بۆ خۆیان. لەبەر ئەوه
جىگای تەعەجوب نىبە کهوا مىللەتى هەزار و نامەمنوونە. تاعوون نىبە
خەلکى کوشت، ئەو نىبەى ماوەتەوه ئەبى بەشى هەموو ئىش بەکن جگە لەووش
له رووى هات و چۆى لەشکرەوه بۆ سەر سلیتمانى دە هەزار تەن پتر ئەدەین بۆ
مىواندارى. ئىبتر چۆن دەرتامەتمان ئەبى؟! جارئ و رىکەوت باسى عەبام کرد
که لىرە زۆر کەس له بەرى ئەکات، و تم ئەم بەرگە هەم بۆ گەرما و هەم بۆ سەرما
بەکەلک دىت، عەزىز بەگ هەلئىدايه: وەلى عەبا بەرگىكى رىكى ئىمە نىبە،
تەنیا لەم دەورى دواىبەدا دەستمان کرد بە لەبەرکردنى. ئەمە یا له بەغاوه
ئەهەتین یا لىرە دروستى ئەکەن. ئىمە هەزار و عەبا هەرزانە، جاران کەس
نەبىتەوترا بەبى لەبەرکردنى پالتۆبەكى شالى بەهادر بچىتە لای پىاوئىكى

گەورە، بەلام ئىستأ ئەگەر بۆ دیوہ خانى خانىش بچىت تەنیا عەبايەک بەسە.
بىگومان زىاترى ئەم داد و فىغانە ئەنجامىكى تەبىعەى بۆ ئەم پىاوانە که وەختى
خۆى نە ئاغاىان هەبوو نە زۆردار، ئىستأ بەزۆر خراونەتە ژىر بارى
هەردووکیانەوه. له ناو مىللەتیکدا کەوکیبەتیهكى وەها نزىكى هەیه لهگەل
خەلکى (سکوتلاندا)دا. بەراستى سەیره که پىاو تەماشأى شىوہى معامەلەیان
بکات لهگەل خزم و دۆستدا و بەم رەنگە تىبىگات له پەلەى ئىحترام و تەقدىرىک
که بەرامبەر بەهەر یەک لەم دەستەى خزمانە پىشانى ئەدات. شىوہى قبول کردن
و بەخىرەتەنى هەر یەک لەمانە بەتەواوى جىبايه، بەلام هەمووى ناسکانە و
مىپەرەبانانەيه. خاوەن مال جىگای خۆى چۆل ئەکات بۆ ئەو مىوانانەى له پەلەى
خۆىدان و یان لەو بالاترن بەلام ئەم هەلسان و دانىشتنە له ناو ئەماندا گەلى
جوانتر دامەزراوه. بەئاشکرا دياربوو که جىگای لای سەروو تەنیا بە پىاو
دەولەمەند نە ئەدرا، چونکە چاوم لى بوو هەندى پىاو جى شى بى دىمەن خرانە
لای سەرووى مەجلىسەکەوه. وەختى خزمى یا دۆستى له لادىوہ بىت گەورەى
مال هەتا بەردەرگا ئەچى بەپىرەوه و لەوى دەست ئەکاتە ملی. کورپ و برازا
لەوختى دابەزىندا بەپىرەوه ئەچن و یا له پاشدا بەنۆرە بەخىرەتەنى ئەکەن.
شىوہى بەخىرەتەن و بەپىرەوه چوونىان ئەوئەندە تەسپىر بەخشە که بەراستى
دەورى کۆنى عەشایەرى (سکوتلاندا)ى هینامەوه بىر، هەتا زىاتر لىبان ورد
بىمەوه زۆرتر وەکیبەتیهكى بەینى ئەم کوردانە و خەلکى (سکوتلاندا)ى کۆنم دىتە
پىش چاو. حورمەتى بچووک بەرامبەر بەگەورە بەتایبەتى شایانى دىقەت بوو.
بە پىتى دەستور نە کورپ نە برازا لای باوک و مام دانانىشن ئەگەر دانىشن له
دوورەوه دائەنىشن، لهگەل ئەوئەشدا گەورە خۆشەوئىستىهەى تەواوى هەیه
بەرامبەر بە بچووک و بچووک بەدل ئامادەيه بۆ ئىتاعەتى گەورە.

راستە گەورەکان - یەعنى رەئىسە گەورەکان - دەبەدە و فىزىک ئەنۆتین.
خانەکان نۆکەر و نازریان هەیه. هەریەکه بەردەشۆر و پىش خزمەت و فەرأش
باشى خۆى هەیه. وەکو خانە گەورەکانى ئىران، بەلام من ئىستأ باسى رەوشت و
راباردنى ناوخیان ئەکەم، که نەزاکەتى لىوہ ديار بوو. زۆرى ئەم کوردانە دل
کراوہى و سادەبىهەى خۆشيان هەیه که له پرسىار و گفتارىاندا دەرئەکەوتت لەم
لایەنەوه عەزىز بەگ زۆر ديار بوو، سادەبىهەى وەنەبى له بىن هیزبىهەوه بووبى

ئەمە ھەلچوونی دلتیکی ساف بوو، نە گومانى ئەو ھەبوو كە خەلك ھەلقىرۆپىنى و يان خۆى ئارەزووى ئەو بەكات كە بىرى خۆى بشارتتەو. زۆر سەرى سورما كە پىم وت ولاتى من (۱۲۰۰) سەعات پتر دوورە! لەسەر ئەمە لىتى پرسىم كە ئايا قەت ئەتوانم ئەم مەسافە دوور و درىژە بىرم و بگەر پىمەو ە بۆ نىشتمان و ئايا بىرى خزم و كەس و كارم ئەكەم يان نە؟ خەلكى تر بروايان نەئەكرد كە يەكك ئەم رىگا دوورە بىرئ بەئارەزووى گەشت و جىهان بىنەو ە و لەگەل ئەو ەشدا كە لە بابەت تىجارەت و كاسبەو ە پرسىارىكى زۆرم لى ئەكردن ئەم گەران و گەشتەى منىان ئەدایە پال شتى تر. گفتوگۆمان ھەمىشە بە ئەنجام ئەگەيشتە پرسىار كردن لە بابەت رەوشت و رەفتارمانەو بەتايبەت لە بابەت ئەو شتانەو كە زىاتر ئەھمىە تىان پى ئەدا. بە ستايشەو ە ناوى (نظام) و (ظابطە) و ئوسوولى مالىە و قەوانىنى ئىمەيان ئەبرد و ئارەزووى ئەو ەيان ئەكرد يان ئەوان بىن بۆ لای ئىمە و يان ئىمە بچىن بۆ لای ئەوان و ولاتتەكەيان بىخەينە ژىر چاودىرى خۆمانەو. ھەندى جار ئەكەوتمە گالتە كردن لە گەلياندا و پىم ئەوتن كە من خۆم خەلكى ولاتىكەم لە كوردستان ئەچى، ولاتىكى شاخى كە بەسەر عەشائردا دابەش كراو ە ئەم عەشائرانە لە كۆنەو ە دوشمانىەتى و ناخۆشيان ھەبە لە گەل يەكتردا. ھەروەكو كوردەكان ئەوانىش خەرىكى (چەپاو) تالان كردنى ولاتى پى دەشتى دراوسىن زۆر بە مەراقەو ە ئەم كوردانە گوپىان لەم قسانەم ئەگرت بەتايبەتى ئەو بەرئاوردەى لە بەينى كورد و سكوچە كۆنەكاندا ئەمكرد.

- ۲ -

لەو ەختى مانەو ەمدا لە سابلان لە دىواندا چاوم بە خان كەوت. لەم ھەنگامە خەرىكى بلاو كوردنەو ەى - ئەگەر داو ەرىش نەلپىن- فەرمان و دەستور بوو. خزم و ھۆزى شەدەبەسەر دەورىان گرتبوو رەنگ و رەوشتىكى شازادانەى دابوو بەخۆى. جگە لە خان سەرم لە مووسا خانى مامىشى داو ئەو ەيش ھاتەو ە بۆلام. ئەم مووسا خانە كۆنە حوكمدارى سابلان ە. وادىار بوو ئىستا برواى ھىتاو ە كە لە كوردستاندا جوتىبەتەكى زۆر ھەبە لە بەينى ھات و نەھاتدا. دوو جار لە ماللە خانەخوتىكەمدا كۆمەلپىكى گەورەى عەشایەرى گىراو، بەراستى زۆر كوشندەبوو

بەلامەو ە كە نەم ئەزانى چى ئەلپىن چونكە گفتوگۆكەيان ھەمووى بە كوردى بوو. ھەندى جار شتىكەم لە مەزوو ەكە ھەلئەكراند چونكە زۆر وشەى فارسى لە كوردیدا ھەبە. بەلام ئەمە لەجىاتى ئەو ەى تىنوویەتپم بشكىنى زىاتر مەراقى ئەدامى. زۆر خەزم ئەكرد وەكوو ئەم وەسفە سەرىوتىبەى پىاوانى سابلانم كرد شتىكىشم لە بابەت ئافرەتبانەو ە بنوسىاىە! بەلام داخى بەجەرگم ئەمەم لە دەست نایەت. لە شارەكانا ژنانى بەشە ماقولانى ھەروەكو فارسەكان زۆر كەم خۆيان دەرتەخەن. ناو بەناو چاوم بەروویەكى جوان يا دوو چاوى گەش ئەكەوت لە روویەكى بى پەچەدا، بەلام ئەگەر مەوئ تىكرا بدویم ھەر چەندە كۆمەلە ژنانى زۆرم دى و بەتايبەتى لە رۆژى ھاتنەو ەى خاندان ژنان سەربانەكانيان داپۆشبوو، ژنانى ئىرە عىبارەت بوون لە گەلپكى چارۆكە شىنى پىچراو ە. لەدوا شەوى مانەو ەم لە سابلان دوو كوردى خەلكى سلپمانى كە بەخزمایەتى ئەگەيشتە موكرىبەكان و خزمى خانەخوتىكەم بوون بەمىوانى لای عەزىز بەگ دابەزىن. ئەمانە لەگەل يەكك لە ھۆزى پاشاى سلپمانى ھاتبوون كە بەئىشپك ئەچوو بۆ تەورپىز، لە بابەت ولاتتەكەى خۆيان و مېرى رەواندووزەو ە ھەندى پرسىارم لى كردن. بەراستى فەرقى گەورەى بەينى قسەى ئەمان و كوردەكانى (زرزاو) لە شنۆ و كوردى موكرى ئىرە زۆر سەبىر بوو.

كوردەكانى موكرىان و شنۆ بەلابانەو ە ناخۆش نەبوو كە يەكك لە مىللەتى خۆيان ھىز پەيدا بەكات و لە شوپىنكدا بەرز بىتەو ە كە بتوانى بىى بەپارسەنگ و بەو ھۆبەو ە لەنگەر بگرت بەرامبەر بە حكومەتى (ئازەربايجان) و ئەم حكومەتە ناچار بەكات كوردەكان بەچاوپكى باشتر تەماشاشا بەكات، يان بىن بەپشت و پەنا بۆ كوردەكان كە ئەگەر وىستىان لە تاو زۆر و بىدادى فارسەكان ھاوار بەرنە بەرى. لەبەر ئەمە لای ئەوان مېرى رەواندووز ھەر چەند نەختى توند و تىژە بەلام پىاوپكى خانەدان و خوداو ەر ە ھەر ھەلپكى مست بەكەو پت بەكارى ئەھىتت بۆ زىاد كردنى ھىزى خۆى و بەختىارى و خۆش ژبانى ولاتتەكەى، بەسایەى پەنجا ھەزار سەربازى چاپوك و چالاكەو ە.

لەبەر ئەو ەى سەردار و ئاغای ولاتىكى گەورەبە كە ھەموو خەلكەكەى فەرمانبەرىن، زۆر بە خپراىى و گورجى لە سەركەوتناىە. بەلام لەسەرىكى ترەو ە نۆكەرەكانى پاشاى سلپمانى مېرى رەواندووز بەكابراىەكى زۆردارى بى ئامانج

پیشان نه‌دهن که له لیکدانه‌وه زیاتر به‌هه‌لکه‌وت توانیویه‌تی خاک و ولاتی خه‌لکی تر که شو‌رش خاوه‌نه‌کانی به هیز کرده داگیر بکات و، به‌م په‌نگه ولاتیکی زور بگریته ژیر ده‌ست به‌بێ نه‌وه‌ی بزانی باش دایمه‌زیتنی. به‌قسه‌ی نه‌مان میری په‌واندز له‌مه‌وپیش به‌رده‌ستی (رده‌عیه‌ت) ی پاشای سلیمانی بووه.

وه‌ختی ناکوکی نه‌که‌ویته به‌ینی پاشای ئیستای سلیمانی و براکه‌ی نه‌ویش یاخی نه‌بێ و ولاتی خو‌ی و چند ناوچه‌یه‌کی تر داگیر نه‌کات. هه‌ر چه‌نده پێ له‌وه نه‌نین که نامیدی ولاتیکی ده‌له‌مه‌نده و ناوایه، به‌لام نه‌لین خاکیکی لیک پچراوه. پاشاکه‌ی کارایه‌کی شیتی بێ هیزه و هه‌ر ده دوانزه دبییه‌کی به‌ده‌ست ناغایه‌که‌ویه. نه‌وانیش له‌گه‌ل یه‌کدا نارێکن و ناکوک. له‌ به‌ر نه‌وه بوون به‌نیچیرێکی ئاسان به‌ده‌ست میری په‌واندوزه‌وه. له‌گه‌ل نه‌وه‌شدا به‌قسه‌ی نه‌م نوکه‌رانه ولاته‌که هیشتا دووره له‌وه که به‌ته‌واوی سه‌ری بۆ شو‌ر بکات. نه‌مان پێ له‌و موه‌فه‌قیانه‌ی میر ناین که له‌ عیراقددا مستی که‌وتوه، وه‌ه‌تا دان به‌وه‌شا ناین چۆته سه‌ر(سنجار) و، گوايه په‌نجا هه‌زار نا ته‌نیا دوانزه هه‌زار سه‌ریازی هه‌یه. نه‌مانه‌ش هه‌موو ناشی و نا هه‌موران و به‌زور له‌ دیته‌ات کوکراونه‌وه. نه‌ موچه‌یان نه‌دریتنی نه‌ به‌رگ. له‌مانه ته‌نیا هه‌زار سه‌ریازیان که میر به‌خولامی خو‌ی ناویان نه‌با موچه‌یان هه‌یه. دیسان به‌قسه‌ی نه‌م نوکه‌رانه میر له‌جیاتی نه‌وه‌ی باجیکی سووک بسینتی هه‌رچی به‌رده‌ستی بکه‌وی نه‌ییا. له‌مه‌دا ته‌ماشای گه‌وره و بچووک نا‌کا و نایه‌لی جگه له‌ خو‌ی که‌س شتیکی بێ، له‌ جیاتی نه‌وه‌ی له‌ ناو خزمه‌تکارانیا سه‌ر راستی و وه‌فاداری و له‌ناو سه‌ریازیانیا نازادی بلاو بکاته‌وه. میری په‌واندوز به‌قسه‌ی نه‌م کوردانه‌ی خه‌لکی سلیمانی خراپتر شت بۆ شوینکه‌وتوه‌کانی نه‌ویه که زور نازادی و چالاکي پیشان بدن، چونکه نه‌م جو‌ره که‌سانه به‌حه‌سه‌د و ترسه‌وه ته‌ماشایان نه‌کریت و گه‌لی جار له‌م په‌وه نه‌کوژین. هه‌ر چه‌نده پێ له‌وه نه‌نین که له‌ ولاتی نه‌ودا دزی و جه‌رده‌یی نییه، به‌لام نه‌لین نه‌مه له‌ رووی نه‌و زو‌لم و زوره‌ویه که‌وا نه‌یکات و به‌رشتنی خوینی هه‌زاران نه‌م ترسه خراوته‌دلی خه‌لکیه‌وه، چونکه نه‌لین میر نه‌داوه‌ری لایه و نه‌رێکوپیتکی، به‌لای نه‌مانه‌وه ناتوانی به‌ربه‌ستی حکومه‌تی نازده‌ریجان بکا نه‌گه‌ر بیت و سه‌ریازه ریکخراوه‌کانی بنیترته سه‌ر. له‌ مه‌دا نه‌م کوردانه‌ی سلیمانی به‌ ته‌واوی جیا نه‌بهنه‌وه له‌ کورده‌کانی شنۆ و

سابلاخ، چونکه لای کورده‌کانی شنۆ و سابلاخ کاره‌ساتیکی هه‌ره خراب نه‌گه‌ر بێ نه‌ویه که ببین له‌شکرێکی بیگانه له‌ ولاته‌که‌یانه‌وه تپه‌ریت و په‌لاماری میر بدا و بیگومان زور لایان ناخۆشه که ته‌لیسمی ولاته‌که‌یان بشکینن، نه‌و ولاته‌ی هه‌تا ئیستا شاخه‌کانی بوون به‌ په‌رژین به‌رامبه‌ر به‌ هیرشی ده‌ره‌وه له‌ لایه‌ن له‌شکرێکه‌وه که په‌وه دراوسێکه‌یان پراوا. نه‌مانه قه‌ت ناره‌زووی نه‌وه ناکه‌ن که بیسه له‌ شتیکی واکه‌نه‌وه. له‌شکرێکی فارسی له‌ناو جه‌رگی ولاته‌که‌یاندای په‌لاماری میر و کورده‌کانی به‌رده‌ستی بدا. له‌به‌ر نه‌وه کورده‌کانی سلیمانی چند میر به‌قسه بشکینن نه‌مانه نه‌وه‌نده هه‌لیه‌کین. درۆ و راستی نه‌م کاره به‌م زوانه تا‌قی نه‌کرته‌وه، چونکه وا ده‌ر نه‌که‌ویت که هیزتیکی فارسی ئیستا خه‌ریکی نه‌ویه بچی بۆ سلیمانی تاکو له‌وتیه به‌رامبه‌ر به‌ په‌واندوز بکه‌ویته ئیشکردن.

- ۳ -

۲۶ ی تشرینی یه‌که‌م

بۆ مائتاوایی چاو‌م به‌ خان که‌وت نزیکي نیسه‌رو‌ش دو‌عاخو‌ازیم کرد له‌ خانه‌خو‌ی میه‌ره‌بانه‌کانم. به‌زمانیکی شیرین و دلپاسکیه‌کی زوره‌وه باسی خو‌شمه‌ندی هاتنه‌که‌میان کرد و داخی نه‌ودیان خوارد که‌وا زوو به‌جیشم هیشتن. به‌شی خو‌م قه‌ناعه‌تی ته‌واوم هه‌یه که نه‌م میوان په‌روه‌رییه به‌دله‌ی نه‌وان حسبکی وا خیرخواهانه‌ی له‌ منا خستۆته‌وه که قه‌ت به‌بیرا نایه‌ت نه‌م حسه له‌ هه‌ردوو لاوه نه‌بیت. بۆ نه‌وه‌ی داوه‌رانه له‌ خو‌م بدویم، نه‌بێ بلیم که کردوومه به‌ خو‌و هه‌میشه دوا‌ی خو‌م دیارییه‌کی مناسب به‌جی به‌یلم به‌رامبه‌ر به‌و مه‌سره‌فه زیاده‌ی خانه‌خو‌ی و میوانداره‌کانم له‌ رووی منه‌وه تووشی نه‌بن. نه‌بێ بشلیم که به‌م جو‌ره سه‌فه‌رکردن گه‌لی به‌مه‌سره‌فتره له‌وه‌ی که پیاو له‌سه‌ر حیسابی خو‌ی دابه‌زێ و هه‌موو شتیکی به‌ پاره بکری. به‌لام له‌و حاله‌دا پیاو ناتوانی میه‌ره‌بانی به‌ پاره بکری، چونکه وه‌کوو فرانسزه‌کان نه‌لین میه‌ره‌بانی نرخي نیه. نه‌و که‌سه‌ی رازی بێ که به‌مه‌سره‌فیتکی زیاد گه‌وه‌ریتکی وا مستی خو‌ی بخا نه‌بێ له‌ من گه‌لی زیاتر پاره‌ی خو‌ش بو‌ی.

قوناعی یه‌که‌م شه‌ومان له‌ مزگه‌وتییکا بوو له‌ دبییه‌کی هه‌ژارا که ناوی (بايرام)

بو، تهنیا دوانزه میل له سابلآخه وه دور بوو. بۆ گه یشتنه ئەم دێیه ولاتیکی سهختی شاخاویان پری. شاخهکان فره بهرز نه بوون، بهلام سه ره که یان به ده وهنی وشک و پیزه تاش داپۆشرا بوو. دۆلی تهنگ دایبیریبوون. شهوی دووه مان له دیتی (نیستان) رابوارد. ئەمه دیتی فه روخ خانی پیتش خزمه تی شازادهی پیتشوه. لیره ییش له مزگه وتیکا دابه زین. له لایه ن وه کیلی فه روخ خانه وه وه خیره اتنیککی گهرم کراین و وه ختی دابه زین تاگریکی خۆشی گپردارمان بۆ ئاماده کرابوو، به درێژی هه یوانی مزگه وته که پیاوان دوو ریز به رامبه ر به یه ک دانیشتیوون و له به نیانا ماوه یه کی هه شت پیتی هه یوو، له پیتشا و امزانی نوێژ ئەکه ن به لام له پاشا تیگه یشتم خه ریکی ئیسی دنیا یین. شیبوان ئەکرد، پیر و لاو، ردین رهش، سوور و ماش و برنج، خه ریکی خواردن بوون. ئەمه زۆر تر له دیوانی سه رداریککی دیرینی ئەکرد. له لای خوارووی ژووره که وه تا لای سه ره وه له هه مو پایه یه ک خه لکی تیا بوو. چوار پیتنج کوردی ریش ماش و برنج جیگای شه ره فیان گرتبوو ده ست و په نجه له ته شپیدا بوو. لام و ابوو ئەمه جه ژنیکی دێیه که یه، به لام له پاشان تیگه یشتم که ئەم کوردانه به هه موویه تی ئەمه ره وشتیانه. پاش ئیسی رۆژ پیاوه کانیان له مزگه وت یان له جیگایه کی تر کو ئه یه وه. پاش نوێژ کردن هه ر یه ک شیبوی خۆی ئەهینی پیکه وه نان ئەخۆن و دوای ئەمه هه ر یه ک ئەگه ر پته وه مالی خۆی. ئەگه ر میوانیشیان هه یب هه ر که س میوانی خۆی له گه ل خۆیدا ئەهینی. ئەم ره وشته بیگومان به لگه یه کی کۆمه لایه تیه، به لام له رۆژه لاتا به رامبه ر به باری کۆمه لایه تی ئەوه نده ئاره زوو هه یه که به راستی دلّم روون بووه. ئەگه ر ژنانیش بیان توانیا یه له مه دا به شدار بن، من، ئەمه م به نبشانه یه کی پیتشکه وتن ئەزانی. ئیتر گه وه ری کورده کان چی ئەلیت بلتت. به خۆشیه وه دیم که خۆراکه که یان باش بوو. نه له نانی گه ما که می و کورتیان هه بوو نه له گوشتا. وه ک بیستم پلاویکی برنجی باشیشیان هه بوو. بۆ سه به ینی که وتیه ری. له دوای مه سافیه ک رۆیشتن له نشیویکی یه ک فرسه خی هاتینه خواره وه لیره دا ریگه ی ته نیشت چه مه که به چه ند لوتکه یه ک جیا ئەبووه، به لام له دواییدا ئه ویمان به ته واوی به جیهیشت و له پاش برینی مله ی شاخیک چوینه ناو دۆله چاله که ی سه رده شته وه. نزیک بوینه وه له رووباریکی گه وه که لام وایه ناوی (تاق سوو) بوو. ئەم رووباره له ناچه ی (لاهيجان) وه

دی و وه کوو چه مه کانی تری ئەم ناوه بۆ یه کگرتن له گه ل دیجله دا تیژ تینه په ری. له به ر ده مانا شاخی به رزی (هومیل) هه یه که ئەبی سه به ینی راز و نیازی له گه لا بکه یین و، له داوینیدا قه لای سه رده شت هه یه. له باتی ئەوه له پرده که وه به یه نه وه، به چاکترمان زانی که له بواریکی تیژ و خوره وه له رووباره که بده یین. پاش ئەوه له دۆلیکه وه سه رکه وتین، هاتینه روو به رووی سه رده شت. (عبدالصمد خان) ای حاکمی ئەم ناچه یه به ناسکی قبوول و به خیره اتنی کردین. ئەو حاکمه پیاویکی رووخۆش و رهند، به لام نه ختی جاهیل بوو. زۆر پرسیا ری سه بری ئەکرد و، ئەو چه ند شته که مه ی هه میوو بوو به مایه ی سه ر سوورمانی. خۆراکی ته واوی بۆ خۆمان په یدا کرد، به لام سویندی خوارد که جو مست ناکه وی بۆ ولاخه کان. به راستی ولاته که له ته نگاویکی زۆرا بوو. یه کتیک له پیاوه کانی خان که ئیشک ئاغاسی بوو (په رده دار) پیتی وتم که حکومه تی ئازه ربا یجان ئەگه ر هه ره کو هه تا ئیستا کردوویانه، به و ره نگه شت له خه لک بسیتن، له ئەنجامدا ئەبن به سه به بی چۆل کردنی ولاته که. چوزانی؟ ئیشک ئاغاسی وتی: له م شاره ویرانه ی له به ر چاوته سالی پیتنج شه ش هه زار تمه ن پاره ئەسیتن. جگه له وه ش سالی ئەوه نده ی تر ئەده یین به سه رده شت. دزی و تالانی سه ربا زانییش له ولاوه بوه ستی.

۲۹ ی تشرینی یه که م

به یانیه کی شیرین وه ختی پرشنگی رۆژ که وته سه ر شاخه کان رۆژه لات له ده رگای شاری سه رده شت چوینه ده ره وه و روومان کرده ده ره ندی (هومیل). به دل ئاره زووم ئەکرد نه ختی له و چه شم ئەندازه زیندوو ه گیانداره ی ئەمرۆ پیا ئەرۆین به تۆی بگه یه نم، چونکه ئەوه نده به رز و مه زن، ئەمه نده له دلا جیگره. به لام له م جو ره شتانه دا وه سف کردن زۆر دووره له وه ی بیریککی راست ببه خشی. وینه یه کت پیشان بده م له مه، بزانه تۆچی تینه گه یه ت؟ به ره به ره به ناو شاخ و گردا سه رکه وتین. ئەمانه هه موویان به دار به روو داپۆشرا بوون له چه پ و راسته وه دۆلی قوولی دل فریب هه بوو. وه ختی تووشی ئەم چه شم ئەندازه ئەبووم به دل ئەموست نه ختی که له هیزی خامه ی (با یرو ن) ببا یه. ئەم چه شم ئەندازه زۆر چاک یه ک ئەگرن له گه ل ئەحوالی ئاواره ی ئەو داو لام وایه که ئەو (با یرو ن) ه ئەم چه شم ئەندازه ی به بیریککی گیاندار و به جو ش و گفتاریکی گپردار ته سویر ئەکرد. به لام

من تەنيا ئەتوانم بەنەسرىكى سادە دەسفيان بگەم.

لەپىگە تووشى كاروانىكى پەنجىا كەسى بووين كە لە سلىمانىيەو مازوو و رۆن و ھەرزىيان ئەبرد بۆ سابلان. ئەمانە زۆر پەوتىل چارە بوون. لە پاسەوانى كاروان زياتر لە شەركەر ئەچوون لام وايە ئەگەر رەھبەرەكەمان كورد نەبوايە تووشى ھەرايەك ئەبووين.

لە پاش پەرىنەو لە ئاق سوو (تەبەت) و سەركەوتنىكى بەك مىلى گەيشتىنە نزيك دىيى (ئاو كورتى) وە. ئەمىرۆ بە درىژايى رۆژ دىيەكى ئاومان نەدى، بەلام بەلای زۆر دىھاتى ويران و چۆلكراوا رۆيشتىن. تەنھا دىيەكى ئاوا ھەبوو كە ئەويش دوور لەرئى بوو، وە دە دوانزە كەسىكى تىبا بوو لە رىگايەكى سەخت و ناخۆشەو پىباو ئەيگەيشتى. ئۆمىدما و ابوو كە لە (ئاو كورتى) ھەم نان ھەم ئالفمان دەست بگەوئى، چونكە نىيازى مانەو مانەبوو لەوئى. تەنيا خزمەتكارىكم نارد كە ئەوئى پىيوستە بۆمان بىئى. بەلام بە ئاومىدىيەكى زۆرەو پاش سى سەعات پىباو كەم گەرايەو و تى دىكە تەنيا سى مالى، ئەوانىش لە پەواندووزەو راپانكردو و لە نەختى ھەرز و جۆ بەلواو ھەتا بۆ خۆشيان ھىچيان نىيە! لەمە، بۆ خزمەتكارەكان ھەندى خەپلەيان دروست كردبوو. لەسەر ئەمە قەرارم دا كە ھەتا رۆژئاوا ئەبى ھەر پىرۆين و ئەوسا لە پاوانىكى باشا لادەين. بەم جۆرە نزيكى چوار مىلىك رۆيشتىن و لەوئى لەوئىرە دىيەكدا بارمان خست. ھەوارمان ئەوئەندە خۆش نەبوو كە زۆر بىئىنەو. لەبەر ئەو لە بەرەبەياندا ھەلساين و كەوتىنە رى لە پاش نەختى كەوتىنە دەشتىكى پانى خۆش لەوئەرەو كە بە دار و درەخت داپۆشراوو. ئەمە كەوتىو بەينى دوو شاخى گەورەو كە لەيەك نەئەچوون لە دەستە چەپەو شاخىكى قوت و لە دەستە راستەو شاخىكى بەرز بەلام بەپلەكوپ. لە جوانى و گۆرانى دىمەندا لە جىھاندا ھىچ شتىك بەم دەشتە نەئەگەيشت. گىيا رەنگ زەردە و دەردەدارەكانى نەبوايە مەزەرەيەكى ئەفسوونكارى ئەبوو، مەزەردى درەخشانى پايز. بەلام داخى بەجەرگم بۆ ئەو رەنگە جوان و كەم عومرە، بۆ ئەم رەنگە پەمەبىيە دلدارانە كە ھەكوو سوورايى زەردباوى دەردەدارانە سوور كوئى سىلدارى، تەنيا نىشانەى مردن و رزىنە. قەت ناتوانم ئەم فەسلەم خۆش بوئى. پايز ھىچ نەبى ھەتا جۆش و خرۆشى بەھارى عومر تىنەپەرى، وەكو شاعىر

(مۆر) ئەلى:

«ھەرگىز نامەوئى باسى ئەو جوانىە خامۆشەم بۆ بگەن كە دوارۆژى ژيانم پرازىتتەو، يا باسى ئاسايشى شەوگارم بۆ بىئىنەو، تازەبەتە رەوتلانەى بەيان. بىدەنەو ئەو فرمىسك و خەندەبە كە زۆر بە بەھاترن لە رۆوناكى ئىواران». بەلام نە، من رەنگ و رووى توند و تالى زستانم گەلى لە لا خۆشترە، چونكە ئەم بى روالەت و بەراستى باسى ئەو شتەنەى لە كىسىمان چوو ھەموويان بۆ ئەگىرپتەو. لەگەل ئەوئەشدا بە دلنىايەو بەلئىنى ئەومان ئەداتى كە رۆزانى خۆشتر و رووناكترمان لە پىشەوئە. دۆينى و ئەمىرۆ ئەوى بەتايەتى لەم ناوچەيدا خۆى بەرچاو ئەخست ئەو گۆرستانە كۆنە زۆرانە بوو كە ئىستە ھىچ ئاوايىبەكيان لە دەور نىبە و بىگومان وەختى خۆى شوئى دىھاتى بوون كە ئىستا نەماون. ئەگەر راستت ئەوئى لەو ساو لە ورمى دەرجووين تووشى زۆر گۆرستانى وا بووين، بەلام لىرەدا ئەم يادگار و نمايندە پىشيانە بەھۆى نزارى بەرەو زياتر خۆيان پىشان ئەدەن. كوردەكان لەگەل ئەو درشتىدا كە لىيان دەرئەكەوئى واديارە كە ئەھمىيەتىكى تايەتى ئەدەن بەم گۆرانە كە تۆزى ھاوخۆنەكانى تىبا. وا دەرئەكەوئى كە ھەتا ھەلئىزاردنى شوئى گۆرستانەكان بە چاوتىكى تايەتى تەماشى كراو چونكە بەگشتى بۆ ئەمانە جىگەى بەرز و بلند و خۆشى وا ھەلئىزىراو كە ئەروانى بەسەر پىندەشتى وا دا كە دلئى مردوكان خۆش بكا، ھەر وەك گىيانى مردوكان بگەشپتەو بە بىئىنى ئەو شتەنەى كەوا لە ژياناندا لايان خۆش بوو. ئەم نزارانە ئىستاش ئەگەر جىگەى تەقدىس نەبى جىگەى چاودىرەبەكى بەدلە، چونكە نابىنى يەكئىك دەست درىژيان بۆ بكات. خۆم چاوم كەوت بەدەستەيەك كورد كە لە يەكئىك لەم گۆرستاناندا خەرىكى ھەلكەندى گۆرئىك بوون. ئەمە گۆزى منالئىك بوو كە لە يەكئىك لەدى دراوسىكاندا مردبوو. كوردەكان پىيان وتم كە ھەر لەم شوئەندا باو و باپىرى ئەم منالە خراونە ژىر خاكەو جگە لەم گۆرستانە، شتىكى ترم ھاەتە بەر چا. لە لايەكى رىگەو لە ھەندى جىگەدا كۆمەلە بەرد كۆ كرابوو. ئەمانە لەگەل كۆمەلە چەو و تەلە بەردا تىكەل بوو بوون و بەردىكى بچووك لە تەوقە سەريان دانراوو. ئىرانىەكان بەمانە ئەلئىن (نەزەر كورد). نزرگە يەنى شوئىك بە ھۆى پىرئىك - قدىستىك - و يا نان خواردنى لەوئىدا كراو بە جىگەيەكى

موبارهک. به لّام من گومانم وایه که قه ومانی شتیک و یا کوشتنی یه کیک بووه بهوئی دانانی ئەم کۆمهله بهردانه. جیگای مهراق ئەوه بوو که هەر چه ندم کرد نه متوانی شتیک له بابته تهئریخی ئەمانهوه تیبگه م و رهه به ره کافمان ته نیا نه یانوت ئەم شوینانه موقه دده سن و زۆر کۆنن و ئیستاش خه لک که به لایانا ئەوئن بهردیک ئەهاویننه سه ر ئەم جی نزرگانه و یا پارچه په رۆبه ک ئە به ستا به و ده و نه انه وه که له ویدان. به لّام له بابته خرافات چیرۆکی په ری و جادووگه ری و ئەفسانه ئەوه له م کوردانه نا ئومید بووم. له گه لّ ئەو هه موو شتانه دا که دکتور (پوس) باسیان ئەکا من له م بابته وه شتیک ئه وتۆم نه دی.

ئیمپرۆ گه یشتینه پردیک. وا دیاره ئەمه له شوینی پردیکی کۆنتر دروست کراوه. به چهند پایه که ئەم بهر و ئەوبه ری رووباره که لیک ئەدا. به قسه ی رهه به ره که مان، قادر ناغا ناوی قه شانی، ئەم پرده ی دووباره دروست کردۆته وه. دوای ئەمه سه ر به ره وخوار بووینه وه بۆ دۆلێکی تر که هندی دێ و په زی ویرانی تیا بوو. به راستی ئیره جیگایه کی جوان بوو، پاش ئەوه ی لیره تیبه رین، دیسانه وه چووینه وه خواره وه ناو چه میتیک که ئاوه که ی وه کوو بلوور روون بوو، وه پر بوو له ماسی. ته نکاوه که ی پر بوو له حه یواناتی غه رب. ئەمانه خو بان هه لّخستبوو، درێزایی هه ندیکیان له ۳۰ هه تا ۳۶ ئینج بوو. ئیستا گه یشتینه شویتیک که له لای راستماندا ریزه شاخیکی سه رکه ش هه بوو که له ولاتی پاشای په واندوزدا بوو. له به رده ماندا مله یه ک هه بوو که هه ولیر و که رکوک ئەودیبی که وتبوون و دوور به لای چه پا رێگای به غدامان له پیتشه وه بوو، نشیویه که مان به پله بوو. به گردیکی رووته ندا هاتینه خواره وه نیو سه عات پیتش رۆژئاوا گه یشتینه قوئاغ. بچ ئەوه ی له و ساوه له سه رده شت دهرچووین تووشی ئاوا یبه ک بین. هه ر چه نده چۆلی رێ و بان دلّی پیسای ته نگ ئەکرد، به لّام نزیک بوونه وه مان له شاریش وه نه بچ دلّمانی روون کردیته وه. قه ت کۆمه له قوخته ویرانه یه کی له مه هه ژارانه ترم به بیرا نایه ت. به ره و کاشانه ی پاشا به ناو سه ره نوێلکدا تیبه رین. جگه قوژینی که حه ره می پاشای تیا بوو ئیتر هه مووی ویران و چۆل بوو. پاشا خوئی له خیه ته تیکدا بوو له ده ری شار. من له پیتشه وه پیسویکم ناردبوو که جیگایه کمان بۆ په یدا بکات. له پاش قه دهریک، له وه ختیکدا ئەم کابرایه مان تووش بوو که ئیمه به ناو سه ره نوێلکدا تیبه رین بۆ

دۆزینه وه ی شویتیک که زه لامیتیک تیا بچ. له پاش نه ختی به ناو که لاوه یه کدا بردینی بۆ ئەو جیگایه ی بۆمان دانراوه.

جیگا که مان خانووی پیسویکی گه وره بوو، خزمیکی پاشا، به لّام ئیستا خاوه نه که ی له ته وریزه. ئەمه یه ک چاوه خانووی قورینه بوو، ده سته یه ک مه یدانی سه ر به ره لّالی تیا بوو که وه ختی خوئی هۆده بوون. له ناوه راستا شتیک چوار گۆشه ی تیا بوو که لای خوئی حه وز و فواره بوو. من یه کیک له ژووره کانی ده ره وه م داگیر کرد. له هه موو لایه که وه با ئە یگرته وه، پاشا به په یام به خیره اتنیک گه رمی کردین. له مۆبه قی خوینه شویتیک باشی بۆ ناردین. به م ره نگه یه که م شه ومان له سلیمانی تیبه راند. به راستی سه فه ری ئەم دوو رۆژمه مان ته ئسیریک خۆش نه بوو له لّام. لّام وایه له جیهاندا ولاتیک قه ت له مه جوانتر، به م ره نگه به ده ست پیسای خراپانه وه وا تیک نه چوه و ویران نه بووه. گه واهی خوئی و به ختیار رۆژانی پیتشووی دانیشتوانی ئەم ولاته ئەده ن. ئەو دیهاته ویرانه زۆرانه که له وه ختی خو باندا له سیتبه ری دارگۆیز و توودا حه ساونه ته وه و هاژه و خوهری دلّنه وازی چه م و جوگا لایه لایه ی بۆ کردوون و په زی زۆر ده وری داون. به راستی کشی و چۆلی ئیستای ئازاری ئەگه یاند به دلّ. له بهر ئەوه ی ئەم دارزان و فه و تانه له رووی شتیک سروشتی نه بوو، ئەم ئازاره گه لی زیاتر کاری ئەکرد له دلّ. ئەمه زیاتر له ته ماشا کردنی رووی مردوویه ک ئەچوو که به هۆی ژان و نه خو شیه وه له ناو چوو بچ. ئەو خامۆشی و خه یال به خشیه ی که له رووی نه مانیک ناسووده ییدا نمایانه، له مه دا نه بوو. (پیتش ئەوه ی رزین کاری خوئی بنۆینی ده ست و په نجه ئەو شوینانه ی تیکدا بوو که جوانی لیه نمایان بوو). به رامبه ر به وه موو پرسیارانه له بابته ئەم چۆلی و ویرانیه وه ئەمکرد، یه ک وه رامم وه رگرت: سچ سالّ له مه وه بهر تاعوون ولاته که ی پاک کرده وه. پاش ئەمه له شکری ئیران هات و ئەوه ی له تاعوون مابوه وه ئەم نه به یشت. چچی هاته سه ر ریتی، فه و تانی. جاری خوات له گه لّ. ئەوه ی له بابته سلیمانیه وه مابچ جاریکی تر بۆت ئەنووسم.

سلیمانی یه کی تشرینی دووه م ۱۸۳۴

دوو رۆژ له مه وه بهر کاغه زیکم بۆ نووسیت و داشم خست، به لّام ئەبچ له ته ک

خوما بیبهم بۆ به غدا چونکه لیره وه ته تهر نیبه بۆ له ندهن. دوتین پاش بهرقلیان هه ندی له زایته ئیرانییه کانی سه ربازی (نازه ربا یجان) که لیره ن، هاتن بۆ چاوپینکه وتم. باسی که ساسی و هه ژاری ئەم ناوه یان ئەگتیره یه وه. له پاشا چووم بۆ چاوپینکه وتنی (پاشا) که له ناو خیتوه ته که یدا دانیشتیبوو. دهوری به کوردی قۆز و جوان گیرابوو، به لآم ده بده به یه کی ئەوتۆی نه بوو. بچ چاره؟! توانای ده بده به پیشاندانی نیبه! ئەم حکومه ته بچووه کی سلیمانی که قهت نه زۆر ده وله مند و نه زۆر هیزدار بوه، له م داوژده دا بوه به نیچیری زۆر قۆرت و به دبه ختی و هها که به ته وای کزی کردوه. به که م ناکۆکی ناو هۆزی (به به) شه پری خۆ به خۆ و هه را و ته قه لای دوو برابه بۆ به رزیتی و گه و ره بیستی. به هۆی ئەمه وه په نجه ی بیگانه تیکه لآو به نیس و کاری ئەم حکومه ته بوو. هه ر چند جار ان سه ر به حکومه تی به غدا بوو، ئیستا که وتۆته ژیر دهستی (میر محمه مد علی میرزای ئیرانی) له کرماشان. هه را و ناکۆکی خویان به چه شتی ئەمانه ی بچ ده ست کرد، پاش ئەوه ی (محمه مد علی میرزا) مرد میری ره واندوزی دراوستییان چاوی بریه مولکه که یان. به شتیکی باشی بۆ خۆی داگیر کرد. له رووی ئەمه وه حکومه تی نازر ربا یجان که وته شه په وه له گه ل میری ره واندوزا و هه ر له م ره وه شه وه سلیمانی بچ چاره تووشی هه لگرتنی باری له شگری فارسی بوو. دوا ی ئەمه تاعوون هات و نیوه ی خه لکی ولاته که ی کوشت و به شتیکی زۆری ئەو نیوه یه ی مابوون له به ر بچ ده رامه تی کۆچیان کرد بۆ ره واندوز، که رکوک، هه ولیر و شارانی تری ولاتی ده شته کی. به م چه شنه ده وله تی فارسی بچ لیکدانه وه دوژمنه کانی به هیز و خۆی بچ هیز ئەکات. به لآم پاشای به سه زمان له هه موو که س که متر پتی ده ربا زبوونی هه یه له م دژه. وا لیره له ناو خه رابه زاری مه زنی رابووردو دا دانیشتیوه. سه ری سوورماوه چۆن ئەم هه موو ویسته مه نیه به جیبه پینچ، ئەو ویسته مه نیانه ی ناتوانچ به رامه برییان بکاو یا سه رپینچیان لچ بکا. له به ر ئەمه ئەگه ر بلتیم له دهوری پاشا ئالایش و ده بده به یه کم نه دی، نابچ سه رت سوور بمینتی. پاشا خۆی پیاویتی سوحبه ت خۆش و مه علووما تدار بوو. له دیمه ندا له کوردیک زیاتر له (عوسمانلی) ئەچوو. پرسیا ریکی زۆری لچ کردم له بابته وه زعی ئەوروپا و مونسه به تی حکومه ته کانیه وه له گه ل یه کدا. به تاییه تی له بابته -باب العالی- حکومه تی عوسمانی و رووسیه و محمه مد علی پاشا وه زۆری ئەپرسی.

شاره زاییه کی مناسبی هه بوو له کاروباری ئەمریکادا، وه هه ندی غه له تی ئیرانیه کانی راست ئەکرده وه که حازری مه جلیسه که بوون. وه زعیه تی هندستان باسکرا و ئیختیراعاتی تازه دوور و درتژ قسه ی لچ کرا (داهیتان). مهیدانی دا به قسه کردن له بابته گه لچ چه شتی ناگر په یدا کردنه وه و خۆپاراستنی له مه. ئەم باسه شتیکی هیتامه وه بیر که زۆر جار بیستبووم. وه کوو ئەزانی سه یده کان نه وه ی پیغه مبه رن، به لآم ئەمانه کراون به چند تیره یه که وه. هه ندیک له مانه زۆر محتره من و گوايه که رامه تدارن. ئەم که رامه تانه یه کیکیان ئەوه یه که ناگر کاریان لچ ناکا. وه ختی له سابلاخ بووم بیستم یه کیک له مانه له دتییه کی نزیک دانیشتیوه. وه کوو ئەلچن ئەم پیاهه که رامه تدارانه ئەچه نه ناو ته نووریکی داخراوه وه، له ویدا ناگر ئەکه ن به سه ر خۆیاندا و له گه ل ئەوه شدا هاوار ئەکه ن: سه رمامانه!! خۆ دیار بوو ئەگه ر به م ئەفسانه یه پییکه نیما یه هه م بچ سوود بوو هه م ئەوانم دلگیر ئەکرد، چونکه ئەم چه شنه چیرۆکانه بنجیان هه رچیبه بچ بیی به باوه ریکی کۆنی ساله ها، وا جیگیربووه که لابرندی گرانه. رووم کرده پاشا و وتم (تایا جه نابتان ده ستوورم بچ ئەبه خشن که بیرسم لبتان ئیوه به چاوی خۆتان ئەم که رامه تانه تان دیوه له م سهیدانه؟!« له وه رامدا وتی: نه. ئنجا رووم کرده کابرایه کی پیر که زۆر به جۆشه وه باسی ئەم شتانه ی ئەکرد و عه بنی شتم له ویش پرسی ئەویش وتی: «هه ر چند شتی وای نه دیوه، به لآم چاوی لچ بووه کابرایه ک ناگری خواردووه. رۆژی دووم نه ختی به ناو شارا گه رام که زیاتر شاره زای ولاته که بيم. به راستی ئەو ته ئسیره ی چاوپیاخشانی یه که مجار پتی به خشیبووم، به م گه رانه که م بووه. له هه موو لایه که وه هه ژاری، که ساسی، پیسی خۆی نیشان ئەدا. وادیار بوو که خه لکه که دل و هه ناوی ئەوه یان نه مابوو که خانوه و ئیرانه کانیان چاک بکه نه وه. گلی سلیمانیس ره نگه چاک نه بچ. هه ر که چاودتیری نه کری له خۆیه وه ئەرووخی.

بازاره که ی له هیوا به ده ر چاک بوو. هه ر چند دووکانداره کان ورده فرۆش بوون، به لآم قه له بالغییکی باشی تیا بوو. له مه یدانه کاندا- محصولات -ی ولاته که ئەفرۆشرا. وه کوو بیستم نزیکه ی هه زار، هه زار و پینج سه د مالیک له سلیمانیدا هه یه. به لآم به بینینی خۆم هه ر هه زار مالیک ئەبچ که ئەوه ش ئەگاته پینج هه زار که س. شاره که خۆی له چالاییدا یه و له جیگیه کی به رزه وه نه بچ

دهرناکهوئ. مهزهره ی ئیره چاکتر له دوو گرده دهرئه کهوئ که کراون به گۆرستان، راستت ئهوئ ئه گۆرستانانه له شاره که باشتر ریکخراون. چوومه سهر یه کیتک له مانه. لهوئ دهنگی لاوانه وهی ژنیکم هاته گوئ. که روانیم ژنیکم دی به لای گۆریتکی تازه هه لکه ندر اووه خه ربکی گۆره که بوو به دانانی ورده بهردی سپی له شکلتکی سهردا. ئه مرۆ دوعا خوازم کرد له گه ل پاشادا چونکه هیچ ئیشیککی وام نه بوو که بۆی بینه وه له پایته خته کهیدا. ئه ویش به سه زمانه دهردی ئه وهنده زۆر بوو که نهی ئه په رژایه سهر میوان. لای خزمه تجیه کهم دهر بپرسوو که ئه گهر بیهوئ ئه توانم ده مانچه و یا تفهنگ بگۆرمه وه له گه لیا به ئه سپ، منیش له خوام ئه و بست ئه سپیککی کوردی ره سه نم مست بکهوئ، وه ده مانچه یه کی دوو لووله و تفهنگیکم نارد بۆ جه نابی پاشا. به لām وادیاره ئه مانه بهر دلئ نه کهوتبوون و ناردنیه وه بۆم.

ئه مرۆ تووشی نهختی نائومیدی بووم. له نزیک سلیمانیه وه دهشتیککی گهره ی بیست و پینج میلی هه یه که ئه لاین شتی کۆنی ته ئریخی تیا یه. ئه مانه گوایه هه تا ئیستا هیچ ئه ورو پاییه ک چاوی پیمان نه کهوتوه. یه کیتک لهو شته کۆنه ته ئریخیا نه ئه وه یه که له دهشته دا جیگای کۆنه شاریک هه یه که پیشینان (سیا زۆرس) یان پین و تووه. ویرانه ی ئه م شاره له لایه ن خه لکی ولاته که وه ئیستا پینی ئه لاین (شاره زوور). ناوه که خۆت ئه زانی که چهند مه یدان ئه کاته وه بۆ لیدوانی له لایه ن بنج زانی زمانه وه. ئه گهر (ماکانیل) ی ئاوه لیم به ئیش نه چوا یه بۆ ئینگلته ره، له گه ل خۆمدا ئه مه هیتا بۆ شاره زوور بۆ لیکۆلینه وه ی ئه مانه. به لām من خۆم ههر نیازم بوو بچم و که گه یشتمه سلیمانی ناردم که ئیزم بۆ بخوازن له پاشا بۆ چوونه ئه وئ. به لām پاشا ناره زایی پیشان دا. له میانه ی گفتوگۆدا تیگه یشتیم که شاره زوور دهشتیککی گهره یه، لای رۆژه لالت و خواروی به شاخی بهرز ته نراوه. شوینی چهند شاریکی کۆنی تیا یه وه کوو، قه لا، یاسین ته په، گۆل ئه مبه ر، عهر بهت، خه رابه و چهند شوینیکی تر. بیستم که له م ویرانه دا بهردی گهره ی نووسراوی تیا ئه دۆزیته وه ئه مانه به (رۆمی) نووسراون. ئه گه رنه وه جاریک بالۆتیزیک له ته وریزه وه به سه ره ئه ویدا چووه بۆ به غدا و له عهر بهت یه کیتک له م بهردانه ی دۆزیوه ته وه. گوایه له (به رده که ر) یش به ردیککی وا دۆزراوه ته وه. شیخیکی بۆی گه یرامه وه که ههر له و ناوچه یه دا بتخانه یه ک

دۆزراوه ته وه و بهردی نووسراوی تیا ببنراوه، به لām هیچ کهس نازانی به چ چه شنه تیبی نووسراوه. له مانه وه دهرئه کهوئ که ئه م ولاته کانگای شتی دیرین و ته ئریخی بیت.

ئه مرۆ چاوم به (محهمه د خان) ی سه رتیبی له شکر ی ئیرانی کهوت. ئه م له شکره چوار سه د که سیک ئه ی. هه شتا تۆپه وان و پینج تۆپیان له گه ل بوو. ئه مه هیتزیککی بچوو که، به لām به شی ئه وه ئه کا که ولاته که بخۆن و رووتی بکه نه وه. محهمه د خان، ئه گهر به قسه ی خۆی ی، قاره مانیککی وایه که فه رمانی میری خۆی به رامبه ر به هه موو جیهان ئه با ته سه ر. ههر مه یدان ی بدری میری ره واندوز ئه فه وتینی. پاشای به غدا ئه خزینیتته سنووری عیراقه وه. به قسه ی خۆی ته نیا به (۳۰۰) سه رباز و نیوه ی ئه و سواره وه هه موو ولاتی گه رمیانی پاک کردۆته وه. له موسله وه تا خانه قین، له کرمانه وه تا ده رازه ی به غدا.

ئه گهر راستت ئه وئ سه رتیب خان یه کیتکه له و تیره زۆره خۆه لکیتشانه ی ئیران که (موریر) زۆر وه سفی کردوون. ئه مانه ههر وه کوو خۆه لکیتشه کانی جیگاکانی تر هیچ بی وره نین. ئه مانه زۆر لانه دن. ئه گهر پیاو پشوو ی بپ له گه لیا نا، ئه توانی پاش که ف و کۆل لادان خۆی بگه یه نیتته ئاوه روونه که یان.

ژاله - یه کی تشرینی دووم ۱۸۳۴

- ژاله - دیه کی هه ژارانه ی کورده، هه شت نۆ مائی تیا یه له م کولانه وه ئه م نامه یهت بۆ ئه نووسم چونکه ساتی فه رامۆشیم هه یه. دوتینی سات (۱۱) له شاری سلیمانی ده رچووم. له سات هه وته وه به کۆچ و باره وه چاوه روانی ئه و ره هبه ره بووین که پاشا دوتینی به لینی پین دابووین. پیاوی گهره زوو شتیان بیر ئه چن. ئه نوون و کهس ناویری هه لیا ن سینی. به لām ئه م بپ چاره یه قسه ی له سه ر نه بوو، چونکه له ئیش و کاری خۆیدا له ته نگانه دا بوو. له پاشا بیستم که ههر ئه و رۆژه له گه ل ئاغاواتدا له گفتوگۆی په یدا کردنی پاره و ویسته مه نی تر دا بوون بۆ ئیرانیه کان. ره نگه ئه و نهخته ساردیه ی پاشا به رامبه رم پیشانی دا ههر له م رووه بووین. ره هبه ره که ئاخری په یدا بوو. پیاویکی قۆز بوو، بۆ ئیسراحت و سه لامه تی من نامۆزگاریه کانی زۆر راست و جیگر بوو. هه تا کفری له گه لمان ئه بی و له سه ره ده ستووری رۆژه لاتیه کان بۆ سه لامه تیی من ئه گهر پیتوبست بپ

ئەبى سەرى خۆى دانى.

۳ى تشرىنى دووهم

بە رەھبەرى (خدر ئاغا) سەعات يانزە لە سلىمانى دەرچووين. دەشتىكىمان بېرى و دەستمان داىە ھەورازى لای رۆژتاوا. لە تەوقە سەرى شاخەكەو و لاتىكى دەولەمەند ئەكەوتە بەر چاو، دوو رېزە شاخ ديار بوو كە ئەمە بەراستى سنوورى ولاتى دەشتەكى و ولاتى شاخەكى بوو. ئەو ناوچەبەى لە بەينى ئەم دوو رېزە شاخەدا بوو، زياتر لە دۆلىك ئەچوو وەكى ئەمە گرد و دەرى تەسك بوو. لە دەركاندا لېرە و لەوى دەو، دار گۆت، درەختى ميوە ھەبوون. لەم جىگايانەدا وەختى خۆى دېھات ھەبوون. لەم ولاتە تەختەو و روومان كرده (قەرەداغ) كە قوناعى شەومانە. بەسايەى فەرمانى پاشاوە ميواندارىبەكى جوانان كرا. بەلام سەير ئەو ھەبە كە لەم دېيەدا كە نزيكى دوو سەد مالى ئەبى دوو سىبەكى جوولەكەن. وەكوو بۆم دەركەوت جوولەكە و كورد زۆر باش پىكەو و گونجاون. لەمەوپىش بۆم نووسىبوويت كە زۆر خەرىك بووم لەگەل دۆستە كوردهكانم تاكو شتىك لە ئەفسانەيان تىبگەم، و لە ھەموو ھەلىكدا وىستم بزائم بېرى ئەمانە چىبە لە بابەت، خىتو، جنۆكە، مېردەزمە و شتى واو، بەلام داخم ناچى لەمەدا ناھومىد بووم. ئەگەر بەوانەى قسەم لەگەل كوردون بېرا بىكرى ئەبى كوردهكان لە بابەت پەربىيەو ھىچ شتىك نەزانن. لەبەر ئەو ھى خدر ئاغاى رەھبەرم زېرەك و وريا بوو وە فارسى باش ئەزانى، نەختىك ئەوم دواند. بەلام وەرەمىكى ئەوتۆم مست نەكەوت، لېم پەرسى چۆن ئىتو، كوردهوارى، ھىچ باوەرتان بە جنۆكە، خىتو، يا پەرى نىبە؟! ئاغا بەشان ھەلتەكانىكەو كە ھەر لە خانەدانىكى دەورى فەرەنسە ئەو ھەشايەو، وتى: بى قەزابى! لەمانە چۆن ئومىدى شتى وا ئەكەيت؟ ئەمانە ھەموو نەخوتىندەوارن، لەم چەشە شتانە ناگادار نين. رەنگە مەلا و ناخونەكان شتىكى لى بزائن، بەلام ئەوانى تر ھىچ!. ئەم جۆرە تەئوبە سەير بوو بەلامەو، چونكە لای ئىمە ئەفسانە لە نەخوتىندەوارىبەو پەيدا ئەبى، بەلام وا لېرە ئەدەرتە پال خوتىندەوارى و زانابى. من ھەر وازم لى نەھىتا، لېم پەرسى: ئايا ئەمانە ھىچ بېرايان نىبە بەختو و يا ترسىان لى نىبە؟! وتى: پياو، بەلئ، بەلام ئەم جانەو ھەرانە لەچى ئەترسن؟!

تەنھا ئەفسانەبەك ھەبە لە كوردستاندا ئەگەر راست ئەوى لە ھەموو لايەكى تردا بلاو بۆتەو. ئىيران (قەدەمگاھ) و (قسن)ى خۆيان ھەبە. كوردستانىش ھەروا. لەمەوپىش باسى (نزرگە)م بۆ كوردبوويت. ئەمىرۆ نزيكى مىلى دوو لەشار تووشى سەرخاوەبەكى جوان بووين ئاوەكە لەزەوى ھەلتەقولئى. بە بېرايەكى بەتېنەو پىيان وتم كە ئەم ئاوە دەرمانى ھەموو دەرديكە. دەورى كانبەكە ھەلبەسترا بوو خۆى پىر بوو لە ماسى، ھىچ دەسكارىان ناكرى، بەلام سەربازى رووس كە لە (ئازەربايجان) ھەو نىيرا بوون ئەم ماسىبانەيان تەنك كوردبوو. ئەگىر نەو كە ھەندىك لەو سەربازانە ھەر پاش خواردنى ماسىبەكان گىانيان دەرچووبوو.

رۆژى دووهم سات ھەوت جوولان. لە رېگا تووشى چەند دىبەكى وىران بووين. وەختى خۆى ئەم دېھاتانە جوانى و زىندوبەتېيان داو بە ولاتەكە، بەلام ئىستا خەلكەكەى لەم ولاتە بەپىت و ئاسايشە بەلام بەدبەختە ھەلاتوون و جىيان ھىشتوو بە دز و درۆزن. ناكۆكى و ناحەزى بەينى خۆيان ھەر قسەى پى ناوى. بەو پىنە (خدر ئاغا) ئەيگىر پىو ھەو ھەمەو ھەند كە ھەموو (۶۰۰) مالى نابن بەچەشنى تەنگيان بە جاف ھەلچنىو ھەگەل ئەو ھەشدا كە جاف (۱۲۰۰) مالى زياتر ناپىر قەرەى ئەم ناوچەبە بکەون. لە (جافەران) پاسەوانەكانمان گۆرى، ئەم دىبە نزيك دەربەندى (سەگرمەبە) كە بەكەكە لە (دەرگا موھىمەكانى كوردستان لەم ناو ھەدا. سەركەوتنى ھەورازەكە ساتىكى خاياند و ئاخىر گەيشتىنە سەر تەوقە سەرى شاخەكە. لە نشىوتىكى زۆر ناخۆشەو ھاتىنە دىي (ئالە).

۲۴-ى تشرىنى دووهم - كفرى -

لە پاش بىرىنى نزيكەى - ۲۴ - مىل لە ژالەو ھەبەشستىنە خانى (برايم خانچى). ئەمە دىي ئاغا بەكى كورد بوو كە ئەبوو شەو لەوى رابو پىر. كاتى قاو ھەلتى گەيشتىنە دىي (جانرىز). سەلیم ئاغا رەئىسى (دەلو) لى داتەنىشت. كە نزيك بووینەو لەدئ ولاخى زىن كراو و نيزەمان ھاتە بەر چاو. كە گەيشتىنە ئەوى تىگەيشتىن كە ئاغا خەرىكى ئەو ھەبە بچى بۆراو و شكار، چونكە لەلايەكەو تانچى رست كرابوو، لە لايەكەو باز ئامادە كرابوو. ئاغا پىاويكى

ئیسک سووک و میوان نهواز بوو. من ویستم مه‌عزده‌ره‌تی بۆ بیتمه‌وه، کابرا به‌سه‌ری پاشا و چاوی خۆی سوئندی خوارد که لابده‌ین. لامان دا. باسی کهم دهستی و تهنگانه‌یی خۆی بۆ کردم.

نه‌یوت ئیمه، کورده‌واری، وه‌ختی خۆی هه‌ر جه‌نگاوه‌ر بووین. له‌ سواری، رمبازی، شیربازی، شکار به‌ولاره‌ گویمان نه‌داوه‌ته‌ هیچی تر. چونکه‌ به‌شی خۆمان هه‌بووه. مسکین جووتیاری بۆ نه‌کردین. زه‌وی نه‌کیلا و نه‌یچاند. به‌لام ئیستا هه‌موو کهس مه‌جبور بووه‌ شیر و نیره‌ بنیته‌ لاره‌ و جووت بکا. میرم، جه‌نگاوه‌ر هات و دهستی دایه‌ جووتیاری، ئیتر به‌که‌لکی چی دی؟! له‌گه‌ل نه‌وه‌شدا پاشا و ئیرانیه‌کان به‌شی خۆیان هه‌ر ده‌وی. بۆ ره‌عیه‌ت جگه‌ له‌ هه‌لاتن چی ماوه‌ته‌وه؟ نه‌یچی سه‌ری خۆیان هه‌لگرن بۆ ره‌اندوز یا کرماشان و یا موسل. نه‌م ره‌ئیسسه‌ به‌تایبه‌تی له‌ بابته‌ رووس و ئینگلیزه‌وه‌ زۆر پرسیاری نه‌کرد. هه‌ندێ شتی ده‌سکردی ئینگلیزم دایه‌ و زۆری لاخۆش بوو. له‌ پاش سوار بوون رووم کرده‌ خدر ئاغا و وتم نه‌گه‌ر ئیمه‌ به‌ته‌نیا و به‌بێ پاسه‌وان و ره‌هه‌به‌ر لیره‌وه‌ تیه‌ره‌ینایه‌ ئایا نه‌م پیاوه‌ له‌سه‌ر خۆ و میوانه‌ره‌وه‌ رووتی نه‌ته‌کردینه‌وه؟ خدر ئاغا به‌ پیکه‌نینه‌وه‌ وتی:

به‌سه‌ری سلیمان پاشا و دياره‌ تو به‌ قه‌ده‌ر من نه‌م پیاوه‌ ناسی؟ سه‌لیم ئاغا راست پیاوی نه‌م ئیشانه‌یه. نه‌بێ به‌خانه‌خویت، نانت له‌گه‌ل نه‌خوا، له‌پاش مالئاوایی ده‌ماخی لێ نه‌کا خۆی نه‌گۆرێ، بیه‌شت لێ نه‌گرێ و رووت ته‌کاته‌وه! رووم تیه‌کرده‌وه‌ و وتم: ئایا نه‌م کرده‌وه‌یه‌ له‌ کوردستاندا ناشیرین نییه‌؟! وتی: زۆر ناشیرینه‌ و هیچ کهس په‌سه‌ندی ناکا! به‌لام چی بکه‌م سه‌لیم ئاغا درنده‌یه‌که‌ بۆخۆی!. نه‌ی پاشا نه‌لێ چی؟ چۆن نه‌مه‌ قبول نه‌کا؟ پاشا - خدر ئاغا جوابی دایه‌وه: نه‌گه‌ر بزانی گۆری بابی ناگر تیه‌به‌ر نه‌دا، به‌لام پاشا نه‌وه‌نده‌ مه‌شغوولی ده‌ردی خۆبه‌تی نایه‌ره‌زیه‌ته‌ سه‌ر نه‌مانه‌. جگه‌ له‌وه‌ش لای ئیمه‌ حکومه‌ت نه‌وه‌نده‌ نامیه‌یه‌ته‌وه‌ که‌ بتوانی نه‌م ناکوکیانه‌ لابه‌ری و ناسایش له‌ولاته‌که‌دا داچه‌زیه‌تی. له‌ دواپیدا له‌ خدر ئاغام پرسی: ئاخۆ نه‌م روسته‌م ئاغا به‌مه‌شه‌وه‌ نه‌چین بۆ مه‌اله‌که‌ی چۆن پیاوی بێ؟! ئایا نه‌ویش وه‌کوو سه‌لیم ئاغا ناکات و ده‌ستی بڕوا رووتان ناکاته‌وه؟ ئاغا له‌ پاشدا وتی بڕوا ناکه‌م کارێکی و روو بدا. روسته‌م ئاغا پیاویکی به‌هه‌یه‌، سه‌رکرده‌ی تیره‌ی (زه‌نگه‌نه‌یه‌). به‌لام، خوا

شوکوور به‌نده‌ی سلیمان پاشایه. له‌به‌ر نه‌وه‌ به‌ سه‌لامه‌تی نه‌تانگه‌یه‌نیته‌ کفری. خۆم رانه‌گرت و وتم: وه‌کوو بۆم ده‌ره‌که‌وه‌ی هه‌ر به‌کێ له‌م سه‌رکووماری تیره‌انه‌ له‌ قه‌له‌مه‌یه‌ی خۆیدا نه‌م چه‌شنه‌ کرده‌وه‌ و گه‌مانه‌ی لێ نه‌وه‌شیه‌ته‌وه‌، رێ به‌پیاو نه‌گرێ و رووتی ته‌کاته‌وه‌. خدر ئاغا وتی:

راستت فه‌رموو، به‌لام جار وانه‌بوو. له‌ ده‌وری (نه‌وره‌حمان پاشا) ی باوکی سلیمان پاشا و مه‌حمود پاشا نه‌م چه‌شنه‌ ره‌وشتانه‌ رووی نه‌ته‌دا. له‌مه‌یه‌ر تا نه‌وه‌ په‌ری ولاتی (به‌به‌) ته‌شتی زیه‌نت به‌سه‌ره‌وه‌ بوايه‌ که‌س لیه‌ته‌که‌وت. له‌ سه‌رده‌شته‌وه‌ تا کفری له‌ کۆیه‌وه‌ تا (بانه‌) که‌س نه‌یه‌ته‌وت بۆ کوێ نه‌چی؟ به‌لام هه‌روا ناکوکی نه‌م برایانه‌ ئیمه‌ی فه‌وتان و ولاته‌که‌ی ویره‌ن کرد. جارێ مه‌حمود، جارێ سلیمان نه‌بێ به‌گه‌وره‌. هه‌رگیز ده‌وری به‌کێکیان سه‌ سال ناخایێ. گاه‌ عه‌جم دیه‌ته‌ ناومانه‌وه‌ بۆ لابه‌ردنی ناکوکی، به‌لام ولاته‌که‌مان نه‌یه‌ن بۆ خۆیان. به‌له‌شکه‌ره‌که‌یانه‌وه‌ ولاته‌که‌مان هه‌له‌لووشن. گاه‌ تاعوون په‌یا نه‌بێ. دواي نه‌وه‌ گرانی و برسیتی دیت گه‌سکمان لێ نه‌دات و نه‌مانکا به‌دوژمنی به‌کتری. له‌وه‌له‌دا ته‌گه‌ر دزیسه‌ک بقه‌ومه‌ی نه‌م نه‌یداته‌ پال نه‌وه‌ ده‌ست و پیه‌وه‌ندی سلیمان پاشا هه‌رچی خراپه‌ هه‌یه‌ نه‌یکه‌ن به‌رامبه‌ر به‌ ته‌ره‌فدارانی مه‌حمود پاشا. له‌وه‌لاشه‌وه‌ ده‌سته‌ و دایه‌ره‌ی مه‌حمود پاشا تو له‌ی خۆیان نه‌سته‌تین له‌ ته‌ره‌فدارانی سلیمان پاشا. راستیه‌که‌ی پاشا توانای نه‌وه‌ی نییه‌ سه‌زای پیاو خراپ بدا و بیانه‌یه‌نیته‌ ژیر شیرازه‌وه‌. چونکه‌ ئیره‌نیه‌کان ته‌ر و وشک قووت نه‌ده‌ن، هیچ ناھیلنه‌وه‌. له‌م رووه‌ پیاوچاک هه‌لدی و ولاته‌که‌ بۆ دز و درۆزن نه‌مینه‌یه‌ته‌وه‌. به‌رامبه‌ر به‌م قسه‌ ساده‌ و راستانه‌ نه‌متوانی ده‌م بکه‌مه‌وه‌. جله‌ومان بۆ شل کرد رووه‌ دیتی (برایم خانچی) رویشته‌ن. ئیستا گه‌یشتووینه‌ ولاتی کۆن (ئاشور). به‌راستی له‌م ده‌شته‌دا هیچ شتیکی وانه‌بوو که‌ گه‌واهی ئیمپراتۆریه‌تیکی مه‌زن و به‌هیزی دیره‌ی بێ. (برایم خانچی) که‌ ئارامگای روسته‌م ئاغا به‌ نزیکه‌ی سه‌د زنج و قوخته‌یه‌ک نه‌بێ. نه‌مانه‌ له‌ قور و زه‌ل دروست کراون. دیوه‌خانی ئاغا له‌ مالتیکی و خراپدا بوو که‌ ته‌ترسام ته‌گه‌ر شه‌وه‌ بایه‌که‌ هه‌لبکا و یا تاوه‌ بارانیک بباری، بیه‌ن به‌ژیره‌وه‌. کوره‌که‌ی که‌ لایه‌کی جوان و رووکراوه‌ بوو هات به‌ پیرمانه‌وه‌. روسته‌م ئاغا ئیوارێ په‌یدا بوو. پیاویکی ره‌شتاله‌ و رووخۆش بوو، روویه‌کی گرد، پیکه‌نیه‌تیکی توندی

هه‌بوو. زۆر به دلخوشیه‌وه ئیمه‌ی بانگ کرد. ئەم پیاوه‌یەکیەک بوو لەو چەشنه‌یه‌وه رەوی‌لانه‌وه‌کوو دایه‌نه‌ سکۆچییه‌کان له‌بابه‌ت مناله‌وه‌پرک گه‌رگانه‌وه‌ئه‌یلتین: ئەگه‌ر رقه‌به‌رییان له‌گه‌ڵ نه‌کرێ زۆر چاکه‌یان لێ‌ئوه‌شیتیه‌وه. له‌پێشیه‌وه‌نه‌ختی خۆمان گرت، به‌لام له‌دواییدا لێک کرایه‌وه. له‌پیاوه‌کانم داوای ده‌مانچه‌یه‌کی منی کرد که‌چاوی پێ‌بکه‌وێ. بۆیان هینا، به‌لام په‌سه‌ندی نه‌کرد و‌تی: موده‌تی له‌مه‌وبه‌ر دوو ئینگلیز هاتوونه‌ئەم ناوه‌وه‌ده‌مانچه‌ی وایان داوه‌تی به‌لام نه‌بویستوه. داوای ئەمه‌ده‌مانچه‌که‌ی خۆی ده‌رهیناوه‌تی: ئەگه‌ر هی واتان هه‌بوایه‌ لێم وه‌رته‌گرتن، به‌لام هینه‌کانی ئێوه‌پووجن. من پترحه‌زه‌له‌ده‌مانچه‌، شال و‌قاپووتی وا‌ئەکه‌م. ده‌ستی برد بۆشاله‌که‌ی به‌ری که‌قه‌راغه‌کانی سوورمه‌کاری بوو، و‌تی: ئایا شالی کشمیری وه‌کو‌ئەمه‌تان هه‌یه‌؟ منیش و‌تم: ئیمه‌رێبوارین و‌ئەم چەشنه‌شتانه‌مان نییه‌. پاش ئەمه‌له‌گه‌لێ شتی تر دواین. له‌دواییدا و‌تی: ئیستا له‌وه‌ختی گه‌رگانه‌وه‌دا تووشی روه‌به‌رازیک بووه، به‌لام له‌به‌ر ئه‌وه‌ی تاریک داهاتبوو نه‌یتوانیبوو هه‌چیان بکه‌وێ. له‌مه‌وه‌باسی هه‌رامی گوشتی به‌رازکرا و‌من بۆم به‌رتاورد کرد له‌گه‌ڵ گوشتی ورچ و‌رێوی و‌هه‌ندی مه‌لی ئاوییدا که‌خۆراکیان له‌هی به‌رازپه‌سته‌وه‌وه‌له‌گه‌ڵ ئه‌وه‌شدا ئه‌یخۆن. له‌ئەجمادا و‌تی: ئەگه‌ر بزانیا به‌رازیکم بۆئەکوشتی و‌بۆم ئه‌هینای، به‌لام من تێمگه‌یاند که‌له‌ناو موسولماندا نه‌گوشتی به‌راز ئه‌خۆم و‌نه‌شه‌راب ئه‌خۆمه‌وه. له‌سه‌ر ئەمه‌ئاغا رووی تێکردم و‌تی: ئەگه‌ر ئاره‌زووی خواردنه‌وه‌ئەکه‌ی شه‌راب و‌قۆنیاغیشم هه‌یه. هه‌رچه‌نده‌سۆپندی خوارد که‌ده‌میکه‌تۆیه‌ی کردوه‌به‌لام که‌پێم وت ئاره‌زووی خواردنه‌وه‌م نییه‌وا دیاربوو لای ناخۆش بوو. له‌هه‌لێکدا رۆستم ئاغا و‌تی: هه‌تا ئیستا هه‌چ نه‌بی دوانزه‌جار بریندار کراوه. و‌تی: هه‌موو چەشنه‌زێیه‌که‌هه‌یه. هه‌میشه‌له‌به‌رم نه‌کردن. به‌لام که‌م پشتم پێیان به‌نده، پشتم به‌خوا به‌نده. به‌هه‌ناسه‌یه‌کی گه‌رمه‌وه‌تی: ده‌وری خۆشی و‌به‌رزی کوردستان تێپه‌ریوه، سوار به‌وه‌به‌ناو هه‌موو ولاته‌که‌دا بسوورپه‌ریوه‌چه‌خۆشیه‌که‌چه‌زبندووتیه‌که‌ئەبینی؟ هه‌رچی سوار چاک و‌سه‌ربازی به‌جه‌رگن یا مردوون، یا هه‌له‌هاتوون، یا مه‌جبوو بوون به‌ن به‌جووتیار تاکو شتی که‌په‌یدا بکه‌ن بیدهن به‌پاشا و‌مال و‌منالی خۆیانی پێ‌بژیه‌نن. سه‌رباز که‌فیری جووت بوو به‌که‌لکی چی دی؟!».

با لێره‌دا مالئاوایی له‌ره‌فیه‌ کورده‌کامان بکه‌ین.

هه‌روه‌کو پیاوان و‌میلله‌تانی تر ئەم کوردانه‌ش زاده‌ی زرووف و‌په‌روه‌شن، به‌لام خسه‌له‌تی سروشتی وایان هه‌یه‌که‌ئەشخ بگێرێ به‌لامی چاکه‌دا. میلله‌تێکی ئازاو میهمان نه‌وازن، وه‌لێ له‌م چهند ساله‌ی دواییدا به‌هۆی هه‌ژاری و‌زۆر و‌زه‌بره‌وه‌توانیان که‌م بۆته‌وه. هه‌روه‌کو ئه‌وه‌هه‌موو قه‌ومه‌مانه‌ی حسی به‌رده‌ستی و‌سه‌رکو‌ماریان له‌ناو حوکمی غه‌یره‌دایه‌وه‌په‌یوه‌ستی و‌خۆشه‌ویسته‌یه‌کی زۆریان هه‌یه‌به‌رامبه‌ر به‌تیره‌وه‌خزمانی خۆیان و‌ئەمه‌بوو، به‌هۆی شه‌ر و‌شۆڕیکی زۆر له‌ناویاندا.

یه‌که‌یه‌که‌ته‌ماشایان بکری کورده‌کان گورج و‌گۆل و‌پته‌ون. که‌م له‌ئێرانیه‌کانی دراوسێیان فه‌رق ئه‌کرین. به‌لام دیمه‌نی میلییان تابه‌تیه‌یه‌کی دیار و‌ده‌رکه‌وتووی هه‌یه. دیمه‌نێکی تیش، روویه‌کی هه‌لکه‌یی و‌له‌ته‌نیشته‌وه‌ته‌ماشای بکری ئیستقانی لووتیان گه‌وره‌دیاره. ده‌م و‌چه‌ناگه‌یان نیوه‌قولفیه‌یه. چاویان له‌قولاییه‌وه‌ره‌ش و‌تیش و‌زرنکه‌. برۆیان رێک و‌پاکه‌، به‌لام نه‌ختی هه‌لکشاهه‌بۆ سه‌ره‌وه. به‌م جو‌ره‌شێوه‌ی ته‌نیشتیان ته‌واو ئه‌کا. له‌شیان به‌گشتی ناسکتره‌له‌هی ئێرانیه‌کان. له‌کوردستاندا لووتیکی پان و‌داته‌پییو نادۆزبسته‌وه. ده‌میان هه‌میشه‌شکلێکی جوانی هه‌یه‌و‌دانیان ورده. ده‌ست و‌په‌نجه‌یان بچووک و‌باریکه‌. له‌ش و‌لاری کورد شو‌خیه‌کی وای تیا به‌که‌له‌هه‌موو لایه‌کی جیهاندا شکلی میلله‌تێکی جوانیان بداتی.

به‌شی دووه‌م

ئەم ولاتی کوردستانه‌په‌له‌تیره‌وه‌نه‌ته‌وه‌ی روه‌یله‌که‌ته‌نیا که‌م ده‌ستی و‌که‌م ده‌سه‌لاتی یه‌ک و‌دوو بێ‌ده‌نگیان ئه‌هیلێته‌وه. بلباس، که‌سه‌رده‌می تیره‌یه‌کی گه‌وره‌و‌به‌ده‌ست بوون، ئیستا تێکشکاوه. له‌ناو شاخ و‌گرده‌کانی (باله‌ک) و‌(لاهیجان) دا دانه‌نیشتن. ئەمانه‌ناو به‌ناو ده‌سته‌یک ئه‌هینن به‌سه‌ر دراوسێکانیان و‌ه‌کوو(سولدوز) و‌(سه‌رده‌شت) و‌هه‌ندی جاریش چه‌پاویان ئه‌گاته‌ده‌وری سابلاخ. جگه‌له‌بلباس تیره‌ی (ره‌وان) و‌(هه‌رکی) و‌(نوجه‌یی) و‌په‌نجا تیره‌ی تریش هه‌ن. ئەمانه‌هه‌موویان ئاره‌زوو وه‌هه‌ندیکیان هه‌زی ئه‌وه‌یان هه‌یه‌که‌له‌چه‌پاودا که‌یفی خۆیان بکه‌ن. به‌لام ئیستا به‌ختیارانه‌

هیتزی له لای رۆژئاوا پهیدا بووه که هەر چهنده زۆر توند و درشته توانی سهر بهم تیره شه پانیا نه شوژر بکا، بیانخاته ژیر فهرمانی خوځه وه و بهم چهشنه له بهشتیکی ولاته که دا ناسایش دامه زرتینی. محهمه د پاشا که نیستا چاکتر به (میری په واندوز) نه ناسری. چهنه سالی له مه وپیش، وه کوو سهر کرده کانی کورد، ته نیا خاوهنی ناوچه یه کی بچووک و سهر کرده ی جهنگاوه ره کانی تیره که ی خوژی بوو. له پیشه وه باوکی خسته لاه چونکه نه یته توانی له وه ختی ته نگانه دا سهر به رشتی ئیش و کاری تیره که ی بکا. هه ندیک نه لاین باوکی پیاوکی هیمن و دیندار بوو، له بهر نه وه دهستی له دنیا هه لگرت، بوو به سوڤی و جیتی خوژی بو کوره که ی ته رخا کورد. میر ههر بهم په نگه براکانیشی پاک کرده وه و خوژی بوو به حاکمی یه کانه ی په واندوز. له پاش نه مه دهستی کرد به هیتز و ته رف پهیدا کردن و خوژی که خستن بو هه را و زۆر انبازی ئاینده. به لام به رزبوونه وه ی راستی نه وه له و رۆژه وه یه که شه له بهینی روسیا و ئیراندا هه لگیرسا، چونکه (شاهزاده) خه ربکی نه هیتشتنی میر بوو له رووی نه شه په وه مه جبوور بوو هه موو له شکره که ی بنیریتته به رامبه ر دوژمنه به هیتز تره که ی که رووسه.

میری په واندوز له هه له سوو دمه ند بوو. نه و ولاته ی (شاهزاده) لیتی سه ندبوو هه مووی داگیر کرده وه. به مه شه وه نه وه ستا بو سهر وه و به لای رۆژئاوا دا بالی دریت کرد و بهم چهشنه به شی گه وره ی سهر ووی (میسو پۆتامیا) ی خسته ژیر فهرمانی خوځه وه. جگه له و جیگایانه ش له هه ولپیره وه هه تا که رکووی داگیر کرد. به دلنیا ییسه وه نه بیتریت که په نجا هه زار سهر بازی هه یه نیوه ی نه مانه موچه خوژن و هه میسه له ئیشدان، چونکه میر هیتشتا له گه رمه ی کاردا یه و قه له مره ی خوژی گه وره نه کات. به لام له هه مووی موهیم تر نه وه یه نه و گۆرینه نه خلاقیه یه که له م ولاته دا هیناویه تیه پیشه وه. نه م ولاته له مه وپیش پر بوو له راو و رووتکه ر که ریبواری نه یته توانی به سه لامه ت لیوه ی تیپه ری. نیستا نه دزتیکی تیا به و نه دزیه تیه کی تیا روو نه دا. به ئیجراتا تیکی کورت و توند دواپی هیتراوه به راو و رووت. هه ر که س مالی دزراوی به دهسته وه بگیریت، هه ر له و جیگایه دا سزای خوژی نه بینن و یا به بی میهره بانی نه کوژریت. بو یه که م گونا چاوکی هه لته کوژریت، بو دووم جار دهستیکی. هه ندی جار لووتی نه برریت، به لام له سیتیهم جاردا بیگومان نه کوژریت. نه گپه نه وه که جاریک برایه کی

خوځه ویستی میر به سواری به لای باخی کاربا یه کی هه ژاردا تیشه په ری و به بی پرسی خاوه نه که ی هه ناریک نه کاته وه. میر له سهر نه مه نه نیری به شوین براکه یدا و نه ویش پی له گونا هه که ی نه نی. میر نه لای به کام دهستت نه م کاره ت کرد؟ برا لاه که ی نه وه دهسته ی هه لته به ری. ئینجا لیتی نه پرسن: نه ی به کام په نجه ت هه ناره که ت کرده وه؟ په نجه که شی پیشان نه دا له سهر نه وه میر فه رمان نه دا نه و په نجه یه دهسته به جی بی ری. سزاکه هه ر له و جیگه یه دا نه هیتزیتته جی! له م با به ته وه سهر گوروشته یه کی تریش له نادرشا نه گپه نه وه، بیگومان میر خوځی له توند خوویدا که م له نادر شا ناچی! گوایه لاشه ی زه لامیک نه دۆز نه وه که گورگ به جوژیکی وا پارچه پارچه ی کردبوو که نه ناسریتته وه؟ خه به ره که نه گاته میر و زۆر هه ول نه دا سهر و شویتیکی ئیشه که بدۆزیتته وه، بو ی هه لئاسووری. لادیه کان گونا هه که نه دهنه پال گورگی نزاری ده وری دیکانیان، به لام میر به مه ش دهستی لی هه لته گرتن، داوای گرتنی گورگه گونا هه باره کانی کرد. هه ندیکیان گرتن و بر دیان بو میری مه زن، میر نه م گورگانه ی به چه شتی به دهر ده وه کوشت که لادیه کان قه راریان دا هه ر چۆنی بی پیاو کوژه راسته قینه که بدۆز نه وه نه وه ک خوځشیان به مه ره ی گورگه کان بچن. نه م سهر گوروشته یه وه نه بی زۆر له شیوا بچی، به لام به ج چاوی ته ماشای کرده وه میر نه کرئ نه وه پیشان نه دا بو نه وه ی چاکتر نه م سالاره که به سهر به شتیکی گه وره ی نه م ولاته دا دهستی نه روا ته و سیف بکه م، ویستم یارمه تی له و رۆژنامه نه بخوازم که دکتور روس گرتو به تی. نه م پیاوه دکتوری بالوێخانه ی ئینگلته ره بوو له به غدا، هه لیک ی باشی بو هه لکه و تیبو، له لایه ن میره وه بانگ کرابوو بو ولاته که ی. وا دهر نه که وی که میر مسته فای باوکی کویر بوو بوو، وه له سهر نه مه محهمه د پاشا تکا له کوژنیل (ته یلهر) نه کا که دکتور یکی بو بنیری تا کوو هونه ری خوژی تا قی بکاته وه. نه م ئیشه به دکتور روس نه سپیری. دکتور روس له گه ل با به زید به گی مامی میردا که بو نه م فه رمانه نیرابوو بو به غدا، نه چی بو ولاتی میر. وا دهر نه که وی له گه ل دکتوردا باش نه جوو لانه وه. له و پوه زوو نه گه ریتته وه بو هه ولیر و چاوه روانی فه رمانی میر نه کا. له ریگا شتیکی سه یری تووش نه بی. نه هالی دیسه ک مناله کانیان نه هیتن بو لای داپیره یه ک، نه میش به سهر په ت و داودا دوعا نه خوینن و نه مانه هه لته واسن به سهر و ملی مناله کاندا. نه م نووشتانه گوایه

منالەکان ئەپاریزی له وهزەنی دێو و درنج. بەلای دکتۆرەوه کوردەکان وەکوو هەموو خەلکی شاخی زۆر ئەفسانە پەرستن. هەموو شاخیک، هەموو دۆلتیک خێو و جنۆکەى خۆى هەیه. لەلای رەواندۆزەوه ئەشکەوتیک هەیه که پرە لەمانە. لەم ئەشکەوتەوه لە سالی ۱۸۳۱دا روهو شار دەنگی تۆپ هات، هەر دواى ئەمە تاعوون داکەوت. ئەم دەنگی تۆپە دوو مانگی خایاند دواى ئەمە چ ئەو و چ (پەتا) کتویر نەمان. ئەم ئەفسانەیه لە لایەن گەلی پیاوی ناسراوه به راستی تەماشای ئەکرا. لەهەولێر دکتۆر روس هەلی بۆ هەلئەکەوی که بهوردی سەرئنج بداتە کورد و رەوشت و خووی کورد، زۆر بەتوندی لە شەپانیه تی و درپی ئەوان ئەدوێ. ئەلێ: خووی هەرە جیتیگری کورد شەپە. لە بێشکەوه بەم چەشنە پەرودەرش ئەکرتن. وەختی هەرە خووشی ئەوان ئەو هەنگامەیه که لەشەر و هەرادا رایشەبوێرن. منالی دوانزە یا پانزە سالییم دیوه که زۆر خراب بریندار بوون لە شەپدا. وەکوو ئەبیهەم شەپەکانیان زۆر خوێنینه. لە پیشا به تەفەنگ دەستی پێ ئەکەن، بەلام زوو ئەیکەیه نە شەپە خەنجەر. شەپە ئەمان وەکوو هەرا و دەمەقالی عەرەبەکان نبیه!! شەپە راستەقینەیه و کوشتار و برینداری زۆری تیا ئەبێ. قینیان لە حکوومەتی بەغدا و سەربازەکانیه تی. ئەلێ ئەگەر شاری بەغدا بەکەلکیان پێ تورکەکان ناتوانن بەک رۆژ بەرامبەریان بوەستن. بۆ هەولێر و پردی هەلیان مست کەوت و گرتیان. پردییان بە یەک سەعات داگیرکرد. بۆ تەئیمینی ویستەمەنیان جگە لە ولاتەکەى خوێان پشت بەهیچ لایەکی تر نابهستن. هەرچیه کیان پیتوست بێ لە ولاتەکەیاندا دیتە بەرهم. هەر وهکو شاخەکانیان پەرژینیکی سەختە بەرامبەر بەلێشاوی دۆژمەنی ئاوهکی. دۆل و باری ولاتەکەشیان گشتی دار و ئاو و لەوهریان بۆ پیتک دینی.

ناوچهی دهوری هەولێر لە لایەن پاشاوه لەسەر ئوسولێ قەلا میری دابهشکراوه بەسەر سەرکردهکاندا. تیره ی -طی- عەرەب بەر دەستی پاشان و لەو کاتەدا که لە ئاکری بوو لەشکرێکی باشیان ناردبوو بۆی. پاشا وا دیاریبوو خوێشەویست بوو یا لە رووی زەبر و زەندیهوه لێی ئەترسان. دزی و جەردەبی هەر ناویشی نییه. بەشەو دەرگا داناخړی. لەگەل ئەوهشدا سزای کوشتن زۆر دەگمەنە. بۆ دزی دەستیەک ئەبرێ. بۆ هەلھاتن لە لەشکر پیتیهک. بۆ گوناھی تر چاویک وەیا هەردوو چاوه لئەکوێرێ. بەلام هەندێ جار سزای لەمە سەیرتریش ئەدرێ.

جاریک سەرەک هۆزێکی -طی- که لە جەردەبیدا بەناوبانگن لەلایەن تیره ی (جربوع) هوه لەجیتی خۆی هەلئەکەن، لە دیجلە ئەپەریتتەوه و پەنا ئەهینیتتە بەر ولاتی میر. لەویدا مودەتی بە ئاسایش و بەپیتی دەستووری ولاتەکە دانەنیشتی، ناخری بێ نیسی بێزاری ئەکا و رۆژی لە رۆژان کاروانیک بەلای هەوارگەکیدایا تیتنەپەری، ئیتر خۆی پێ ناگیرێ و کاروانەکە روت ئەکاتەوه. سبەى ئیوارێ پیتش ئەوهی ماله تالانیهکەى تاقەت بکا لەپەر پینج شەش سواری کورد پەیدا ئەبن. راست روو ئەکەنە دەواری سەرەک خیلەکە و بەبێ پرس و قسە لەبەر دەرگای دەوارەکەدا سەری کابرا ئەپەرین و بە هێواشی ئەگەرینە دواوه.

لە هەولێر ئەحمەد بەگی برای که حاکم ئەبێ زۆر بەناسکی دکتۆری قبوول کردبوو سولتان بەگ ناویکی سەرکردهش که لە بارەگای لەشکرەوه هاتبوو زیارەتی کردبوو بەقسەى ئەمان لەشکرەکە نزیکەى (۱۵-۲۰) هەزار کەس ئەبێ و لەوساوه ئاکری گیراوه. ئەمانە بێ نیس لە بارەگا دانیشستوون. ئاکری جیتیگایەکی زۆر سەختە و بەسەر تاشە شاخیکى قوتەوهیه که تەنیا ریتیگایەکی هەیه. ئەم ریتیگایەش ئەوهندە تەسکە بەگران دوو کەسى بەتەنیشت یەکەوه پیا ئەرۆن، لەبەر ئەمە خەلکی ئەوئ وایان ئەزانێ که هیچ هیتیک نییه لەسەر زهوی بتوانێ ئەوئ بگری. ئەش پاشاش برۆای نەبووبێ وا زوو بیگرن. رۆژی ۳۰ى مایسی ۱۸۳۳ پاشا کاغەزێکی نارد بۆ حاکمی هەولێر که دکتۆر روس لەوئ بپیتتەوه هەتا ئەنێرێ بەشوتنیا و فەرمانی پێ دابوون میواندارییهکی باش بکری. رۆژی شەشى حوزەیران خەبەر گەیشتبوو کاروباری نامیدی هەموو تەواو بوو. پاشای کۆن، سەید ناو، دەرکرا. موسا پاشا لەجیتی ئەو دانرا. سەلیم پاشا کرا بە حاکمی ئاکری. ولاتەکە هەمووی سەرفرۆی حکوومەتی رەواندۆز بوو بەم جۆرە ئاسایشی تیا دامەزرا. بەلام لە بابەت چوونی دکتۆرەوه بۆ لای پاشا هەتا سبێ تەموز هێچ خەبەرێ نەبوو لەو رۆژەدا فەرمان هات که دکتۆر بچێ بۆ بارەگا لەسەر ئەمە دکتۆر بە کەلەک لە (زێ) پەریبهوه و لەپاش چوارده سەعات گەیشتبوه ئاکری. پاشا بەناسکی دکتۆری قبوول کردبوو بەلام لە ژێرەوه خەبەری بۆ ناردبوو که هەر چەند لە بەر ئەمەى کاربەدەستیکى شای ئینگلیزه هەق وایه لەبەری هەلسی، بەلام چونکە لەناو ولاتیکى تازه داگیرکراو دایه بۆی دەست نادا لەبەر چاوی خەلک لە بەری هەلسی نەک بەهاتای یەکیان بزائن. دکتۆر

پاشای به ئیسک سووک و خووش خوو هاتبووه بهر چاو. له تمهه نی چل و پینج ساله دا بوو، سپی رهنگ، کونج و ئاوله چاویکی کوپر کردبوو، ریشی دوانزه ئینج درپژ و بۆرکار بوو. بهشی خوارووی ریشی دانههینرابوو، موهکانی بهیهکا چوو بوون، خووی پوشتنه و بهرگه کهی ریک و پیک بوو. که قسهی بگردایه دهنگی نهرم دیار بوو. میر چهند جاری گفتو گوئی درپژی له گهل دکتور روس کردبوو، له بابته شیوهی تهعلیم له ئینگلتیره و دینی هیندییهکان و چینیهکانهوه پرسباری لئ کردبوو. بهلای ئهوهوه ولاتی چینیش هی ئیمهیه!، جگه لهوهش ویستبووی بزانی مناسه به تی ئیمه له گهل ئیران و روسیه دا چۆنه! لهههلیکی تر دا میر له بابته کاری دهрман و پهتای تاعوون و پشانهوه گهلئ پرسباری لئ کردبوو. دواي ئه مانه باي دابوهوه سهر مهوزوعی شهړ و چهک و تفهنگیکی دوو لوولهی ئینگلیزی راوی پیشان دابوو، تفاقی ناو خپوهته کهی ئه و تفهنگه راوه، تفهنگیکی تر، شیریک، دووربینیک، چه تریک و تهخته بهندیکی ئه بی. به ته نیشته خپوهته کهی خپوهه خپوهتیکی تری دوو کۆله که بی گه وره هه بوو، که له ویدا پاش نیوه روان و به شه و دیوانی ئه به ست. قهت پیش به ره به بیان نه چۆته ناو جیگاوه. ته نیا ئه وسا ئه چوووه ناو جیگا و هه تا سه عات نو یا دهی پیش نیوه رۆ ئه نووست چاره کییک پیش وهختی نوپژ مؤزیکه لئ ئه درا و له وهختی نوپژدا توپیک ئه هاو پیرا.

چیرۆکیکی درپژ یا خود رۆمانی:

مامۆستا برزوو^(۱)

نووسینی: رهشید نهجیب

حوزهیرانی، سالی ۱۹۶۷

چیرۆکیکی نیشتمانی کۆمه لایه تییه

پیشرهو

ئهم چیرۆکه م بۆ ئه وه نه نووسیوه که بی به شاکاریکی ئه ده بی کورد، یان هونه ر و توانای نووسه ر پیشان بدا. بۆ ئه وهش نه نووسراوه که فرمیسک له چاوی خوینده واره کانی بهییتیه خواره وه، یان دلیان بکزییتیه وه! نه! بۆ ئه وه نه نووسراوه ئه مانه بهییتیه دی. ئهم چیرۆکه ته نیا بۆ ئه وه نووسراوه که به سه رهاتی نزیکه ی هه شتا سالیکی به شیکی کوردستان، به پرونی و ریکی، له دهروونی پاشینانا بژینی. ئه گه ر ئهم فرمانه ی به جی هینا، منیش ئه وسا به ئاسووده بی و به ختیاریه وه چاو لیک ئه نیم.

به غدا: مایسی ۱۹۶۷

بهشی به که م

چهند په ره به که به ره و دوا

کاتی وهستا شیرزادی باوکی به گولله یه ک، له بهر ده رکی سه را، له سالی ۱۹۳۰ دا کۆچی کرد، برزوو شهش سال بوو. له پاش ئه وه ته نیا ئه هووی دایکی ما بوو که دالده ده ری بیته.

ئهم خیزانه له بنچینه دا خه لکی سوله یمانی نه بوون. مام رۆسته می باپیری شیرزاد له سالی گرانبه گه وره که وه واته له ههنگامی شه ری (قارس و بایه زید) دا که له سالی ۱۸۷۸ دا له میانه ی روسیه و تورکدا قه و ما بوو، ناچار بوو بوو که کۆچ بکا بۆ شاری سوله یمانی، له دپی گه لاله ی شینکایه تییه وه. ئهم جیا بوونه وه یه له شوینی باوک و باپیری بۆ مام رۆسته م و خانزادی ژنی له گهل کۆچ

(۱) له باره ی ئهم رۆمانه وه بروانه پیشه کی ئهم کتیبه.

کردن له دنیا هیچ فەرقتیکی نهوتوی نهبوو. نهو دتیبه ره بچووکه به پیتته ی له پیشینانیه وه بوی مابوه وه، فرۆشتی به چوار سهد قران. به لام هه چهندی کرد دلئ بربویی نه دا که ره زی بناری شاخه که ی بفرۆشیت. جگه له وه ی خانزادی ژنی به هیچ رهنگیتیک رازی نه بوو به فرۆشتنی رهزه که، خوشی زور دلئ پیتوه به ند بوو، چونکه به شی زوری میوه کانی خوئی به تایبه تی هه لئ بژارد بوو و لئی دابوو. له ده ورپشتی کانیه به بچووکه که ی له رهزه که دا بوو، گه لئ دره ختی به دراریشی ناشتبوو. نه مانه، زوریان هاتبوونه به ره هم. چهند برتیک هه نجیری هه بوو که بو دهنک وردی و تام خوئی له هه موو شینکایه تیدا دهنگی دابوه وه. خو دار گوژی سهر کانیه که ی، که وه کو خیتوه تیکی سهوز و جوان به رز بوو بووه، جیگی حه سانه وه و وچاندانی هه موو خیزانه که بوو. هه موو هاوینی، له نیوه ی مانگی حوزه بیرانه وه هه تا نیوه ی مانگی تشرینی یه که م مالیان نه گواسته وه بو سهر رهز. خانزادی ژنی، له گه لئ نه ریمانی کوریدا که تازه پیتی نابوو دوانزه سالی خه ریکی کوکردنه وه ی به ری رهزه که نه بوون و خوشی به سهر دتیبه ره که وه هه تا زه ره ده پر نه مایه وه، گاه تووته که ی ناو نه دا و، گاه سه ریچ و یا بژاری نه کرد. هه تا کاتی شکاندنه وه ی نه هات و به م جوزه زینده گانیه که ی مناسبان بو خویان نه هینایه دی. پانزه سهر بزنه مه رهز له گه لئ مانگایه کدا که هه یانبوو ماست و دوی هاوینی بو ته مین نه کردن و، بو زستانیش نه یان توانی هه ندئ روژ و نه ختی که شکیشی لئ به ره هم به یتن. به دهم رهزه که وه پارچه زهویسه کی بچووکی هه بوو که مام روسته م هه موو سالی یه ک دوو ره تووی پیتوه نه کرد و، به شی خوارده منه ی خویان و دروست کردنی یه ک دوو ره ساوهر، گه نمی لئ نه دروه وه. خانزاد، وه کو هه موو ژنه دپهاتیه به کی کورد، وه ختی خوئی به فیرو نه نه دا، له کاتی خویدا نه ریمانی کوری هه لئه گرت و نه چون بو ناو دارستانه نزیکه کان بو مازوو چین، یان چواله تاله کوکردنه وه. به کورتی، خیزانی مام روسته م زینده گانیه که ی باشیان هه بوو له گه لاله. هه تا ناگری شه ره هه لگیرسا و گرانییه گه وره که ولاتی تار و مار کرد، ریگی کرین و فرۆخت وهستا، پشیوی و تالان و برو بلاو بووه. باجی حکومه تی به جوژی زیادی کرد که له توانای که سدا نه مابوو. هه رچی لاو و هه رزه کار هه یه به زور گیران به سه ریاز و نیرران بو سه هوئ به ندانی قه ففاس. زهوی و زار بی کشتوکال مایه وه، برسیتی و گرانی په ره ی سه ند و، به سه ده ها

لاشه ی له برسان مردوو بوگه نی کرد.

نه م کاره ساته له هه موو لایه کی ولاته که دا بلاو بووبوه و دپهاتیش له مه دا بیگومان به شدار بوو. له م ره وه بوو که مام روسته م به ناچاری هاته سه ر فرۆشتنی دتیبه ره که ی. له چوار سهد قرانه که ی بابی دوو سهد قرانی دانه ویله و، هه ندئ زه خیره ی تری کری. نهو دوشاو و میوژ و گوژی هه یبوو ناماده ی کرد. پینچ گویدریژی به کری گرت. روژی له به ره به یاندا مالی بار کرد و مانگا و چهنده سه ر بزنه که ی دایه پیتش خوئی و له گه لئ خانزادی ژنی و نه ریمانی کوری به ره و شاری سوله یانی که وتنه ریگا. له چه کا ته نیبا تفه نگیتی (شینکه) و خه نجه ریکی (شینه تیغ) ی هه بوو. چه کی له خویدا چونکه مه ترسی جهرده هه بوو له ریگا. پاش نیوه روژی که ی دره نگ گه یشتنه که لی (قه یوان). له وی له بن داریکا نزیکه کویره کانیه ک لایاندا و شهویان به سه ر برد. سه ینی، هیشتا نه سستیره به ئاسمانه وه نه ترووسکایه وه، که وتنه ری و چیشته نگاویتی گهرم گه یشتنه سوله یانی. له پیتشه وه، مام روسته م برباری خوئی دابوو که چی نه کا. دوو ناموزایه کی چهنده سالییک له وه پیتش چوو بوو بو سوله یانی و له وی دانیشتبوو دوکانیتی به قالی کردبووه. له ریگاوه چون بو مالی گوررون. هه روه کو هه موو که سیتی تر، مالی گوررونیش له م کاره ساتی و گرانی و شه ره بی به ش نه بوون. به لام به هوئی خزمایه تیه وه به روویه کی خوشه وه دایان کردن. نیوه رو گوررون هاته وه بو ماله وه. به جووته له گه لئ مام روسته م دوو و دریژ باسی دامه زاندنی هه واری مام روسته میان کرد. له نه جامدا هاویر مانه وه له سه ر نه وه که مام روسته م خانویه کی بچووک به کری بگری له بازاره بچکوله و هه ره له ویتشدا دوکانیتی به قالی بکاته وه، نهو رزقه ی هیناویه تی له ته ک خویدا ده ست بکا به فرۆشتنی و ماست و دوی چهنده سه ر بز و مانگاکه شی هه ره له و دوکانه دا بفرۆشی. هه ره نهو روژه که وتنه گهران بو خانوو و دوکانه که. له رووی مردن، کوچ کردن و په ریشانیه وه گه لی خانوو و دوکانی بو ش هه بوو له شاردا. مام روسته م به ئاسانی خانویه کی گرت به کری مانگی به چوار قران. نه مه دوو ژوو و به ره هیوانیتی هه بوو. حه وشه که ی نه وهنده گه وره بوو که بز و مانگاکه ی تیا داله بدا. نزیکه ماله که دوکانیتی بچووکی گرت مانگی به دوو قران. بو به یانی گواستیانیه وه هه واری تازه. نه م شوین گوژینه بو خانزاد

بهراستی کۆستیکی گهوره بوو. فېری ژبانیکي ناو چوار دیواری تهنگ نه بوو. له گه لاله شاخ، دارستان، چه، دۆل ئەمانه هه مووی کراوه بوو بۆ ئه و. به ئازادی، به سه ره به سستی ئەهات و ئەچوو هه موو دانیشتوانی دیکه که خزم و دۆست بوون. له هه موو شتیکیدا یارمه تی و ده ستیارییان ئەکرد، له سه ره هیچ شتیکی په کی نه ئەکه وت ئیستا له م شارهدا بیتگانه و ده ره ده ره ماوه ته وه، جگه له مام رۆسته می میتردی و نه ریمانی کوری هه مسه ری، هه مده میکی نه بوو. ئەوانیش په که میبان له به یانبه وه تا ئیواری له دوو کانه که پدا خه ریکی په پدا کردنی تیکه نانی بوو بزبان و نه ریمانی له به یانبه وه تا ئیوارییه کی درهنگ بزنه کان و مانگا که ی ئەله وه دران له بناری گۆیژه. به لām چاره نووسی و ابوو ئەبێ ده سته به ره بی.

سال و ده رگه رابه وه. شه ر دوایی هات و ولاته که تا راده په ک که وته بووژانه وه. مام رۆسته مییش له خرید و فرۆختدا چاوی کرایه وه. له گه ل خه لکی گه ره که که دا دۆستایه تی و ناسیاوی په پدا کرد و ئیشه که ی که وته روو له پیشکه وتن. خۆی پیاویتی دلپاک و سه ره راست بوو، به شی زۆری دانیشتوانی گه ره که که له و شتیان ئەکری. خانزادیش ئیتر ئەو ته په وشه ی جارن گرتبووی نه یما بوو، چاوی کرابه وه و له گه ل دراوسێکانیا ده سستی کرد به هاتووچۆکردن. کاتی هاوین هات ره ز و تری، میوژ و دژشاو هاته وه بیری، جاروبار له خه ویدا خۆی له بن دار گۆیژه که دا ئەبینی، یا فه ریکه گۆیژی ئەشکاند و یان هیشوه تری به ده سته وه ئەگرت. ئەم خولیا په به جوړی کاری تیکرد که ئیتر نه خه وی ما نه خۆراک. ئاخری، ئیواره په ک که مام رۆسته م له دوو کانه که ی هاته وه و، پاش شتیوکردن خانزاد سکا لای خۆی بۆ کرد. به ئاشکرا تییگه یاند که ئەم هاوینه ئەهوی بچیتته سه ره ره ز و هه ره که کو جارن رزقه که کو بکاته وه. ئەمه بۆ مام رۆسته م که له به ریکی ئەخسته وه که گرتنه وه ی زۆر گران بی. نه ختی مات بوو، له پاشا وتی:

ئافره ت، منیش وه نه بی که م ئاره زو مه ندی چوونه گه لاله و سه ره ره ز بم. هه موو رۆژیکم لیبه به سالیک لی ئەچێ، به لām خوا وای کرد که له شوینی خۆمان په ره وازه ببین. ئیستا ش، زۆر شکوو، برسی نبین و خوا وای له م شارهدا ده رووی لی کردووینه وه. جگه له وه ش رۆیشتنی تۆ بۆ سه ره ره ز بۆ من ئەبی به مالتویرانی.

که یبانووی مال ته نیا تۆی. تۆ برۆیت کی پاروه نانیکمان بۆ ئەکات؟ کی ته ماشای بز و مانگا که ئەکات؟ خۆت ئەزانی له به ره هه می ئەمانه ئیمه ئیستا پارهبه کی باشمان مست ئەکه ویت. خانزاد سه ری شوێ کرد، به چاوی پر له فرمیسه که وه وتی: باوکی نه ریمان بۆچی وای ئەزانی دوورکه و تنه وه م له نه ریمان و له تۆ بۆ من شتیکی ئاسانه؟ خوا خۆی ئەزانی مردنم پێ خۆشته ره له وه. به لām به ده سستی خۆم نییه، شه وو رۆژ ره زه که م له بیبه.

ئیستا که بی ره له وه ئەکه مه وه که وا تری خه ریکه ئەگا، هه نجیره کان زه رد بوون و هه موو خه لکی گه لاله کۆچیان کردوه بۆ سه ره ره زه کانیا، دان به خۆما ناگرم و زووره زوور ئەگریم. جگه له وه ش، تۆ چۆن ره وای ئەبینی که پاش ئەو هه موو ئەکر و تیکۆشینه ره زه که مان ویران بی و به ره که ی به خۆرای بی پروا؟! هه ره چۆنی بی ئەمسال ئەتوانم له بابی دووسه د قران پتر رزقی لی کو بکه مه وه. بۆ ئیش و کاری ناو مالی ئیره ش ئەتوانی بنیری به شوین پوره مه نیجی خوشکتدا. ئەو خوا لیبی نه ستینی، کچی پینگه یشتوو و بوو کیشی هه یه. ئەوان ئەتوانن ماله که یان به پاک و خاوتنی رابگرن و خۆشی با بیت سی مانگ لیبه لای تۆ بمینیتته وه.

به رامبه ره م گفته ژیرانه ی خانزاد مام رۆسته م ئیتر قسه ی نه ما. به نیبه دللی رازی بوو بۆ ناردنی خانزاد بۆ گه لاله و هینانی مه نیجی خوشکی بۆ سوله یمانی. ده رۆژی پێ نه چوو پوره مه نیج گه یشته سوله یمانی و دوا ی ئەوه ش به دوو رۆژ خانزاد له گه ل کاروانیکی شینکایه تیدا، رووه و گه لاله که وته ری. ئەمه په که مچار بوو له میترد و کوره نازداره که ی جیا ئەبه وه زۆر دل برینار بوو. ته نیا خۆشی چوونه سه ره ره ز نازاری برینه که ی که م ئەکرده وه. له م ساله وه ئیتر چوونه سه ره ره ز بۆ خانزاد بوو به ده ستووریک هه تا چوه جیگای حه قی خوی لیبی لانه دا.

ساله ها تپه ره ی، ئاوه دانی که وته ولاته که وه، کشتوکال په ره ی سه ند، خریدو فروخت زیادی کرد و، تالی و ناخۆشی گرانیه که، کوشتار و کاره ساتی شه ره که وه کوو خه و، به لām خه ویتی پر مه ترسی، ئەهاته وه بی خه لکه که. ئیشی مام رۆسته مییش هه تا ئەهات به ره و چاکی ئەرۆیشت. دووکانیکی گه وره تری گرت و له رووی ناسیاوی و خزمایه تبه وه له گه ل خه لکی شینکایه تی هه رچی رزقی ئەو

ناوه هه‌بوو بۆ ئه‌ویان ئه‌هه‌ینا. جاروباریش سه‌له‌می تووتن، گوێز و میوژیشی ئه‌کرد.

نه‌ریانی کورپیشی گه‌وره‌بوو، له‌ته‌مه‌نی هه‌ژده‌ ساڵیدا ئیتر نه‌ئه‌لوا که بزنی و مانگا به‌ری بۆ له‌وه‌ر. جگه‌ له‌وه‌ش، دوو مانگای ترو بیست سه‌رمه‌رپیشی کرپبوو، منالیککی دراوسیی دۆزبیه‌وه‌ و کردی به‌ شوانی رانه‌که‌ی. نه‌ریانییشی هه‌ینا بۆ سه‌ر دوکانه‌که‌ی تاکوو هه‌م یارمه‌تی بدا و هه‌م فیری ئیشه‌که‌ بی. رۆژی له‌ رۆژان، به‌ر ئاوردیککی ئیش و کار و ده‌سمایه‌که‌ی خۆی کرد. له‌گه‌ڵ ئه‌وه‌دا که به‌ خه‌زانه‌وه‌ گوزهرانیکی باشیان هه‌بوو، ده‌سمایه‌یه‌کی مناسیبیشی پیکه‌وه‌ نابوو. له‌ دلی خۆیدا پریری شتیکی دا، به‌لام ویستی له‌ پیتشه‌وه‌ له‌گه‌ڵ خانزادی ژنیشیدا پتر لیتی بکوڵیته‌وه‌. ئیواریه‌که‌ پاش خواردنی شپو خانزادی بانگ کرده‌ لای خۆی و وتی:

ئافره‌ت، ئه‌مه‌ چهند رۆژیکه‌ شتیکم له‌ دلدايه‌ ئه‌مه‌وی بۆتی ئاشکرا بکه‌م. موده‌تیکه‌ له‌ کار و کاسی و ده‌سمایه‌که‌م ورد ئه‌مه‌وه‌، زۆر سوپاس بۆ یه‌زدانی گه‌وره‌ کاسبیه‌که‌مان به‌پاش ئه‌روا. جگه‌ له‌و مال و رزقه‌ی هه‌مانه‌ له‌ دووکان و مال‌ه‌وه‌، هه‌ندێ ئه‌قدينه‌شم پیکه‌وه‌ ناوه‌. به‌شی ئه‌وه‌مان ئه‌کات که ئیتر له‌ کرێگرته‌بی پرکار ببین و خانووچکه‌یه‌ک بۆ خۆمان پیکه‌وه‌ بنه‌ین. به‌رپاستی ئاواتم ئه‌وه‌یه‌ که تا هه‌یزم تیا ماوه‌ خانوویه‌ک پیکه‌وه‌ بنه‌یم، ژنیکی باشیش بۆ نه‌ریان به‌هه‌ینم و به‌ بیبینی نه‌وه‌ی ئه‌ویش چاوم روون بیته‌وه‌. ئیتر نازانم تۆ ئه‌لپیت چی؟ خانزاد به‌بیستنی ئه‌م قسه‌یه‌ وه‌کوو گوڵ گه‌شایه‌وه‌، چونکه‌ ده‌می بوو له‌ته‌نگ و ته‌سکی خانوه‌که‌ وه‌رز بوو، به‌دل ئه‌یویست خانوویه‌کی فراوان و گه‌وره‌تر بۆ خۆیان دروست بکه‌ن، هه‌وشه‌یه‌کی وای هه‌بێ که بتوانی چهند دره‌ختیککی تیا بروینێ و که‌م و زۆر داخی دووره‌ په‌ری له‌ سه‌وزی و خووش رهنگی - گه‌لاله‌-ی له‌ بیهره‌یته‌وه‌. له‌مانه‌ له‌هه‌مووی زیاتر به‌ ژن هه‌ینان بۆ نه‌ریان دلی کرابه‌وه‌. ده‌می بوو له‌ خوای ئه‌ویست که بووکیکی جوان و ده‌ست رهنگینی له‌مالدا هه‌بێ که هه‌م کوره‌که‌ی به‌ختیار بکات و هه‌م بیی به‌هاوده‌م و یارمه‌تده‌ری خۆی له‌ مال‌ه‌که‌دا.

جا هه‌ر له‌سه‌ر بیستنی ئه‌م قسه‌یه‌ له‌ مام رۆسته‌می میردی، کوتوپر وه‌رامی

دایه‌وه‌ وتی:

باوکی نه‌ریان: خوا ئه‌یزانی وه‌کوو له‌ناو دلما بی وایه‌. منیش ده‌میکه‌ بیرم له‌م دوو شته‌ کردۆته‌وه‌. جگه‌ له‌وه‌ش، خۆت ئه‌یزانی، هه‌تا ئیستا هه‌رگیز سه‌رپه‌چیم نه‌بووه‌ له‌ وتی تۆ. پیتشینانیش وتویه‌: ئیمامی عه‌لی ده‌سته‌به‌ره‌ بۆ دوو شت: ژن هه‌ینان و خانوو دروست کردن. ناوی خوای لی به‌هه‌ینه‌ و له‌ سه‌به‌ینیه‌وه‌ له‌ خانوه‌که‌ تی هه‌لچۆ. بۆ نه‌ریانییش له‌ دوایدا بزانی چاره‌نوس چۆن ئه‌بی. رۆژی ئاینده‌ مام رۆسته‌م ده‌ستی کرد به‌گه‌ران بۆ پارچه‌ زه‌وییه‌که‌ له‌گه‌ره‌کی بازاره‌ بچکوڵه‌. له‌به‌ر ئه‌وه‌ی چاوی غوره‌ته‌ی له‌وی کرابه‌وه‌، ئه‌م گه‌ره‌که‌ی به‌دلدا چوو بوو گه‌لی دۆست و دراوسییشی له‌ویدا په‌یدا کرد بوو. له‌ رووی گرانی و شه‌ره‌که‌وه‌ زۆر خانوو ویران بوو بۆ ژمار که‌لاوه‌ هه‌بوو. زۆری بی نه‌چوو به‌دلی خۆی که‌لاوه‌یه‌کی دۆزبیه‌وه‌ و به‌ پارچه‌یه‌کی که‌م کری. خانزادیش ئه‌م شوینه‌ی په‌سه‌ند کرد چونکه‌ وه‌کو خۆی ئه‌یویست گه‌وره‌ بوو جۆگه‌له‌ ئاویکیش به‌ناوه‌رپاستیا ئه‌رۆشیت. هه‌ر ئه‌و رۆژه‌ که‌لاوه‌که‌ی کری و، له‌سه‌ر ئامۆژگاری دراوسیکانی چوو بۆ لای وه‌ستا جوامیری به‌نا. له‌پاش دوو رۆژ وه‌ستا جوامیر هات و رهنگی بیناکی رشت. خانزاد زۆر به‌په‌رۆشه‌وه‌ بوو که له‌ خانوه‌ تازده‌که‌یدا چهند چاوه‌به‌کی زیادی هه‌بی بۆ خزم و میوانی که له‌ گه‌لاله‌وه‌ دین بۆ لایان، له‌گه‌ڵ سه‌ر ته‌نوویریکی گه‌وره‌ که به‌ ئاره‌زووی خۆی وه‌کوو ژنه‌ دراوسیکانی شارستانی نانی پتری لی بکا. له‌ سه‌ر خواشستی ئه‌و وه‌ستا جوامیر به‌و چه‌شنه‌ رهنگی خانوه‌که‌ی رشت.

مه‌وسم به‌ره‌و هاوین بوو و ئیشی بیناکیه‌ی باش ئه‌رۆشیت. پیتش په‌له‌دان بیناکیه‌ی سه‌ری گیراو دواي مانگیک گواستیا نه‌وه‌ ناوی.

مام رۆسته‌م، خۆی پیاویکی دیندار و خه‌یره‌ومه‌ند بوو. له‌ گه‌ره‌که‌که‌دا ناویکی باشی په‌یدا کرد بوو. له‌به‌ر ئه‌وه‌ دراوسیکان به‌دراوسیستی ئه‌و زۆر خووشحال بوون. هه‌تا هه‌فته‌یه‌ک مه‌نجه‌لیان نه‌نایه‌ سه‌ر ئاگر، چونکه‌ هه‌ر رۆژه‌ یه‌کیک له‌ دراوسیکان خوراکی بۆ ئه‌ناردن. له‌ هه‌موو که‌س زیاتر خانزاد دلشاد بوو به‌م هه‌واره‌ تازیه‌. خانوه‌که‌ به‌دلی خۆی بوو، هه‌یوانیککی گه‌وره‌ و هه‌واگری هه‌بوو، سه‌ر ته‌نوره‌که‌ی به‌ئاره‌زووی ئه‌و بوو. هه‌ر یه‌که‌م هه‌فته‌ ته‌نوره‌که‌ی داخست،

پووره خونچه‌ی نانکەر له نیوه شه‌وه هات و دهستی کرد به هه‌ویر شیلان و له‌گه‌ل گزنگی خۆزدا کچانی دراوسی کۆبوونه‌وه بۆ نانکردنه‌وه.

خانزاد به چوار چاو چاوه‌روانی به‌هار بوو تاکوو وه‌کسو هه‌ر له پێشه‌وه ئه‌یویست چهند دره‌ختیکیش بنیژئ و که‌پرتیکی مێویش بکا له‌بهر هه‌یوانه‌که‌دا.

زستان، به‌سه‌رما و سۆله و چلووره‌یه، هات و تێپه‌ری. سه‌ره‌تای به‌هار بوو هه‌ندی گیا، ترشۆکه و به‌نۆکه له‌که‌ناری جوگه‌له‌ی ناو حه‌وشه‌که‌دا سه‌ری ده‌ره‌یتابوو. ئه‌وه‌نده‌ی پێ نه‌چوو کورپان و کچانی گه‌ره‌که‌که‌ ده‌ستیانکرد به‌ ئاماده‌یی بۆ جه‌ژنی نه‌ورۆز، هه‌ر ماله‌ له‌ناو ته‌شت و له‌گه‌ن و سوینه‌دا هه‌ندی گه‌نمیان چهند بۆ سه‌مه‌نی دروستکردن. شه‌وی نه‌ورۆز له‌مه‌یدانی بازاره‌ بچکۆله‌دا بوو به‌شایی و زه‌ماوه‌ن مه‌نجه‌لی گه‌وره‌ی سه‌مه‌نی خرایه سه‌ر ئاگر. له‌هه‌موو لایه‌که‌وه مه‌شخه‌ل هه‌لگیرسا، کورپان و کچان، به‌ره‌شه‌له‌ک ده‌ستیان کرد به‌چژی و هه‌لپه‌رکی و، ژنی قه‌یره و پیاوانی گه‌ره‌که‌که‌ش له‌لایه‌کی مه‌یدانه‌که‌دا کۆبوو بوونه‌وه و سه‌یریان نه‌کرد. زه‌ماوه‌نه‌که هه‌تا نیوه شه‌و خایانندی. ئینجا کاتی دابه‌شکردنی سه‌مه‌نی هات. پووره خه‌ندان، (که به‌ته‌مه‌نتری ژنی گه‌ره‌که‌که بوو)، به‌ملاکێکی گه‌وره سه‌مه‌نیه‌که‌ی دابه‌شی و هه‌موو لایه‌ک به‌خۆشی و دلشادی گه‌رانه‌وه مالی خۆیان و ئاواته‌خواری سالیکی نوێی پر له‌ دلشادی و به‌ختیاری بوون.

به‌رێکه‌وت، ئه‌م جه‌ژنی نه‌ورۆزه له‌ ئه‌نجامدا بوو به‌ دوو جه‌ژن بۆ خێزانی مام رۆسته‌م. له‌کاتی هه‌لپه‌رکێدا، نه‌ریمان که‌ له‌ هه‌رته‌ی جووشی لاویدا بوو هاوده‌ستی کچیک وه‌ستا. کچیک، که‌له‌گه‌ت، چاو و ئه‌گرجه ره‌ش و، پێست سپی. هێشتا له‌ته‌مه‌نی پانزه سالیدا بوو، به‌لام بالای به‌ری گه‌وره تری پێشان ئه‌دا. هه‌روه‌کو له‌م چه‌شنه هه‌لپه‌رکێیاندا باوه، کورپو کچ ده‌ستی به‌کتر ئه‌گرگن یان ئه‌چنه ژیر بالی به‌کتر، به‌لام گه‌توگۆ نابێ له‌ به‌ینیاندا. نه‌ریمان و ئه‌م کچه‌ش به‌و جوژه. ئه‌و شه‌وه دوو جار ده‌ستی به‌کتریان گرت به‌لام لیویان نه‌کرایه‌وه. له‌گه‌ل ئه‌وه‌شدا فریشته‌ی دلداری کاری خۆی کردبوو له‌ دلی نه‌ریماندا. رۆژی دوایی، پاش ئه‌وه‌ی باوکی رۆیشت بۆ دوکان نه‌ریمان چوو له‌ لای دایکی، به‌ رووبه‌کی هه‌لبه‌رکا و به‌شه‌رمه‌وه به‌ دایکی وت:

- دایه‌گیان: شتی که‌ هه‌به له‌ دلدا نازانم ئه‌توانم لیت به‌رسم؟

خانزاد، هه‌روه‌کو هه‌موو دایکێکی دل‌سۆز ته‌ماشای ره‌نگی هه‌لبه‌زکاوی نه‌ریمانی کرد، به‌په‌رۆشه‌وه وتی:

- کورپو شیرینم: چی له‌ دل‌تایه‌ بیلێ، من دایکت و نابێ هه‌یچم لێ به‌شاریته‌وه.

نه‌ریمان، نه‌ختی به‌ترس و پتر به‌شه‌رمه‌وه وتی:

- دایه‌گیان! دوینی شه‌و ئاگات لێ بوو که‌ به‌ هه‌لکه‌وت دوو جار له‌گه‌ل کچیکدا هه‌لپه‌ریم. خۆ ئه‌زانی هه‌یچ گه‌توگۆیه‌ک نه‌بوو له‌ میانماندا، به‌لام ئه‌م کچه‌م زۆر به‌ دل‌چوو. نازانم تۆ ئه‌یناسیت؟ دایکی به‌ زه‌رده‌خه‌نه‌یه‌که‌وه وتی: چۆنی ناسم؟ ئه‌وه گولنازی کچی وه‌ستا زۆرابی شیرگه‌ری دراوسیمان. هه‌موو جارێ دیت ناغان له‌گه‌ل ئه‌کاته‌وه. دراوسیه‌کی زۆر باشن. به‌لام تۆ له‌م پرسیاره نیازت چیه‌؟ ئه‌گه‌ر به‌راستی په‌سه‌ندت کردوه پێم بلێ تاکو له‌گه‌ل باوکتا به‌رێکی لێ بکه‌ینه‌وه.

نه‌ریمان ئیتر ته‌پووش به‌ری دا، وه‌لێ شه‌رمه‌یی هه‌رزه‌کاری هه‌ر وازی لێ نه‌هیتابوو. له‌بهر ئه‌وه له‌ژیر لیوه‌وه وتی:

بۆ په‌سه‌ندی بلتیت په‌سه‌ندم کردوه، به‌لام دوا قسه‌ هی تۆ و باوکه‌م. ئیه‌و چی به‌چاک بزانی لای منیش باشه. ئه‌مه‌ی وت و پێلاوه‌که‌ی له‌ پێ کرد و وتی:

- ئینجا با بچم بۆ لای باوکه‌م نه‌کوو ئیشیکێ پێم هه‌بێ.

پاش رۆیشتنی نه‌ریمان، خانزادی دایکی سه‌ر له‌نوی که‌وته به‌رکردنه‌وه له‌م کاره که‌ ده‌م بوو له‌ خه‌یالیدا بوو. نه‌ریمان تا‌قانه‌ بوو، ئه‌مه‌ خواشینی خوا بوو لای ئه‌و. دل وای لا خۆش بوو که‌، هه‌یچ نه‌بێ، هه‌تا هه‌یز و هۆشی ماوه ئه‌وه‌ی ئه‌ویش ببینێ و خانه‌واده‌که‌یان کوێر نه‌بیته‌وه. چ خۆی و چ رۆسته‌می میتردی له‌مه‌دا هاوبه‌ر بوون. له‌سه‌ر ره‌وشتی دیکانی، نه‌یان ئه‌ویست که‌ ژنه‌یتانی کورپان دوا بکه‌ویت، هه‌ر ئه‌و شه‌وه ئه‌م باسه‌ی له‌گه‌ل میترده‌که‌یدا کردوه. مام رۆسته‌میش له‌و که‌متر خواهشگر نه‌بوو. به‌ تابه‌تی وه‌ستا زۆراب دۆستیکی نزیک بوو، زۆر جار پێکه‌وه ئه‌چوون بۆ مزگه‌وت بۆ نوێژکردن. هه‌ندی جار به‌شه‌وه به‌جووته ئه‌چوونه‌ چاخانه‌ بچکۆله‌که‌ی گه‌ره‌که‌که‌ی خۆیان و له‌وێ چایه‌کی خه‌ست

و خوځېدلیان نه خوارده وده و گوټيان نه گرت له داستاني روځسته می زال يان نه سکه ندره. ئیستا بهم کچ خواستنه، په یوه ندي و دوستانه تيان بیگومان گه لی به هیتر نه بی. به بی دوو دلې رووی کرده خانزاد:

- دایکی نه ریمان! کاری خیر هه تا زووتر بی چاکتره. نه ریمان له مالتی وهستا زوراب خه زوروانی باشتر نادوزیته وه. خوځی گولنازی په سهند کردوه. له سبه ینی زووتر نیبه بچو بو مالتی مام زوراب و دهم و دووی دایکی گولناز تاقی بکه روه.

به شی دووهم

ژن هیانانی نه ریمان

چیشته ننگاوی روژی ئاینده باجی خانزاد سه ریو شیکي دا به سه ریدا و چوو بو مالتی وهستا زوراب. شیرینی وهستا ژن له بهر هه یوانه که یاندا دانیشتبوو، له سه رخو ته شی نه رست. گولنازی خه ریکي پاکیزې ناومال بوو.

شیرین که خانزادی بینی ریسه که ی خسته لاه و به ره و پیری چوو. هه چهنده زورجار بیدنه نگ و پرس نه چونه لای یه کتر، به لام که متر ریکه و تسوو که له چیشته ننگاودا ناموشو بکه، چونکه نه مه کاتی ئیش و کاری ناو مال بوو. به رووی که خوځه وه شیرین به خیر هاتنی میوانه که ی کرد و پارچه یه ک به رې لای خوځه وه بو راخست و وتی:

یاخوا به خیر بیت. فرموو دانیشه.

گولناز خه ریکي ناومال پاک کردنه وه یه. منیش له بهر بی ئیشی دهستم کرد به نه ختی رستن، به شکو بو زستان چهنده جووت گوره و بیبه کی خوری بو سامان و باوکی بچنم. خانزاد دانیش، ته ماشایه کی ریسه که ی شیرینی کرد وتی:

- نه گهر بو ت ته و او نه کرا منیش یارمه تیت نه دهم. به لام نه زانم تو ژنیکی دهست و په نجه رهنگینیت. په کت ناکه وئ له سه ر من. بیگومان گولنازی و هکو تو وایه له م ئیشانه دا.

وه کوه هه موو دایکی که ستایشی مالتی خو ی لا خوځه شیرین بهم قسه یه به رووی گه شایه وه و به پیکه نینه وه وتی:

- گولناز هه ر له منالیبه وه خووی دابوه رستن، چین و درومان. هه ندی جار گالته به چینی من نه کات چونکه نه و نه زانی گوره وی و کلاو به نه خشه وه بچنی و من نایانم. ئیستا خه ریکي فیروونی چیشته لینانه. به راستی له ماله که دا نهوم پیوه نه بی په ریشان نه بم. بو خانزاد نه م قسه یه هه لیکی باش بوو که نه و ئیشه ی بو هاتبوو باسه که ی بکاته وه و وتی:

- خوشکه شیرین: خوا لیت نه سینتی گولناز کچی که پر به پیستی خو ی زتی دینی و بچیتته هه ر مالتیکه وه ئاوه دانی نه کاته وه. خوا بکا تووشی به ختیکی باش بی. به دلې خو تان. باجی شیرین له وه راندا وتی:

- شوو کردن چاره نووسه. به لام من هیچ بیرم له مه نه کردو ته وه، چونکه گولناز هیشتا مناله، تازه پانزه ی ته و او کرده. تو ته ماشای به ژنی مه که. هه ر خو ی بالای به رزه. خانزاد ویستی ئیشه که به کورتی بیرینیتته وه و وتی:

- خوشکه شیرین: راستت نه وئ، من بهم به یانیه زوه بو یه هاتووم که خوازینتی گولناز لی بکه م بو نه ریمان. ئیمه نه مه چهنده ساله دراوسین و شاره زای یه کتر بووین. زور بیرم کردو ته وه، هه رگیز بوو کیکی له گولناز باشتر نادوزمه وه و نه خمی له ئیوه باشترمان مست نه که ویت. نه ریمانیش خو ت باش نه یناسی، هه ر چهنده هیشتا هه رزه کاره و رهنکه به ته و او ی فامی نه کرد بیتته وه، به لام کوړیکي له سه رخو و هیمنه. چاوی له دهره وه نیبه. ته نیا رده زامه ندی کردگار و باوکی له لا پیوسته. نه گهر بیکه ن به کوړی خو تان، خوا یار بی، هه رگیز په شیمانی له دوا ناب.

باجی شیرین نه ختی مات بوو. به راستی به بیریدا نه ههات و او زو به زوو داواکاری گولنازی کچی بیتته پیسه وه. له دوا ی نه ختی بیر کردنه وه وتی:

- دوست و دراوسیتی و هکوو ئیوه به ده گمن هه لته که ویت. هه موو تان نه نیبینه سه ر سه رمان. به لام من هیشتا گولناز به منال نه زانم بو شوو کردن. سه ره رای نه مه ش بو شتیکی و ا به گره نگ نه بی باوکی بریار بدا. نازانم کچه که، خوځی، بیر چیه؟ ئایا خواشینی هه یه یا نه؟

خانزاد وتی: بیگومان له پیسه وه به لینی باوکی پیوسته. به لام هیچ پروا ناکه م وهستا زوراب له مه دا دوو دلې پیشان بدا. نه میبیتته وه سه ر گولناز. نه و بو

من وهکوو کچیکی خوشه ویستم وایه. نهریمانیش، نه لیم کوری خومه، لایکی باشه و نه دینی که بیکه به کوری خوتان.

باجی شیرین وای دیار بوو که دللی نهرم بوو بوو. به لام، دیسانه وه، وتی:

- نه وهی توئه یفرمویت راسته. ولئی هه تا باوکی مناله کان نه یه ته وه و له م بابه ته وه گفتوگویی له ته که نه کهم ناتوانم هیچ به لینیکت بدهم.

دوای نه مه، خانزاد سهریوشه که ی دا به سهریدا و مال ئاواپی له وه ستا ژن کرد و وتی:

- من له پاش دوو رۆژی تر سهرتان لئ نه ده مه وه، نه وسا ئیشاللا مژدهی ته وواتان لئ وهرئه گرم.

نه و ئیواره یه مام رۆسته م و خانزادی ژنی، پاش شیتوکردن، دوو یاره باسه که یان کرده وه و خانزاد نه نجامی گفتوگۆ که ی به یانی بو گپا یه وه وتی:

- من لام وایه نه م ئیشسه، پشت به خوا، به م زوانه پتیک دپت و سال تی وهرناگه رپتیه وه نه وهی نهریمان له باوه شماندا نه بئ. مام رۆسته م، به زرده خه نه یه کی به ختیارانه وه وتی:

نه وسا تۆش ئه بی به نه نک و منیش نه بم به باپیر!

خانزاد، له وهرامدا، وتی:

- ها نامه ده مت! له وه خۆشتر چی هه یه ئینجا؟

بو خانه وایه کی دیکانی که نه وهی زۆر به بناغه ی ژبانی نه زانی ژن هینان بو کوری، خو نه گهر کوره که شی تاقانه بیت یه کی که له و جه ژنانه که له بیر نه چپته وه.

ئیسناکه مام رۆسته م و ژنه که ی یه که م هه نگیان ها ویشته بو ژن هینان بو نهریمان، هه موو بیر و هوشی نه م چهند رۆژه یان بریتی بوو له مه: چون شه کراوی بخونه وه؟ کی بانگ بکه ن؟ شایی و زه سا وندیکی چونی بو بگپرن؟ ژووری زاواییتی چون پراژتیه وه بو نهریمان؟ له سهر ده ستوری پیشیان، خانزادی دایکی زاوا که ته گفتوگۆ له گه ل شیرینی دایکی ده سگیران.

نه م گفتوگۆ به پتر په یوه ندی هه بوو به ماره یی و جیازی و خشله وه. له پاش

چهند کۆیونه وه یه ک رپکه وتن له سهر هه موو شتیک. ماره ییه که ی بیست لیره ی ئالتون نه بئ، سی قات جلی ته و او، به که و او، کراس و ئاوه ل کراس و سوخمه وه. دوو مشک، چه فته یه کی سوورمه، دوو کۆلوانه ی ئاوریشم، له سهر خشل که میک ناکۆکیان بوو. پووره خانزاد به هوشیکی ساده یی دیهاتیه وه زۆر لایه نگیری نه وه نه بوو که بو چهند پارچه زپری پارچه یه کی زۆر له ده ست بده ن. له سهر یکی تریشه وه باجی شیرین به ره وشت و ره فتاری شارستانی راهاتبوو، کچانیکی ده رو و دراوسئ که شوویان کردبوو نه یکردن به نمونه. نه مانه ههر یه کیکیان، به پیی ده رانه تی مالی زاوا، چهند پارچه یه کی خشلی بو کرا بوو. ئاخریکه ی هه ردوو لا رپکه وتن له سهر جووتی گواره، دوو بازن و کرمه کیکی زپری له گه ل هه یاسه یه کی زیو.

خانزاد به ساویلکه یی خۆیه وه وتی به شیرین:

- مالی دنیا هیچ نیبه، ده روو ده روونی پاک و خۆشی و خاوتینی دل مایه ی ئاوه دانی ماله. من که شووم کرد به مام رۆسته م له گه لاله، باو کم له شیریا ییه کی که م به ولاره داوای هیچی لئ نه کرد. دوو کراس و کۆلوانه یه کی شین به ولاره هیچم بو نه کرا. خو که هاتینه شاری سوله یانیش ههر خوا نه زانی له چ ته نگانه یه کدا بووین. له گه ل نه وه شدا یه زدانی میهره بان ده رگای خیری لئ کردینه وه. زۆر سوپاس بو خوا وندی مه زن. ئیستا له ویسته مه نی خۆمان پتر خوا پیی به خشیوین. خۆش نه زانی له و ته نیا کوره به ولاره که سمان نیبه. نه وی هه بی و نه بی، هه مووی ههر بو نهریمان و گولنازه. خوا به ختیاربان بکا و پیتیان ره و ببینئ.

به م جوړه گفتوگۆ جیازی و خشل پراپه وه له ناویاندا. رپکه خستنی شه کراو خوارده وه و ماره برینیشیان خسته ده ستی میرده کانیانه وه.

ئیواری، پاش نانی شیوان، خانزاد دوور و درپژ ئیشسه که ی له مام رۆسته می میردی گه یاند و پیی وت که ههر له ئیستا وه خه ریک بئ بو خشل به دروست کردن و رپکه خستنی ژووری زاوایی بو نهریمان. جل و بهرگ و جیازی کاری پووره خانزاد بوو که له گه ل چهند ژنه دراوسیه کی شارزادا پتیک به پین.

کاتی خانوه که یان دروست کرد، ژووریکیان به تاییه تی ته رخان کردبوو بو

نهریمان. ئەمە کە لە گێهەک بوو لە دەستی راستی هەبوانە کە وە. سێ پەنجەرە یە بەسەر
حەوشە کەدا هەبوو. شووشە کانی رەنگاو رەنگ بوو. لە ناویشە وە گەنجینە یە کە
بچووک هەبوو لەسەر کە لە گێهە کە. تەنیا پەنجەرە یە کە هەبوو کە تاریکی
ژوورە کە یە نەختییک کەم ئە کردە وە. لەسەر وینە یە کۆن تاق و رەفە یە تیا بوو.
لە و ساوە کە هاتبوو شار، مام رۆستەم ئاشنایی پەیدا کردبوو لە گەل گەل
بنەمالە یە ناو شار و هاتوچۆی ئە کردن. لە بەر ئەو بیریکی پەیدا کردبوو کە چۆن
ژووری زاوایی تاقانە کە یە پرازی نییە وە.

بۆ سبەینی لە گەل دۆستیکی شارەزایدا چوو بۆ ناو بازار. بریاری خۆی دا بوو
کە چی بکڕیت.

جووتی لبادی سفتی نەخشینراو کە وەکوو لاکیش بە کار بەیتیری لە گەل
بەرە یە کە یە جوان چنراوی بیجار بۆ میان فەرش. نوین و پیتخە و تە یە بۆ پوورە
خانزادی ژنی دانابوو کە پیکبەیتنی. هەر ئەو رۆژە ئەمانە یە کەری و ناردنە وە بۆ
مالە وە. لە مالی یە کێک لە دۆستە کانی جووتییک یە غدانی جوانی دیبوو لە گەل
هەندێ تاقپۆشی گولنکە دار. رووی کردە مام هۆمەری دۆستی و تە: وا
ئەمانە مان کەری. من تاقە نهریمانم هە یە و هەموو رۆژی شای لۆغانم نابێ. ئە گەر
ئە توانی با بچین بۆ گوزەری ئوتراخچیه کان. هەندێ شتی ترم پیتووستە بەشکو
بیکی. ئینجا بە جووتە روویان کردە گوزەری ئوتراخچیه کان، لەم دوکانە وە چوون
بۆ ئەو دوکان هەتا ئەو یە پیتووستی بوو کەری و ئەوانە شی ناردە وە مالی.

لە گەل ئە وەدا کە لە چوار سەعات پتر بوو بچ و چان ئە سوورایە وە، مام رۆستەم
هەتا ئە هات گوری زیاتر ئە بوو چونکە ئەم رۆژە رۆژی هەرە بەختیاری ئە بوو.
تاقانە کە یە بە تەمەنی پیاوی رەخسبوو. وا ژنی بۆ ئە هیتنی و خوا یاری پیتش
ئە وە یە لە ژیر خاکی رەشدا چاو لیک بنی بە بینینی ئە وە یە نهریمان دلشاد ئە بچ.
ئە گەر مام هۆمەر نە یهیتنایە وە بیری کە هەنگامی نوێژی نیوەرۆ هاتوو، لە وانه
بوو هەتا ئیواری بە بازاردا خول بخوا.

بە پەلە، بە جووتە، رۆیشتن بۆ مزگەوتیکی نزیک، دەسنوێژبان شت و تیکە لاو
بە گەل نوێژکەران بوون. لە پاش تە و او بوونی نوێژ هەر یە کە یان گەرایە وە بۆ مالی
خۆی و ئەو پارو نە یە بەقسەمت بوو خواردی. خانزادی ژنیشی لە سەریکی

ترە وە خەریکی ریک خستنی ژوورە کە بوو. لە خۆشی و شادیدا پیتی زەوی
نەئەگرت، بروای بە چاوی خۆی نەئە کرد کە ئەم مال و بەرە یە هی ئەوان بچ.
وەکوو دوینی بچ لە بیری بوو کە سالە ها لە وە پیتش چۆن بە هەژاری، بە ناھومیدی
و، لە ترسی برسیتی و بچ دەرامەتی دینی گەلالە یان بە جی هیشت و بەرەو شاری
سولەیمانی شاخ و دۆلیان بری: شاریک کە نەناسیاریک نەخزمیتیکی تیا نە بوو!
هەر چەند بە درێژایی ریک مام رۆستەم تیی ئە گە یان کە گەلالە و سولەیمانی بۆ
ئەوان هیچ جیا وازیکی نییە، هەر دووکیان لە ناو جەرگە ی کوردستاندان و لە هەر
لایەکی ولاتە کەدا بن هەر لە ناو خزم و خویشان، بە لام دلدانە وە یە بۆ خانزاد
دادیکی نە بوو.

خانزاد وەکوو مەلیکی نازاد و یان گیانلە بەریکی هۆگر تەنیا لە ناو گرد و چیا
و رەزە کانی گەلالە دا چاوی کردبوو و لە ویدا ژیا بوو. بۆ ئەو سنووری گەلالە یان
شینکایە تی ئە و پەری سنووری جیهان بوو. وەلی ئیستاش پاش ئەم هەموو سالە
و دوا ئە وە یە خوا دەرووی خیری لی کردنە وە، بروای هیتنا بە راستیی قسە ی
میردە کە ی. ئیستا وا خاوەن مالی خۆ یە تی.

نهریمانی کوری پیتگە ییو و چۆتە ریزی پیاوان. مانگ تی وەرناگە ریتە وە
بووکی بۆ ئە گوتنە وە و ئە ویش لە بەروبوومیانا ئە حەسیتە وە.

مام رۆستەم لە گەل ئە وەدا ئەم چەند سالە دوور و درێژە ی لە سولەیمانی
رابواردبوو لە ژبانی دیهاتی دوور کە و تە وە، دیسان رە وشت و رەفتاری کۆنی
خۆی تیک نە دا بوو. هەر وە کو جارێ رانک و چۆغە یە کە مەرەزی سپاتی لە بەر
ئە کرد. لە ژیریشە وە کلتوئە یە کە قۆلدار. پیتلا وە کە ی یا کلاشیکی بە ریس
پەموو چنراو و یان کالە یە کە شەمامە بەند بوو. بە زستان، ئە گەر سەرماکە ی
سەخت بوایە، لە سەر چۆغە کە یە وە بە سەستیکی سووریشی لە بەر ئە کرد و
پووزە وانه یە کە خوریشی لە پچ ئە کرد. شە دە یە کە مۆری ئە بە ست بە سەر وە و
هەفتە ی جاری یان بە دە رۆژ جاری سەری بە گوتزان ئە تاشی و ریشە ماش و
برنجە کە شی قە لە م ئە کرد خۆی وەکوو هەموو دانیشتوانی شینکایە تی، سنگیکی
پان، بە ژنیکی نە کورت و نە درێژ و لە شیکی تیکسمرای هە بوو. رووی نەختی
درێژکۆلە و دوو چاوی کال و تیژی هە بوو، دەستی بە هۆی بە کارهیتانی بیل و

هه و جارپوه پان و ئیسکه که ی سهخت بوو، چه ناگه به کی پان و ریکی هه به. کورتیه که ی، تیکرا ته ماشای بکه بیت پیاویکی دیهن جوان و ریک بوو. خانزادی ژنی لهو نهختی که له گه تتر بوو و پیستیشی سپیووش تر بوو. چاوی له کال به و لاه زردباو بوو. ههروه کوژنی هه موو ولاتی له پاراستنی رهوشتی جارانی خویدا له میترده که ی به رهوشتر بوو. ساله های پین چوو هه تا دۆست و دراوسی پیتلاوه که یان پین گۆری به پانی بهرز. هه تا پیریتی لیتی دیاری نه دا گیل گیل که ی لانه برد!

به لام نهریمانی کورپان ناو و هه وای شارستانیتی کاری تیکردبوو، چونکه هه له ناو شاردای فامی کردبووه وهاوهل و براده کهانی هه موو شارستانی بوون. نه ویش، وه کوو کورگه لی گه رهک، که وایه کی دریت و سه لته به کی چۆغه ی نه پۆشی. فه قبانیه گه وری لی بهر نه دایه وه و جووتی کهوشی سووری به نازوهه له پین نه کرد. به لام باوکی، بو نه وه ی په یوهستی خوئی له گه ل دیکه یدا نه بری، هه موو سالتیک بو مانگیک له گه ل دایکیدای نه یبارد بو گه لاله، له م سهردانه سالانه دا نهریمان نه بوو به لایوکی تر. بهر له هه موو شتیک بهرگی شاری لانه برد، رانک و چۆغه به کی مهوری له بهر نه کرد، جووتی کلاشی له پین نه کرد و سواری نه سپیک نه بوو بهر وه چیا. نه م سهردانه بو نه و نک ته نیا سهیرانی پین، دریتیه پیدانی بوو بهر وه گ و بنچینه که شی. له کانگه ی دلپه وه نه یزانی که نه م هه ر پۆله ی چیا به. له گه ل خو یا په یمانی به ست که نه م په یوه ندیبه هه رگیز نه پچرتینی.

زه ماوه ند

۱- شه کراو خواردنه وه و ماره برین

پۆژه ها تپه پری و بهر بهر که اتی ناماده بوون بو شایی و زه ماوه ند بو بنه ماله ی بووک و زاوا نریک بووه. پاش لیکدانه وه به کی دوور و دریت له گه ل ژنه که یدا، مام پۆسته م بریاری دا که شه و بچن بو لای وهستا زۆراب و کاروباری شه کراو خواردنه وه و ماره پیرینی گولنازی له گه ل بپرتیه وه. له پاش شپوی ئیواری پیکه وه له گه ل خانزاد چون بو مالی وهستا زۆراب. خانزاد به جیا لای شیرینی وهستاژن دانیش، مام پۆسته م و وهستا زۆرابیش به جووته له سه ر سه کوکه دانیشتن. زۆری پین نه چوو مام پۆسته م باسه که ی کرده وه و پیتی وت:

وهستا زۆراب: تۆش وه کوو من نه یزانی که کاری خیر هه تا زووتر بیته دی چاکتره. خیزانه کاتمان نه وه ی بو نه م ئیشه پیوست پین به جیبان هیناوه. ئیستا ماوه ته سه ر نه وه که ناوی خوی لی بهینین، شه کراو بخوریته وه و ماره ش بپری. وهستا زۆراب، به نهختی شه رمه وه، وتی: من هه ر له پیتشه وه پین راگه یاندی که گولناز کچی خوته و هه موو به ک مالتین. خوته چۆنی به باش نه زانی با وایی و خوا پیرۆزی کا. دوا ی نه وه که وتنه باسی شه کراو خواردنه وه: که ی بکری و کن بانگ بکری و کن ماره ی بپری؟. له سه ر نه مانه ش ریکه وتن به یانی پۆژی هه یینی شه کراو بخوریته وه. دهر و دراوسی و دۆستانی هه ردوولا بانگ بکرین و مه لا بایزی ئیمامی مزگه وتی گه وره ماره ی بپری. پاش دوو هه فته ی تریش خوا یاری پین بووک بگوتیریته وه.

چیتستانگای پۆژی هه یینی مالی وهستا زۆراب وه کوو شاره هه نگ ورووژا بوو. لاوانی دهر و دراوسی که هاوه لی نهریمان بوون، هه موو له وئی کوو بوون نه وه بو یارمه تی هه ر به کیتیکی ئیشیتی گرتبووه ده ست. به کن شه کراوی دروست نه کرد، به کن په رداخی نه شت، هه ندیکیشیان ناومالتیان ریک نه خست و دۆشه ک و بالینیان رانه خست. له پاش ده میتک میوان دهستی کرد به هاتن. نه وه ندی پین نه چوو ماموستا بایزیش به میتزه ره سپیه که ی و ریشی قه له م کراویه وه و به جبه قه ستوره که یه وه که بو نه م چه شنه هه لانه له بهری نه کرد کردی به مالا و له ژووری میوان له لای سه ره وه دانیش. له پاش چاکو خوئی کردن و چند سه بیل کیشانیک ماموستا بایز رووی کرده وهستا زۆراب و وتی:

وهستا زۆراب: ئیمه له گه ل نه م دۆست و براده رانه دا هاتووین بو لات بو برینه وه ی کاریکی خیر که یه زانی پاک و پتخه مبه ری پایه بلند پیرۆزی کردوه، هاتووین که نه و گولئی له باخه که تانایه بیدن به نهریمانی کوری مام پۆسته م. خوشت نه زانی که نهریمان لایوکه که هه موو که س به دل نه یه وئی بیکا به کوری خوئی. وهستا زۆراب نهختی مات بوو، شه رم گرتبووی چونکه نه مه یه که مجار یوو کچیکی بدا به شوو. له پاش نهختیک، به ده نگیتی که یه ست، وتی:

نه وه ی دۆستان به باشی بزنان لای منیش باشه. خوا پیرۆزی بکا. ئنجا پیرۆتی دراوسیتیان، که هاوه لیکتی زۆر تیکه لی نهریمان بوو، هه لسا و دهستی

وهستا زۆرابی ماچ کرد. دواى ئەوه مامۆستا بايز پرسی که کى دەمراستی بووکه و کى دەمراستی زاوايه و گهواههکان کىن؟ وهستا زۆراب دەمراستی کچهکهى بوو مام رۆسته مېش هى کورپهکهى. دوانيش له دۆستانى ههردوو لا بوون بهگهواهی مارهبرى، ئینجا مامۆستا بايزيش لهسەر ئاینى ئیسلاام و مهزههبی شافعی مارهى نهریمان و گولنازی برى. پاش ئەوه پهرداخه شهکراو خورایهوه و لهبهر دەمی ههریهک له میوانهکاندا کهللهیهک شهکر دانرا. دواى ئەوه مامۆستا بايز فاتحهى خوتیند و لهگهڵ میوانهکاندا پیروزیایی ههردوو لایان کرد و مائاوایبیان خواست لیبیان. بهم چهشنه نهریتی ماره برین دوايى هات.

گواستنهوی بووک

زۆر تینه په ربیوو بهسەر ماره برینا که کىچ کهوته کهولتى نهریمان، ئه یویست رۆژى زووتر بووکه کهى بگوتیژیتتهوه. جیازی دەمی بوو تهواو کرابوو. ژووری زاوايه تیش هیچ کهم و کورتیبه کهى نه بوو. ته نانه ت جاجم و پۆپه شمین و بهرمالی تازه و پهنگا و پهنگیش چنرابوهوه له ژووره کهدا بهستهک کرابوون. ته نیا ئەوه مابوو که گولناز به شوخ و شهنگی و سهه به تاراوه بگوتیژیتتهوه بۆ مالى زاوا.

جیبه جى کردنى ئەمهش ئەوهنده دیشوار نه بوو. پیتشینان وتویانه «کاری خیر تا زووتر بیته دی چاکتره» خانزاد بریاری خۆی دا. شهویک باسه کهى کردهوه لهگهڵ مام رۆسته مداما و به جووته چوونه لای وهستا زۆراب و وهستا ژن تاکوو قسه بکهن لهگهڵبانا و رۆژیک ناو بنین بۆ شایى و گواستنهوه.

له پاش خوشی و بيش باسه که بیان کردهوه. گشتیان لهسهه ئەوه یهکیان گرت که دواى دوو ههفتهى تر، ئیوارەى رۆژى پینج شهموو، گولناز بگوتیژیتتهوه.

ههتا رۆژى گواستنهوه نزیک ئەبوهوه له مالى خه زووران و باواندا کاروبارى زهماوند گهرمتر نه بوو. شیرینی دایکی بووکى ژنیکى وریا و کار نازمووده بوو. ههر له پيشهوه خزمان و ژنانى گه ره که کهى بانگ کردبوو بۆ شاییه که. شهویک له وهبهر هه ندى له ژنه خزمان و دۆسته نزیکه کان له مالى وهستا زۆراب مانهوه. ئەمه شهوى (خه نه به ننان) بوو. ئەم ژنانه ئەو شهوه تا به ره به بیان خه ربیکى رازانه وهى بووک و ناماده کردنى جیازی بوون. پاش رۆژه لاتیش که وتنه ریک خستنى ناومال و چیتشت لېنان بۆ میوانهکان. له چیتشتنگاویکی گهرمدا

به کۆمهڵ بووکیان برد بۆ حه مام. به زمى ناو حه مامه که له به زمى ماله وه که متر نه بوو. کاسه ی خه نه و وسمه دهستا و دهستی نه کرد و دهست و پیتیان پى نه خشان. شهوی له وهبهر سهه له خه نه گیرابوو. ئەم خۆ رازانه وه دیه تا دەمی نیوه رۆ خایاندی. ئینجا هه موو لایهک گه رانه وه مالى بووک و، له وى، له گهڵ میوانهکانى تر دا نانى نیوه رۆیان خوارد. له ناو ئەم به زم و زهماونه دا گولناز، وهک خونچه یه کهى تازه پشکوتوو، جاروبار به راست و چه پدا لار ئەبوهوه و به نیم نیگاهی ته ماشای قه له بالغه کهى نه کرد. زۆر چاک نه یزانی که ئەم رۆ یه کهم ههنگاو ئەهاوێژى له رېگایه کی دوور و درێژدا که خودا وه ندى یه کتا نه بى کهس نازانى دوا ههنگاوى چى نه بى. به لام له رۆژیکى وا خو پرهمى و بهختیاریدا زۆر ماوه ی ئەوه ی نه بوو که به قوولتى بیهر بکاته وه له دوا رۆژى. ئەى کورد نه یوتوه «نان ئەو نانه ئەم رۆ یه له خوانه»؟ وه کوو هه موو کچیکى ئەوسای کورده واری، گولنازیش بیهر و هوشى به ند بوو بهم رۆژه وه که ده رگای ژبانیکى تازه ی بۆ نه کریتته وه. ئەبى به خاوهن مال و منال له ژیر سیتبه رى نهریمانى میتريدا به خوشی و دلشادی ئەژى. به لى! بۆ ئەو، بۆ ئەو گوله تازه پشکوتوه، بیهر هه ره گه رنگ ژیا نه تازه کهى بوو. له کچیکى تازه پیتگه بشته وه ئەبى به بووکىکی تازه مال.

کى چوزانى؟ ئەش له پاش چه ند سالیکی کهم خۆی بى به که بیانوى هه واری نوپى، دواى ساله ها رۆژى له رۆژان، ئەویش ژن به یینى بۆ کورپه کهى و یان کچه کهى بدا به شوو نه وه یه کی گه وره له م بنه ماله بچووکه وه بلاو بیتته وه. به لام ئەم خه یالانه هه مووی په رده ی ئەستوورى ئاینده به رى گرتبوو. ئەوه ی به رۆشنى له بهر چاویدا دیار بوو ئەوه بوو که ئەو پاش نیوه رۆیه ئەو تازه بووک، به خوشی و زهماوند ئەگوتیژیتته وه بۆ مالى خه زوورانى. بیهرکانى تر، وه کوو خه و یا خه یال، با بمینى بۆ دوا رۆژ. چاره نووسى چى بى هه ر ئەبیینى.

ئەو رۆژه مالى مام رۆسته مېش وروژابوو. هه ره به یانیه وه ده ستیان کردبوو به خۆ ناماده کردن بۆ شایى لۆغانى ئیوارى. دوو مه ر سهه بررا بوو، نزیکه ی ربه یهک برنج بژیرا بوو، قۆزى و سه ماوه ریک هینرابوه جۆش. مه وسم سه ره تای پایز بوو. له سهه سه کۆکه قالى و لباده و دۆشهک داخرابوو. خانزاد له گهڵ ئەوه دا که نه ختییک چووبوه ساله وه، جیى به خوشی نه نه گرت، وه کوو په یتسوکه هه لته سوورا و ژنانى دهر و دراوسیش یارمه تیان ئەدا. سه عاتى پيش رۆژتاوا، له

مائی باوانهوه و بهه موو جیازی و تفاقهوه، گولناز گوتیزرایهوه بز مائی زاوا. تارایهکی سووری دابوو بهسهردا، پوره خهندان که ژنیکی سهر سهلار و ناسراوی گه په که بوو، به بهربووی له بهر ده میهوه نه ریشت. کاتن نزیکبونهوه له مائی خه زووری مام روسته م و خانزادی ژنی هاتنه بهر ده رگا. ئەمان به چنگ نوقولیان بلاو کردهوه و ژنانی دراوسیش دهستیان کرد بهه لهه له کیشان له ژورهوه. پوره خه ندانی بهربووک گولنازی برده ژووری زاوی. ئینجا هه موو ژنه کان له وئ کویونهوه و خانزادی خه سووی نزیک بووه لیبی و تاراکه ی له سه لادا. پووی گولناز له شه رما بگره له په نگه ی تاراکه ی سوورتر هه لگه رابوو. له سه ر ده ستووری نه وسای کورده واری و بز نه وه ی نوبه رکه ی کوپ بی، کوپکی چوار ساله یان خسته باوه شی بوو که وه. نه ویش نه ملا و نه ولای مناله که ی ماچ کرد و به نه سپایی لیبی پرسه که ناوی چییه ؟ ناوی شیرزاد بوو. له دلی خویدا گولناز نیازی کرد که نه گه ر نوبه رکه ی کوپ بی ناوی بنی شیرزاد.

له لایه کی تره وه، هاو ده له کانی نه ریمان زاوایان برده بوو بز حه مامی قشله. له پاش گالته و گه مه یه کی زور، سه رتاش هات و کاکوله که ی داهینا و پتیکی خست. ریشه ته نه که تازه ده رچوو ه که ی ده مه گوتیزانیکی به س بوو بز پاک کرده وه ی. له زرده په ردا حه مامیان به جیهیشت و روه و مائی مام روسته م به گه له که وتنه ری. نوژی شیانیان، هه موو لایه ک، له مائی مام روسته م کرد و ماموستا بایز، ئیمام بوو دوی نه وه له سه ر سه کوکه خوان راخرا و شپوی ئیوارئ خورا. ماموستا بایز دووباره پیروزیایی باوک و کوپی کرد و مهیدانی بز لاوان به جیهیشت، چونکه نه یزانی کاتی په شبه له ک و چویی هاتوه. کاک بارامی زورناژهن ده می بوو کیچ که وتبوه که ولی. هه ر دوی ریشتنی ماموستا بایز خانزاد و پوره خه ندانی به ربووک نه ریمانیا ن برد بز لای بووک. دهنگی هه لهه له دووباره بهرز بووه. نه ریمان نزیک بووه له گولناز و، سه ری سووما بوو نه یه زانی چی بکا. پوره خه ندان گه یشت به فریایا، برده ته نیشت گولنازه وه و سرپانی به گوتیا:

گولناز ئیستا ژنی حه لالی خوته، نه ملاو نه و لای ماچ بکه و دهستی بگره و بیبه ده روه و هه لپه رکچی جوش بکه ن.

نه ریمان به و جو ره جو و لایه وه، نه میان به شوخی و لاوچاکی، نه ویان

به جوانیه کی دلفرینانه وه له ژوور هاتنه ده ری. کاک بارام ده س به جی شمشاله که ی گرت به ده مه وه و له سه ر ئاههنگی چویی شیخانی دهستی کرد به لیدانی. دووزه له ژنه نیشت یارمه تی نه دا. کوپان و کچان دهستیان گرت و هه لپه رکیه کی گه رم و گوپ دهستی پیکرد له حه وشه که دا. مام روسته م له سه ر سه کوکه له گه ل میوانه هاوته مه نه کانیانیا دانیشتبوون. وادیار بوو هه ریه ک له مانیش هه رزه کاری و ژن هیئانی خوی نه هاته وه بی. به لام مام روسته م خوی له باریکی ترده نه بیینی، له جوشی به ختیاریدا بوو، ئاواته خوازی نه وه بوو که به یارمه تی خوا، زاوایه تی کوپه زا که شی بیینی، هه ر چه ند نه یزانی که نه مه ئاواتیکه رهنگه هه رگیز نه به ته دی!.

ده وروپشتی مائی مام روسته م سه رکه ر پری کرد بوو. ته نانه ت سه ر گوتیسوانه کانیش پر بوو له منالانی گه ره که که. شاییه که تا درهنگ وهختی خایاندی. نزیکی نیوه شه و میوانه کان مالتا و اییبیان کرد و ریشتن. ئینجا پوره خه ندان هات به شوین نه ریمانیا و خسته یه په رده وه. به لام بیشت نه وه تیبه گیاندا که له ژوره که دا به رمال داخراوه و پیوسته که له پییشه وه دوو رکات نوژی په رده بکا. هه روه ها له ژیر لیوه وه تیشتی گیاندا که چوونه په رده کاریکی سروشتیه که له پیشت هه موو پیاو تیکه وه به. هه ر که نه ریمان چووه ژوره وه پوره خه ندان ده رگا که ی جووت کرد و خوشی وه کو پاسه وان له پشت ده رگا که وه دانیش.

له پاش دوو سه عاتیک نه ریمان ده رگا که ی کرده وه و راست و ره وان چوو بز لای باوکی و دایکی و دهستی هه رده و کیانی ماچ کرد. نه مه نیشانه ی زاوا بوون بوو. پوره خه ندان که نه مه ی دی چریکه ی هه لهه له ی بهرز بووه وه و له گه ل خانزاد دا به جووته چوونه لای گولناز. گولناز له سه ر دۆشه که که ی و به روویه کی نهختی هه لبز کاهوه دانیشتبوو، که وتبوه جیهانیتی تره وه. نه و گولنازه ی جارن، کچی وهستا زۆراب نه مابوو. ئیستا گولنازی تازه بووک، ژنی نه ریمان بوو. پوره خه ندان به گورجی سه ر دۆشه که خوتیناوییه که ی هه لگرت. نه مه گه واهی رو سووری بوو که نه بوایه پیشانی ژنانی دۆست و دراوسج و مائی باوان بدری. خانزاد هه ر چه نده نه یزانی که نه مه ده ستووریکه به ناو شارستانیکاندا، به لام نه م کرده وه یه ی زور په سه ند نه کرد چونکه له ناو دیکانیدا رو سووری کچ جیگی

گومان نیه و له بهر نه وه گه واهیش پټویست نیسه. به لامل له شاری کویراندا چاوساغ نه بیی دهست به چاویه وه بگری. ناچار بوو بهم کرده وه ناهه مواره راژی بیی. دواي نه مه نریمان رویشته وه ژووره که ی خوی و تا بهر به بیان کامی دلداري خوځان سهند. له به یاندا جلی له بهر کرد و بوخچه یه کی خسته بن دهستی و چوو بو همام هه تا نه و له همام گه رایه وه گولنازیش خوی رازانه وه و خه سوسو شی بهر چایی بو هه موویان ناماده کردبوو. پووره خه ندان هه ر زوو سه ر دوشه که که ی پیچاویه وه و بردبووی بو مالی وه ستا زوراب. باجی شیرین له خویشاندا جیی به خوی نه نه گرت. له پاش هه فته یه ک کاتی باوه خوونی هات. ئینجا مالی وه ستا زوراب که وتنه خوځان. نه و رژه بوو کی تازه بیان برد بو همام و له ویتوه بردیان بو مالی باوکی. ژنانی گه رده که که و خزم و دوست بانگ کرابوون بو نانی نیوه رژه خواردن. له گه ل بووکا. مالی خه زووران له گه ل خزمانیاندا، نه وانیش بانگ کرابوون. نه م جوړه کووونه وه یه رده وشتیکی جوانی کورده واری بوو بو به یه ک ناسینی هوژی باوان و خه زووران.

نه وساکه ژن هینان ته نیا په یوه نډییه ک نه بوو له میانه ی بووک و زاوا دا. په یوه سستیبه کیش بوو له بهینی خزم و هوژی هه ردوو لادا. گولناز یه ک دوو رژه له مالی باوکی مایه وه و دواي نه وه گه رایه وه بو هیلانه تازه که ی.

بوونی نه م کچه نازداره ماله که ی بو مام روسته م و خانزاد روونکردبووه، به تاییه تی بو خانزاد که له ماله وه هاو دهنک و یاریده ده ریکی نه بوو. گولنازیش به راستی بوو کیکی ژیر و دهست نه خشین بوو. هیوای هه ر نه وه بوو که دلای خه زوو و خه سووی رابگری چونکه له لایه ن نریمان وه دلنیا بوو که هه ردوو کیان به دل و به گیان پیکه وه به ستراون.

رۆله ی تازه

به م جوړه به خوشنودی و دلنیایی نریکه ی دوو سالتی تیپه ری. ئیش و کاری مام روسته میس له برودا بوو. ههستی به وه کردبوو که وا پییری سه ری لیداوه. له بهر نه وه فرمانی دوو کانه که ی پتر بو نریمان ته رخا ن کرد بوو. ته نیا جارویار سه ریکی له دوکانه که نه دا و نه گه ر ناموژگارییه ک پټویست بوایه نه یکرد. ئیستا که وا نریمان به ته و اوای پیگه یشتبوو، گولنازی ژنیشی نه ی توانی فرمانی ماله که

هه ل سوو ری نی. مام روسته م و خانزاد سح مانگی هاوینیان، له گه ل به شکی پایزدا له گه لاله رانه بوارد و خه ریکی رده و دټیبه رده که بیان نه بوون و سه له میان نه کرد بو نه و شتانه ی بو دوکانه که پټویسته. سه ده ی نوزده هه م له سه ر دوا هاتن بوو، سه ره تای سه ده ی بیسته م به دهسته وه بوو. رژه ی گولناز به شه رمه وه له نریمانی گه یاندا که نوبه رده که بیان به رټویه. نریمان به م مژده یه گه شایه وه، خوی پی نه گیرا، رایکرد بو لای دایکی و په یامه که ی پیگه یاندا، خانزاد ده سستیبه جی چوو بو لای گولناز، ده رکه وت بو ی که له پاش شه ش مانگی تر کوره زا که ی له باوه ش نه گری. هه ر نه و رژه مام روسته م و مالی باوانیش له م مژده خو شه ناگادار کران. شاییه که بیان تازه بووه له هه ردوو مالدا ده سکره به ناماده یی بو رۆله ی تازه. زور له پیش کاتی منال بووندا، بی شکه و جل و بهرگ ناماده کرا بوو. له مانگی باران براندا خوا کو ریکی نی رینه ی پی به خشین. کو توومت له نریمان نه چوو. چهنده شو ویک ئاهه نگیکی خو شیان بو به ست. له سه ر ناموژگاری مامانه که و پی رټنانی گه ر که هه تا چله ی نه چوو ده وری منال و دایکه که بیان به رنه دا. نه مه له ترسی نه وه بوو که نه کوو گولناز ئال بیساته وه. (ئال به پیی نه فسانه یه کی کون جنوکه یه کی میتنگه یه که زپره و منالی نابی. له داخی نه م که م و کورتیبه که تیا یه تی هه ر که هه لیکی مست که وت ناو سکی هه موو ژنیکی زه بیستان به جو ریکی هه لته گل و فیتته وه که خوینی تیا نایه لی و ناخری نه ی کوژی. جا له بهر نه وه زیستانه که هه تا چله ی نه چی نابی به ته نیا بی نیسته وه نه وه کوو (ئال) هه لی چنگ بکه وئی و بی کوژی. به پیی نه فسانه یه کی تر مه ترسی بو مناله که له هی دایکه که ی که متر نیسه، چونکه دوژمنی، نه ویش جنوکه یه کی تره که ناوی (شه وه) یه. نه م جنوکه یه ش میتنگه یه، سک نه کا به لامل منالی بو نامینی.

جا له بهر نه وه هه موو منالیکی تازه بوو، نه گه ر به ته نیا پی، دیته سه ری و وا به توندی نه یگریته باوه ش که هه ناسه ی لی نه بری و مو ر هه لته گه ری و ئینجا مه لو تکه که به مر دووی به جی نه هیلتی!).

دیار بوو خوا میهره بان بوو به رامبه ر به دایک و مناله که ی و که س و کاریان و تووشی هیچ مه ترسیبه ک نه بوون. له پاش هه وتیه کوره که گه ران بو ناویکی جوان بو ی. گولناز به نریمانی میتردی وت که وا له یه که م رژه ی بوو کینیدا له دلای خویدا نیازی به سستبوو که کوره نوبه رده که ی ناو بنی (شیرزاد)، چونکه نه و کوره ی

رۆژی گواستنەوهی هاویشتیانە باوەشی ناوی شێراد بوو. مام رۆستەم ئەم قسەییە زۆر لا خۆش بوو و ناوەکەشی بەلاوه جوان بوو. چونکە «مەحمەدی شیرزاد» یەکیەک بوو لەو پالەوانانەی ئەسکەندەرنامە کە ئەو زۆر بە دلایا چوو بوو.

بۆ سبەهی ئیوارێ مامۆستا بایزبان بانگ کرد بۆ نان خواردن و وهستا زۆراب و شیرینی ژنیشی هاتن. پاش نوێژی شیوان و نان خواردن، مامۆستا بایز کورەکە گرته باوەش و بانگی ناوی شیرزادی بەگوێبا هەلدا. بەم پەنگە شیرزاد لەگەڵ لە دایکبوونی سەدهی تازهدا، ئەویش بوو بەیەکیەک لە دەستەیی ئادەمیازاد و تاقانەی هۆزی مام رۆستەم. هەر هەها دوو لە ئاواتەکانی مام رۆستەم و خانزادی خێزانی هاتنە دی. ئاخۆ مام رۆستەم سێبەم ئاواتی خۆشی ئەببینێ و ژن بۆ شیرزادیش ئەهێنێ؟! ئەمە هێشتا لەژێر پەردەیی غەیبیدا بوو.

سال تێوه گەرایهوه. مام رۆستەم پریری دا کە کار و کاسیی خۆی بەتەواوی بداتە دەست نەریمانی کوری، چونکە بەتەواوی پیا پراپەرەموو وە بۆی روون بووبوو کە لە ئیشەیدا پوخته بوو. نەریمانیش بەدل و بەبێ وچان تێتەکوژی تاکو لای باوکی شەرمەزار نەبێ. راستیەکە، لەئیش و کاریدا باش سەرکەوت، بگره لەزەمانی باوکیشی پتر پیتشکەوت.

دەمەو بەهار مانگی رەمەزان هات، هەموو خێزانەکە بەرۆژوو بوون و هەر لەپیتشەوه تفاقیی ئەم مانگە پیرۆزەیان خستبوو. مام رۆستەم لەم مانگەدا بەدەگمەن سەری دوکانەکەیی ئەدا. بۆ نوێژ و تەراویح نەبێ کە ئەچوو بۆ مزگەوت زۆر کەم لەمال ئەچوو دەرهوه. بەهۆی رۆژوو و نوێژەوه هۆشی ئاینداری زیاد زووریەیی لێ سەندبوو. رۆژی پاش نوێژ لە مزگەوت هەندێ لە ناسیواوەکانی باسی (حەج) بیان ئەکرد. بەهەلکەوت حاجیەکیش لەناویاندا بوو. ئەمانە بە جۆریکی وا بەجۆش لەم بابەتەوه ئەدوان کە چونە حەج هەموو هۆش و بیری مام رۆستەمی داگیر کرد، بەتایبەتی ئەو ستایشەیی حاجیەکە ئەیکرد لەبابەت (مەککە) و (مەدینە)، مام رۆستەمی یەکجاری سەرخۆش کردبوو. لە دلای خۆیدا نیازی بەست کە ئەمسال پرۆا بۆ (حەج). جا دواي ئەمە کەوتە پرسیار لە دۆست و ناسیواو دەریارەیی حەج. چەند دراوی پیتویستە؟ چە جۆرە تفاق و زەخیرەییەک

لەگەڵ خۆیدا بەری؟ سەفەرەکەیی چۆن رێک بخا و ئەبێ کەیی و لە کوێوه بکەوتتە رێ؟ پاش روونبوونەوهی ئەم شتانه، بێ ئەوهی رۆژی لە دەست بدا کەوتە خۆ رێکخستن. هەتا ئەوسا جارێ باسی ئەم کارە خێرەیی نە لەلای خێزانەکەیی و نە لەلای کورەکەیی نەکردبوو. وەلێ کە کاتی تفاق خستن هات ئینجا بەهێمنی بەهەردووکیانی وت. ئەم بریارە ناگەهانییە ئەوانی نەختی شلەژان، چونکە لەو رۆژەدا حەج کردن کەمی نەبوو لەسەفەرێکی شەش مانگی پر لە دیشواری و ستم.

رۆژەها، بەشکو مانگەها، بەسەرپشتی و لاخەوه ئەبوايە سەری بلەرانیاهوه، ئیواران ماندوو و مردوو لە کۆنە ژوورێکی خانیکدا خۆی دابکردایه و خواردەمەنی خۆشی ئاماده بکا.

دواي ئەوه مانگەها لەسەر پشتی کەشتیەک دەریایەکی گەرم و لێل بیری هەتا ئەگاتە (جده). نەریمان و خانزاد ئەم کارە سەختەیان رەوا نەئەبیینی بە مام رۆستەم. ئەم لە تەمەنیکدا نەبوو بەرگەیی ئەم سەفەرە دوور و درێژ و ناھەموارە بگری، بەلام مام رۆستەم لەوانە نەبوو پاشگەز بپیتتەوه، بریاری خۆی دا. ئەگەر بەساعی گەرایهوه ئەوا بەئامانجی خۆی گەیشتوو، مالی خوا و گلکۆزی پیتتەمبەری دیوه. خۆ ئەگەر لەوی مرد، چی لەوه باشتر هەیه؟ لەو خاکە پاکەدا ئەنێژی!

رۆژی سەفەر نزیک بووه، ئەویش هەموو تفاقیی خۆی تەواو کردبوو. لەگەڵ حەجەکانی تری سولەیمانی رۆژی کۆچیان بریار دا. ئەو رۆژە لە بەرەبەیانەوه شارەکە کەوتبوو جونبووش، هەموو خزم و دۆستان کۆبوونەوه بۆ رەوانە کردنی حەج، بەشێکی زۆریان هەتا قەرغ شار و هەندیکیشیان دوورتر.

نەریمان باوکی رەوانە کرد هەتا دێی کرپچنە^(۲) جا ئەو شەوه لە یەکی لەم خانانە لای خانەخوێکەیان مانەوه. هەتا بەرەبەیان هەردووکیان خەو لەچاویان نەکەوت، بێ ئەوهی دەریبیرن زۆر دیار بوو کە هەردوو لا لە دەروونیان ئەندیشەییەکی زۆر هەست ئەکەن لەم جیابوونەوهیە. باوک و کور هەتا ئیستا

(۲) کاروانی بەغدا ئەوسا لەرێ قەرەداغ و کفرییەوه ئەرۆشت. لەو دێتاتانەیی کرابوون بەقۆناغ وەکوو، تیمار، کرپچنە، خانی برابم خانچی، کفری و، هەتا شاری بەغداد، =

هەرگیز بۆ دەمیکی وا دوور و درێژ و بۆ ولاتی بێگانه لیک نه پرابوون. کوپ ترسی لی نیشتهبوو که باوکی خوشهویست و میهره بانای بهرگهی ئەم سه فه ره دیشواره نه گری و نه گه پیتته وه. باوکیشی مه ترسی ئە وهی هه بوو که جارێکی تر کوپه تاقانه و نازداره کهی نه بییتته وه.

ئەو شه وه یان به م جوژه برده سه ر. له به یاندا کاروان ناماده بوو بۆ که وتنه پیتته کی دوور، نامانجیکی پیروژ و دوا پوژتیکی شارراوه: کاتی جیسا بوونه وه هات مام پوژسته م، به کولتی گریانه وه، دهستی کرده ملی نه ریمان، ئەملا و ئەولای ماچ کرد و فرمیستی هه ردوو لایان تیکه لاهو بوو. ئینجا پشویه کی دا و پرووی کرده نه ریمان وتی:

وا من ئە پوژم. هیوام له یه زدانی گه وه ئە وه یه که به خووشی و ته ندروستی بگه پیتته وه لاتان. به لام ئە گه ر خواستی خوا وا بوو که نه گه پیتته وه دوا ئە ندورزم بۆ تۆ ئە مه یه که دلێ دایکت پابگری، چاک ته ماشای خیتزانه که بکه یت. هه رگیز له ریگای راست لانه ده یت. په یوه ندیت له گه ل خزم و تیره و له گه ل (گه لاله) دا نه بریت و شیرزادی خوشه ویستیش له سه ر ره فتار و ره وشتیکی راست و پاک په روه رده بکه یت.

ئە گه ر گفتم بده یتێ ئە وا دلنیا ئە بم. خو ئە گه ر له ویش سه رم نایه وه ئە وا به به ختیاری سه ر ئە نیمه ژیر خاک. نه ریمان به پرمه ی گریانه وه په لاماری دهستی باوکیدا، ماچی کرد و وتی:

بابه گیان، ئە وهی وت ئە یکه م به ئە لقه له گویمه و په یان بێ له سه ر دهستی تۆ هه رگیز له و ریگایه لانه ده م. به خووشی بچی و به خووشی بگه رییتته وه بۆ لامان.

دوای ئە وه مام پوژسته م سواری بارگه کهی بوو، (آیه الکرسی) په کی خوتند

= له هه ر به کیکیاندا چند خانیک هه بوو. هه ر به کیکیش له م خاوه ن خانانه خانه خوتی به شیک بوون له کاروانه که. خانه که بریتی بوو له دوو سێ چاوگه ژوو که کاروانیه کان تیا دالده یان ئە دا، سه وشتیکی گه وه ی هه بوو بۆ ولاخه کان، زۆر جاریش. پیتخه و خوارده مه نیش خانه خوئی بۆی ناماده ئە کردن. په یوه ندی بهینی کاروانی و خانه خوئی په یوه ندیبه کی گه رم و گوپ بوو که ساله ها ئە یخایاند. ته کلیفیان له میانه دا نه ئە ما. یه ک ماڵ و یه ک دل ئە بوون. زۆر جار جلله و دار دیاری ئە هینا بۆ خانه خوتیکه ی و خیتزان و مناله کانی.

به سه ر کوپه که یدا و له گه ل هوار پیکانیاندا که وته ری. نه ریمانیش گه رایه وه بۆ خانه که و، هه ر ئەو پوژه ئە ویش روو به سوله یمانی له ته ک په وانه کاره کاندای گه رایه وه.

به ره و مه که که

ئە گه ر قوولی و گه رمی نایینی نه بوایه، هێچ رانه ئە په رمورا له مام پوژسته م که بهرگهی ئەم سه فه ره بگری، به تایبه تی که گه یشته پیتته وه. هه تا چاو پر بکا چۆل و بیابان بوو. گیانله به ریک، سه وزاییه ک، کو سپیک، گرد پیک به رچاو نه ئە که وت. ئیواران که ئە گه یشته قوناغ هه ر ئە وه نده ی پێ ئە کرا پیتخه وه که ی رابخا، له پاش ده ستنوێژ شتن و نوێژی ئیواری پاروویه ک نان له گه ل ها وه له کانی بخوا، نوێژی خه وتنان بکا و سه ر بنیتته وه. به م چه شنه نوێژیان بری. پوژی ده یه م له ده می نیوه پوژدا مناره کانی به غدا ده رکه وتن، به مه هیتیکی هاته وه به ر چونکه ئە بوو چوار پوژ له وێ و چان بدن تاکو دوه ی یا که شتیبه کی بچوو ک ئە دۆزنه وه بۆ چوونه (به سه ر). که گه یشته شاری به غدا، کاروانه وانه کان کاروانه کانی دابه ش کرد، هه ر ده سته یه کیان بردن بۆ خانیک. مام پوژسته م و چند ها وه لیکیشیان بردن بۆ خانیک له گه رکه ی (سوور).

پاش نیوه پوژ له گه ل ها وه لیککی شاره زایدا له خانه که دا چوونه ده ره وه، گه شتیکیان کرد به ناو بازارا، سه بریکی قه یسه ریبه گه وه رکه یان کرد و له پاشا ورده ورده گه رانه وه بۆ مه یدان له وێ، له چایخانه یه کدا نه ختی سه سانه وه، چایه کیان خوارده وه، و هه ر له و نزیکانه روویان کرده مزگه وتی (مرادیه) سێ رکات نوێژی شتیوانیان کرد و چوونه وه بۆ خانه که یان چونکه هیتشتا ماندو پیتیبیان ده رنه چوو بوو. پوژی دوایی له گه ل هه ندێ له هوار پیکانی چون بۆ ناو شار. نیازیان وا بوو که هه موو کون و قوژبیتیکی ببینن به تایبه تی ئاواته خواز بوون که چاو پیک بخشیتین به شه تی به غدا و پرده درێژه که ی که له سه ر که له ک هه لبه ستراوه، چونکه بازرگان و کاسه کانی سوله یمانی که سه ری به غدایان دابوو هه میسه باسی شه تی به غدا و پرده که یان بۆ ئە کردن. جا له پیتشه وه روویان کرده (دنکچییه)، له خانه کانی ئە وێ گه لی به نده رچی و قه له مچی کوردی لی بوو که خه ربکی خرید و فرۆختی تووتن بوون. سه بریکیان له هه ندیکیان دا. له پاشا

بهره و شەت بۆ سەر پردهکه رۆیشتن. شەتەکیان بەلاوه سەبەر بوو هەتا ئیستا رووباری وا گەورەیان نەدیسوو. چەمی قەشان و زێی کۆیە لە چاوە ئەمدا جۆگە لەیەک بوون. لەسەر شەتەکه زۆر نەمانەوه چونکە ئەیانزانای لەپاش چەند رۆژتیک هەموو ئەبێ رۆژەها بەم شەتەدا بڕۆن بۆ بەسەرە دوای ئەمە یەکیەک لە برادەرەکانیان و تێ: که چاکتر وایە تەماشایەکی (ئێچ قەلا) ش بکەن. بارەگای سەرباز لەوێ بوو، بەلام وەکوو برادەرەکیان بۆی گێرانەوه بەندیخانەیهکی سەخت و ناخۆشیش لەوێدایە که ئەوی تێی بچێ بەدەگمەن بەساعی لێی دەرئەچێ. زۆر کەس لە کوردستانەوه نێررابوو بۆ ئەم بەندیخانەیه. تەنانەت ئامۆزایەکی ئەویش دە سال لەو بەر نێررابوو بۆ ئەوێ و هەتا ئیستا بێ سەر و شوێن بوو.

لە پاشا ورده ورده بەلای گەرەکی (جدید حسن پاشا) وە بەرهو (ئێچ قەلا) رۆیشتن. لەبەر دەمی کۆشکی والییەوه تێپەرین، بینایەکی گەورە و بەرز بەخشتی سوور دروست کرابوو. لە بەر دەروازە گەورەکهیدا سەرباز و ژاندریمە دەوریان دابوو. لەوێ ئیستیکیان کرد، چاوتیکیان پیا خشانند و ئینجا رۆیشتن بەرهو ژوور بۆ لای (ئێچ قەلا).

(ئێچ قەلا) بەراستی قەلا بوو، لەسەر جادهوه تا شەتی داگیر کردبوو. لەناو بینا بێ شومارەکانیا سەرباز و ئەفسەر بێ وچان وەکوو شارە مێروولە، هات و چۆیان ئەکرد. بەسەر قوللەکانی دەوریدا تۆپ دامەزرابوو. تێکرا بۆ ئەوان دیمەنیکی جوانی نەبوو، بگرە که چاویان پێکهوت ترسیان لێ نیشتم. ئەوەندە نەمانەوه. نەختیکیش هەستیان بەبرستی کردبوو. ئینجا گەرانهوه بۆ خانەکهیان که تیکەنانی بخۆن و پشوو بەک بدەن.

سەر لە ئیواری بەکۆمەڵ چوون بۆ یەکیەک لەچایخانەکانی مەبدان، لەوێ لەسەر قەنەفەیهکی تەختەیه بەحەسیر داپۆشراو دانیشتم، یەکی سەر و دوو چایان خواردەوه.

هەندێکیان کەوتنە گفتوگۆ لە بابەت سەفەرەکه یانەوه هەندێکیان بیریان لە ماڵ و منداڵ ئەکردهوه و هەندێکی کەشیان بەبێ دەنگی سەیری هاتوچوکارانی سەر جادهکهیان ئەکرد و، جار و باریکیش گوتیان هەلەخست لە گفتوگۆی دانیشتەوهکانی تری چایخانەکه بێ ئەوهی شتیکی لێ تیبگەن، چونکە هەموو بە

عەرەبی قەسیان ئەکرد. لەکاتی رۆژئاوادا روویان کردە مزگەوتی (ئەحمەدی)، نوێژی شتیوانیان کرد و دوایی گەرانهوه بۆ خانەکهیان.

هەوائی خێزان

دوای گەرانهوهی بۆ سلیمانی نەریمان هەتا دەمیەک ماتەمینی داگیرتبوو. شەو لەسەر جینگا هەتا چاوی لێک ئەنا هەر بیبری باوکه پیرەکهی ئەکردهوه. وەک شتیکی لە دلی چەسپیبوو که ئەم رۆیشتنەیه گەرانهوهی لە دوا نییە.

لە سەرتیکی تریشەوه، هەستی بەگرانی ئەو بارە ئەکرد که کەوتۆتە سەر شانی. ئەمە یەکهەمجار بوو که بەتەنیا ئیش و کاری مالهوه و دووکانەکهی درابوو بەسەر ئەودا هەر چەندە شارەزایی پەیدا کرد بوو لە هەلسوورانی فرمائی دووکانەکهدا، بەلام دیسانەوه، باوکی جارو بار ئامۆژگاری ئەکرد و پێگای پێشان ئەدا. جگە لەوهش، گریان و شینی دایکی بارەکهی گرانتەر کردبوو. رۆشنا بییەکی هەبوو ئەویش شیرزادی کوری بوو که بەره بەره خەریک بوو دەست بکا بەگروگال و گاگۆلکی.

زۆری بێ نەچوو که زەمان، هەرۆه کو هەموو زامێک سارپێژ ئەکا، برینی دوورکەوتنەوه و جیابوونەوهی مام رۆستەمیشی سارپێژ کرد.

نەریمان لە جاران زیاتر بەپەرۆش و چالاکییەوه خەریکی کاسبییەکهی بوو چونکە هەم ئەیزانی که یەکبال و تەنیا یە و هەم ئەشیویست رووی خۆی سپی بکا بەرامبەر بە دایکی و باوکی. لە مەشا بەختی یاوەر بوو وەئیشەکهی باش رۆیشت.

وەلێ خانزادی دایکی هەرگیز دلی دا نەئەمرکا. بەچاوی گریانەوه هەمیشە چاوهروانی گەرانهوهی حاجی مێردی بوو.

لە دراوسێکانی بیستبوو که سەفەرەکهی لە سێ مانگ کەمتر ناخایەنی. بۆ ئەوهی حیسابێکی راست بگرێ توورەکه یەکی بەبزماریک لە ژوور سەربەوه هەلۆاسی. هەر لە یەکهەم رۆژەوه هەر رۆژە دەنکه نۆکیکی تێ ئەخست. بەدەست خۆی بواپە ئەبویست لە یەکهەم هەفتەدا نەوه دەنکی تێ هاوئێژی، بەلام لەوه ئەترسا که حیسابەکهی لێ تیک بچێ! لەراوێژ لێکی دابووه که لەگەڵ نۆبەرەیهی تێدا لە هاوین حاجی رۆستەمیش بەخۆشی و بەکەشیدەکهی بەئاوریشمی زەرد

چنراوهه ئهگه پیتتهوه لایان و ههواره که بیان رووناک ئه کاته وه. بێگومان ئه وه ته نه که ئاوی (زه مزه م) هی که رای سپارد بوو ئه وه شی له گه له هه ندی دیاری و موفه رکی تر دا بو ئه هیتنی.

به ره وه به سه ره

له ولاشه وه رۆژی سه فه ری حه جاجه کان له به غدا وه بو به سه ره نزیک بو یه وه. رۆژتیک سه ره له به یانی، نوین، تفاق و ئازوو قه بیان هه لگرت و روویان کرده (شریعه ی مصبغه).

که شتیبه که له وئ له نگه ری هاویشته بوو. یه که یه که چوونه سه ره که شتیبه که. چیتشه نگا و که شتیبه که به فیکه کردن به سه ره سه ره به ره وه خوار بو وه. حه جاجه کانی سوله یمانی له سوو جیکه که شتیبه که دا جیکای خویان چاک کرد و له میان هی خویاندا ریک که وتن که هه ر رۆژه یه کتیکیان خواره مهنی و چا دروست بکا. هه تا ئه م سه فه ره ته واو ئه بچ و ئه گه ریتته وه ولاتی خویان وه کوو برا هه موو یه ک کیسه وه یه کسان بن. بو ئه م حه جاجانه ی سوله یمانی که نه کوو ده ریا، رووباری وا گه وره بیان نه دیسوو ئه م سه فه ره دوور و دریتزه گه مه نه بوو. له هه مووی گرانتر نه زانینی زمانی عه ره بی بوو چونکه به شی زۆری ریتتاره کان عه ره ب بوون. که شتیبه وانه کانیش پتر تورک بوون. دلایان به وه خۆش بوو که کاتیک له به سه ره که شتیبه که بیان ئه گۆرن و سواری که شتیبه کی گه وره تر ئه بن ئه شی حه جاجی کورد زمانی تر بن به هاوسه فه ریان.

که شتیبه که هه تا زه رده په ر لیتی خوپی. ئیواری له ئاوا ییبه که دا له نگه ری هاویشته تا به ره به بیان. به م چه شنه له پاش ده رۆژ گه بشتنه به سه ره (۳).

(۳) به داخه وه مه رگ مۆله تی ره شید نه جیب-ی نه دا ئه م شاکاره جوانه ته واو بکات، هه تا بیتیبه یه کتیک له رۆمانه کوردییه کانی سه ره تای سه ره له دانی رۆمان له میتووی ئه ده بیاتی کوردیماندا.

نووسینه کۆنه کانی ره شید نه جیب

ئه م به شه بریتییبه له و نووسینانه ی که ره شید نه جیب له ساله کانی ۱۹۲۷، ۱۹۲۸، ۱۹۲۹ له رۆژنامه ی (ژیان) دا بلاوی کردوونه وه. ئه م نووسینانه له لایه نی بابته و ناوه رۆکه وه له چا و ئه و رۆژگا رده دا زۆر به نرخن و شایانی ئافه رینن. له لایه نی شیوه و شیواز و دارشتنه وه نمونه یه کی زیندووی جوړی نووسینی کوردییبه له ساله کانی بیستی ئه م چه رخه دا.

لیته دا چه ند برگه له یه که م نووسینی بلاو کراوه ی ره شید نه جیب ده نووسینه وه، به و شیوه یه ی که له رۆژنامه که دا نووسراوه، دواییش ته واوی نووسینه کان به شیوه ی نووسینه وه ی ئیستا تو مار ده که بن، هه تا خویندنه وه و تیگه یشتن لیبیان ئاسان بیت.

شپوه ی خۆی (شپوه ی کۆن)

سه عد مصر نا سه عد دنیا مرد (۱)

«تقریباً مانکیک لمو پیش یکی له اعاضم شرق بلکه له اعاضم دنیا وفاتی کرد. نه مانی ام پیاوه بو مصر هر چند خسارتیکی کوربه فقط ون بوونی ناوی سه عد له سجل و دفتر وطن پروران دنیا دا ضیاعیکه که تلافی قابل نیه»

سه عدی میسر نا، سه عدی دنیا مرد

۱۹۲۷

ته تقریبه ن مانگیک له مه و پیتش یه کی له ئه عازمی شهرق و به لکه ئه عازمی دنیا وه فاتی کرد. نه مانی ئه م پیاوه بو میسر هه ر چه ند خه ساره تیکی گه وره یه، فه قه ت ون بوونی ناوی سه عد له سجل و ده فته ری وه ته نه په روه رانی دنیا دا زیاعیکه که ته لافی قابیل نیسه. ئینسان که حه یاتی ئه م پیاوه گه وره و به شه رفه لیک ئه داته وه و ئه یه یتته وه به رچا و، بیلا ئیختیار هه روه کو به رامبه ر

(۱) ئه م نووسینه به یۆنه ی کۆچی دوایی (سه عد زه غلول) ی نیشتمانپه روه ری میسر وه نووسراوه وه له رۆژنامه ی (ژیان) ی ۴ی تشرینی یه که می ۱۹۲۷ دا بلاو کراوه ته وه.

به (مه عبود)ی و ده تهنه روه رتيک و هيا تاليهه ی ديگه رته نديش وه ستايي، وه جدرده و له رزناک نه بي. سه عد هه رچه ند وه تهنه روه رتيک و نازادی خواهيکی ميسر بو، فه قهت له به يني زه مانا ته مسيل و ويته يه کی شه رافهت و هه قه پرستی بو. ثم زاته وه تهنه روه ر و شه ريفه له جيهادی ميللی و جیدالی وه تهنيدا تووشی نه نواع مه وانيع و مه هاليک بو، فه قهت به مه تانه تيکی مهردانه و عقيده و مه فکوره ی ميللی خو ی ته بدیل نه کرد.

نه وه لی و ناخري وه کوو يهک و ابوو. هيچ قوهت و قودره تيک به سه ربا ئيجرای نفوزی نه نه کرد. به لای نه وه وه يهک هه ق و يهک هه قيقهت هه بو: نازادی و ئيستيقلالی ميسر. بو گه يشتن به م غايه يه له داخل و هه تتا خارجي تاقه تيدا جهد و کوششی کرد. موحه قهق نه و روزه ی جه ميعی مه خلوقات لای مه عبودي نه عزمه محاکمه نه ين، سه عد وه کوو شه هسوارتيکی زی حه ميهت و حه ماسهت له سه فی نه وه لی موحه يدينی حوريهت و ئيستيقلالدا عه رزی مه هابهت نه کا.

سه عد ته نها له ميسر نه مرد، سه عد، به شه ريهت و - بالخاصه - وه تهنه روه ران و هه ق جزبانی به شه ريه تی به هه تيوی به جيه يشت. (نيل) له مه و دوا له جياتی فه يه زانتيکی سالانه لازمه له هه يه جانتيکی دائيمي و موئه ببه دا بي بو سه عد.

نهک ته نها ميسر، هه تا نه کوو هه موو زی حه ياتی به لکه هه موو عه ناسيري کائينات لازمه گريان و ته عزيه دار بي. ته لافی ثم نفووله موحزين و عاله م شمووله ته نها به يهک شت مومکينه، نه و يش هه موو خيته ته يه کی شه رق بو پيگه ياندي سه عدی بو خو ی هه ولېدا، که نه ميش له غه يره مومکينانه. له م خوسووسه وه ئيمه ش له گه ل ميلله تی نه جيبي ميسرا نه شری يهک هه مم و حه سرت وه نه له ميک نه که ين.

نه خووشی ئيجته اعيمان

۱۹۲۸

منال به خيو کردن و به رهه م هيئان:

موقه دديه:

ئيمه قهومی به دبه ختی کورد له نه سه ری مه زاهيري حه ياتدا نه خووش و ناته او و نوqsانين.

خولاسه ی عمومي ثم نه واقيسه به يهک که ليمه قابيلي نه دا يه. ته ره قی، هه روهک قوه تی عمومي هه ی ميلله تيک موحه سه سه له ی قيوای فه رديه ی نه فراده که يه تی، زوعفيه تی ميلله تيش نه تيجه ی بي هيزی و که م و کورتي نه فراده که يه تی. له گه ل نه وه ی موعته ريفم به که م قودره تيی خو م فه قهت ديسان به و اجبيکی ميللی نه زانم نه وه ی باشه لام و به خاسی نه بينم به سه وره تی موساحه به عه رزی هاو خوينه موحته ره مه کانی نه که م.

مه سه له ی نفوس، پيگه ياندي منال، ته ربيبه ی نه سلی ناتی، نه مرؤ يه کيکه له مه سائیلی حه ياتيه. له و ساوه به شه ر له ماضی خو ی به رداوه و روو به ئيستقبالی تينه کوشيت، ته نسيري نفوس، ته ربيبه ی نه ولاد، يه عنی پيگه ياندي دايک و باوکی بي عيلله تی سه يني بووه به يه کي له نه عميده ی نه ساسيه ی ژيان و به هه ده فی جهد و تيکوشين. به که مالی نه سه فه وه نه بين که ثم مه سه له حه ياتيه هيشتا له ناو ئيمه دا مه وقعیکی مه خسوسي بي نه دراوه.

عاده تن جه لی ديقه ته تی نه به ويه يني هيچ نه کردوه. هه ر چه ند ئيستتا نه سه قیکی مونته زه م نييه فه قهت به ته و اوتر که به شه رعيش ده ليلیکی مه قيووله بو مان مه علومه نه بيت. سلیمانی له و ساوه له دؤل و چه می قه لاچوالان مه رکه زی حکومه تی گواستراوه ته وه و هيتراوه ته ثم ده شته، به ئيعتباری عموم هيچ زياديه کی مه خسوسي لي نه بينراوه. له ئيحتياللی تورکياوه هه تا ئيستتا نزیکي عه سرتکه. به نيسبهت جيگا کانی تره وه ئيجایي نه کرد سلیمانيش عه قلنه نه مرؤ شه ست هه زار نفوسي بوایه و الحال نه تيجه ی ته سجیلی سالی ۱۹۲۷ حه قيقهت موئسيف و عيبرهت ناو ره. به هه موو موسافيرين و عه سه کره وه نفوسي شار عيبارهت بو له ۱۷۰۰۰ حه وده هه زار و کسور.

نهفسی شار که تهقریبه نه زهر لادیوه مهده نهیه و عیلمیکی ههیه، بهم نهوعه له زهر فی ئەم مووده مه دیده دا عهسریک، له حالی جموودا مابیتته وه. ئاخو لادییه هه ژاره کان چی بن و چیان بهسه هاتیی. ئیتالیا بهسوعی ئەم نفووسی ته زاعووف کرد. لوندهره به سی چوار سالیکی دوو ملوین زیادی کرد. له هه موو نهوروپا، ته نهها (فه رهنسه) مردن و زان، له نیسه به تیکی متساویدایه. موخته مه له گرانی، موچاره به و یا ژن نه هینان و پرشانه وه به سه بهب زیاد نه بوونی نفوس پیشان بدریت. فه قهت مه سه له ئەمه نییه، چونکه گرانی و مه سائییه سائیره عاده تهن عمومیه و هه موو میلله تیک به شداره لیتی. ئەمیتیتته وه سه ر ژن هینان، هه موو ئەیزانین هه تا هه مالتیک که واریاتی رۆژانه ی عیبارته له هه شت عانه موافیقی حال و نه وزاعی مالتوچکه یه کی پیکه وه ناوه بو خوی و ساحیب خیزانه.

بینانهن عه له بهی عامیلی ئەساسی کهم بوونه وه و یا فره نه بوونی نفوس نه مانه هیچی نییه، نه وه ل و ئاخو منال به خیتو نه کردن و به رهه م نه هینانه. هی سی سالی رابووردو بهر وه جهی ئاتی پیشان نه دین:

وهفات یهک هه تا چوار سال	وه فیات	تولدات	سال
۱۷۱	۳۰۴	۵۳۸	۱۹۲۵
۱۵۸	۳۵۳	۴۱۹	۱۹۲۶
۶۴	۲۰۳	۴۶۷	۱۹۲۷
۳۹۳	۸۶۰	۱۴۲۴	

بهم نهرقامه بو مان مه علوم نه بی که نیسه به تی ته وه لودات به ئیعتیباری نفووسی شار له سه دا ۴، ۸ و وه فیات له سه دا پینجه. بهمه بو مان مه علوم نه بی رۆژ به رۆژ تولدات له که میدایه. فه قهت وه فیات هه عهینی نیسه به تی خوی موخافه زه نه کات. ئەسلی نوقته ی موهیم نه وه یه که وه فیاتی عمومیه ی ئەم سی سه له سه دا..... ی منالی یهک سالان هه تا چوار سالانه. مه علومه ته بیعهت به قانونیکی نه زه لی ئیختیاری حوکی مردنی ته بیعی کردوه. فه قهت منال که هه قی ژیانیکی شه ست ساله یه، نابی بهم نهوعه نیوهیان بی نه وه ی به چاوکی هوشیارانه دنیا ببینن، برن. مردنی ئەمانه به قوه تیکی ته بیعی

ناقه سدیه و بهم شکله جوزئی به بو مان مه علوم نه بی که به رامیه ر منالمان چه نده بی قه برین. عه لادهن لازمه به یانی بکهین سلیمانی نابی بکریته به و احیدی قیاسی بو لادی چونکه نه حوالی منالی لادی هه موو نه یزانین چیه و چون بی نه گهن. به قه تعیه ته وه نه توانم بلیم منالیکی لادییه هه تا نه بی به هه ژده سال و شه رعهن مه جوور نه بی به رفعی جه نابهت وجودی نه وه نایه نیت.

زۆر جیگه ی ئەسه فه منالیک که باوکی بهم هه موو هیوا و ئەمه له و دایکی بهم هه موو نه زیهت و موشه قه ته وه نه یه تیته دنیا وه پیش پینگرتنی بی به قوریانی جه هالت و یا داو و ده رمانی پرو بیرژن. دایک له جیاتی نه وه ی پاش ناشتنی وجودی کو رییه ی پینه گه بشتوی مناله که ی بگری و بلاو تته وه و باوک له جیتی نه وه ی بو هه ول و سه مه ره ی حه یاتی ئاهی ته سه سور هه لیکیشیت، لازمه له حینی حه یاتدا نه ختی زیاتر به دیق قهت بن بو موخافه زه ی سیحه تی. ئیسهالی به سه روین، مه لاریای به ترسان، زه حیری، به بو ن که وتن، نه ران، به عنی عه قلنه باخه وانیک چه ند له گه ل چنار و یا داره ه ناریکا خه ریک نه بیت دایک و باوکیش نه ونده له گه ل ئەم نه مامه جوانه یاندا مه شغوول نه بن. له خاتیمه وه واجبه هه موو بزاین که له م عه سره دا پینگی یاندنی فه ردیکی میللهت وه ک دانانی به ردیکی گه وه و مه حکومی بناغه ی بینایه ک وه هایه. به فکری من ده ره جه ی ئەهمیه تی مه وزوعی موساحه به ی ئەم هه فته یه مان له چا وه فته کانی رابووردو دا گه لی گه وره تره، گه لی بلندتر و گه لی حه یاتی تره. ژین به عنی عائیله، عائیله به عنی ژین. ئەم دووانه که لیمه یه کی مترادفن و یاجووتیکن که زاده ی ئەمانه سه عاده ته. فقط - مع الاسف - هه روه کو ئەکسه ر مه زاهیر و مه سائیلی حه یات له ئیمه دا نه تیجه یه کی مه عکووس دیتیتته وجود. مه سه له ی ئیزدواجیش له لای ئیمه - علی الاکثر - ئاخرییه که ی خرابی هه را و ئیفتراقه. ئەگه ر بیت مقابل تشبیه بیت به خانویه ک بی شو به ته شکیلی عائیله ش لائقه بکری به بناغه ی. له حه قیقته تی حالدا ئەساسی میللهت ئیزدواجه. له رۆژیکه وه به شه ر مه جوون ئاسا له کیو و که ژ و نازدا سه رسه ری و سه رگه ردان سوور او ده ته وه و به شه وقی غه ریزه به تی ته بیعی ده رکی ئیحتیاجی ته شکیلی عائله ی کردوه.

شتیکی مه علومه ئەکسه ری موئه سه ساتی، تشکلاتی به شه ریه ت زاده ی ئیحتیاجیک بووه. بیگومان هه تا شیدده تی گه رما نه بیت ئاره زوی به فراو و

هه‌وڵدان بۆ مست کهوتنی حاصل نابیت. بالخاصه- ئیحتیاجی ئیزدیواج تهنه‌ها به‌سه‌به‌بی ئیجتماعیه‌وه‌ نییه‌ به‌لکو زیاتر نه‌تیجه‌ی زه‌رووره‌تیکی فیزیۆلۆژییه‌. کابرایه‌کی برسی هه‌ر که نه‌نسیجه‌ی موحتاجی خواردن بوو نه‌توانیت هه‌م به‌سووره‌تیکی مه‌عقول و-منتظم- و هه‌م به‌شکلێکی -غیر فنی- و ناهه‌موار ده‌فعی (برسیتی و ئیحتیاج بکا. فه‌قه‌ت فه‌رقی به‌ینی ئه‌م دوو نه‌وع ده‌فعی ئیحتیاجه‌) مه‌علووم و ئاشکرایه‌ هی هه‌وه‌لی وجودیکی ساغ، به‌قه‌وت و هه‌یز، عومریکی درێژ و مه‌سه‌عوود، هی دووه‌م حه‌یاتییکی کورت و پڕ نه‌خۆشی و عیله‌ته‌. سیفاتێ ئه‌ساسیه‌ی خه‌زان لام وایه‌ ره‌فیه‌ی میترد بوون، دایکی ئه‌و‌لاد کردن و که‌بیانویه‌تی ماله‌. ره‌فاقه‌تیکی ئه‌به‌دیه‌ی حه‌یات و روکنی ئه‌وه‌ل و ئه‌هه‌م ئه‌م سێ کوچکه‌یه‌یه‌. پیاویک تا به‌ته‌واوی له‌هه‌موو سیفات و مه‌زه‌به‌تی ئافره‌تیکی تینه‌گا، چاک لیبی حالێ نه‌بێن مومکین نیه‌ به‌سه‌مییه‌ت و جیدییه‌تیکی تامه‌وه‌ ره‌بته‌ی قه‌لبی له‌گه‌ل بکات. وه‌ سه‌مییه‌ت و محه‌به‌ت و به‌کگرته‌ی دل لازمه‌ بێن به‌سه‌به‌بی یه‌ک که‌وتنی دۆست. له‌لای عائیله‌ ئیجاب ئه‌کات هه‌لاوی محه‌به‌ت، هاله‌ی عشق هه‌لئسیت نه‌کوو گری قه‌هر و کلپه‌ی غه‌زه‌ب. لازمه‌ ده‌ستی میترد به‌ره‌عشه‌ی غه‌رامه‌وه‌ به‌له‌رزیت نه‌ک به‌له‌رزهی قه‌ینه‌وه‌. لام وایه‌ خوا چاوی ئافره‌تی تهنه‌ها بۆ فرمیسه‌کی سوور هه‌له‌ژاندن خه‌لق نه‌کردوه‌ یا بۆ گریان!! حوسن له‌ نوقته‌ی نه‌زه‌رتیکه‌وه‌ ئاهه‌نگ و ته‌وازونه‌ و چۆله‌که‌ش که‌ جریوه‌یان یه‌کی گرت ده‌نگیکی خۆشی مۆسیقی لێ حاصل ئه‌بیت. فه‌قه‌ت له‌گه‌ل قه‌یه‌ی قه‌له‌ره‌شیک تیکه‌لاو بوو به‌ جارێ تیکی ئه‌دات. وه‌ستانی کائیناتیش هه‌ر نه‌تیجه‌ی ئاهه‌نگ ته‌وافق و، ته‌وازونیکه‌. شه‌رتی جوانی، خۆشی و سه‌عاده‌تی عائیله‌ش ئاهه‌نگ و ویفاقه‌. ئه‌دنا سه‌کته‌یه‌ک له‌ حه‌یاتێ ژن و میتردیدا ئه‌م شیعره‌ جوان و ره‌وانه‌ له‌نگ و سه‌قه‌ت ئه‌کات. ئاهه‌نگی عائیله‌ به‌ ته‌واوقی زه‌وق، ته‌وازونی زه‌هنیه‌تی عه‌قلی ژن و میتردوه‌ مومکینه‌. مه‌عازه‌للا یه‌ک نه‌گرته‌ی ئه‌مان یا شو‌رشییکی ئه‌به‌دی به‌ینی عائیله‌ دینیتته‌ وجود وه‌یا ته‌لاق. موحه‌قه‌ق هه‌موو تیگه‌یشتویه‌ک له‌گه‌ل مندا ئیعتیراف ئه‌کات دۆزینه‌وه‌ی جووتیک حائیز له‌م شه‌رائیه‌ بیت هه‌روا ئاسان نییه‌. -بالخاصه‌- له‌سه‌ر ئوسوول و ته‌ریقه‌ی ته‌ئه‌ه‌وولی ئیمه‌، به‌لکه‌ مه‌حاله‌ میتردی قورپه‌سه‌ر لای ئیمه‌ هه‌تا شه‌وی زه‌فاف هه‌تا له‌ره‌نگی ره‌فیه‌ی موسته‌قه‌لی وه‌ ئافره‌تی

به‌دبه‌خت له‌ره‌نگی - ره‌فیه‌ی ئاتی- بێ خه‌به‌ره‌!! هه‌موو تیگه‌یشتویه‌ک پیتی لێ ئه‌نیت به‌سه‌به‌بی عه‌ده‌مه‌ موعاره‌فه‌ و ته‌رزه‌ ئیزدیواجییکی نامه‌عقوله‌وه‌ هه‌موو ره‌ۆژی شاهیدی هه‌زاران فه‌جائیعی عائیله‌ ئه‌بین. له‌ و لاوه‌ مالتیک شه‌و و ره‌ۆژ خورته‌، شه‌ر و گریانی ژن هه‌ر ره‌ۆژه‌ نارۆژیکی تۆران، پیاو به‌سه‌به‌ب نارپییکی و یه‌ک نه‌گرته‌ی دله‌وه‌ ئه‌کسه‌ر ئه‌وقاتی له‌خاریجدا به‌ئه‌نواعی له‌هو و سه‌فاهه‌ت سه‌رف ئه‌کات.

له‌ملاوه‌ هه‌یشتا دووه‌م مانگی ته‌ئه‌ه‌وول تینه‌په‌ریوه‌ میتردی بێچاره‌ عه‌ده‌م ئیمکانی یه‌کبوونی له‌گه‌ل ئه‌م ژنه‌یدا حیس کردوه‌. خه‌ریکه‌ و هه‌ول ئه‌دات بۆ ژنی دووه‌م.

نه‌تیجه‌ی دوو ژنی، هه‌وی ساری مه‌علوومی هه‌موو لایه‌که‌. ژن که‌ له‌مالدا هه‌ر یه‌کیک بوو نووره‌. که‌ بوو به‌ دوو ئاگره‌!! ئه‌م دوانه‌ش یه‌ک له‌ قینی یه‌ک مالتی میترده‌که‌یان وێران ئه‌که‌ن و نیه‌زاعییکی ئه‌به‌دی له‌و ماله‌وه‌ ده‌ست پین ئه‌کات.

جیهه‌تی سێیه‌م مه‌نزه‌ره‌که‌ی له‌ هه‌مووی فه‌جیعه‌ته‌. پیاو به‌سووره‌تیکی حه‌زینانه‌ تووشی سه‌قوتی ئه‌مه‌ل بووه‌. ئه‌و ره‌فیه‌، ئه‌و جووته‌ی ئه‌و ته‌سه‌وری ئه‌کرد ئه‌مه‌ نه‌بووه‌. ئه‌و به‌هه‌موو قه‌وته‌ی خه‌یالی و ته‌فه‌ککوری خۆی ژنیکی بۆ خۆی قه‌رار داووه‌ که‌ وه‌حده‌تیکی روحيه‌ و حه‌تتا وه‌حده‌تیکی جیسمیه‌ له‌به‌یندا بنیت. فه‌قه‌ت تأسف ئینتخابی دایک و ژنی موافیق دهرنه‌چوون. وه‌کوو تورکه‌کان ئه‌لین -بام باشقه‌- ژنی قورپه‌سه‌ریش به‌ دلێکی پڕ له‌ خه‌م عیزه‌ته‌ی نه‌فسی شکاوه‌وه‌ ده‌رکی ئه‌کات که‌- نوعاً ما- باریکی فه‌زله‌یه‌ بۆ سه‌ر شانی میترده‌که‌ی. به‌م ته‌ئه‌سوره‌وه‌ شه‌و و ره‌ۆژ وه‌کوو مار گینگل ئه‌دات. نه‌تیجه‌ی ئه‌م حاله‌ موئلیمه‌ بێ شوپه‌ه‌ سێ به‌رده‌که‌یه‌.

ره‌ۆژیک له‌ ناکاو میترد ئیتر خۆی بۆ هه‌زم ناکریت، رابیتته‌ی له‌فری ئه‌شکینیت. زاته‌ن رابیتته‌ی قه‌لبی هه‌ر له‌ ئه‌ساسا نه‌بووه‌. پاش ئه‌مه‌ ژن وه‌کوو قوماندانێکی مه‌قلووب و مونه‌ه‌زیم روه‌و باوان ئه‌کریتته‌وه‌ و پیاو خائیب و خاسر بۆ خه‌یالی سابیق ئه‌نالین. ئه‌م سێ حاله‌ته‌ وه‌کوو سووره‌تیکی عموومییه‌ش نه‌بیت فه‌قه‌ت به‌سووره‌تیکی ته‌قیریبه‌ی ئه‌حوالی ئیزدیواجی ئیمه‌ نیشان ئه‌دات.

ئىمە ئومەتى بەدبەختى (محمد) تقريباً له ئەكسەرى (سان)ى موفيد و معقولى پيغەمبەرەكەمان لامانداوه، خاسەتەن له بەعزى مەسائیلی موهيمى حەياتدا كە -ديناً و عقلاً- لازم وابوو فەرموودەى نەبى ئەعزەم بکەين به دستوورى حەرەكەت. بەدبەختانە تەركمان کردوو و شونى عادەتتىكى مضر و نامەعقولى خۆمان كەوتووین. ئىمەى كوردەوارى بەرپەسەنايەتى دین مەشهورین نازانم چۆن و بۆچى فەرامۆشمان کردووە كە يەكئى له ئەوامیری پيغەمبەر بينینی رەفیعەى موستەقبەله. غافل بوون لەمەو وەیا تغافل پيكردنى جیگەى تەعەجوبە و ئەو دایە عمومەن لەم نوقتەبەدا مەعروفمان بەمنكر و منكرمان بەمعروف تەلەقى كوردو. بۆ ئەو دایە مەیدان بەهیچ (سوء التفاهم) يك نەدرى پيئەشەكى ئەمەوى بەیانى بکەم كە قەسدى نووسيارى ئەمانە خوا نەخواستە نە بەرەفەى حیحابە و نەسەرەستى ئافرەتە. تەنھا مەرامم (تطبيق)ە. كە شتىكى موفیدە و مەنتىقى نەبەويە له تەئەهولدا. مەسئەلەيەكى مەشهورى كوردییه «ماسى لەبەحرا سەوا ناكړئ». میلله تىك كە حەتتا بۆ شتىكى عادى و جزئى وەكوو ماسى لزووم بەتەدقیق و مشاهەدە بىنى نازانم چۆن بۆ تەشكىلى بنیاتی موهيمى عائبە حاجەت بەبينی رەفیعەى موستەقبەلى حس ناكات!؟.

محافەزەكارى، عەنەنەپەرستى له حەياتى ئیجتەماعیەماندا

عەنەنەپەرستى چ نەتیجەى ئیعتیادىكى كۆن، چ نەخۆشەكى دەماغى و رۆحى بێت، شتىكى موزیر و بەد و بى مەعنايە. بەلئى بەو ئیعتبارەى كە كەم و زۆر جزئىكى باوك و باپیرانمان قیسمىكى مازین، مەربووتى عەنەنەى رابووردووین. فەقەت لازمە له عەینى زەماندا له بیرماندا بێت لەپيئەشە موهمو شتىكدا ئىمە ئەولادى ئەم رۆژەین. پشتمان كردۆتە رۆشتوو وە روومان له پيئەشەو دایە. زۆر راستیان و تووو هەموو شتىك دەرهجەى ئیعتیادى باشە و فەقەت ئیفرات هەتا له تەقوايشا مەقبول نییە. عەنەنەپەرستى ئىمە حەددى ئیفراتیشى تپەيراندوو. ئەم نەخۆشەپیس و قاتیلە موبالغە له هەموو ئەحوال و ئەفعالیکماندا حازر و مەوجودە. قیسمى سەنعەتكار له پيئەشەو هەتا زەرنگەر، فەلاحمان له نیوەكارێكەو هەتا مەللاکىكى ساحیب هەشت نۆ

دای موبتەلای ئەم بەلایەن. مەسەلەن له عەسرى بابان و پيئەشە باباندا كەوشى سوورو رەش باو بوو، پاشا و موفەدى هەر ئەمەیان له پيئەشە ئەم ئیحتیاجە سنفى كەوش دروو پيئەشە هیناوتە وجود. فەقەت بەمروورى زەمان ئەم مۆدەى پيئەشە نەماوە. قۆندەرەى گەلاسى، رۆغەندار هاتۆتە پيئەشەو، مەعمولاتى خۆمان لەرەغبەت كەوتوو. مع الأسف مقابل بەم گۆرانى مەیل و باو هەچ فەكرى تەجەددود و ئینقلاب نەكەوتۆتە مپيشكى كەوش دروگانمانەو. لەجیاتی ئەو دای ئەمانیش لەگەل چەرخى زەماندا هەلسووړین تەرەقیەك له سەنعەتەكەياندا بنویتن تەنھا رازى بوون بەیادی مازى و حەسەرەتى رابووردوو. بەسایەى محافەزەكارىبەو بە بیرماندا نایەت مشتە و كازنەكەیان تەبدیل بکەن بەقالب و مەكینەى قۆندەرە. نەختى بەولاوە برۆین و تەماشای فەلاحەكەمان بکەین. ئەم نەخۆشەپە سوورەتتىكى مەحسووستر موشاهەدە ئەكەین و لەم سنفەدا لەوحەى عەنەنەپەرستى گەلئى مۆسەسیر تر، گەلئى بەدبەختانە تر، ئەبينین. ئەم قیسمەمان هیشتا بەئەسباب و ئالاتى عەسریبەو خەرىكى شان له شاندى ئەوروپایە. جوتیارىكى بەسەزمان بە دوانزە سەعات بە نىخەنىخ و ئارەق هەلرشتن لەپاش دوو سى جار شكانى گاسن و هەوجار ئینجا موفەق ئەبیت بەكیلتانى بەشى ئەعزەمى دۆنمى ئەرازى.

نەتیجەى ئەم هەموو كولفەت و موشەققەتەى سى یا چوار رەبە گەنەكە موقابیل بە دەگەز چیت و باتمانى شەكرى خاربجەيە. جا بەم مەوجودەتى ئیقتیسادىبەو باوەرناكەم هەچ هەق و رووى قسەمان هەبیت. بۆ ئەم جوتیارە ئیحتیمالە فەقیرحالى مەعزەرەتتىك تەشكىل بكات. فەقەت نازانم مەللاكە دەولەمەندەكەمان كە هینانى مەكینەيەكى دروینە وەیا توروپایەكى ئا و بەنەزەر سەرودەتیاوە هەچ شایانى ئەهمیەت نییە، بۆچ خۆیان بەموعاسیرى بایل و میدیا ئەزانن و هەچ ئەسەرئىكى تەجەددود پيشان نادەن. شایانى تأسف و بەلكە باعيسى مەئبوسىەتتىكە كە ئەبينین هەتا پەتاتەى خواردنى خۆمان له سنە و جیگاگانى ترەو دیت. هەموو كائینات ئیعتیرافى كردوو كە ئەم رۆ هەق قوووتى پارە و سەرودەتى ئیقتیسادىبە.

دەستى ئیقتیساد سەرودى هەموو دەستىكە. چوار پيئەشە سأل لەمەو پيئەشە فرانسە لەگەل ئەو دای لەحەربى عمومیدا غالب و موزەفەر دەرچوو بوو، تەنھا

به سه بهب ته شه تتوتی ئیقتیصادییه وه عاده تن هاتبووه ده ره جهی ئیزمیحلال. مه قسه د له م میساله ئه وه به که مه عنای ئه ساسی پاره به. لام وایه بهم ئیعتباره ئیمه ی کورده واری مه وجودیه تیک و قووه تیکمان نییه. فه رزی مه حاله - لا علی التعمین- هه ر به نده ریک (بویقوتازیک) له ئیمه گرت حالمان چی ئه بیته. له فه رزیک و هه ادا چاره ی ئه حسه ن هه روه ک ئه وه لیمان چوونه وه پیستی هه یوان، گه لای دار خواردن و له ئه شکه وتا دانیشتنه. له قه دیه وه ئه گیره وه چوار پینچ پشتیمان له مه وپیش جاوی ریزه و کلاشی هه ورامان هه موسو ئیحتیاجیک لاسیانی ته ئمین کردوه.

شویه ی نییه نه سلی حازر بهم شته به سیتانه ئیداره ناکا - فقط مع الأسف- موقابیل بهم ته ره قی و تجددی ئیستیهاک و مه سره فه هه یچ عه لامه تیک سهرکه وتن و پیشکه وتن له قوه ی استحصالیه ماندا نییه. جو لای به ده بخت ئیستاش خه ریک جاو و خامه، چیناوی و چیتی له بیر نییه. ره زه وانئ هه زار باسووق و دوشاو به چاکترین و مونته های سه مه ره ی تری تیئه گا. فابریقه ی تقطیر نازانئ چیه و تجاهلی لی ئه که ن. خوا کاری به له دیه راست بینئ که یه کن له شرووتی ئیستیجاری چایخانه قه نه فه ی گوئز و کورسی هه رهران بوو ئیللا به سه بهب محافه زه کاری چایچی عه نه نه په رستی دارتاشه کائانه وه ئیستایش هه ر له سه ر کورسی ره قی بی پالپشت دائه نیشتین. له مه وا حالی مه بن که ئه مه گشتی به سه بهب جه هاله ت و تیئه گه یشتنه وه، به لکه - قسماً- وایه. فه قه ت به شی زۆریان له ئه وزاعی دنیا و ئه حوالی ئیقتیصادیه نیسه ته ن بی خه برن. ئه سلی نوقته ی موهم محافه زه کاریه، ئه مه یه که باوک و باپیر ئه مه ی نه کردوه. لادان له ریکای ئه وان، تجدد پیشاندان، یه عنی عه نه نه نا په رستی، به ده بختی، گونا ه، عه یبه، مه سه له ئه مه یه.

نه خوشی ئیجتهاعیمان

۱۹۲۹

بی قه راری، بی عه زمی

زه مان گوپاوه، ئه مرۆ فه ردیک خوینده واری ئه قسای شه رق له ئه حوالی زومره ی ئه وپه ری غه رب ناگاداره. به سه بهب ئه م که سره ته مه علوماته وه هه موسو رۆژی تی ئه گه یین که (نویلی) و یا (بیرد) عه زمی سیاحت و که شفیاتی قوتبی جه نووبی یا شیمالی ئه که ن. به رامبه ر به هه موسو مه هالیکیکی موحه قه ق ئه م قه راری خوین تیک ناده ن و - حتی المقدور- به عزه ن - فوق المقدور- بو - تطبیق- ی جه هد ئه که ن. لام وایه هه موسو فه ردیک تیگه یشتوی کورد که ئه م شیده تی عه زمه قه تعیه تی قه راره له میلله تی غه ربیدا ئه بین که م و زۆر ئیختیاری و یا غه یه ئیختیاری ئه که ونه موقایه سه له گه ل هی خزاندا. فه قه ت نه تیجه ی ئه م موقایه سه - طبعاً- ئه سه ری یه ئس و ته حه سسوره. ئه مرۆ که رۆژی تیئه لچوون، جه ساره تی مه ده نیه. قه تعیه تی قه راره وه یه گانه خاسه ی ته مایوز و ته فه وقی میلله تیک ئه مه یه - مع الأسف- ئه م خاسه جه وه ره یبه له ناو ئیمه دا به ئیعتباری عمووم نییه.

به پیتی ته سنیفیک ئیجتهاعی که تازه عوله مای ئیجتهاع کردوویانه به شه ر تابییعی دوو مه زه به. ئوسول و یا ته رزی حه یاتن، ته رزی ئیشتراکی، ته رزی ئیستقلالی. مع الأسف - ئیمه وه ک ئوعجوبه یه کی ئیبعه ت خارچی ئه م دوو سنفه ماوینه وه. نه ته ربیه تیک ئیستقلالی ئینفرا دی وه هاما ن هه یه که - عند الایجاب- فه ردیکمان به خویدا رابه رمویت قه رار و عه زمی شتیک بکات و بیه ینتیه حه ییزی فیعله وه و، نه ته ربیه یه کی ئیشتراکی کومه لی وه هاما ن هه یه که ۱۰، ۱۵ وه یا بیست که سمان بو - تطبیق- ی غایه یه کی موشته ره ک بو خوین قه رار بدن و بو گه یشتن به م غایه یه هه ول بدن. هه روا له بیرمه له - ۱۹۲۱ دا له گه ل یه کتیک له ئه فرادی مه وه سته ی- یه عنی قیسمی ئه سناف- ی سلیمانی له سه فه ری به عدا ئه گه رامه وه، ئه وسا که ریکای ئوتومبیل نه بوو ته نها موناقه لاتی حکومه ت به ئوتومبیل ئه کرا، به سه بهب ناخوشی هه واوه دوو سی رۆژان له کفری مه عته ل مابووینه وه، له زه رفی دوانزه سه عاتدا سی که ره ت قه رار

و فیکری رەفەئەتەکەم تەبەدیل کرد. هەوڵ جار بەرەفەئەتی دا ئیعمەن موافیقەم وت: فلانی مەوسیم زستانە، ئومیدی خرابتر نەکریت، چاکتر نا، وەک لیتر، لەم شارە ناخۆشە قەتیس بین هەرچۆنیک بێ رۆشتنمان مەسەلەحەت ترە، با نەختیک بارانمان لێ بەدا. لە جوابدا وتی زۆر باشە و دەستی کرد بە ئیستییحزاراتی سەفەر. ئەسەسن من قەراری خۆم داو. -فقط تجربه- دەرەفی دوویم پێم وت، باوکم، فەسەلی زستانە ئیحمالی ئەنواع فەرتەنە و دزی هەبە. خوانەخواستە هەوا لە رینگا لیتی گۆرین و موقەدەرێکمان بەسەرھات، خۆ لە چۆلی قولفە پەکمان نەکەوتوو. وا لیتر ئەمەینەو ئەنیتیزار ئەکەین با دە رۆژ تەعتیل بین، کفر نیبە. رەفەئەتی بەسەزمان - صرف النظر- ی لەحەرەکەت کرد. فەقەت ئیواری ديسان قەراری سانیم پێ هەلۆەشەنوو و حەرەکەتمان کرد. تەببیعی بێ ئیسناسیە کە ئەم مەسەلەییە بکەم بەنموونە بۆ هەموو تەرز تەفەکور و قەراری کوردەواری. فەقەت لە عەینی زەماندا لازمە بلێم ئەکسەر یەتی عەزیمەمان تەقربەن وەکوو ئەمە نیبە. بەلای منەو ئەسبابی ئەم بێ قەرارییە، بێ عەزیمی و بێ سویاتییە ئەمانە، ئەمانەییە. ئەو لەن: لە کونھو ئەسەسی ئەو ئیشە ئەمانەو قەراری لە سەر بەدەین ورد نابینەو و بەنەزەرێکی سەتھی تەماشای ئەکەین. سانینە لە تەتبیقی ئەم قەراردەدا تووشی چ نەوعە ئەحوال و شەرائیت وەیا مەوانعیکی ئەبین لیکی نادەینەو -ادنی- مانیعەییە ک تووشی سقووتی خەیاڵمان ئەکات و ساردمان ئەکاتەو. بێ شەبە ئەگەر لەپیش قەراردان بۆ شتیکی وەکوو پۆست و مەغزی ئەو شتە بەئینینە دەرەو و هەموو نەوعە ئیحتیمالاتیکی دەرپیش بکەین، جا لە دوا ئەمانە بەقەتعیە تەو عەزیمی کردنی بکەین هیچ مانیعەییە ک تصور ناکریت بێ بە حائیل بۆ تەببیق-ی ئەم عەزیمە و بەم نەوعە عەزیمە ئەلین شاخ لە بن دەرھینەر. بۆ مقایسە دوو میسالی خوارەو تان عەرز ئەکەم: (میسەتەر جوفرو شروب) ناوی ئینگلیزی لەپیش حەری عموومیدا یەکیکی بوو لە موشتاقانی -سپۆرت- ریاضە- یاری- بەسائەقی نەگبەتی حەرەو قاجیکی زاہع ئەکا وە زۆرتر ئەم پیاو لە ئەسنای ساغیدا حەزی لە شاخەوانی کردو. تەببیعی لەپاش ئەو عەزیمی گەرەن و بەشاخا هەلگەرانی نەما لازم بوو- لەسەر ئەحوالی شەرقی - مەئوس و موتەئەسیر لە مائەو دانیشتایە و ناخی هەلبکیشایە. و الحال ئەم مەعلوولە، ئەم موسیبە تە عاززیبە هیچ مەئوسیبەکی

پێ نەبەخشیبو و بەهەموو قەتعیەتی قەرار و عەزیمە دەوامی کردو. ئیدمان کردن و بەسەقەتی بەشاخا هەلسووران تاکوو نەتیجە موفەق بوو بە پێ گەشتتۆتە سەر زەرەوی شاخی (مانز هورن) کە تا ئیستا پیاوی قاچ ساغ نەبێگە یشتوتی.

میسالی دوویم لە سالی ۱۹۲۱-۱۹۲۲دا ئەکسەر تیجارەت و تووتنمان تەشەبوسیان کرد شیرکەتیکی کوردی بۆ سەوق و ئیخراجی تووتن تەشکیل بکەن لە گەڵ ئەوێشدا کە هەموو عیلاقەداران مەنەعەت و قازانجی تەشکیلی ئەم شیرکە تەیان لێ مەعلوم بوو، و ئەوانتەبازی و موزەرەتی ئەززی حازری تیجارەتەکەیان ئەزانی. تەنھا بەمەحزی ئەوێ قووت نەبوو لە قەرارەکیاندا و قەتعیەتی عەزم نامەو جود بوو ئەم تەشەبوسە خێر و موفیدە هەر لە قسە و لە قسەشدا نا، لەمیشکدا مایەو. ئومیدم وایە نەسلی ئاتی و یا لاوانی ئیستامان دەرەجە قودرەت و بەقووتی ئەم خاسیە تانە تیبگەن و ئیستیفادە لێ بکەن.

پیشکەوتنی ژانمان

زۆر لە عالمان و خۆتندەوارانی رۆژئاوا و رۆژھەلات فکری خۆیان بەیان کردو و ئەم مەزوعەیان گرتوو بەدەستەو قسەیان لێ کردو و توویانە کە ژن لە هەموو شتیکی زیاتر دەبێتە سەبەب بۆ پیشکەوتنی قەوم و ولات، بەھۆی تەرەقی کردنی ئەوانەو دەبێ، چونکە ئەوان مەرکەزی ئیشن و ئەوان پیاوانی موستەقەل دەخەنەو و تەربیی ئەدەن. منیش تەماشای دوا رۆژی ولاتم کرد، لەم لایەنەو زۆر لە دوام هاتە پیش چاو هەتا لەبەر تاریکی چاوم نەیدی!!.

ئەمەوئ لەم لایەنەو چەند قسەییە ک بکەم، بەلام قسەیی وەھاش ناکەم خۆتندەوارە خۆشەو یستەکانم عاجز بن و دلیمان گەرد بگری. ژنی فەقیەر کەوا لەلای ئیمە رۆژ هەتا ئیواری لەناو چوار دیواری مائەکەیدا دانیشتو ئەگەرداری دنیا نیبە و هیچ شتیکی نازانیت غەیری ئیشی مائەکەیی نەبیت، ئەویش چیشت لیئان و جل شت و گەسک دانیکی عادییە کە لەبەر بێ عیلمی و نەزانینی خۆی ئەویش بەتەواوی جێبەجێ ناکا. ئینجا ئیو لە حەباتی ئەم ژنە بەسەزمانانە ورد بنەو و تیفکرن، خۆتان لە جێگای ئەوان دانین، تێدەگەن کە چەند حەباتیکی ناخۆش و رەزالیە، خسوسەن ئەگەر ئەو ژنە یەکیکی عاقلە و موتەعەللیمە و

خوێندهوار ببینی چەند دڵی لە خۆی ئەمبێنی و لە حەياتی خۆی وەرەس ئەبێ. وه
غایەى منبیش ئەوه نىبیه که گوايه ئەو ژنه شهرم نهکات و بىته دەرەوه و جلی
کورت و قۆل کورت له بهر بکا.

ئەم قەسەیه ناکەم، بەلام ئەلێم ژن ئەبێ خۆی داپۆشی و شهرم بکات و
شیعاری قەومیەتی محافەزه بکات، بەلام خوێندهوار بێ و عاقلە و ساحیب
مەعرفەت بێ و فێری تەربىیه کی تازه بکریت. چونکی ئەو ژنه منالی لێ
پاشەکوت ئەبێ و تەربىیه ئەدا، ئەو منالەش ئەبیتە پیاوی پاشەپۆژی ولات.
ئەگەر ئەم منالانە له پيشه وه به تەربىیه کی باش گه وه کران موحه قه ق خویان له
حەياتی خویان ئىستىفاده ئەکەن و وه تەن و مبلله تيش ئىستىفاده یان لێ ئەکات.

شیوهنی به کوڵ

شیخ سەلام -ی شاعیر له دووری و یاد و بیرکردنی (رەشید نهجیب) دا،
سالی ۱۹۳۴ ئەم شیعەری نووسیوه و بهم پیشه کیه دهستی پیکردوه:

«لەکاتیکی زۆر به که ساسی له سەر لووتکهی شاخی، که به (به رده پیرۆزه)
به ناوبانگه، وه به سەر (چەمی چه قانا) ئەروانی، که له رێگه ی پینجوبینه وه دوو
کیلۆمه تر له خۆرتاوا ی دی (دۆله سوور) دایه، دانیشتبوم، به هاریکی زۆر
رەنگین و دلیکی زۆر خەمگین، تەماشای چواردهوری خۆم ئەکرد، ئەم
هەلبەستەم نووسی و به هۆی رۆژنامە ی (ژیان) وه ناردم بۆ (فەلامەرز) (۱).

له به غدا:

هەى دله ئامان، ده خيل سه د ده خيل
ماتم، كه ساسم، رەنجوورم، زه ليل
قرچەى بى سامان، جه رگى بريندار
كوۆتايى نه هات، هاوار هەى هاوار
لیم گهری ساتى، وه نه وۆى بدەم
هەى دل، بى قەرار، كه يلى پر له خەم
هەناسەى ساردت، له نيوه شه ودا

(۱) فەلامەرز: ناز ناوی نووسینی رەشید نهجیب بوو.

جەرگم له ت ئەکا، له شیرین خەودا
کسپه و کزه ی تو، بۆ نه برایه وه؟
قرچەى جه رگى تو، بۆ نه كوۆزايه وه؟
دل به مه حـزوونى، له توتى په رده وه
گرى حـسره تى، دهردى كـرده وه
وتى: هەى لاشه، بى خه بهر له دهر
زه بوونى كزه ی هەناسانى سه رد
خه فه ت جوۆش ئەدهم، ديمه كه ف و كوۆل
نازانى چۆنه شـيوه نى به كوۆل؟!
بۆ سه يلى جوۆگه ی فرمى سكى چاوان
بوچ تو نازانى؟! منم بناوان؟!
خه فه ت جوۆش ئەدهم، ديمه كه ف و كوۆل
خويتاوه له ئەكه م، له سه رچاوه ی دل
كوۆ كوۆ، هه لئه سى، لافاوى خويتاوه
شه پۆل سه ر ئەكا، بۆ سه ر جوۆگه ی چاوه
جه رگ هه لئه قرچى، ئەبى به بریان
به وه دهر و داخه، چاوه ديتـه گرـيان
ده فرمى سـك برۆى، ده هه لسه كوۆكوۆ
لووره ده، برۆ، بۆ سه ر تانـجـه رۆ
تافه و هۆمه كه، بى كشه، بى دهنگ
راست برۆ وهك دوخ، راستتر له خه دهنگ
هيج رانه وه ستى، ئامان سه د ئامان
هه ر چەند دلگيره، خاكى كوردستان
گولتى گولزار و وه نه وشه ی چيمه ن
ده ستم دامىنت، ته فره ی تو نه دن
خاكى بى ياره، هەى خاكت به سه ر
نالەت بى برۆ، تا رۆژى مه حـشه ر
پيچ بده به خۆت، له چه م، له كـيـوان

هه تا ئه چیتته سه ر ئاوی سیروان
 بلتی هه ی سه ر شیت، سه ودا ی نیگار ان
 دیوانه ی دینی دیده خـومـاران
 لیـلی دهر وون لیـل، ویلی نازداران
 شاره زای به رزی و نزمی کوهساران
 گوزهر گای گرو ی ناسک رهفتاران
 شهیدای خه م گوسار گریشمه داران
 راسته، سوزی عه شق یادی جلیوه دار
 له دهستی سه ندی رشتته ی ئیختیار
 منیش هاو پیتم، دهر وون سه ووتاوم
 خویناوی دل و فرمی سکی چاوم
 بکه ره دیجله، به خو و له سه ره دا
 مه ئوای- فه لامه رز- له شاری به غدا
 به لام ئه ی فرمی سک، زینه هار سه د زینه هار
 زه حمه ت مه کپشه، تو بۆ پرسیار
 قوه ی جازیبه ی هاوده ردی له و لا
 تو راته کپشئی، چه شنی کاره با
 که دیت کومه ئی یاران بوو ته مام
 فرمی سک دارپژه له جیاتی (سه لام)
 ئه پرسى ئازیز، له جهسته ی خهسته
 بلتی پیچ ئه خوا وه ک ماران گهسته
 وا له سه ر شاخی، لای چه می چه قان
 ئه گری، ئه ریژی فرمی سک وه ک باران
 ئیسته سه ووتاوه به کزه ی دهر وون
 جهسته ی خهسته ی بی گیانی زه بوون
 هه ر کاتتی زانیت ریزه ی ئیسقانی
 تو ز و گه ره ده لول بۆ لای تو ی هانی

تیبینی:

شیخ سه لامی شاعیر له سه ره تای شیعه که وه بۆ پیره میردی نووسیوه:

«ماموستای شیرین، پیره میردی جوان
 ئه رواحی له تیف، کۆله که ی (ژیان)
 ئه مه م نووسیوه، به دل و به گیان
 ئه یکه م به پی شکه ش لاپه ره ی (ژیان)»
 پیره میردیش له کۆتایی شیعه که ی شیخ سه لامه وه نووسیوه:
 سه لام، گونا هت، خوینده وار بیسه
 لیسه، خوینده وار، دهردی کار بیسه

نووسینیکی به نرخ و پر ئه مه ک و وه فاداری دکتور مارف خه زنه دار بۆ کۆچی
 دوایی رهشید نه جیب له سالی ۱۹۶۸ د.

کۆچی دوایی رهشید نه جیب

هه موو که سیک ریگه ی مه رگی له به رایه. ئه مرۆ بی یا سه یینی. مردنی هه ندی
 که س وه کو بلتی ئا وایه. هه ندیکی تریش به له ش ده مرن، به لام به کرده وه له
 دلی میلله تا ده ژین. ئه وانه ی نامرن هه ندیکیان مافی خو یان ده دریتی، هه ندیکی
 تریشیان بۆ ماوه یه ک له بیر ده کرین.

که رهشید نه جیب کۆچی دوایی کرد هه وائیکی بچوو کیشمان له با به ت ئه م
 مردنه وه نه خوینده وه، ده ترسم بلیم که رهشید نه جیب خه ربک بوو وه کو بلتی
 ئاوه که ی لی بی! به لام، نا، ئه مه راست نییه! ناوی رهشید نه جیب هه ر ده مینی.

رهشید نه جیب سه ربازیکی نه ناسراوی گیتی ئه ده بیاتی کورد بوو، نه ناسراو
 بوو چونکه به ره ه میکی که می هینایه ناو سامانی نه ته وایه تیمانه وه. زوو دهستی
 دایه نووسین، زووش دهستی لی هه لگرت. به لام ئه و به ره ه مه که مه هه میسه
 وه کو تاقه ئه ستیره که له ئاسمانی کوردا، هه موو شه ویتک سه ره له نو ی
 هه لدیتته وه، یا تاقه گوله باغی که له می رغو زاری کورده واریدا هه موو به هاریک
 دووباره ده رویتته وه.

رهشید نه جیب یه کیک بوو له هه لکه وتوو و به تواناکان له ئه ده بیاتی کوریدا.

له به ره مه که مه که پدا ههست به بلیمه تییه کی تازه پشکووتوو ده کری. به لّام داخی گرانم، له بهر هه هه هه بک بی زوو دهستی له نووسین هه لگرت. ته گهر شیعیر و تار و چیرۆکی بکردایه به پیشه بیگومان له ریزی شاعیر و نووسه ره هه ره گه وره کانی سه دهی بیسته مان ده وهستا.

زۆر سهیره! شتی وا له میژووی ئه دهی هه موو میلله تیکدا روو ده دا. پیچه وانه کهش له هه موو سه رده میکدا ده بیترئ. ره شید نه جیب بو ئه ده ب خولقا بوو، که چی نه یکرده پیشه. هی وه هاش هه نه به زۆره ملی خو بان ده سه پیتنه سه ره ئه ده ب و به ره می کرچ و کال و بی تام و بوی وا ده هیتنه ناوه که ده بی به مایه ی شه رمه زاری بو میژووی ئه دهی کوردی. ره شید نه جیب یه کیتک بو له قوتابیانی ئه و قوتابخانه رۆمانتیکیه تازه یه که گۆران و عه بدو لواحد نووری و نووری شیخ سالح و هی تری گرتیوه با وهش.

وه نه بی ته نیا شیعیره کانی سه ره به م قوتابخانه بووین، به لکو یه کیتک بو له و نووسه رانه ی که «وتاری هونه ری» کوردییان دا هیتنا. له دواییدا ئه مه بو به بنج بو په پدا بوونی چیرۆکی هونه ری کوردی تازه.

کۆمه لیک له م با به ته و تارانه ی له «گه لاوێژ» دا بلاو کرده وه، له (یادگاری لاوان) دا به شدار بوو، شیعیر و تاره کانی وینه ی ناله باری ئه و کاته ی ژبانی کورده واری بوون. ده گریا، به لّام گریانه که ی به شیوه یه کی تازه بوو، له هینی شاعیره کلاسیکیه کانه ی نه ده کرد.

فه رانه ز، نازناوی ره شید نه جیب بوو، له راستیدا شیعیره کانی ئه وه نده تازه بوون نازناویان هه لنه ده گرت، به لّام ئه و هه ره به کاریشی ده هیتنا.

له شیعیریکی قانگ دراو به گیانی رۆمانتیکی کوردیدا ده لّی:
«هه وری سپی ره نگ، پیتشمانه ی ره حمه ت
تین بده ره خو ت، پر گور و هه لمه ت
برۆ؟ له زه لم و تانجه ره و چه قمان
له گشت رووباری چه می کوردستان
له سه ره شـاـبـالـت بارانـی بـینه
ته نووری دل می پی دامـرکـیـنه»

ره شید نه جیب ده بیتوانی گه لیک بکا بو ئه دهی کوردی له گه ل ئه وه شا به ره مه که ی شایانی سوپاس و ریز لیتانه.

رووناکی بو گۆزی ره شید نه جیب.

رۆژنامه ی بریه تی ژماره ۲۹۳

رۆژی شه موو ۲۲ حوزه برانی ۱۹۶۸

لیکدانه وه و مانای چهند وشه یه ک

نالنده: ئه ی ده نالین، ناله کار

گولبانگ: بانگهواز، ناوازی بلند

هاله: خه رمانه ی مانگ

زیده وان: پاسه وانی پیروژگا، ئیشکی شوتنه پیروژه کان

دلاویز: دلگیر، ئه وه ی دل پیوه به نده.

نه هوفته: نه پیتی، شارراوه.

ئه ندره: خه م.

کاشانه: مال، مائی بچووک وه ک مائی هه ژاران، مائی زستانه، هیتانه.

سینه چاک بکه ن: یه خه دا بدرن

شیو: ژه می ناخواردن

وه ک تهیری جینانی: وه ک مه لی ناو به هه شت

فه رسوده: کۆنه، رزیو، بی توان. له ئاقیستادا به مانای، به هیت و به خته ور، هاتووه.

په ره ستیده: په رستراو

ئه ی که ژی والا: ئه ی چپای بهرز

حه شه م: قه ره بالغی

جی نزرگه: جیتی نوارین، لیره دا به مانای شوتنی پیروژه هاتووه

تفه نگ شینه که: جۆره تفه نگیک بووه. به باروت داده گیرایه وه. راوچیه که خو ی ناگری

له سه ر دادنا. له هه ندی شوتن پیتی ده لّین تفه نگه ره شکه. ئیستاش لای

نیچیره وانانی کۆن هه ره ماوه.

خه نجه ری شینه تیغ: ئه و خه نجه ره یه که جه وه ره ی به سه ره وه نه بی به لّام جه وه ره دار وه کو

قه زین، ده بان و خوراسان و کرمان. خه نجه ره ی شینه تیغ له کۆیه له لایه ن

وه ستا عبده لّلاه زۆر دروست ده کرا.

دا بیان کردن: حه وان دنیا نه وه

ئه بی ده سه ته بهر بی: ئه بی به لّین بدا

ته پووش: ته مەل (وابزانم هەر ته پۆیه، «ش» هکە ی هی عطفه)

خواهشگەر: تکاکار

چیشته نگاو: کاتی پۆژ بەرز دەبیتەوه

ئوتراخچی: سەراج

رانک و چۆغە ی مەرەزی سەپاتی: ئەو رانک و چۆغە بەیە لە مەرەزی سوور و مەرەزی

سپی دەکریت.

پیتستی سپی واش: پیتستی مەیلە و سپی

ئەوئەندە دیشوار نەبوو: ئەوئەندە زەحمەت نەبوو، دژی ئاسان (دشوار: دژوار، وەک دژ)

کار ئازموودە: کارزان، فیرەکار، کارامە.

پۆژتیککی خورپەمی. پۆژتیککی بەپیت، خۆش

و هکۆو پەیتووکە هەلئەسوورا: پەیتووکە، مەلێکە بەقونە قون بەخیرایی دەروات

خۆشسوود: دلخۆش

جونبووش: جوولانەوهی بەهتیز

قوناغ: مەزل، ئارامگا، جینگە ی حەسانەوه

هەنگام: کات

گۆشته و زوون: ئەو گۆشته یە کە لە جینگای برین دیتەوه.

ئەوهی ئەفراندبووی: ئەوی خولقاندبووی، دروستی کردبوو

تاب و تەژ: گەرم و گوری

خجسته: پیرۆز

بەکەلک هیناوه: بەکارهیناوه

پین ئیلهام کرده: ئیلھامی پین بەخشیوه

زانایانی کۆنناس: علماء الآثار القديمة

پاشینان: ئەوهی داھاتوو

ناتوانن تیا نومایان بن: تیا دەرناکەون.

پەرستش: پەرستق

فەر تووت: رزیو

خودکامی: خۆیستی، بەئارەزووی خۆ

درەفش: پرتەودار، عەلەمەکە ی کاوه

ئەسپی تازی: ئەسپی عەرەبی. بەفارسی بەعەرەبی ئەلین تازی

پەروازی کرد: فپی

وہزن: زیان

نان کویری: سەپلەبی

خسلت: سیفات

نیگەھیان: پاسەوان

مقەستەیان ئەکرد: پیکدا دەھاتن

خەراج: سەرانە

وہکیەتی: لیکچوون، وەک یەکی

خوداوەر: خود ئاوەر، بۆخۆت ھاتوو، خوا پیتاوا

سەرفرۆ: سەرنەوی

ئاوەکی: پینگانە

پەرودەرش: پەرودەردەکردن

ئەبیەم: ئەبیستم

توند خوویی: رەقی و چاو نەترسی

یەگانە: تەنھا و تاک

سوودمەند بوو: بەسوود بوو

قەلەمەرەوی خۆی: ولاتی ژبیر دەسەلانی خۆی

رەوتیل: کۆچەری

لەدوااییدا لیک کراینەوه: لە یەکتەر نزیک بووینەوه و کەوتینە گفتوگۆ

گەواھ: شاھید

میوان نەواز: میوان پەرودەر

گردودەر: گرد و دۆل

یەکانە: بەرازی نیر

مالۆس: بەرازی می

ئیزوا گاه: خەلۆت خانە. جیبی کەنار گرتن

نەبەرد: گەر، پیتشپرکین، بە مانای ئازا و لیتھاتووش دیت. بە مانای جەنگ دیت

شەعرا یەمانی: ناوی ئەستێرەبەکە، گەلاوێژ

وامداری: قەرزی کویری، قەرزاری

صناعی نەفیسە: جوانکاری و وشە نارایی (الفنون الجميلة).

ئوفوولی کرد: ئاوا بوو.

رەفعی جەنابەت: خۆ شۆردن بۆ لابردنی لەش پیسی. پوختە ی مەبەست ئەوئەیه

لەکور دەواری ئەو سەردەمەدا منال تا گەرە نەبوا یە و بالغ نەبوا یە بوونی

نرختکی وای نەبوو وەگوتی نەئەدرایە.

جاویدانی: ئەبەدیەت

ناوه‌پۆک

- ۱- رهشید نه‌جیب و نوێ کردنه‌وه- ژبانی و به‌رهمه‌کانی 5
- ۲- رهشید نه‌جیب - نووسینی: ئەکره‌م عیزه‌ت نه‌جیب 17
- ۳- عه‌شق و خه‌یال - شیعر 19
- ۴- ئالامی به‌شه‌ر - شیعر 20
- ۵- بو‌ شیخ نووری شیخ صالح - شیعر 21
- ۶- عه‌شقی بی سوود- بو‌گۆران - شیعر 22
- ۷- فه‌ریادی دووری - شیعر 23
- ۸- شاری به‌دبه‌خت - شیعر 24
- ۹- دوو چاو و به‌یتیک- کورته‌ چیرۆک 25
- ۱۰- تیکۆشینی کوریک و میهره‌بانی باوکیک- کورته‌ چیرۆک 30
- ۱۱- وه‌لی دێوانه‌- باسی ئەده‌بی- بو‌گۆران 33
- ۱۲- زه‌رده‌شت و دینی زه‌رده‌شتی 38
- ۱۳- نووسینی بی قۆرت 45
- ۱۴- ئەم‌ین زه‌کی 48
- ۱۵- نووسینی کوردی 51
- ۱۶- خووی به‌د 56
- ۱۷- گاندی 58
- ۱۸- هاوین و کویتستانه‌ شیرینه‌کانمان 61
- ۱۹- دارستانه‌کانمان 63
- ۲۰- گوێ ئاگردان 65
- ۲۱- نه‌ختیکیش کۆنه‌په‌رستی - دوو به‌ش 67
- ۲۲- ئەده‌بیاتی کوردی 72
- ۲۳- گه‌شتیک له‌ کوردستاندا 80
- ۲۴- رۆمانی مامۆستا برزوو 108
- ۲۵- نووسینه‌ کۆنه‌کانی ره‌شید نه‌جیب 138
- ۲۶- ره‌شید نه‌جیب مرد. د. مارف خه‌زنه‌دار 154